

خطاطان

فکر

مطالعات

ازاد و آرمپوری تا نخستین سالگرد جمهوری

۲۳۰ - ۱۹۰۰

از نشرات موسسه طبع کتب
آمریت عمومی اطلاعات و کلتور ہرات
(شماره اول - دورہ دوم فعالیت این مؤسسہ)

خطاطان و نقاشان ہرات

از ادوار تیموری تا نخبستین سالگرد جمہوری

بخش اول: متن - رسالہ (صور نگاران و خوشنویسان ہرات در عصر تیموریان)

تألیف علی احمد نعیمی

نہاشیہ پافورقی - از عصر تیموریان تا آغاز قرن معاصر

تتبع و گردآوری میر عبدالعلی شایق

بخش دوم:

نقاشان و خطاطان معاصر ہرات
تتبع و نگارش میر عبدالعلی شایق

۲۵ سرطان ۱۳۵۳

در مطبعہ دولتی ہرات طبع شد
(حق طبع محفوظ است)

136391

بناغلی محمد اود مؤسس رژیم جمهوری و رہبر انقلاب کشور

الف

تذکر

در اوائل زمستان گذشته هنگامیکه بخدمت اطلاعات و کلتور هرات وارد این سرزمین باستانی شدم پس از تعارف با کارکنان و منسوبین ضمن بازدید از شعب اطلاعات و کلتور نظرم بتا بلوویی بر خورد که در آن نوشته شده بود : (مؤسسه طبع کتب) نگاه ثانی بردروازه مسدودی در تحت این تا بلو تصادف کرد .

درین لحظه دوست دیرین من فاضل گرامی جناب شایق هروری بشرح داستان رکود این مؤسسه آغاز نمود ، من که در اسیمای این ادیب نکته دان خاطرات خدمت او را در دوره ریاست انجمن ادبی هرات مطالعه می نمودم بیاد آن نخستین انجمن ادبی فرو رفتم که در حدود نیم قرن قبل بحیث کانون ادب و فرهنگ در این گوشه دور دست به پرتو افشانی آغاز کرد و باز پس از سالها مد و جزر طی امواج ارتجاع و تبعیض در رژیم گذشته بسوی سقوط سوق داده شد انتقال فکر از رکود مؤسسه طبع کتب بسقوط انجمن ادبی هرات صبغه ارتجاع داشت - تناسبی میان این دو مؤسسه فرهنگی محسوس است آنجا که بخوانند کتاب بچاپ رسانند لازمست از استعدادها استمداد نمایند .

موجودیت انجمن ادبی در جنب وجود مؤسسه طبع کتب ضرورتی است متبarez در هرات ، در این سرزمین جلوهای شعروادب - همچنان که فعالیت مؤسسه طبع کتب در پهلوئی نشرات موقوته اطلاعات و کلتور (روزنامه اتفاق اسلام و مجله هرات) حاجتی است مبرم .

با احساس این شرایط و با ادراک تأییدی که از پالیسی کلتوری نظام مترقی جمهوری در این راه پدیدار است به تجدید فعالیت مؤسسه طبع کتب تصمیم گرفتیم و طوریکه در مقدمه جناب شایق مفصلاً

ب

ملاحظه میکنید نخستین اثر هم همین کتاب است که بهمناسبت تجلیل نخستین سالگرد نظام جمهوریت تقدیم مییابد تا ازین سرزمین فرهنگ و هنر بحیث ارتقائی بجهت این نظام مردمی بوده باشد و نیز با این ترتیب در طریق احیاء انجمن ادبی یاری یافته باشیم .
درعین زمان این کتاب نمایشگر گوشه هایی از آن گونه هنرهای اصیل است که تا کنون مشعل آن از کرانه خیا بان این سرزمین فروغ افشانی دارد، و عطار بوستانش بر چهارسوی بان دیار از سوادمداد مشک میفروشد .
امید است عرض جلو ه های استعداد دار با ب خط و نقش بر دل و دیده اصحاب ذوق و علاقه امروز و فردا اثری داشته باشد که در نتیجه آن با گمارش همت همگانی زمیننه تقویه و ابقاء این هنر های پر ارزش تا همین گردد .

۲۵ سرطان ۱۳۵۳ - محمد کریم (مجاهد)
آمر عمومی اطلاعات و کلتور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله وتوكلت على الله ولا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم

نخستین گفتار

ریاست اطلاعات و کلتور هرات در اوائل سال ۱۳۵۲ تصمیم گرفت
که رساله (صورتگران و خوشنویسان هرات در عصر تیموریان) تألیف
مرحوم علی احمد نعیمی را بار دوم بطبع برساند زیرا طوریکه در
طبع اول آن تذکر یافته تیراژ طبع اول آن که بتاریخ ۱۳۲۸ صورت
گرفته دوصد جلد بوده و فعلا نسخه آن کمیاب است.

شاغلی سید عزیز الله مرموز رئیس سابق اطلاعات و کلتور هرات
یک جلد رساله موصوفه را باین منظور بدست آورده بوده طبیعی است
اثریکه مرحوم نعیمی در کابل بمعرفی هنروران هرات ترتیب
داده بعلمت فاصله مسافه، عاری از نواقصی شده نمی تواند و طبع ثانوی
آن که در محیط اخلاق هنروران صورت می پذیرد، وظیفه دارد که
رفع نواقص طبع اول را عهده دار باشد و هنروران گمنام هرات را
که در طبع اول از قلم مانده باشد تا حد امکان بدست آورده معرفی نماید و
در راه ارائه نمونه های هنری شان نیز تا اندازه مقدور مجاهدت
ورزد که این طبع ثانوی تا آخرین حدود امکان جامع و ارزنده باشد.

من که علاقه بمفاخر تاریخی مملکت را یکی از شعایر بارز وطن دوستی
میشمارم، در تتبع و ترتیب این اثر برای آماده شدن بطبع ثانوی عزم نمودم.
زیرا دیدم بسا افراد لایق داشته ایم و داریم که از عهده خدمت بتاریخ مملکت
بخوبی برآمده می توانند ولی بملاحظه (من صنف قد استهدف) ازین نوع

خدمات اجتماعی خود داری می ورزند و هضم نفس را از اینکه انگشت
ایرادی بسوی شان دراز شود ، ترجیح میدهند .

من با محدودیت معلومات تاریخی و بسا قصور دیگر که در انجام
این وظیفه بخود اعتراف دارم ، بیاس اینکه شاید درین رشته مصدر
خدمتی شده بتوانم بقبول همه گونه ایرادها و چون و چراهای خوانندگان
تن در دادم و این وظیفه را پذیرفتم .

چون رساله مرحوم نعیمی را از نظر گذراندم واقعاً آنرا يك اثر
فوق العاده مفید یافتیم . موصوف در حصه اول این رساله نقاشان و
صورتگران و در حصه دوم خوشنویسان هرات را معرفی و در شرح حال
هر کدام کوشیده و خدمت قبا بل قدر را انجام داده است .

نگارنده پنداشتم از کتب تاریخ چیزیکه جبران نواقص این اثر را کرده
بتواند بدست نخواستند آمد . زیرا دیدم مرحوم نعیمی پنججاه و دو اثر
تاریخی را که بزبان دری وعدهی هم بزبان انگلیسی است مآخذ تبعات
رساله خود شمرده است .

اخیراً یکجلد تعلیقات مرحوم فکری سلجوقی را بدست آوردم زیرا
بیاد دارم که در زمان نشر رساله نعیمی ، فکری بکتهعداد خطا طانرا نام
می برد که درین رساله از قلم مانده وعدهی از آنها در همان زمان بمجله
هرات معرفی شده اند .

در تعلیقات استاد فکری در صفحه ۹۸ راجع بهمین رساله نعیمی
تذکری داده شده که نقل آنرا ذیلا می نگارم :

« در سال ۱۳۱۷ هجری شمسی مجموعهی بنام تذکره خطا طان
هرات تألیف نموده بودم و قسمتی از آن طور مسلسل در نمرات
دوره اول مجله هرات طبع شد ، کتاب موصوف را بغرض طبع
بکابل فرستاده بودم مسترد شد و خواهش شده بود که تکمیل شود
ولی از تنگی حوصله آنرا در بین کتابها یم انداختم بعد از مدتی

روزی آنرا برداشتم و به تعدیل آن پرداختم و پاره‌ی بآن کار کردم
 در آن موقع رساله‌ی بدستم افتاد بنام صبر تگرات و خوشنویسان
 هرات در عصر تیموریان - تألیف دانشمند ارجمند علمی احمد نعیمی
 که آن عزیز این حق را بدرستی ادا فرموده و کتابی در باره
 هنرمندان هرات پرداخته اند که جای تألیف دیگر در این باره باقی
 نمی ماند .

چون دیدم این خدمت را بدرستی انجام نموده اند و هم درباره
 برخی از خطاطان متأخر بمجله ادبی هرات و مضمون من حواله
 داده اند و هم کتاب ایشان جامع و مکمل بطبع رسیده بود کتاب من
 اگر بطبع میرسید روی گردانی مختصر از رساله خوشنویسان و مصوران
 در انظار جلوه گر بود ، بکلی از آن صرف نظر نمودم در گوشه
 نیایش گذاشتم .

مگر درین رساله « دیباچه دوست محمد » از تذکره خطاطان هرات
 که آنرا متروک گذاشته بودم تا حدی استفاده نمودم .

این بود تذکری از رساله نعیمی در تعلیقات فکری .
 استاد فکری درین تذکرش هضم نقس کرده زیرا بسا هنرمندان را
 معرفی نموده که در رساله نعیمی هیچ تذکری از آنها نشده و هم
 در معرفی بسا هنرمندان تفصیلاتی داده که رساله نعیمی فاقد
 آن است .

مبنی بر شرح فوق باین تصمیم رسیدم که در تکمیل رساله نعیمی
 از تعلیقات فکری استفاده نمایم .

در بدو این تصمیم بعد از آنکه رساله نعیمی و تعلیقات فکری را
 با بغور مطالعه و محتویات هر دو را با هم مقابله و مقایسه نمودم و
 غلط طبعاتی هر دو را تصحیح کردم و برای تکمیل رساله نعیمی
 با اندازه قدرت بشری آمادگی گرفتم بمحض آنکه خواستم با خذ

یاد داشتهها از تعالیمات فکری آغاز نمایم خوشبختانه بغتاً خورشید
 تا بنام جمهوریت به پرتو فیروزی بخش وسعت آفرینش فضای
 پر آشوب کشور محبوب را روشن ساخت و (صفحه تا ریخ نو بر روی
 کشور باز شد) و مزده تحولات بنیادی در سرتاسر افکار و امور مملکت
 سامعه ها را نوازش داد و غنچه امید همه افراد ملت شگفتن گرفت.
 در اثر این تصادف نیک که با آغاز این اقدام همزمان واقع شد این
 اثر را بفال نیک گرفتیم و آنرا فرخنده و نیکو فال پنداشتیم که بخواسته
 خداوند برای همه و طنخو اهان و جمهوریت پسندان یادگار ارزنده
 و محبوبی خواهد بود.

د پرتو این نظام نوین د و تعدیل و تکمیل رساله نعیمی
 از تعالیمات فکری یاد داشتهها گرفتیم و این تصمیم را تا جایی
 رساندم همان بود که بناغلی محمد کریم مجاهد بآمریت اطلاعات و کلتور
 هرات منصوب گردید و بمحض قدم این عالم منور در تمام امور
 دائرة اطلاعات و کلتور هرات تحولات نیک بنیادی طوریکه شعاع این
 رژیم نوین است بروی کار آمد.

بناغلی مجاهد تصمیم گرفت که درین محیط باستانی درین دوره
 هریشان جمهوری خدمات ارزنده انجام دهد. از آنجمله انجمن ادبی
 هرات را که مدتی است از میان رفته و اثری از موجودیت آن بجایمانده است
 برای احیای مجدد آن تمهیداتی اتخاذ کرد و عریضی بمقام
 وزارت اطلاعات و کلتور تقدیم نمود.

همچنان مؤسسه طبع کتب که مدتی است بکلی از کار افتاده و به
 رکود عمیقی مواجه بود که بجز چند جلد کتب که در تحویلخانه افتاده بود
 کوچکترین رمق و جنبشی نداشت، و تا این وقت فکری برای تجدید فعالیت
 آن در میان نبود در احیای مجدد آن تصمیم قاطع اتخاذ
 کرد و بر اساس همین تصمیم بجانب این اثر نه تنها توجه جدی
 مبذول داشت بلکه تکمیل این کتاب را با معرفی خطاطان و نقاشان

هرات بعد از عصر تیمور یان تا امروز توصیه مؤکد نمود و استاد محمد علی عطار را که پیشتر نیز بامن در ترتیب این کتاب همدست و کمک گار بود، موظف داشت تا بامن عمیق تر و جدی تر کمک نماید همچنین استاد مشعل بتوجه و توصیه معزی الیه بامن به همکاری اقدام ورزید و شاگردان مکتب خود را بمن معرفی کرد. بناغلی مجاهد در حالیکه طبع این اثر را نخستین قدم حیات نوین مؤسسه طبع کتب هرات قرار داد در طبع و تصحیح و ترتیب این کتاب مرا تنها نگذاشت و توانستیم با توجه و همکاری خستگی ناپذیر او با این خدمت هنری موافق شوم.

همکاری صمیمانه بناغلی مجاهد درین دوره درخشان جمهوریّت در اندیشه ی که بتکمیل رساله نعیمی داشتم پرتو تابناک افگند و در آن اندیشه نیز مانند سایر امور مملکت، تحول بنیادی بوجود آورد و در فروغ این نظام نوین و توجه بیدریغ معزی الیه این اثر از چوکات کوچک متذکره اش برآمد و بحیث یک اثر تاریخی ترتیب یافت که یادگار اولین سال تحول جمهوریّت در هرات باشد و دیباچه تاریخ نوین سرزمین هرات بشمار آید و اگر خدا بخواهد برای اولین جشن سالگرد این رستاخیز ملی بحیث ارمغان دانه اطلاع و کلتور هرات به پیشگاه جمهوریّت خوانده ان تقدیم شود.

چون این اثر از چوکات محدود ابتدائیش برآمد و وسعتی پذیرفت که رساله نعیمی جزئی از آن بشمار آمد بنظریه محفلی که زیر نظر بناغلی مجاهد ترتیب یافت نام این اثر (خطا طان و نقاشان هرات از ادوار تیموری تا اولین سالگرد نظام جمهوری) تعیین گردید و در ترتیب این مجموعه نگاهم را بفضای وسیعی باز کردم و باین فکر افتادم که کوشش ما در بدست آوردن افتخارات گذشته مملکت بما تملقین میکند که افتخارات موجود کشور را بسهم خود حفظ کنیم و آنچه داریم طور سالم بدون

اینکه بر آن غبار فراموشی بنشینند، بمعرض مطالعه نسلهای آینده عرضه داریم - بدین منظور نگاهم را بجانب سیر هنری و موجوده هرات دور دادم، و اقعاً دستگاه هنر نقاشی و خطاطی درین دوره درخشان جمهوری در هرات بروشنی خیره کنی نظرم را بخود جلب نمود که با جنبش پراز شور و شغفش دوره های پراز افتخار گذشته این سر زمین را بیاد ما میدهد.

واقعیاً استاد مشعل در هنر نقاشی و مینا تور و استاد عطار در خطاطی از رجال برجسته مملکت بشمارند که گذشت زمان بر شهرتشان افزایش می بخشد و در نزد نسلهای آینده از مشاهیر بزرگ هنری مملکت شناخته خواهند شد، در مکتب مینا توری استاد مشعل و مکتب خطاطی استاد عطار همچنان فروغی مشهود است که دوره های بهزاد و میر علی از آن جلوه گر است. سوانح این دو استاد در رساله معاصرین بمطالعه خوانندگان گرامی خواهد رسید.

از مشاهدۀ سیر هنر درین دوره درخشان جمهوری در هرات بیشتر احساس مسؤولیت نمودم که در معرفی هنرمندان معاصر بذل مجاهدت نمایم ولی متأسفانه با کوشش بیدریغ از عده ی هنرمندان معاصر حتی معرفی مختصری هم بدست آورده نتوانستم، در جستجوی علت این تقیصه به این حقیقت ملتفت شدم که در سرشت بسامردم ما بآن حد که مزایای فضل و هنر همزوج است حس تبارزو هنر نمایی را کد و خاموش است و گمانا می بسا رجال تار یخی ما نیز از همین مد رک است که منشأ آن انزوا و شکست نفس خواهد بود. با همه مشکلات بمفهوم (ما لا یدرک کله لا یتدرک کله) تا جاییکه بدسترس قدرت بشری من بود و در ساحه (ماسعای) من قرار داشت همین است که خوانندگان گرامی مطالعه می فرمایند.

اجزای این اثر بشرح ذیل ترتیب یافته است:

۱ - رساله نعیمی عنصر ثابتی است که باستثنای چند تا بلوی عکس های آن که از ورق کتاب استفاده نمیشد و کلیشه های آنها بدسترس ما نبود سراپای رساله موصوفه درین مجموعه بچاپ رسید.

- ۲ - از تعلیقات فکری و نستعلیق نویسان دکتور بیانی خاص همان هنرورا را گلچین کردم که یا هراتی الاصلند و یا تربیه و تحصیلشان درین منطقه صورت گرفته و یا مدتی در هرات مصدر خدماتی شده اند.
- ۳ - هنرورانی را انتخاب کردم که در رساله نعیمی نیست و یا حصه‌ای از شرح حال ذواتی را گرفته‌ام که از قلم نعیمی مانده است و در آن رساله ذکر نشده اند.
- ۴ - از تعلیقات فکری مطالب را فشرده گرفتم و بعضی را خلاصه کردم تا از تورم حجم این مجموعه پیشگیری شود.
- ۵ - بعضی تبصره‌ها و نظریات را که بدیدگی و معلومات شخص فکری ارتباط دارد نقلاً اقتباس نمودم بدون ذکر صفحات آنها.
- ۶ - در بعضی موارد که لازم شمرده میشد از خود بعضی تبصره‌ها علاوه کردم.
- ۷ - از کتاب نستعلیق نویسان دکتور بیانی که عموماً حالات خطاطانرا طور خلاصه و مختصر ذکر کرده عبارات را با ذکر صفحات آن نقل کردم.
- ۸ - بارعایت ردیف الف بای ابتهشی که رساله نعیمی ترتیب شده هر یک از هنرورانرا به اعتبار حروف نامهای شان در پاورقی همان صفحاتی درج کردم که بردیف نامهای شان موبوط است.
- ۹ - از تعلیقات فکری هنرمندان معاصر را که در حدود صد سال که قرن جاری است و یا چند سالی پیش حیات داشته اند بایک تعداد هنرمندان معاصر که خودم حالات شانرا بدست آورده توانستم بنام بخش دوم این کتاب بعد از ختم رساله نعیمی ذکر کردم و آن را نیز مانند رساله نعیمی مردف بردیف الفبای ابتهشی ترتیب دادم.
- ۱۰ - دو رساله کوچک دیگر که یکی مداد الخطوط خواجه میرعلی هروی و دیگری صراط‌السطور سلطا نعلی مشهدی است و باین اثر تا حدی حیثیت یک خود آموز خطاطی را میدهد نیز آماده گردانیده‌ایم که چون بطبع و نشر برسد برای این کتاب از حیثیت سودمندی همچون تکمله‌ای تواند بود.

۱۱ - از کتاب تاریخ نوشته های کهن تالیف پوهاند حبیبی شرحی در تاریخ اختراع خط نستعلیق و از کتاب خط و خطاطان تالیف عبدالمحمد شرحی در تاریخ اختراع انواع خطوط اقتباس مختصری را درین مجموعه لازم شمردم .

۱۴ - یگان تبصره و نوشته کو تا ه که از بعضی دانشوران رسیده و به غرض و موضوع این اثر ترتباط مستقیم دارد بپاورقی آن علاوه شده است .

خلاصه : این کتاب بدو بخش مسنقم است :

بخش اول متن رساله تعیمی : نقاشان (۴۰) نفر خطاطان (۹۷) نفر جمله (۱۱۷) نفر حاشیه پاورقی تتبع شایق نقاشان (۱۴) » » (۱۰۸) » » (۱۴۲) »
بخش دوم : معاصرین » » (۴۹) » » (۷۶) » » (۱۴۵) »
جمعاً هنرمندان (۴۶۴) »

این اثر هنری است که در ظرف نخستین سال که تحول بنیادی جمهوریت درین محیط باستانی در آغاز تاریخ نوین و بی سابقه مملکت سپری گردید، ترتیب یافته و چنانچه وضاحت دادم از جانب امریت عمومی اطلاعات و کلمات هرات بحیث ارمغان اولین جشن سالگرد نظام جمهوریت کشور عزیز بحضور وطن دوستان و جمهوریت پسندان تقدیم میشود و البته برای نسلهای آینده یادگار ارزنده و محبوبی خواهد بود پاینده و پایدار باد جمهوریت ، کامیاب و سرازیر باد قاید ملی و علم دار این تحول نیک و فیروزمند .

والله اعلم و علیه توکلت و الیه انیب .

میر عبدالحلیم شایق

((چند کلمه))

ده سال پیش ازین باری نویسنده ب فکر افتاد تا در ضمن تبعات و تدقیقاتیکه وظیفه در انجمن تاریخ مملکت اسلامی در باره تاریخ دوره های اسلامی وطن عزیز می نماید یادداشتهائی هم اگر ممکن شود در باره صنایع مخصوصاً صنایع ظریفه افغانستان فراهم آورد این بود که پس از مدتی این آرزو برآورده شد و یادداشتهای نسبتاً فراوانی بصورت متشتت و پراکنده در زمینه های معماری، حجاری نقاشی و خوشنویسی در افغانستان دوره اسلامی بدست نگارنده فراهم شد. چون ترتیب تکمیل کتابی در باره صنایع افغانستان نظر به قلت وسایل و بسامط لب دیگر که ذکر آنها درین مختصر بیمورد است تا اندازه بنظر مشکل میرسید، بنا برتوصیه دوستان تا جائیکه یادداشتهای فوق مساعدت میکرد به نگارش کتاب جداگانه بنام (صورتگران و خوشنویسان هرات در عصر تیموریان) اقدام شد.

این کتاب در سال (۱۳۳۰) خاتمه یافته به ریاست مستقل مطبوعات جهت نقد و تبصره سپرده شد چنانچه بنا بر لطف نظر دانشمندان و فضیلتی گرامی مملکت این اثر ناچیز دران سال حائز جایزه درجه اول وزیر اقتصاد ملی در قسمت تألیفات گردید.

اگر چه از آن وقت اراده بود این کتاب نشر گردد چون مشکلاتی در بین آمد تا مدتی طبع آن میسر نشد. آن بود که بالاخره انجمن تاریخ تصویب نمود این اثر بدو آسلسلا در مجله آریانا و بعداً فوراً های آن بصورت کتاب جداگانه نشر گردد، این تصمیم عملی شد و اینک کتاب مابدست رس خوانندگان عزیز قرار دارد.

نگارنده وظیفه دارد که از حسن نظر فاضل دانشمند بناغلی احمد علی کهزاد رئیس انجمن تاریخ افغانستان و همچنین از همکاران محترم شان یعنی کارکنان مجله آریانا که در طبع این اثر بذل مساعی فرموده اند

تشریح نمود ه ضمناً از عموم فضلا و دانشمندان مملکت خوا هس کند
 که در بعضی موارد اگر سهوی واقع شده باشد بنا بر اعتدال عدم
 وسایل و مآخذ کافی و قلت وقت بنظر اغماض در آنها بنگرند .
 (علمی احمد نعیمی)

صورتگران و خوشنویسان هرات در عصر تیموریان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

« هرات »

چون موضوع کتاب حال صورت-
گران و خوشنویسان هرات است
بی مورد نخواهد بود اگر با
چند جمله مختصر ذیلا هرات
تاریخی را معرفی نمایم .

هرات همان افق روشن و نظر ربای
خاک آریانا است که در گوشه
غربی مملکت واقع و در آسمان
با افتخار این خطه مقدس مانند
ستاره صبح قرنها پرتو افشانی
دارد - هرات همان خطه با عظمت و

شکوه تاریخی است که در هر دوره ی بقود نامی گرفته و موجودیت
خویش را با یک عالم شرافت و جهاننداری حفظ کرده است .

هرات همان (هریوا) اوستا است؛ هرات همان سرزمین بزرگوار است که
مورخین سکندر آنرا بنام ارتا کواتا یا (ارنا کانا) که بمعنی شهرشاهی
مردمان شریف آریانا است یاد کرده اند هرات همان شهر
نامدار است که در عصر امپراتوری بزرگترین سلاطه کوشانی افغان
یعنی کنشکای کبیر از جمله آبادترین نقاط آسیا بود. هرات همان
زمین باشور و حرارتیست که اولین علم حریت و آزادی را تقریباً در حدود
سنه ۳۴۰ هجری به سرکردگی فرزندان صالح و راد مرد خویش « طاهر »
بر افراشت و اعلان حریت نموده بر فرخندگی و آبادی خود افزود .
هرات همان خاک معمور است که شادابترین نقطه قلمرو شاهان صفاری بشمار
میرفت . هرات همان زاویه دور افتاده وطن است که در عهد غزنویان
بهترین مدنیته را دارا بوده و از جمله قشنگترین و آبادترین
شهرهای آسیا محسوب می شد و مرکز تجارت بزرگ بود . هرات همان
مرکز است که آنرا نقطه اتصال تمام راه های ممالک عمده آسیا

میخوانند، هرات همان کانون مد نیت و صنایع زیبا است که آشو بها دیده ولی مانند زادگان کوهستانی آریا ناقوه قلب و بزرگواری را از دست نداده و بار بار موقع از دست رفته خود را دو باره بدست آورده است . هرات همان شهر زیبا و سرچشمه الهام جامی ها و هائفی ها است که در فتنه چنگیزی بیک روز دوازده هزار تن از اولاد دلدیر و محبو بین خود را مقتول دیده و خود جرأت و رشادت را از دست نداده است . و از آنجا که زادگان کهسار بلند آریانا یوغ اسارت و اشاره آمریت کسی را تحمل نمیتواند شورش ها شده و هرات همواره آزاد مانده است .

هرات همان بلده معر و فیست که در زمان مغل ها خرابی زیادی را متحمل گردیده ولی قبل از سایر بلاد خراسان قدر افراشته و پیشتر از همه خرابی های وارده بخود را جبران کرده است .

هرات همان خطه مردزای است که چون شمس الدین محمد کرت بوجود آورده و فتنه جهانسوزی مانند فتنه مغل و چنگیز را بزودی فرو نشانده است . هرات همان هراتیست که در سال ۶۴۳ با بروی کار آمدن سلاله کرت حقوق حقه خود را از چنگیزیان باز گرفته و بحالت اولیه خود سر و سامانی داده است .

اگر چه از این دوره هرات باز مورد تهاجم واقع شد ولی از آنجا که بسا نشیب و فرازها دیده بود دگر هیچ دستی نتوانست دو باره آنرا بحالت نکبت و فلاکت باز گرداند . در سنه (۷۷۶) تیمور حاکم ماوراءالنهر پادشاه شد و در سنه (۷۸۴) شروع به تسخیر هرات و غیره بلاد خراسان نموده دور نیست که ازین تاریخ به بعد رادوره تیموریان هرات میگویند و موضوع کتاب ما بیشتر بهمین دوره تعلق میگیرد .

(حصه اول)

نقاشی در افغانستان - از صدر اسلام تا مغول -
دوره مغول - دوره تیموریان - نقاشان
و صورتگران هرات

گرچه موضوع کتاب ترجمه حال
صورتگران و نقشان و خوش
نویسان است مگر برای اینکه زمینه
قدری به نزد خوانندگان محترم
روشن باشد به مختصری از تاریخ
نقاشی و صورتگری در افغانستان
پراخته سپس به اصل موضوع
می رویم .

نقاشی در دوره های قدیم :
جواب این سوال که نقاشی در
افغانستان عصر اسلامی چه وقت
رواج یافت و چه کسی پیشقدم بود
و فن نقاشی کتب خطی در چه
دوری متداول شد خیلی مشکل است
و تا هنوز کسی نمیتواند جواب

مثبتی بدان بدهد زیرا تا کنون مطالعات و تحقیقات عمیقی که در این زمینه
لازم است بعمل نیامده است آنچه محقق است اینست که نقاشی های دیواری
در افغانستان از زمانه های خیلی دور یعنی در اعصار قبل از اسلام
رواج داشته و نمونه های آن در آثار یکه از آن دوره ها باقی مانده مشهود
است و این هم محقق است که این نقاشی های دیواری در افغانستان بیشتر در
عصر بردائی رواج یافته است .

اما نقاشی های دیواری که در اعصار پیش از اسلام مرسوم بود در
دوره اسلامی مخصوصاً در اواخر قرن ۴ و در اوایل قرن ۵ هجری
استعمال آن ها منحصر بدیوار های تالارها و سالون های خصوصی
شاهان و امراء و رجال متمول بوده است چنانچه نقاشی های کاخ
فیروزه سلطان محمود که فرخی سیستانی در یکی از قصاید خود از آن
مفصلاً تذکار کرده است شاهد این مدعا میباشد .

پس به این ترتیب میتوان ایجاد فن نقاشی کتب را در افغانستان
بهمان عوامل فوق الذکر که عبارت از نقاشی های دیواری باشد
نسبت داد .

و روشها و سبک هائی را که افغانستان از چین و غیره ممالک همجوار

بدست آورد اضافه نمود بهر حال جای انکار نیست که فن نقاشی در افغانستان رواج و رونق کاملی داشت و در اول کار آنرا برای توضیح مطالب کتب تاریخی و دواوین شعراء و قصص و حکایات بکار بردند.

کتابها را با صور کوچک و ظریف و رنگهای زیبا و رخشنده زینت میدادند با اینکه این صورتها چندان اختلاف و تفاوت محسوسی با هم ندارند باز هم اشخاص صلاحیت دار و اهل فن و کسانی که در شناختن صنایع شرق استادند می توانند تا حدی آنها را من حیث ادوار تاریخی تمیز دهند و بهمین جهت است که می توان آنها را به سبکها و مکتب های مختلف که هر کدام از خود امتیازات علیحده دارند تقسیم نمود. ز روی مآخذ و ادوار تاریخی میتوان فن نقاشی افغانستان را در دوره اسلامی به سه دوره ذیل تقسیم نمود :

۱ - از صدر اسلام تا مغول ۲ - از مغول تا تیمور ۳ - دوره تیموریان که درخشان ترین دوره های صنعت نقاشی و صنایع ظریفه افغانستان است
الف :- از صدر اسلام تا مغول :

این دوره تاریخی از نقطه نظر صنایع خیلی تاریک است و نمی توان از روی مآخذ و مداریکه در دست است راجع به تاریخ صنایع این دوره چیزی نوشت تنها این قدر معلوم است که در زمان سامانیان نقاشی کتب خطی رواج داشت چنانچه زکی محمد حسن مورخ معاصر مصری میگوید : قدیم ترین نسخه خطی که مطالب آن با نقاشی روشن شده کتاب کلیله و دمنه است این کتاب را امیر نصر بن احمد سامانی (۴۰۱ - ۴۱۳ هجری) برودکی شاعر داد تا از عربی به فارسی در آورد ، پس از آن کتاب را به هنرمندان و نقاشان چین داد تا نقاشی کنند و حکایت را با اشکال و صور توضیح دهند و هم معلوم است که ترجمه عربی ابن مقفع نیز دارای تصاویر بود زیرا او در اول کتاب میگوید : (بر کسیکه این کتاب را دارد و یا میخواهد لازم است که بداند بچهار قسم یا غرض و مقصود تقسیم می شود اول . . . دوم ظاهر کردن اشکال حیوانات است (بر رنگ آمیزی های مختلف) و باز می نویسد و هر خواننده این کتاب لازم است که تنها متوجه آرایش کتاب و تصاویر آن نشده بلکه با مثال و پندهای آن بیشتر توجه کنند . . .) ازین قرار معلوم میشود که کتاب

کلیمه و دمنه را از قرن سوم هجری با اشکال و رسوم و صور تزئین میگرداند و چون فردوسی در سال ۴۰۱ هجری نظم شاهنامه را پایان رسانید نقاشان و هنرمندان بنقاشی و مصور ساختن آن روی آوردند و همین کار را بعداً در دواوین شعر اخصاً نظامی، سعدی و حافظ نیز کرده اند.

* ب :- دوره مغولی :

نقاشی مکتب مغولی در افغانستان در قرن هفتم و هشتم هجری بوجود آمد تاریخ نقاشی افغانستان در این دوره نسبت به دوره صد و ساله تا ریکتر است، آنها چیز یکه را جمع به این دوره می توان گفت اینست که باید در دوره مغول نقاشی افغانستان بیشتر تحت تأثیر نقاشی سبک چین رفته باشد زیرا در سلسله شاهان نیکه در سراسر دو قرن هفت و هشت هجری در چین و افغانستان (خراسان آن وقت) و فارس حکومت داشتند هر دو از نژاد مغول بودند و با بطنه نژادی و خویشی آنها را بهم نزدیک کرده بود علاوه بر آن در آنوقت که مغولها متوجه خراسان (افغانستان) و فارس شدند عده از هنرمندان و صنعتگران و مترجمین چین را با خود همراه آوردند و بهمین جهت است که مستشرقین آثار فنی و سبکهای شرق اقصی را از ابتدای دوره مغولی در فنون خراسانی و فارسی مشاهده میکنند چیزیکه بیشتر تأثیر اسلوب نقاشی چین را در افغانستان به دوره مغولی تأیید میکند همانا قسمتی از تأثیرات آن اسلوب در اوایل دوره تیموری است که بعداً در جای خودش آنرا مطالعه خواهیم کرد .

* پیافلی حاجی محمد سعید مشمل که استاد بزرگ نقاشی و میناتورهای هرات است و شرح حال او در رساله (مصوران و خوشنویسان معاصر هرات) بمطالعه خوانندگان خواهد رسید راجع به نقاشی دوره مغولی که مرحوم علی احمد نعیمی شرح داده است تبصره مختصر نکاشته است قرار ذیل :

شرحی که در اینجا از مرحوم آقای علی احمد نعیمی مطالعه میشود از هر ماخذی که باشد حرفی نداریم اما در اینجا باید گفت که آن مرحوم در باره آثار و نقوش ابنیه تاریخی غورات ماخذی بدسترس شان نبوده است زیرا همین نقاشی است که طرح های او از روی صفحه کاغذ به تزئین و دیگور ابنیه و عمارات انتقال می یابد .

چون دوره مغولی کو تاه و سراسر مملو از جنگ و خون ریزی بود کمتر نقاشی های از آن دوره باقی مانده و از همین جهت است که در اطراف چگونگی نقاشی افغانستان در دوره مغولی نمیتوان توضیحات و تفصیلات کافی داد. تنها این قدر معلوم است که در آن دوره بیشتر کتاب جامع التواریخ رشیدی تألیف رشیدالدین وزیر که تا ریح چنگیزی است منقش و مصور میشد و شاهنامه فردوسی در پایه دوم قرار داشت و بعضاً به منقش نمودن و مصور ساختن کتاب کلیله و دمنه نیز می پرداختند.

ج - نقاشی در دوره تیموریان :

این مکتب در قرن هشتم و نهم هجری بوجود آمد و می توان آنرا ادنباله مکتب مغولی اما کامل تر و فنی تر دانست. از جمله مکتب های نقاشی که در این دوره بظهور پیوست یکی مکتب هرات است که مهمترین و عمده ترین تمام مکتب های آن دوره است و در عهد خود تیمور بزرگترین مراکز نقاشی و صنعتی شهر سمرقند را قرار داد که از سال ۷۷۶ هجری سمت پای تختی را داشت و با اهتمامی که به آبادی آن داشت مشهورترین هنرمندان و صنعتگران را از خراسان (افغانستان) و فارس و ماوراءالنهر در آنجا گرد آورده در عهد سلطنت پسر او شاهرخ میرزا هرات از مراکز مهم هنر و مورد توجه هنرمندان و بزرگان فن شد شاهرخ بیش از تمام شاهان افغانستان به صنعت و علم توجه داشت و هنرمندان را

وقتی ما بطرح ها و دیزین ها و خطوط منار جام و مسجد ملککان دزپرچمن و نقاشی و خطوط ستونهای مسجد غیبی در قاسک دقیق شویم بلکه در يك رواق مسجد جامع شریف که آثار عصر غوریها باقی مانده می بینیم که در عصر غوریها طرح های عربی و دیزین های قفلی و خطوط زیبای کوفی و توقیع بر نقاشی های سابقه مروجیه محیط افزوده شده است. مکنذا ظردفی که در عصر غوریها و غز اوپها ساخته شده از نقوش عربی بهره کافی داشته و دیزین های قفلی و پیچ های بین خطوط توقیع که در ظروف و آلات فلزی دیده میشو د باید گفت که نقوش عربی در آن عصر نقاشی افغانستان را تحت تأثیر گرفته و مستقیماً دخیل بوده است.

نوازش کرد و بهمین جهت در عهد او فن نقاشی مرحله اکتساب از
 مشلوب های چین و بیگانه را پیموده بدوره ابتکار در آمد یعنی
 تمام اسلوب های بیگانه که در نقاشی و صنایع افغانستان دخل
 شده بودند بدو هفتاد هنرمندان و نقاشان ماهر بکلی حل و مزج گردیده سمک
 مستقل که می توان آنرا مخصوص افغانستان گفت بوجود آمد در صورت
 اشکالیکه تا اواخر قرن هشتم هجری کشیده شده مترین و سایل تر نسبت
 شبکه های فنی دیده می شود و همین تر نسبت تازه در قرن نهم هجری
 یعنی در قرن نهم از بزرگترین ممیزات فنی نقاشی مکتب هرات گردید
 بزرگترین چیز عاقلانه از جمله ممیزات این مکتب بحساب می رود عمارتند از
 مناظر آسمانی ها و ریگهای درخشان و زینا و یکی از ممیزات
 دیگر مناظر طبیعی کوه و آبه است که بشکل در سفنج کشیده شده است
 علاوه بر آن نقاشین این دوره میان اشخاص و عمارات و سایر مناظریکه
 می کشیدند نسبت های معقول و مقبولی را قایل شدند (۱)

بهر حال شکی نیست که عصر طلائی نقاشی در افغانستان از زمان
 تیموریان هرات یعنی از شاهرخ و تیمور غزنوی و ابراهیم سلطان پسران
 او و استغنی درین عصر شیخ شروع میشود زیرا در این دوره است که
 نقاشی های هرات آنچه را که از فنون و سبکهای فنی نقاشی شرق
 اقصی یعنی چین اقتباس کرده بود هضم و تجلیل میکنند و دارای
 ذاتیت و امتیاز مستقل و قوی میشود از جمله مسابلی که در ترقی و
 پیشرفت فن نقاشی و مصوری و کتب نویسی در افغانستان تأثیر مهمی
 داشت همکاران تاسیس کتابخانه و انجمن فنی و صنعتی بود که شاهرخ
 آنرا در هرات بنا نهاد و پسر او بایسنقر کتابخانه و انجمن دیگری
 در همان وقت تشکیل داد که تقریباً شکل اکتسابی صنایع
 یا هنرستان هنرهای زیبا را داشت بایسنقر درین انجمن

(۱) ترجمه کتاب تاریخ صنایع ایران مدد از اسلام مؤلفه دوکتور وکی محمد حسن

در آمدان فن خوشنویسی، تذهیب کاری، نقاشی، مصوری، صحافی و جلد سازی را جمع نمود و لهذا طبعاً و بخود بی خود صنعت نقاشی و صورتگری و خوشنویسی از چند مراکز صنعتی دیگر آواقد ماخذ تبریز و سمرقند و شیراز بهرات منتقل شد.

روابطی که افغانستان با خراسان آن عصر در دوره مغول با چون و شرق اقصی داشت در دوره تیموریان محکم تر شد زیرا در همان وقت بود که خاندان منگ که از ۷۷۰ هجری تا سال ۱۰۵۴ هجری حکومت کرد در چین بزوی کار آمد و روابط دوستی و تجارتی و کلتوری افغانستان و چین ذریعه تجار دانه سفر را در بون آنها بیشتر از پیش قائم گردید:

و بدون است که سفر او فرستادگان افغانستان با آثار صنعتی و فنی و شاهکارهای صنعتگران آن از چین بکشور خود باز میگشتند و همچنین فرستادگان و تجار چین صنایع و آثار فنی و شاهکارهای صنعتی افغانستان را بصورت ارمغان با خود به چین می بردند.

طوریکه پیشتر اشاره نمودیم درین دوره در فارس و ماوراءالنهر نیز بواسطه بعضی شهرها دکان هنر دوست تیموری که حاکم و نایب الحکومه پایتخت هرات در آرممالک بودند بعضی مکاتب صنعتی دایر شده بود اما هیچ یک به پایة مکاتب هرات صنعتی رسیده نتوانست و هرات تا اخیر این نهضت مرکزیت خود را از دست نداد و لهذا بیشتر نقادها اینکه در دوره تیموریان مخصوصاً در قرن نهم بوجود آمد عموماً و تماماً منسوب بشهر هرات است.

امتیاز مکتب هرات در هون اهتمام بعضی استادان بزرگ است که در تطور و تجدد ذوق و قریحه فنی و صنعتی کوشیده و در نقاشی وقت نامی بکار بردند و در رسم ها انتهای نازک کاری، آمدن رنگها و انجام و تناسب را مراعات نمودند. امتیاز مهمی که در آثار صنعتی مکتب هرات بمشاهده میرسد عبارت از استعمال رنگ طلائی و پوشانیدن زمینه های تصاویر با گیاهان و گل های متنوع است (۱)

کتاب مصور خطی و شاهکاری های صنعتی مهم این دوره به تعداد زیاد زین موزه های ممالک بزرگ دنیا است که ذکر مفصل آن در اینجا چندان لزومی ندارد و این مختصر را به دفتر بزرگ خواهد گشایید .
 خلاصه اینکه نقاشی افغانستان در دوره تیموریان آخرین کامهای ترقی و کمال را بر داشته است و با سقوط سلاله هنر دوست تیموری در اوایل قرن دهم هجری و غارتگری های ازبکان ماورالنهر و خوارزمی های صفاریان فارس چراغ این صنعت زیبا یعنی کتب نویسی و مصوری و نقاشی کتب مانند سایر صنایع و فنون افغانستان خاموش شد و اما این را هم باید اخیراً خاطر نشان کنیم که اگرچه هرات افغانستان مرکزیت خود را از دست داد و مشعل فروزان صنعت در او خاموش گردید مگر با آنهم جای بسا خور سندیست که در اثر توجه فرزندان لایق و فرزانه او مانند استاد بهزاد هروی این صنعت بکلی از بین نرفت و مدتهای مدیدی در فارس و ماورالنهر و حتی بعداً در هند مکاتب صنعتی سایر شهر که تا ابد در تاریخ صنایع آن ممالک بنام مکاتب هرات ثبت خواهد ماند .

نقاشان، صورتگران، تذهیب گاران

(ب)

با حاجی :

از مصوران قرن نهم هرات است، به دربار سلطان حسین بایقرا میزیست در تاریخ رشیدی تذکار یافته که با حاجی از زمره نقاشان و مصوران است و در تصویر قلم پخته دارد و در تمام خراسان در طراحی نقش بی همتا است (۱)

متأسفانه در ترجمه حال او ازین بیشتر چیزی بدست نیست .

بهزاد :

بهزاد از جمله صنعتکاران خوش بختی است که در زمان حیات شهرت

(۱) صفحه (۱۰۴) ترجمه کتاب تاریخ صنایع ایران بهمدان اسلام مؤلفه زکی محمد

فوق العاده حاصل نموده اند و مشار الیه هنوز در قید حیات بود که
صنعت و آثارش مورد تقدیر همگان واقع گردید و دیگر حاجت المتظار
به این نماید که ایالات آینده به خویشی و بدی کوشش برای و نظریات
خود را اظهار نمایند زیرا قریحه او را در تصویری تمام معاصرین تقدیر
و تمجید نموده و قضا و بهای مبالغه آمیز آنها بقدر باعث شهرت
او گشت که همه کس او را ستاره کامل و بی نظیر فن مصوری میدانست
و آوازه هنر مقدسی او از مانر که در ادبیات شرقی به ملوان نامور است
هم بیشتر بوده است ولی متأسفانه یکی از معاصرین او هم به تشریح
موشگانه و آینه یک تصویر بیکه بحامیه او ترسیم شده است
نیز بدای خسته و تعریف اختصایات و تمیزات سلوین او را
به نموده است بهزاد را این صنعتگر فرزانه از اهالی شهر هرات بوده
و کمال الدین لقب داشته است و تاریخ تولد و اوایل زندگانی او مجهول
است بلاضییها میمانند صاحب کتاب تراجمان هنر با آنکه در خصوص
اوایل زندگانی و پرورش و گشت و گذار او در برود است تاریخ تولدش
را با جمله اقرار معلوم (در سنه ۱۲۴۰ هجری و منجمله عید الله خجسته ای
مؤلف رساله (کمال الدین بهزاد مصور) در سنه ۸۴۴ هجری قمری قرار
میدهد اما بطور تحقیق آن چه این دی متتبع بهزاد بوده تولد این اسناد
شهر نوشته اند عاری از ضحک و بدون مأخذ می باشد شهرت بهزاد
از آفرین جوانی که آغاز رشد و فعالیت وی بوده شروع شده چنانچه
مولانا هراتی که از یاران و معاصرین او است و در سنه ۹۲۷ فوت کرده
در تمبر نامه (تمبر نامه) خود ضمن داستانی او را چنین ستوده است :

نگارنده نقاش بهزاد است
صبر بر سخن را چنین نقش بست
اولین تاریخش که در آن از بهزاد ذکر کرده و صاحب آن با او هم
عصر بوده حبیب السیر مؤلفه خواند میر است که او را پز و رش یافته
امیر نظام الدین علمی شیر نوایی دانسته و به التفات بی پایان سلطان

Marfat.com

تصویر استاد بهزاد بقلم خودش
مربوط صفحه (۱۴)

زیادی در پیش است و هیچ کس نمیتواند در باره آن حکم قطعی نماید .
 میتوان گفت که بهزاد آتش هنر های زیبای هنر را تیز تر
 کرد و تخم صنعت میخا توری آنرا در فارس و هند انتشار داد .
 بهزاد در ماخذ مختلف :

بهزاد در هر جا و هر کتاب بشکلی ستوده شده و هر يك بنوعی مدح
 و صفت او را گفته است که ما قسمتی از آنرا ذیلا نقل میکنیم .
 اول : حبیب السیر که مؤلف آن همعصر استاد بهزاد بوده :
 استاد کمال الدین بهزاد مظهر بدایع صور است و مظهر نوادر هنر . قلم مانی
 رقمش ناسخ آثار مصوران عالم و بنان معجز شیمش نافی تصویرات
 هنر و روان آدم :

موی قلمش زاو ستادی جاندازه بصورت جمادی

و جناب استاد به یمن تربیت و حمن رعایت امیر نظام الدین علیشیر
 باین مرتبه ترقی نمود و حضرت خاقان منصور (یعنی سلطان حسین بایقرا)
 را نیز با آنجناب التفات و عنایات بسیار بود و حالاً نیز آن نادر العصر
 صافی اعتقاد منظور مرحمت سلاطین اناست و مشمول عطفت بی نهایت
 حکام اسلام . بی شبهه همیشه این چنین خواهد بود .

دوم : عالم آرای عباسی که استاد را استاد بی همتا و صورت نگار
 بی مثال گفته در ذکر نقاشان و هنروران زمان طهمااسب چنین مینویسد :
 استادان نادره کار این فن مثل استاد بهزاد و سلطان محمد که
 درین فن شریف طاقت و در نزاکت قلم شهره آفاق . در کتاب خانه
 معموره کار میکردند .

سوم : حالات هنروران که يك ماخذ کاملاً جدید است درین تازگی ها
 به اهنما م محمد عبدالله جغتائی بطبع رسیده او را چنین می ستایند :
 دیگر شاعر د خلف سید مشار الیه را (اشاره به سید روح الله هراتی
 مشهور بمیرک) افضل المتأخرین فی فن التصویر قدوة للمتقدمین
 فی لتهدیب و التحریر .

نادر العصر استاد کمال الدین بهزاد است و تعریف و توصیف عمومی الیه
 به رقوم قلم عجایب رقم او درین مرقع ظاهر است .
 باید خاطر نشان کرد که رساله حالات هنروران فقط يك ديماچه است که مولانا
 دوست محمد کتابدار بهرام میرزای صفوی بر یکی از مرقعات شهزاده
 مذکور در سنه ۹۵۴ نگاشته است .

چهارم : تذکره خوشنویسان و نقاشان : این کتاب مؤلفه قاضی احمد
 قمی معاصر شاه عباس اول صفوی است که تقریباً از سنه ۹۹۵ - الی ۱۰۴۸
 در فارس حکومت داشته است . مأخذ مذکور را شاغلی فضل محترم
 گویا اعمادی برای اولین مرتبه در سالنامه ۱۳۱۷ کابل بما معرفی
 کرده اند . آقای موصوف در سال ۱۳۱۷ در حین مسافرت خویش به هند
 به این کتاب مفید بر خورد و آنرا در کتابخانه شخصی جناب سید
 محمد علی داعی الاسام مؤلف فرهنگ نظام مطالعه کرده اند .
 مؤلف این تذکره در باب بهزاد چنین توصیف کرده است (وی از
 دارالسلطنه هرات است)

استاد زمانه حضرت بهزاد است . کو داد هنروری بعالم داد است
 که زاد بسان ماننی از مادر دهر البته که بهزاد از او به زاد است .
 استاد در طفولیت از پدر و مادر مانده و استاد میرک که کتابدار پادشاه
 مرحوم سلطان حسین بوده او را برداشته تر بیت نمود . و در آن
 زمانی ترقی فرمود و کارش بجمانی رسید که تا صورت هستی نقش بسته
 همچو او مصوری کس درین روزگار ندیده .

نگار زغالش بچابک روی
 اگر ماننی از وی خیر داشتی
 بود صورت مرغ او دلپذیر
 به است از قلم گیری مانوی
 از و طرح و اندازه برداشتی
 چو مرغ مسیحا شده روح گیر

استاد از زمان عشرت نشان کامران سلطان حسین بایقرا میرزا
 تا چند مدت از اوایل سلطنت و پادشاهی شاه طهماسب در عرصه
 روزگار بودند و آثار معجز نگار ایشان بسیار است فووش در دارالسلطنه

هرات در حوالی کوه مختار حظیره پر نقش و نگار آن مدفون شده است «
۵ - بابر نامه :

بابر موسس سلسله مغلهای هندوستان که از شیفتگان صنایع هرات بود در چند جای بابر نامه شرحی از عشق مفرط خود نسبت به نقاشی سبک هرات بقلم آورده است، امادر مدت عمر پر آشوب خویش فرصت نیافت که استادان هراتی را در درگاه خود گرد آورد. این پادشاه در تزک خود عصر سلطان حسین میرزا و بهزاد را چنین توصیف میکند :

(زمان سلطان حسین میرزا عجیب زمانی بود از اهل فضل و مردم بی نظیر حراسان به تخصیص شهر هری ازین مردم مملو بود، هر کس بهر کاری که مشغول بود غرض او آن بود که کار را بکمال رساند از آن جمله یکی مولانا عبدالرحمن جامی بود که در علوم ظاهر و باطن در زمان خودش به آن مقدار کسی نبود . . . از مصوران بهزاد بود که کار مصوری را بسیار از کس میکرده . . . و آدم ریش دار را خوب چهره کشائی میکردند) سایر کتب و ماخذ همه از حبیب السیر و عالم آراء اقتفا نموده و تماماً به تعریف و توصیف قلم معجز رقم بهزاد و کارخانه او که رشک نگارستان چین است پر داخته اند .

۶ - نامه نامی :

طوری که در ۴۰ مقاله قزوینی مذکور است غیاث الدین خوند میر مؤلف حبیب السیر و دوست صمیمی بهزاد مجموعی از رسائل و اسناد رسمی و مناشیر دولتی ترتیب داده و آنرا (نامه نامی) نام نهاده است که کتا بخانه ملی پاریس بتازگی آنرا خرید و بتصرف خود در آورده است .

درین مجموعه دو سند بسیار مهمی را جمع به بهزاد موجود است که برای معرفی حال و معرفت تاریخ زندگانی آن نقاش زبر دست در نهایت درجه اهمیت و اعتبار می باشد .

الف :

مقدمه که خوند میر بزهر قهی که بهزاد از هجاس نقاشی خود جمع

کرده بود نوشته :

در توصیف موقیع مرقع که جامع مظهر رشد و رشاد استاد بهزاد است نوشته شد :
 نقاش ازل کشاد چون چهره مهر آراست مرقعی ز اوراق سپهر
 تصویر در آن نمود بیرنگ و قلم چندین صنف جلوه گر روشن چهر
 چون ارا دت کامله مصور بی چون و مشیت شامله (کن فیکون) با بجان
 کارخانه بو قلمون متعلق شد و چهره کشاد عنایت ازلی بقلم مکرمت
 هم یزلی پیکر انسانی را بر طبق آیت (و صورکم فاحسن صورکم) به
 خوبترین وجهی تصویر نمود و جمال حال این طایفه پسندیده خصایل
 را بر بور اصناف علوم غریبه و زینت انواع فنون عجیبه آرایش داده
 بمقتضای کلمه کریمه او فضلنا هم علی کثیر ممن خلقنا) جانب ایشان
 را به اکثر طوایف مخلوقات تفضل فرمود .

مثنوی :

کلام الهی چو رقم زد صور	مظهر فضل و هنر آمد بشر
در پی اظهار هنر چون شتافت	صفحه ایام او و زیب یافت
گام بنو ک قلم مشک سالی	کرد رقم خط فضیلت فرای
گاه برانگیخت بهم آب و رنگ	ساخت عیان ماه رخ بی رنگ
گاه بگلزار سخن از هنر	کرد روان جو بچه آب زر
گاه برافروخت درخت بلند	میوه او و قوت دل مستمند
ساخت گهی از قلم سحر فن	گلبن پر گل بر یا ض سخن
کرد بتذهیب سخن چون شتاب	شد خجل از شمس او آفتاب
حسن خط صورت مردم فریب	می برد از خاطر دانا شکیب
دیده شد از صورت خط بهره ور	دل بود از معنی او بی خبر
صورت و معنیش پسندیده است	نور ده مردم مک دیده است

« ن والقلم و ما یسطرون » بر کمال شرف خط آینه ای است و آیت

(علم با قلم) از وفور فضیلت کتابت کفایت یقی . بیت :

حظ خط نیک به نزد خرد بیش بود ز آنچه گمان می برد

والتذاذ نفس بشری از نقش و تصویر بر وجهیکه صورت امیر و وزیر و غنی

و فقیر است قابل تحریر نیست و بیان شمه‌ی از زینت و زیب و تفریح و آرایش آن صنعت
 غرابت آیت با مداد قلم و بنان تیسیر پذیر نه، لاجرم از بدو ظهور عالم
 فضلی اولاد امجاد آدم علی نبینا و علیه السلام مادام الخط مصوراً
 بالمداد و القلم بدین دو امر شریف اشتغال فرموده اند و در میدان
 کمال و تفوق و ساحت مهارت و فضل گوی سبقت از امثال و اقران
 ر بوده چنانچه اسامی سامی بعضی ازین طبقه در مقدمه این مرقع
 مذکور است و خطوط گرامی و تصویرات نامی که نگاشته قلم بدیع
 شیم ایشانست درین اوراق مصور و مسطور و از جمله مصوران کامل
 و هنروران فاضل جامع و مرتب این اوراق مرقع مظهر بدایع صور
 و مظهر لوا در هنر نادر العصر صافی اعتقاد سالک مسالك محبت و
 وداد استاد کمال الدین بهزاد است .

مثنوی :

مانی قلم خجسته آثار	نیکو شیم حمیده اطوار
استاد هنروران عالم	در فن هنر و ری مسلم
بهزاد یگانه زمانه	مانی به زمان او فسانه
موی قلمش زاو ستادی	جان داده بصورت جمادی
در دقت طبع موشکا فست	وینحرف نه از سر گز افست
تکمیل مهارتش درین فن	با و را گرت نیاید از من
بکشای نظر ز روی انصاف	بنگر صور بدیع اوصاف
کار است جمال این صحایف	افزود کمال این طرایف
در صورت خط و حسن و تصویر	زینسان ورقی نیافت تحریر

و بی شایبه تکلف و غایله تصلف تا صفحه خوبان گلعدار ریحان خط مشک
 آثار آرایش یافته مشابه خطوطیکه درین مرقع مرقوم است قلم بر
 صفحه کاغذ نهاده و تا مرقع سپهر بصورت نور افشان ماه و مهر که
 غواص قلم گوهر بار از لجه دوات به ساحل این اوراق رسانیده
 دریست گرانبها و هر صورت که مصور خاطر غرابت آثار از لوح
 دل بر صحایف این کتاب نقل نموده حوریست روح افزا .

قطعه :

هر گوهر مراد که در بهر خوشدلی پرورده اند جمله درین بحر حاصلست
 همچون جمال مشعل افروز دیده هاست همچون وصال خرمی اندوز هر دل است
 و چون تعریف لطافت آن در همین و توصیف نفاست آن صور بدایع
 آیین پایه هر بی مایه و پیشه هر بی توشه نیست قلم مشکین رقم بایر اد
 رباعی که در مدح جناب استادی گفته شده اختصار می نماید .

ر باعی

موی قلمت تا به جهان چهره کشاد
 بر چهره ماننی رقم نسخ نهاد
 بس طبع که صورت نکوزاد ازو
 طبع تو ولی از همه آن ها به زاد
 الحمد والثناء لله المصور لصور العباد و الصلوة والسلام علی سیدنا
 محمد مانام الخط مصوراً بالقلم والمداد، و اوله مظاهر صور الهدایة
 والرشاد و عترته الذین هم شفاء نافی يوم التناد .
 ب - نشان کلان تری کتاب خانه همایون با اسم کمال الدین بهزاد نوشت :
 چون ارادت مصور کار خانه ایجاد تکوین و مشیت محرر نگار خانه
 آسمان وزمین که طبق کلامه (و صور کم فاحسن صور کم) نقش و جود
 غرابت نمود بنی نوع بشر در احسن صور بر صفحه امکان پرداخته قلم قدرت
 اوست و تصویر صورت تفضیل (ن - تفضل) افراد انسان بر سایر مخلوقات
 ربانی بمقتضای (و فضلنا هم علمی کثیر ممن خلقنا) تحریر کرده انا مل
 حکمت او، منشور (انا جعلناک خلیفة فی الارض) را بر صحیفه حل کاری
 خورشید بخامه عطار د بنام همایون انسجام ما امضا نموده و اوراق سپهر
 لاجوردی را جهت کتابت روزنامه چه آثار فتح و نصرت ما بافشان نقره
 کوب کواکب و جدول شنجرف گون شفق منقش و مزین فرموده لایق
 آن و مناسب چنان مینماید که لوح ضمیر الهام پذیر همایون که مطرح
 اشعه انوار الهی و مظهر صور آثار خیر خواهی است بدین صورت
 مصور باشد که هر مهم از کرایم مهمات سر کار گامرانی و هر
 امر از عظیم امور کار خانه جهانپا نی بهر مندی داد کار دانی

136391

فضیلت انما که بطراحی ذهن باریک بین و رنگ آمیزی طبع ظرافت آئین
 طرح ابداع و انواع کفایت و نقش اختراع اصناف فراست بر تخته وجود
 ظاهر تو اند نمود و نقاب حجاب از چهره مطلوب و مقصود تو اند کشود
 مفوض و متعلق باشد ، بناء علی هذا درین ولانا در ا لعصر قد و
 المصورین و اسوة المذہبین استاد کمال الدین بهزاد را که از قلم
 چهره کشایش جانمانی خجل شده و از کلمک صورت آرایش لوح ارتک
 (ن - ارسنک) منفعل گشته و پیوسته قلم وار سر بر خط فرمان واجب
 الاذعان نهاده و بر کار مثال پای در مرکز ملازمت آستان خلافت آشیان
 استوار کرده مشمول الطاف خسروانه و اعطاف پادشا هانه ساخته حکم
 فرمودیم که منصب استیفا و کلا نتری مردم کتابخانه همایون و کتابان
 و نقاشان و مذهبان و جدول کشان و حل کاران و زرکوبان و لاجورد
 شویان و سایر جماعتی که بامور مذکور منسوب باشند در مهالک
 محروسه مفوض و متعلق بدو باشند .

سبیل امراء روشن ضمیر و وزیرای بی شبهه و نظیر و نواب درگاه
 عالم پناه و یل چیان (ن - ایچکیان) بارگاه سپهر انتباه و مبا شران
 امور سلطانی و متصدیان مهم دیوانی عموماً و اهالی کتابخانه همایون
 و جماعه مذکوره خصوصاً آنکه استاد مشار الیه را مستوفی و متعهد
 کلا نتری دانسته کارهای کتابخانه را با ستیضا و بر آورد او برسانند
 و آنچه بر او کند بمهر و ثبت او معتبر دانند و از سخن و صواب بدید
 او که در باب ضبط و ربط امور کتابخانه همایون گوید عدول و تجاوز
 نه نمایند ، و آنچه از لوازم امور مذکور است مخصوص بدو شناسند و مشار الیه
 نیز باید که صورت اما نت و چهره دیانت بر لوح خاطر و صفحه ضمیر منیر مصور
 و مرتسم گردانید ه بطریق راستی درین امر شروع نماید و از مهمل
 و مداهنه مجتنب و محترز بوده از جاده صدق و صواب انحراف و
 اجتناب نکند - از جوانب برین جمله بروند و چون این حکم همایون
 بنقش توقیع و قیوع (کذا) اشرف اعلی منقش و مشرف و محلی گرد
 اعتماد نماید تحریر آ فی ۲۷ جمادی الاولی سنه ۹۲۸

بهزاد در نظر غربیان :

ذوق سرشار و قریحه مبتکر بهزاد که از آثار جهان قیمت او بخوبی پدیدار است نه تنها ما و شرقیان بلکه اروپائیان و ذوقمندان دنیای غرب را نیز زیر تاثیر گرفته چنانچه عده‌ای از مستشرقین معروف در ضمن مطالعات قیمته‌دار خود راجع به شرق زمانی هم برای زنده کردن نام و روشن ساختن مقام این استاد بزرگ کار کرده و آنچه از دست ایشان برآمده در این راه کوتاهی نه نموده اند .

از جمله اروپائیانیکه بیشتر در قسمت صنایع ظریفه شرق معلومات داشته و راجع به بهزاد نگارشات کرده اند می توان اشخاص ذیل را نام برد :

رنه کروسه فرانسوی، دکتور کتل آلمانی، موسیو هوارت فرانسوی معلم فارسی مدرسه السنه شرقی پاریس، موسیو بلوشه کتابدار کتابخانه ملی پاریس و موسیو مارتن فرانسوی. مارتن استاد بهزاد را چنین توصیف میکند :

« اگر چه کمال الدین بهزاد در یک محیط دیگر و در یک عهد دیگر زیسته مگر باز هم مقام او از مقام نقاشان معروف فرنگ مانند «ژان فوکه» و مملنگ (Memling) و غیره کمتر نمی باشد استاد بهزاد که تقریباً در سنه ۱۵۲۷ م وفات یافته در مملکت خود در نزد پادشاه وقت بسی مظهر لطف و تحسین گردیده است چنانچه رفا ئیل در روم از طرف ایالتالیائی ها مورد حرمت و پرستش واقع شده بود بهزاد در وطن خود نیز محبوب القلوب بوده و در روز وفاتش حزن و تأثر صنعت شناسان ملت بدرجه‌ای بوده که نظیرش کمتر دیده شده است .

تصویر های قلمی بهزاد را می توان در پهلوی تصویر های «فوکه» که در شاهنقلی است و تصویر های «کریمان» که در «وینز» است و یا در پهلوی نسخه خطی مشهور «رنه دانژو» که در کتابخانه امپراطوری «وین» است گذاشت- اینکه آثار روحی استادان فرنگ ممکن است از بعضی جهات برای ما خوشتر و با قیمت تر باشند باین سبب است که ادراک موضوع و مفهوم آنها برای دماغ ما آسانتر و طرز نقشه و

نگارش آنها با احساسات قلبی ما موافق و نزدیک تر است و گرنه از نقطه نظر صنعتکاری و مخصوصاً از نقطه نظر تزئین در امتزاج و استعمال رنگها و تکامل عمل این میناتورها بعینه نظیر آثار استادان مذکور بوده و بلکه بر آنها فایزند -)
 اختصاصات سبک بهزاد :

طهریکه در اوایل گفتار خود گفتیم صنعت میناتور در دوره تیموریان پیشرفت زیاد نموده و به آخرین درجه ترقی خود رسید . ولی باید این هم با گفته نما ند که این صنعت به یک سلسله قیودی مقید گردید که صنعتگران را در شیوه و سبک محدود نموده آزادی آنها را سلب کرد اگر چه صنعتگران در انتخاب موضوع کاملاً مختار بودند ولی در سبک و طرز عمل مجبور بودند که از اصول معینی پیروی نموده از آن منحرف نشوند .

همان طوریکه عصر تیموریان در هرات به سلطنت سلطان حسین میرزا ختم میشود صنعت میناتور سازی هرات نیز بوجود با فضل و افتخار بهزاد خاتمه می یابد، یعنی آخرین استاد این فن بهزاد است که نگار ستانی در هرات به تحت ریاست و استادی او تا سپس یافت و با قلم مبتکر وی چنان نازکی ها و خیال ها و رنگهای جدیدی بمیان آمد که در آثار سلفش دیده نمی شود .

بهزاد را اعجوبه زمان و استاد عصر خود نه تنها برای این نامیده اند که سبک جدیدی در میناتور سازی ایجاد نمود بلکه این صنعت با کلیه جزئیات خود بتوسط او به منتهای درجه تکامل رسیده است کارهای بهزاد تا عصرهای ما بعد ادامه داشته و بسبک او نقاشی میشده است .

در کارهای دستی این استاد بز رنگ نکته ای که خیلی ها جالب توجه است امتزاج و آهنگ رنگها و ثابت ماندن آنها می باشد . و درین شکی نیست که نقاشی های بهزاد و عصر او از نقاشی های متقدمین بمراتب بهتر است و آثاریکه از او باقی مانده همه گواهی

میدهند که بهزاد در انتخاب رنگها و به کار بردن آنها ابراز هنر نموده است مثلاً در اکثر آثار خود چهره های نازک و نفیس بایک خال سیاه بقشنگی آنها افزوده است و در دور نماهای کوچک یکنوع رنگ سبز که در واقع بسیار خوش منظر است دیده می شود که مخصوص کارهای او است . خلاصه می توان اختصاصات و شیوه میناتورهای بهزاد را در اقرار ذیل تعیین نمود:

اول - درستی و دقت کارها .

دوم - نمایاندن وضع چهره و قیافه اشخاص بطور شگفت انگیز بوسیله ترکیب انواع رنگها .

سوم - حرکات و مفهوم داشتن اشارات تصاویر یعنی در آثار بهزاد عموماً در نگاه، حرکات و اوضاع تصویر چنان مهارتی بخرج رفته که بیننده می تواند بیک نظر مفهوم آنها را بداند .

۴ - ظرافت در کشیدن درختان، گلها و دور نماها و همچنان قشنگی اشعه خورشید و ابر و غیره در نمایش تابلوهای طبیعت .

۵ - تعدد رنگهای گوناگون و توافق آنها با یکدیگر . یعنی استاد بهزاد در تصاویر و نقاشی های خود رنگهای متعدد و مختلف را بکار برده که دیگر نقاشان و صورتگران از اکثر آنها بی خبر بودند و یا اگر خبری هم داشتند آنها را بکار نمی بردند علاوه بر اینها سر «ارنالد» مستشرق شهیر انگلیسی یکی از اختصاصات مهم تصاویر و نقاشی های بهزاد بر تابلوهای براق را میداند چنانچه در کتاب خود موسوم به بهزاد و مصوریهای او در میناتورهای ظفر نامه در ضمن تفصیلات تصویر نمره اول و نمره دوم کتاب مذکور میگوید: (۱)

«این منظره نشان میدهد که مجلس در باغی منعقد گردیده سطح و زمین تصویر با او راق بوته های براق تزئین شده است و این زیفت اخیر الذکر محض و صافاً منسوب به صورتگری های بهزاد بوده و یکی از علایم ممیزه مصوری و نقاشی او است .»

(۱) این اثر در انجمن تاریخ توسط غلام قادر خان فایق ترجمه شده و تا

کتون به طبع نرسیده است .

در کارهای این استاد بزرگ رنگهای شکسته مانند سرمه‌ی سبز
تیره، فیروزه‌ی سبز روشن، رنگ زیتون و زرد و قهوه‌ی بیشتر
یافت می‌شود.

طلا و نقره نیز در نقاشی‌ها و تصاویر بهزاد بکار رفته و
اقسام مختلف رنگ قرمز را هم استعمال کرده است.

آثار بهزاد:

اگر چه استاد بهزاد زندگانی آرام نداشته و چندین بار از هرات
به تبریز و از تبریز به غیره جاها مسافرت نموده است ولی با آن هم
هرگاه یک فرصتی بدست می‌آورد از موقع استفاده نموده از خود آثار
گرامی‌های به یادگار باقی گذاشته است - آرام‌ترین و درخشان‌ترین
روزهای زندگانی این مصور نامدار همان ایامی را می‌توان گفت
که در عهد سلطان حسین بایقرا بایک خاطر آرام در شهر هرات
گذرانیده است اکثر آثار و آثار بهزاد که در تمامی موزه‌های

در تعلیقات فکری سلجوقی صفحه (۱۰۱) در شرح حال بهزاد چنین نوشته شده:
این نقاش بزرگ نعت تربیت و نوازش امیر علی شیر بعد کمال رسیده و در شیوه
نقاشی هرات تصرفات و اصلاحات دقیق و عالمانه نموده سپکی زیبا به وجود آورد که
آنها مکتب هرات یا مکتب بهزاد می‌نامند و این مکتب را از اساس و ریشه شاه
اسماعیل صفوی و عبیدالله خان اوزبک هر دو از هر طرف برکنده بردند و برادرانه
قسمت کردند. یعنی یکی ازین هنرمندان به بخارا کوچانیده شدند و یکی بقزوین
و آنها یکباره رفتن بخارا را ضعیف نبودند چندی متواری بودند و عاقبت راه هند گرفتند.
چنانچه گفته شده بهزاد بدستور شاه اسماعیل از هرات بقزوین برده شده و از
آنجا به تبریز رفت و نزد شاه اسماعیل و شاه طهماسب نهایت عزیز بود و بحرمت
زندگی میکرد.

سال وفات بهزاد همان سال نهمصد و چهل دوی هجری قمری یعنی سال وفات
مولانا رستم علی خواهرزاده وی بوده و دوست محمد گواشانی وفات او را در تبریز
و خاک او را در جوار کمال (کمال خنجندی شاعر که در تبریز مدفون میباشد) معرفی می‌نماید.

عالم و کتب خانه های سلطنتی شرق و غرب بداشتن آنها مستغنی
 و توانگر اند ، رویهمرفته محصول آن قسمت زندگانی بهزاد است که
 در هرات زیبا سپری شده زیرا مرقعات و کتب که نقش بهزاد را بخود
 دیده حتماً با خطوط زیبا و قشنگ خطاطان معروف هرات مانند سلطان
 علی و سلطان محمد خندان و غیره توأم و همراه اند با آنکه بهزاد هیچ
 موقعی را از دست نداده و همیشه مصروف نقاشی و میناتورسازی بوده است
 معهد آثار گران مایه او بسیار کم و نادر است .
 از آثار این استاد زبر دست تاکنون آنچه دیده شده و در موزه های
 دنیا موجود است قرار ذیل است :

۱- اغلب کارهای بهزاد در موزیم افغانستان موجود بوده و لی
 متأسفانه در اثر شورش و اغتشاش خاندان سوز چند سال قبل تماماً

اما دوست ارجمند مرحوم گو بی اعتمادی فرمودند که در دهلی بکتابخانه بانوی
 دانشمند یعنی زهرای داعی الاسلام رساله ای دیدم تألیف حاج شیخ محمد قمی کتابدار
 در آن رساله مسطور است که بهزاد پس از سالها ماندن در قزوین و تبریز جهت
 دیدار مولینا رستم علی خواهر زاده خود بهرات برگشت و قبل از ورود بهزاد
 بهرات مولینا رستم علی از جهان رفته بود و قضا داد همان سال بهزاد را مرض
 عارض شد و از دنیا رحلت کرد .

پیکر پاک آن استاد نامدار را در جوار قبه ای پر نقش و نگار مختار بهلولی
 رستم علی خواهر زاده اش دفن نمودند و این قول نزدیک بحقیقت است که چندین
 سال قبل لوح مزار مولینا رستم علی پسر خواهر بهزاد از شمال مزار حضرت شیخ عمر جنابگی از
 زیر خاک بیرون شد مرحوم عیدالرحیم خان نائب سالار آن لوح را از بیم تلف شدن بقلمه خوش برد
 نادر فرصتی خاک پسر خواهر بهزاد و احیا نماید اما فرصت نیافت و آن لوح همانجا بماند
 بعد از وی لوح موصوف به بلدیه و از آنجا به مسجد جامع نقل یافت . (۱)
 در عصر نائب الحکومه کی جناب ملکیار در نظر بود که خاک رستم علی و بهزاد
 هر دو در جوار مزار شیخ عمر که قریب قبه مختار واقع است در محل کشف لوح
 بصورت آبرو مندی ساخته و احیا شود .

(۱) قرار معلوم تاکنون لوح مذکور در مسجد جامع هرات محفوظ است .

بر باد و تلف گردیدند از آنجمله یکی - اسلامان و ارباب مال مولینا بود که از طرف سلطان علمی خوش نویس استنساخ و نقاشی های آن بدست خود استاد بهزاد با میناتور های متن و زرنگاریهای حواشی کتاب صورت گرفته بود . دیگری مرقعات یا بهارستان بهزاد که مجالس سلطان هرات را بصورت های گوناگون و میناتور های قشنگ ترسیم نموده و از آن گنجینه گرانبها چهل مرقع آن که يك طرفش کارهای نفیس بهزاد و طرف دیگرش صنعت خطاطی و خوشنویسی خطاطان معروف آن عهد را شامل بود در جمله کتب مرحوم نایب السلطنه موجود و اخیراً بدست موسیو فوشه فرانسوی آمده و یادگاراً به موزیم لور (Louvre) پاریس اهدا شده است .

۴ - صورتهای کتاب ظفرنامه تیمور که بخط شرف الدین یزدی به رشته تحریر آمده است این کتاب ظریف به تاریخ ۱۴۵۴ میلادی انجام یافته است .

بعضی از مورخین بر آن اند که این کتاب برای میرزا ابراهیم سلطان نوشته شده و برخی را عقیده چنان است که این کتاب همان کتاب اکبر نامه می باشد که مال کتابخانه شاهی هما یون پسر پادشاه مغول بوده و از طرف سلطان علمی استنساخ شده و بهزاد نیز نقش و تذهیبش کرده است . در خصوص قیمت این اثر نامدرستخصمین اروپایی نویسد که این کتاب از گرانبها ترین کتب دنیا بوده است .

۳ - باغ بهشت هرات که از جمله آثار بسیار قابل قدر و تمجید این استاد بشمار میرود .

۴ - يك جلد کتاب خمسة امیر خسرو دهلوی که در سنه ۱۴۹۶ نوشته شده و دارای ۳۳ میناتور کار بهزاد می باشد .

و او را نیز فرصت این امر حاصل نشد و لوح در مسجد جامع بماند تا جهت مزار یکی از معاصرین از هرات لوحی خواستند و از هرات برده بخاکش نصب نمودند و با این ترقیب لوح قبر دستم علی از میان رفت و دغدغه احیای قبر بهزاد از اذهان فراموش شد .

۵- در موزه بریتش لندن و در استانبول در سرای یلدز نیز از آثار بدیعۀ بهزاد موجود است چنانچه درین اواخر در استانبول «ارمنابیک» عضو وزارت اوقاف رسالۀ بنام آثار بهزاد در زبان فرانسه نوشته و شرحی درین خصوص داده است .

۶- در تاریخ ۱۵۴۷ یک نفر کاظم نام از آثار بدیعۀ صنعت گران معروف مرقعی جمع آوری کرده و به شاه طهماسب صفوی تقدیم نموده است که در آن یکی از شاه کار های بهزاد یعنی تصویر ضحاک نیزه وجود بود .
۷- مرقع تاریخ تیمور که در ۱۴۶۷ به اتمام رسیده و تصاویر آن از قدیمترین و معروفترین آثار بهزاد است این مرقع دارای صفحه های می باشد که هر دو طرف آنها نقش طلاکاری شده و هیچ نوشته ندارد و این آثار بدیعۀ نمونۀ خوبی برای شناختن استعداد فطری استاد بهزاد می باشند. قرار نوشته روزه گروسه در کتاب مدنیت های شرق . این کتاب امروز در موزه بوستون (Boston) امریکا محفوظ بوده و در آن تصویر تیمور بر روی تخت پادشاهی و صحنۀ پذیرائی در بار تیمور و تابلوی هجوم سواران در یک قلعه جنگی و همچنان ساختمان یک مسجد و غیره تصاویر صحنه های زندگانی تیمور بمشاهده میرسد .

مرحوم فکری - سلجوقی در تعلیقاتش از بهزاد همین قدر یاد کرده قطعۀ می را که امیر دوست هاشمی در تاریخ وفات بهزاد سروده و از جمله اضافی (خاک قبر بهزاد) تاریخ کشیده نیز نوشته و عین آن در صفحۀ (۱۵) کتاب نعیمی ذکر شده ولی بناغلی وفای سلجوقی که تعلیقات پدرش را بطبع رسانیده در پا صفحۀ گی آن عبارت ذیل را علاوه میکند :

استاد بهزاد را کتاب سرآمدان هنر چاپ برلین و دانشمند محترم آقای دکتر ذکی محمد حسن مصری در کتاب «التصویر فی الاسلام عند الفرس» شاگرد سید احمد تیریزی معرفی میکنند و آقای دکتور ذکی بازمیگوید :

دیگران میگویند که «بهزاد نقاشی را در هرات نزد میرک آموخته» ظاهرأ گفته اول بعید می نماید زیرا نمی توان فکر کرد که در حاکم بهزاد در خانۀ نقاشی چیره دست چون خواجه میرک بزرگ شده باشد نقاشی را نزد دیگران آموخته باشد .

۸ - نسخه بوستان سعدی که در ۱۴۸۷ نوشته شده و در موزه قاهره موجود است ولی متأسفانه اوراق این اثر بدیع قدری ناقص است. رونه گروسه در کتاب مدنیت های شرق خود می گوید که در این اثر صحنه های مهمانی و مجالس طرب و ساختمان های داخلی مسجد بمشاهده رسیده و تصاویر آن هر یک بذات خود یک شاهکار رسامی بوده و خیلی ها زیبا و زنده کشیده شده اند.

۹ - در کتابخانه ملی برلین نیز ۴۳ پارچه از میناتورهای نگارخانه بهزاد موجود است این میناتورها در یک نسخه دیوان امیر خسرو که در ۱۴۹۶ نوشته شده کشیده شده اند. و چند آن بعید نیست که چند پارچه آنها کار دست خود بهزاد استاد بزرگ نگارستان هرات باشد.

۱۰ - یکی دیگر از شاهکاری های بهزاد تصویر سلطان حسین میرزا هیبا شد این تصویر وقتی در جزء کلمکسیون «مارتن» بود اولین تصویر است که در آن تماماً اختصاصاً ظاهری و باطنی یک شخص نشان داده شده است و نظر به گفته رونه گروسه در بین تصویر دستی استاد بهزاد و آثار استادان پیشین چنان تفاوتی موجود است که در بین کارهای نقاشان امروزی اروپا و تصاویر دستی ژان فوکو یا فرانسوا کلو (Francois clouet) تفاوت بنظر میرسد.

مرحوم گوینا اعتمادی راجع به محل دفن استاد بهزاد هروی نقاش معروف در سالنامه ۱۳۱۷ کابل تبصره جالبی نموده که اینک عین گفتار او را جهت روشنی مطلب در اینجا نقل میکنم :

«اخیراً در حیدرآباد دکن در کتابخانه شخص فاضل محترم جناب آقای سید محمد علی داعی الاسلام مولف فرهنگ نظام کتابی بنام تذکره خوشنویسان و نقاشان تاملیف قاضی احمد قمی معاصر شاه عباس اول بمطالعه رسید که نسبت به بهزاد اطلاع نفیس و جهان قیمتی داشت یعنی مدفن او را بطور صحیح و محقق نشان داده بدین عبارت :

استاد بهزاد از دارالسلطنه هرات است در طفولیت از پدر و مادر ماند و استاد میرک کتاب دار سلطان حسین او را تر بیب نمود و کارش بجایشی رسید که از هر

۱۱ - تصویر يك شهزاده اسیر است و بقرار عقیده مارتن این میناتور تصویر آخرین رئیس قبیله آق قیونلو است که در ۱۵۰۴ بدست صفویان بقتل رسیده این میناتور در جزء کلمکسیون دوه (Douet) محفوظ است .
 ۱۲ - تصویر مراد آق قیونلو است که در جزء کلمکسیون (Koechlin) موجود است .

۱۳ - نسخه خمسة نظامی که در ۱۴۴۴ نوشته شده و امروز در برتش موریم لندن موجود میباشد اگر چه موسیومی ژن (Migeon) و ارمناک بیک قسمتی از نقاشی های این کتاب را کار قاسم علمی هراتی معاصر بهزاد و قسمت دیگر آنرا عمل آقا میرک میدانند ولی موسیومارتن که یکی از بزرگترین میناتورشناسان میناتورهای شرق میباشد تصاویر این خمسة را بهزاد منسوب میکند .

۱۴ - نسخه بسیار قشنگی که در ۱۵۱۱ در شهر هرات برای کتابخانه سلطان حسین میرزا که شش سال پیش از انجام یا فتن آن کتاب در ۱۵۰۴ وفات یافته استنساخ شده است که حالا در کتابخانه برتش موریم لندن موجود است .

این نسخه خطی در ۱۴۷۵ از طرف محمد بن عطار استنساخ و بهزاد نیز با صورت های چینی آنرا پیرایه بسته است .
 چون صورت این اثر از شاهکارهای استاد بهزاد است لهذا يك اثر خیلی قیمتی و با اهمیت میباشد . قرار گرفته مارتن در میناتوری های این اثر تصاویر درویش های رقص کننده مجلس پذیرایی خسرو از شیرین و ولادت مجنون و منظره بهار و تصویر مردی که طوطی سبزرنگ در دست دارد و از جمله شاهکارهای بهزاد بشمار میرود به مشاهد میرسد .

مصوبی برتری یافت .

به است از قلم گیری مانوی
 ازو طرح و اندازه بر داشتی
 چومرغ مسیحا شده روح گیر

نگار ذغالش بچا بکر دی
 اگر ماتی ازوی خبر داشتی
 بود صوت مرغ او دلپذیر

وفات او در دار السلطنه هرات و در حوالی کوه مختار در حظیره بر نقش و نگار آن مدفون است .

۱۵ - يك تا بلوی قشنگ و زیبا - این تا بلو یکی از بهترین و قشنگ ترین صورت هایی است که هیچ نقاش چنین اثر بدیعی بر جو د نیاورده و منظره روح افزای بهار را نشان میدهد، این تصویری چنان يك طراوت فصل بهار و پر تو آفتاب و زندگانی خرم و روشنائی ریائی را بماندهام میکند که منظره دلچسب آن فقط منحصر بسرزدهین خرم آریانا است .

۱۶ - در موزه پتر سبورگ يك عده میناتور ها یی موجود است که قصه لیلی و مجنون را نشان میدهند . این میناتور ها از جمله بهترین آثار بهزاد بشمار رفته و درجه احساسات افکار و قوه مینکره او را بخوبی نشان میدهند . استاد بهزاد در نقش کردن این میناتور ها و نشان دادن قوه جذبات عشق صنعت عجیبی از خود نشان داده است چیز یکه بیشتر درین تصاویر جلب نظر میکند اینست که بهزاد با کشیدن و ترتیب دادن این میناتور ها مانند نقاشان امروزی اروپا صنعت نقاشی را از خیالات شاعرانه بطرف حقیقت هدایت کرده است بدین معنی که در هرات و هندوستان چندین بار تصویر لیلی و مجنون را بصورتی کشیده اند که در اکثر تا بلوهای آنها حیوانات درنده با حیوانات اهلی در يك جانشان داده شده اند و این خود جز اغراقات شاعرانه چیزی بیش نیست ولی بهزاد این مطلب را بطوری حل کرده که هم از اسلوب قدما تأسی جسته و هم قدمی بطرف تجدد برداشته است بدین طریق که حیوانات وحشی را در يك صحنه بتوسط يك نهر از حیوانات اهلی جدا کرده است .

۱۷ - تصویر است در موزه شیر از بقلم بهزاد که در نمایش صنایع ایران

نوشته مرحوم گویا اعمادی که در سطور پیش نقل شد از گلستان هنر نقل شده که نسخه خطی آن در مشهد نزد دانشمند گلچین معانی موجود است .

در انسا کلاو پیدی اسلام (ج ۱ ص ۱۲۱۱ نیز ذکر شده که « بنا به قول قاضی احمد بهزاد در هرات وفات یافت و در جوار کوه مختار در بین محوطه پراز نقش و نگار مدفون گشته بود مزار حضرت شیخ عمر در جنوب قبه مختار واقع است قبه مختار که در رساله مزارات ذکر آن دیده میشود آثار آن تا بیست سال قبل باقی بود . شماره ۶ دوره بیست و هشتم مجله آریانا .

در لندن به سال ۱۹۳۱ موجود بود درین تصویر رقیمة ذیل را بهزاد بخط خود نوشته است که از آن درازی سن او هم معلوم میشود این رقمی است بدیع شعر از مضمون: (افلا یظرون الی الابل کیف خلقت) که این شگسته نهاد فقیر نامراد بهزاد بعد از وصول عمر بدرجۀ هفتاد و تجربه قوی درین امر افتاد.

درین تصویر اشتری دیده میشود که پور مرد ساالخورده مهارش را بدست گرفته میخواست او را چوک کند از روی این در عهد جهانگیر و بحکم او نانهای مصور در ۱۰۱۷ هـ، ق تصویر کشیده چنانچه همین نقل نیز در نمایش لندن موجود بوده عبارتست که جهانگیر بقلم خود نوشته حسب ذیل است:

اللہ اکبر . این کار استاد بهزاد را دیده نانهای مصور کرده حسب الحکم من . حرره جهانگیر بن اکبر پادشاه غازی ۱۰۱۷ هـ ق .

۱۸- دیگر از آثار بهزاد تصاویر نسخه تیمور نامه‌ی بود که به خط استاد سلطان علمی تصویر شده چنانچه مؤلف تاریخ گجرات که مشتمل است بر وقایع ۹۴۱ هـ در صفحه ۴۴۴ جلد اول کتاب خود بزبان عربی راجع بدین کتاب چیزی نوشته که ترجمۀ آن قرار ذیل است:

هجوم آوردند بر خیمه نشینان و نیافتند مگر چیزهای ثقیل پس تاراج کردند هر چه یافتند حتی کتب را و از جمله چیزها نیکه بردند یک جلد تیمور نامه مولیناها تفسی بود که بخط استاد سلطان علمی تحریر و باقلم بهزاد مصور شده بود .

استاد پیر احمد باغ شمالی، استاد سید محمد نقاش و خواجه علمی مصور و استاد قوام الدین مجلد (صحاف) و نقاش تبریزی آنها را با یسنفر از تبریز بهرات آورد و سید خلیل الله مشهور به خلیل هردی نقاش که او نیز هم اسم امیر خلیل هردی خوشنویس معاصر عماد است نباید که اشتباه شود و خواجه غیث الدین پیر احمد زرکوب که شاید همان غیث الدین نقاش هردی باشد که از طرف یسنفر بهفارت به جانب ختای رفته تا طرح باغهای چین را با خود بیاورد و هم بنقاشی چک چین آشنا شود شرح حال آن هنرمندان را پیش از آنچه دوست محمد گفته در جای یافته

اقوانستم .

۱۹- در بریتش موزیم لندن خمسۀ نظامی که تاریخ تحریر آن ۸۴۶ هجری است موجود بوده و تصویرهای آنرا تماماً بهزاد به سن جوانی کشید است .

۲۰- در نمایش لندن از کتابخانه ملیۀ مصر يك نسخه خطی گلستان شویخ سعدی دیده شد که تمام تصاویر آن بقلم بهزاد بوده و بهترین شاهکار فن مصوری بقلم میرفت ، سنۀ تصویر آن ۸۹۲-۸۹۴ هجری بود .

۲۱- منظرۀ جنگ شتران . صاحب کتاب تاریخ صنایع ایران می گوید که مینا تور بسیار زیبا و جالب تو جهی که منظرۀ جنگ شتران را نشان میدهد در تصرف دولت ایران است و می گویند آنرا بهزاد در سن هفتاد سالگی ساخته است .

۲۲- تصویر مولانا جامی قرار نو شتۀ مؤلف نامۀ صورت گران يك تصویر مولینا جامی در کتابخانه حضرت رضاء موجود است که بقلم بدیع رقم استاد بهراد کشید شده است ، درین هیچ تردیدی موجود نیست که تمثال این شاعر بزرگ را بهزاد کشیده باشد زیرا مسلم است که او را مکرراً در دربار سلطان حسین بایقرا ملاقات کرده و فوق العاده باوی دوست و مهربان بوده است . این تصویر مولینا جامی که بقلم سحر آسای بهزاد کشیده شده درهند نیز بتوسط دولت نام مصور در رجهانگیر نقل شده است چنانچه اندره گوادر فرانسوی در کتاب آثار ایران در ضمن صحبت از تصاویر مرقعی موسوم به گلشن که در ۱۹۳۱ به نمایشگاه صنایع ظریفۀ شرق در لندن فرستاده شده بود این مسأله را واضح ساخته و می گوید : (درین نمایشگاه گرانبها ترین تصاویر این مرقع را بمعرض نمایش گذاشته اند مانند دو صفحۀ که سلطان حسین بایقرا را در باغ خود نشان می دهد و صفحاتیکه منسوب به بهزاد و عبدالصمد است و لی ظاهراً نظر به ترتیب مخصوصی که در اوراق مرقع رعایت شده است چندین پرده دیگر که برای تاریخ نقاشی هندی دارای اهمیت میباشد ، متروک و مهجور مانده اند از تصاویر دولت که بر حواهی

مرقع گلشن کشیده دو تصویر دیگر او نیز اهمیت مخصوصی دارند که در حاشیه ۱۴۰ مرتسم است، در وسط حاشیه بالای این صفحه پیر مردی رسم شده که نشسته و برقبای ساده خاکستری تیره کمر بند آبی بسته است است در دستش کاغذی است و بر آن نوشته شده :

(الله اكبر - شبیه مولانا عبدالرحمن جامی) و بر کتا بیکه در برابر او بزمین نهاده است این عبارات خوانده می شود :

« عامله کمترین خانه زادن دولت جهانگیر شاهی از عمل استاد بهزاد نقل نمود » هیئت نجیب و ساده جامی که از این تصویر نمایان است با شرحیکه صاحبان تذکره از اخلاق و صفات آن شاعر داده اند موافقت تام دارد . پیدا است که مرد نیک محض و مهربان بوده است .

۴۳ - از جمله آثار بهزاد که بیشتر از همه مورد دلچسپی ما واقع می شود تصاویر و مینا توری است که در یک نسخه خمس نظامی کشیده شده است این نسخه بخط سلطان علی معروف تحریر و در کتابخانه شخصی بناغلی محمد نعیم (در زمان طبع اول کتاب وزیر معارف و معاون صدارت بودند) موجود است امید است در آینده نزدیکی مقاله جداگانه در اطراف این اثر مهم تهیه و بمعرض استفاده قرار بدسیم .

((ت))

تابعی (مولانا)

از نقاشان و صنعتگران معروف هرات است . علاوه بر صنعت نقاشی و صورتگری در علم موسیقی و نواختن موزیک هم شهرت زیاد داشت اگر چه ترجمه مفصل حالات او در توار یخ و تذکره های یافت نمی شود اما با آن از روی حدس و قرائن می توان او را از مولانا قرن دهم هرات دانست از جمله آلات موزیک در نی بیشتر مهارت داشت گذشته از آن قریحه شعری نیز داشت و اشعاری هم از او بیادگار مانده است (۱) .

(۱) صفحه ۱۷۲ ریاض الشمران - نسخه قلمی متعلق به مرحوم هاشم شایق افندی مولف علی قلمی داستانی .

((ج))

جنید (مو لا نا)

از مصوران و صور تگران قرن نهم هجری است (۱) در عهد سلطنت حسین بایقرا شهرت یافته است و از روی نام او معلوم میشود که باید اصالا از صفحات شمال افغانستان بوده باشد بهر حال در فن خود از صنعتگران درجه دوم بحساب میرفت .

((ح))

حاجی محمد نقاش :

حاجی محمد از نقاشان معروف قرن نهم بلده تاریخی هرات است که در لطافت طبع و اشعار شیوای خود هم شهرت بسیاری داشت او ایل زندگانی این صنعتگر ماهر پره معلوم نیست ولی تا جائیکه کتب و مآخذ کمک میکنند در عصر سلطنت حسین میرزا بایقرا میزیسته و مرد معزز و محترم می بوده است در ابتداء به نزد میر علی شیر نوائی تقرب زیاد داشته و بخدمت او سالهای زیادی بسر برده چنانچه در همین اثر به رتبه کتابداری و زیر مو صوف نائل شده بود ولی از آنجا که حاجی محمد در اواخر از امیر علی شیر آزرده خاطر گردیده و سرگرنانی داشت آرزوی خدمت گذاری بدیع الزمان میرزا پسر سلطان حسین بایقرا را که در آن اوقات از طرف پدر و والی سیستان بود بدلی می پروراندید بالاخره بدین آرزوی خویش نایل گردیده و هنگامیکه بدیع الزمان بنمای شورش را

جلال الدین میرک حسینی :

از شاگردان بزرگ بهزاد بود که بعد از بهزاد می توان از و نام برد . سال دفاتش واضح نیست ظاهرا بعد از شاه طهماسب مدت کم حیات داشته .

بر پدر گذاشت و در حدود سنه ۹۰۴ هجری هرات را محاصره نمود
از شهر هرات فرار کرده بشهزاده مذکور پیوست این نقاش ماهر به
نسبت لیاقت و استعداد فوق العاده خویش در حضور بدیع الزمان
تقرب و اعتبار زیادی حاصل نموده به سمت کتابداری او مقرر گشت
و باقیمانده عمر خود را به فراغت و آسوده دلی گذرانیده مشغول نقاشی
و تذهیب کاری بود. حاجی محمد نه تنها صنعت نقاشی و تذهیب را
خوب میدانست بلکه جامع الکمالات بود و چندین اختراع محیرالعقولی
در آنوقت بوجود آورد از جمله ساعتی برای کتابخانه امیر علی شیر
نوائی اختراع کرد که صاحب حبیب السیر آنرا چنین تعریف میکند:

(از جمله مخترعات مولانا حاجی محمد صندوق ساعتی است که در
کتابخانه امیر نظام الدین علی شیر ترتیب نموده و در آن صندوق صورتی
تهیین کرده بود که چوبی در دست داشت و چون یکساعت از روز می
گذشت آن بیکر چوب را بکنوبت بر نقاره که در پیش او بود میزد و بعد
از گذشتن ساعت دوم دو نوبت آن حرکت میکرد و علی هذا القیاس (۱)
مولانا حاجی محمد نقاش در حسن رویه و سلوک در تمام تذکره ها و مآخذ
موقعیت خوبی را احراز کرده و میگویند مرد کریم النفس، عالم و خوش
صحبت بود، در علوم و صنایع متداوله آن زمان از قبیل نقاشی و تذهیب کاری
و غیره کمتر چیزی بود که وی به آن شناسائی و مهارت نداشته باشد
چنانچه امیر علی شیر نوائی در تذکره معروف خود (مجالس النفایس)
چنین میگوید: (نقاش شهر هرات و مر د خوش طبعی
است خیالات غریب میکند و کم فنی باشد که او را در آن اندیشه بخاطر
نرسد . . . حالا در عراق است (۲)

طوریکه در مدارک و مآخذ مذکور است حاجی محمد دستگاه و کارخانه
چینی سازی نیز در هرات بنا نموده بود و بعد از تجارب و عملیات زیاد
بالاخره موفق شد که در آن ظروفی به سبک و اجزاء ظروف چینی خطائی

(۱) صفحه ۲۴۲ - حبیب السیر طبع ۱۸۴۷ هندوستان .

(۲) صفحه ۲۵۵ لطایف نامه فخری (ترجمه فارسی مجالس النفایس)

که در آن اوقات معروف به چینی فغفوری بود بسازد چینی های ساخت
فابریکه او بقول خود میر با چینی های محصول مملکت خطای
هیچ تفاوتی نداشت .

این نقاش و صنعتگر شهیر و طن مرد جهان دیده بوده و مسا فرتها
به فارس و عراق کرده است که جزئیات آنها چندان روشن نسبت خلاصه
این استاد هنر مند در اوایل استیلای محمد خان شیبانی (در حدود
۹۱۴ - ۹۱۵) در هرات فوت کرده است .

حسام الدین (استاد)

معروف به حسام الدین غداره گرواز صنعتگر آن قرن نهم هرات است
در زمان سلطان حسین با یقرا میزیست و صاحب تاریخ رشیدی او را از
صورتگران و نقاشان درجه دوم می شمارد (۱) از شهرت او معلوم
می شود که علاوه بر مصوری و نقاشی در ساختن تیر و پیکان نیز استاد
ماهری بوده است .

(سید) روح الله مروی معروف بخواجه میرک نقاش :

وی بقول دوست محمد گواشانی از سادات کمانگرات است و شاگرد مولانا
ولی الله نقاش و خط نثرت را ظاهر آاز مولانا ولی الله (ولی قلندر مروی) آموخته باشد .
سید روح الله میرک از نقاشان و هنر مندان زبر دست عصر سلطان حسین با یقرا است
که چندی بشغل کتابداری وی منصوب بوده و او را نیز میرک کتابداری گفته اند .
این نقاش هنرمند مروی آزاد مشرب و خوشگندوان بوده چندانکه امیر علی شیر نوایی
مذکوم ترمیم مسجد جامع هرات کار نگاشتن کتاب مسجد را بوی امر فرموده و او
بی اعتنا می میکرد و در قریه شاد روان (سفید روان) ساور حالیه که دهی از دهات
هرات است بیباغ خصوصی خود همیشه مشغول بود بکار مسجد نمی پرداخت و از طرفی
مرحوم امیر علی شیر نیز شتاب مینمود که کار مسجد بزودی پیاپان رسد و از حاکم
محبتی که باهل هنر داشت نمی خواست که شخصاً خواجه میرک را تکلیف دهد تا آخر

((۵))

درویش محمد :

مولینادرویش محمد از جمله مصوران و نقاشان هرات است که در زمان سلطان حسین بایقرا میزیسته و در نگارخانه بهزاد مشغول وظیفه نقاشی بوده است این صنعتگر نامدار از جمله شاگردان هنرمند استاد بهزاد است پدر او محمد مومن نام داشته اگر چه درویش محمد در ابداء بصنعت نقاشی تعمیرات و رنگمائی منازل و غیره اشتغال می ورزیده مگر بعد ها به خدمت استاد کمال الدین بهزاد در آمده و در اثر حسن تربیه و تعلیمات این نابغه فن به مصوری و نقاشی عشق مفراطی حاصل کرده آنرا به سر حد کمال رسانید قرار یکه امیر علمی شیر نوائی می نویسد (۱) تقریباً تمام کارهای نگارستان بهزاد را او میکرده است .

درویش محمد نه تنها نقاش و مصور زبردست بود بلکه در شعر و ادبیات نیز دست رس کافی داشت جزئیات زندگانی این صنعت کار چندان معلوم نیست

فرمانی از طرف سلطان حسین اسمی خواجه میرک صادر فرمود که فلان مبلغ باقیات دیوان سلطنتی که بر ذمه شماست بصورت فوری تحویل خزانه نموده بخود رسید بگیری و بیچاره خواجه میرک ازین حکم مشوش گردیده خود را بامیر علمی شیر رسانید . و عرض کرد که مرگ چنین بولی باقی نبوده و استدعا نموده که او را از قهر سلطانی نجات بخشد .

امیر بخندید و فرمود نو کار کتیبه مسجد را تمام کن ما هم علاوه بر حق الزحمه تو آن مبلغ را بدیوان ادا می نمائیم تا از قرض که دفتر بنام تو نوشته اند خلاص شوی . پس خواجه میرک بزودترین فرصتی کتیبه مسجد را با تمام رسانید .

دو بال یمن دیسار ایوان جنوبی مسجد جامع هرات به خط ثلث و زیبای سید روح الله

و لی چیز یکی می توان اظهار نمود اینست که وی بعد از انقراض سلطنت تیموریان هرات مسافر تی بفا رس کرده و از آنجا به هندوستان رفت و دربار همایون پادشاه مغلی هند تقرب و اعتماد زیاد حاصل کرد. چون مغلهای هند ما نمود بگر اسلاف و اقارب خویش (جانشینان چنگیز و تیمور) ذوق مفرطی به صنایع ظریفه و میناتور و نقاشی داشتند حتی وزراء و منشیان ایشان نیز به تاسی اذواق آنها به مصوری و نقاشی می پرداختند چنانچه میرزا حیدر منشی دربار همایون مصوری را دوست می داشت و به نزد درویش محمد شاگرد شد و نظر به احتیاج معلومی و اعتباری که به نزد همایون داشت منشی مذکور او را فوق العاده احتیاج می کرد و در باره وی به مولفه معروف خود تار یخ رشیدخ در ضمن بیان مصوران عصر سلطان حسین بایقرا چنین می نویسد:

(مولینا درویش محمد که استاد فقیر است شاگرد مظفر شاه است در بار یکی قلم مثل ندر ارد بلکه از شاه مظفر نیز گذرانیده ۰۰۰ وی صورت سواری ساخته است که شیری را بر نیزه بر داشته است مجموع آن در ته یک برنج مینماید)

میرک باقی بود که در نظر بود آنرا از جای بردارند و دو باره بجایش نصب نمایند که دو کار کاشی علی شیر از بنا خود را جدا نموده بطرف مسجد مایل شده بود. متأسفانه بدستور شخصی که سر پرستی کار مسجد بوی فرار گرفته بود قدر این یادگار نفیس سید روح الله میرک را ندانسته آنرا فروپاشاند و ناچار آن قسمت را که از عصر امیر علی شیر کاشی آن ثابت باقی مانده و بظن قوی نقاشی آن نیز از خواجه میرک بود دو باره کاشی کاری و خط آن دو باره بقلم زیبای محمد علی خطاط نگارش یافت.

گرچه استاد محمد علی خطاط خط خود را چنان اندازه گرفته بود که از اول سوره طوری بنویسد که وقتی بخطوط سید روح الله برسد کم و زیادی رخ نهد و آیات کلام الهی خط وی به آیات خط سید روح الله وصل شود و درینا که آن زحمت مدر رفت و کتیبه سید روح الله فرو پاشیده و نابود شد.

قرار فوق از جمله آثار (استاد فقیر است) معلوم می شود که درویش محمد تا زمان تالیف تاریخ رشیدی یعنی تا ۹۵۳ هجری قمری حیات داشته و ازین می توان گفت که سنین عمر استاد موصوف زیاد بوده است .

((س))

سلطان محمد

هنگامیکه نگارخانه هرات چون عروس زیبائی باقلم های مقتدر و دست های سحر کار نقاشان و مصوران قرن نهم افغانستان آراسته شده و نظر فریبی های آن بمنتهای کمال رسیده بود یعنی در همان هنگامیکه آفتاب علم و هنر دوستی آخرین سلطان دودمان تیموری

اکنون امضای سید روح الله میرک در کتیبه ای که روی سنگ رخام سیاه نوشته و گویا تعریف و القاب سلطان حسین را روی همان سنگ نوشته بوده قسمتی از آنرا هنگام ترمیم مسجد جامع یافته ۴۱ و آنرا جزء سنگهای دیگری که جهت موزیم هرات جمع نموده (در خانه واقع در مسجد جامع هرات محفوظ نمودم) وفات خواجه میرک نقاش در سال استیلائی محمد خان شیبانی در هرات بو قوع پیورسته یعنی در حدود ۹۱۳

(آقا) رضای کاشانی :

وی نیز معاصر رضای عباسی و پیر و سبک مو ایضا محمدی بوده چندانکه غالباً آثار این دو نقاش بهم اشتباه میشود شرح حال آقا رضا نیز تاریک است و غالباً این دو استاد نیز مانند آثار شان مورث اشتباه برخی تذکره نویسان واقع شده هر دو را یکی پنداشته اند .

و برخی هم رضای عباسی را کاشانی و آقا را مروی پنداشته اند . ظاهراً آقا رضا در پایان عمر به هندوستان رفته و چندی در هند بسر برده سال وفاتش معلوم نیست .

فکری علاوه میدارد : نزد نگارنده قابلویی است که درختی را رسم نموده که مرغابی بشاخهای آن نشسته اند و مرغ دیگر از هوا بفضد نشستن یکی از شاخهای این درخت بال کشوده

هرات سلطان حسین بایقرا سراسر کشور را منور نموده در هر گوشه و کنار آن شاعر، نقاش، مصور، تذهیب‌کار و . . . تربیت می نمود چشم حسود زمانه بر پیکر رعناى آن سامان کارگر افتاده شمع آن بزم زیبا را با صرصر هرگ خراب و آن سلطان نامدار را به پدرود حیات و ادب نمود . موقعیکه سلطان حسین بایقرا چشم از جهان بست (۹۱۱ هجری) ارکان و شاهان و دولت سلطنت مقتدر و پر فیض دودمان تیموری از هم پاشیده و بیگانگان فرصت طغیان و سرکشی یافتند (هرات) مرکز صنایع زیبای شرق را مورد تاخت و تاز قرار دادند تا آنکه تنها بر بردن آثار گرانبهای آن کارخانه اکتفاء نکرده صنعتگران و صورتگران معروف آن را نیز در جمله غنایم با خود بغارت بردند . اسماعیل صفوی که فریفته صنایع زیبای این شهر تاریخی افغانستان بود استادان بزرگ و صورتگران ماهر را به تبریز جلب نموده ذریعه

و پروانه‌ی بمنقار دارد در پای درخت صورت سه سکه رسم نموده که یکی در خواب است و دیگری بملوی سکه خوابیده نشسته و خود را بوی چسپانیده و سکه دیگر در عقب این دو ایستاد . این تابلو چندان بهجارت تصویر شده که گویی هر سه سکه زنده اند و تمام این تابلوی سیاه قلم جز بر یک درختان که بر تنگ سپز تلخ که سیاه مینماید هیچگونه رنگی بکار نخورده و مقاسفانه این اثر نفیس چند آن خراب و کثیف شده که ممکن نیست عکسی از آن تهیه کرد و در گوشه آن تنها عمل استاد رضاء بنظر میرسد که بسیار آسیب دیده و بزحمت خوانده میشود .

در شرح حال آقا رضا مرحوم فکری به نوشته فوق اکتفاء کرده ولی وفای سلجوقی شرح ذیل را علاوه نموده (۱) آقای رکن‌الدین همایون فرخ‌دا نشیند ایرانی در کتاب (کتاب و کتابخانه های شاهنشاهی) پوسه‌زدن شاه عباس بردست رضای عباسی را از قول گلستان هنر منسوب برضای کاشانی میداند و نیز بیک آقا رضای دیگر بنام آقا رضای هروی مشهور به جهانگیری قائل است که به هندوستان رفته و در دربار ارای مغولی هند مشغول هنر نمایی بود و تصویرى از آن چاپ نموده اند که در گوشه آن نوشته است : (مرید بااخلاص شاه آقا رضای

بهزاد استاد فرزانه و نقاش معروف هرات مکتب نقاشی تیموری هرات را در آنجا بنانهاد. از جمله کسانی که در ترویج و ترقی دادن این مکتب فنی با اثر حسن تربیه بهزاد سهم بزرگی گرفته مقام ارجمندی را احراز نمود سلطان محمد هروی بود. سلطان محمد نقاش پدر استاد محمدی هروی است که شرح حال او بجای خودش خواهد آمد.

این استاد نادره کار از جمله همان صنعتگران بلند رتبه‌ای است که میتوان در تاریخ صنایع افغانستان و مکتب صنایع افغانی که در خارج کشور تشکیل شده نام او را بخط زرین نوشت.

جهانگیر پادشاهی (و در گوشت دیگر آن نوشته شده : (در سن شصت سالگی ساخته شد.

فکر میشود این آقا رضای کاشانی است که بد مزاج و تنگ حوصله بوده از شاه عباس رنجیده و به هندوستان رفته، دانشمند فقیه ایرانی دکتر مهدی بیانی در کتب کار نامه بزرگان ایران می نویسد که: (آقا رضا کاشانی بالاخره رخت سفر بسته و به هندوستان رفت و به خدمت جلال‌الدین اکبر پیوست پس از سالی چند که اکبر وفات یافت جهانگیر پادشاه ویرا مشغول عنایت و التفات فرموده.

و این موضوع در تصویر صدق میکند که در سن شصت سالگی که ایام پیری وی بوده بدربار جهانگیر کار میکرد و از طرفی در تاریخ بنام آقا رضای هروی تا اواخر قرن دوازده و ابتدای قرن سیزده کسی دانی شناسیم بعد از آن البته شخصی را بنام میرزا رضای هروی معروف به آذربایجانی میشناسیم. بهر صورت اگر آقا رضای هروی آقا رضای کاشانی باشد پس در یک عصر چهار نفر رضا نام هنر مند بوده: علی رضای عباسی خطاط، رضا عباسی میناتور کار، رضای کاشانی نقاش و آقا رضای هروی مصور که سه نفر نقاش و مصور بوده و یکی خطاط بود. میرزا رضای هروی معروف به آذربایجانی که از نقاشان هرات بود نسب خویش را به علی رضای عباسی تبریزی خوشنویس میرساند و بآن نسبت رضای آذربایجانی امضاء میکرد وی از زمان امیر دوست محمد خان تا عصر امیر عبدالرحمن خان زنده بود و عمر طولانی داشت از نقاشان و مصوران زبر دست و با مهارت بشمار است.

از آثار او صحنه جنگ مرحوم امیر دوست محمد خان و سلطان احمد خان را که

شرح زندگی و ترجمه حال او بر عکس شهرتش خیلی مجهو مانده و حتی مورخین دوره صفوی نیز از آن خبری نداده اند، تنها سکندر بیگ صاحب عالم آرای عباسی با کلمات موجز و مختصری چنین میگوید : (تهماسب شاگرد استاد سلطان محمد بود در آغاز جوانی ذوق شوق بسیار به این کار داشت و استادان نادره کار این فن مثل استاد بهزاد و استاد سلطان محمد که در این فن شریف طاقت و در نزاکت و به شهره آفاق در کتابخانه معموره کار میکردند) این استاد زبردست چنانچه از آثار او و شهادت تاریخ معلوم است با اندازه فن مصوری و نقاشی را بعد کمال رسانید که استادان زمان به چیره دستی او و زیبایی آثارش اعتراف داشتند ترقی تام و شهرت کامل او به او اسطرمان تهماسب اول بود سنه تولد و تاریخ وفات او معلوم نیست ولی جمله از روی تاریخ هاییکه در بعضی از آثار او نوشته شده و خود سلطان محمد به آن امضاء نموده است میتوان گفت که تا آخر نیمه دوم قرن دهم هجری حیات داشته است بعضی از مورخین و دانشمندان نیز در تاریخ

که حسب الا مر امیر شهنواز خان کشیده اکنون در موزیم هرات محفوظ است .
رضای عباسی هروی :

بعد از بهزاد از مشهورترین مصوران و نقاشان است که نامش شهرت تام دارد طوریکه بملاحظه میرسد وی از پیروان مولینا محمد هروی است و سبک او را صد فیصد پیروی می نماید . مکتب نقاشی محمدی و پیروانش به طبیعت نزدیکتر است و خط کشی ها و چین و چروک ابرسه و سیاهی و تاریکی ها و تناسب و حرکات تصویر در این مکتب بار بار از مکتب قدیم هرات بهتر و سنجیده تر است اما از حیث نرم کاری و گره بندبهای کاشی کاری و بکار بردن رنگهای تلخ و روشن و در صفحه کوچک بوجود آوردن صفحه بزرگ که خاصه سبک میناتور سازی قدیم هرات است و در آن زیبایی مخصوص ممزوج است که برای آن قاموس جداگانه لازم است چون یکی از تابلوهای زمی کار بهزاد یا سلطان محمد و یا از پیروان ایشا اوایدقت ملاحظه مینماید بیم عالمی دیگر و جهانی تازه پیش چشم ما جلوه میکند و طبع ما بان گردش می یابد و نشاط احساس میکنیم .

صنایع زیبای شرق و مخصوصاً مکتب هرات دلچسپی داشته است تبعات عمیق و قیمتهای مینما یابد عقیده دارند که سلطان محمد بعد از مرگ بهزاد به ریاست نگارستان مکتب هرات در تبریز تقرر حاصل کرده است سبک و روش او در نقاشی و مصوری به استثنای بعضی از ممیزات و اختصاصاتی که مخصوص خودش بود عیناً رویه و اسلوب استاد بهزاد است استاد سلطان محمد هر وی در آثار و تابلوهای جهان متاع خود عموماً صحنه‌های ارسن و کرانی و زندگانی اشرافی را تصویر کرده است آثار و نقاشی‌های محدودی از او بیادگار مانده که امروزه در موزه‌ها و رونق بخش کتبخانه‌های معروف دنیا است از جمله این آثار او دو تصویر از نسخه خطی کتاب نظامی است که در سال ۹۴۶-۹۴۹ هجری در تبریز بخط خوشنویس معروف آن زمان شاه محمود نیشابوری برای تهما سپ نوشته شده و امروز در موزه برطانیای محفوظ است و نقاشی‌ها و تصاویر آن به توسط چند نفر از نقاشان معروف که منجمله آقا میرک و سلطان محمد هر وی است بعمل آمده امضای سلطان محمد در روی این دو تصویر فوق‌الذکر دیده میشود یکی از آنها بهرام گور را در هنگام شکار شیر نشان میدهد و دومی ملاقات خسرو را با پرویز در هنگامی نشان می‌دهد که شیرین مشغول استحمام و غسل کردن است

در کارهای محمدی و رضای عباسی سابقه تاریکی‌ها بیشتر بنظر میرسد و بهتر جلوه میکنند و رنگهای رقیق و نازک بکار رفته و آن تیزی و تلخی و روشنی‌اوان که در مکتب قدیم جلوه گری می نمود در مکتب محمدی و رضای عباسی بخط کشی‌های راست و منحنی ساده ولی خیلی نازک و ماهرانه تبدیل یافته و آن‌ها در پرداز چهره و سابقه تاریکی‌ها بیشتر توجه می نمودند که در صفحه کار خویش تصویر مرد می بینار بگنجانند. رضای عباسی در دربار شاه عباس معزز و در کتابخانه وی مشغول خدمت بود شاه عباس نزد او شاگردی میکرد. شاه عباس وقتی یکی از تصویرهای رضا را دید زیاد پسندید و آنها گفت و دست او را بوسه داد و باو بخشش زیاد اعطاء نمود. رضا با همه شهرتی که در شرح حال او چندان روشن است در سال وفات او معلوم شده بعضی از تذکره نویسندگان خصوصاً عبدالمعتمد صاحب کتاب خط و خطاطان

این دو تصویر از حیث استادی که در تزئین لباس‌ها و سحرکاری که در رنگ آمیزی‌ها و مهارتیکه در رسوم حیوانات و کشیدن قیافه اشخاص بعمل آمده از آثار بسیار برجسته و ممتاز بشمار میرود و از بدیع‌ترین و زیباترین تصاویر قلمی سلطان محمد دو تصویر است که در یکی از نسخه‌های خطی دیوان حافظ موج و فعلاد در مجموعه آثار نفیس کار تیه محفوظ است.

یکی از این دو تصویر یکی از شهزادگان صفوی را با جمعی از غلامان و ملازمان خود در میان باغی نشان میدهد که حلقه وار دورهم نشسته اند اما دومی منظره‌ای از مجالس انس و شراب را نمایش میدهد. اگر رنگ آمیزی و صفای منظره و زیبایی تصویر اول قابل دقت باشد در تصویر دوم مهارت و استادی و جنبه فکاهی نقاشی به قدری نمایان است که تصویر را نشاط و روح مخصوصی بخشیده و گوئی متحرک بنظر می‌آید. این تصویر تقریباً کاریکاتور است که بصورت بسیار مضحکه رذایل و بدعت شراب نوشی را نشان میدهد.

تصویر دیگری هم هست که بیشتر مورخین فنون اسلامی عقیده دارند که اثر قلم سلطان محمد است و شاید اقتساب آن به استاد ما بی‌مورد نباشد زیرا این تصویر را می‌توان از بدیع‌ترین و شاهکاری‌های دنباله مکتب هرات در تبریز دانست. اما امضای مصور در آن دیده

در باره رضای عباسی خوشنویس تبریزی و رضای عباسی نقاش هروی دچار اشتباه شده و هر دو را بکنفر تصور کرده‌اند. مولانا رستم علی هروی پسر خواهر بهزاد نقاش است که در فن خطاطی و تذهیب کاری او را ستوده‌اند موصوف در سال ۹۴۲ در هرات وفات و او را در مقبره هیخ مصر جفاره گمی در حوالی کوه مختار بضاک سپر دند بقولی بهزاد نقاش نیز از تبریز بهر آن برگشته و در سال مذکور از دنیا رفت و پهلوی رستم علی خواهر زاد خود دفن شد مولانا رستم علی را پسری هنر ور بنام محب علی بوده که در خطاطی و نقاشی استاد هنر مند بوده است.

نمیشود . موضوع آن معراج رفتن حضرت پیغمبر اص و اصلا یکی از تصاویر نسخه خطی خمسه نظامی است که در زمان تهماسب صفوی نوشته شده و فعلا در موزه برطانیامی باشد . خلاصه درین تصویر بهترین تخیلات فنی و عالی و یک نشاط عجیبی دیده میشود که آن را از زیبا ترین و گران بها ترین تصاویر مکاتب صنعتی هرات قرار میدهند . در یک مجموعه آثار زیبا و نفیسیکه را جمع بیارون موریس است یک نسخه شاهنامه قلمی است که در سال ۹۴۴ هجری نوشته شده و دارای ۴۵۶ تصویر بزرگ می باشد که در آنها روش و اسلوب اساتید و نقاشان معروف مکتب هرات در زمان صفوی ظاهر و نمایان است این تصویر خیلی ها دارای اهمیت است اگر چه شرق شناسان و مورخین آثار اسلامی شرق تصاویر این شاهنامه را اثر ها گردان سلطان محمد هر وی و آقا میرک میدانند ولی رنه گروسه اکثر آنها را منسوب به خود سلطان محمد میداند . دیگر تصویر تهماسب صفوی است بسن جوانی که در حال مطالعه کشیده شده است . این میناتور خیلی زیبا و قشنگ

مولینا سلطان محمد مروی : وی نقاش بزرگ بود او را بهزاد ثانی می توان گفت او نیز در کتاب خانه امیر علی شیر همکار بهزاد بود و بعد به کتبا بخانه سلطان حسین خدمت میکرد . بعد از انقراض تیموریان وی نیز همراه بهزاد و دیگر هنرمندان به قزوین کوچا نید . شد .

این استاد هنر مند علاوه بر تصویر و تذهیب در هنر نقش قالین یگانه عصر خویش بود و باین منظور او را شاه اسمعیل از هرات برد تا اصول نقش قالین و فن قالین باقی هرات را در قزوین رایج سازد و بعد از سلطان محمد صنعت قالین باقی هرات در قزوین و تبریز و از آنجا باصفهان و کاشان رفت و دراجی بسزا یافت و تا اکنون رایج است و به قالین ایرانی معروف شده . مولینا سلطان محمد پس از بهزاد چند سال دیگر حیات داشته و مدتی نقاش کتبا بخانه بهرام میرزا و همکار دوست محمد مروی بود . تاریخ وفاتش را نشان نمیدهند و ظاهراً بعد از شاه طهماسب بمدت کمی زنده بود .

بود و در موزه بوستون آمریکا محفوظ است - یکی دیگر از میناتور ها نیکه به استاد سلطان محمد نسبت میدهند صفحه‌ی از میناتور های یکی از دواوین شعرای زبان فارسی است که از اصل کتاب خود جدا شده است . این میناتور در جز و کلمکسیون های تصاویر شرقی موزه بوستون آمریکا محفوظ است . یکی از تصاویر قلمی دیگری نیز است که جوانی را با جامی در دست نشان میدهد و میگوید که از آثار سلطان محمد مصور است ، جوان مذکور کلاه و دستاری بر سر دارد که بصورت چلیپا بسته شده است . این کلاه و دستار عموماً مورد دربار همایون پادشاه هند می باشد لهذا میتوان گفت که این میناتور در اواسط قرن شانزده یعنی در زمانه‌ی که همایون پادشاه مغلی به دربار تهماسب پناهانده شده بود کشیده شده است و احتمال دارد صاحب این تصویر یکی از همراگان و درباری های همایون پادشاه باشد که بمعیت او بفارس آمده بود .

سید بابا:

از صنعتگران قرن نهم هجرت که با سلطان حسین بایقرا معاصر بوده است (۱) در صنعت تذهیب و افشان کردن اوراق کتب از استادان ماهر و چیره دست بشمار میرفت . با کثرت فضلاء و دانشمندان و صنعتگران معاصر خود مانند سلطان علی مشهدی خطاط معروف هرات و غوره دوستی و معاشرت داشت .
تفصیل زندگانی او بدست نیست . چون در صنعت افشان کردن اوراق کتب استاد بود به سید بابای افشانگر اشتهار داشت .

((ش))

استاد شیخ احمد:

برادر بابا حاجی صورتگر است که ترجمه حال او در ردیف (ب) نگارش

یافته است شیخ احمد مانند برادر خود در نقاشی و صور نگری معروف
و با سلطان حسین میرزا معا صر بود . (۱)

((ف))

فاضلی :

از هرات در زمان سلطان حسین بایقرا عییز است مرد فاضل
و هنرمند بود . در اکثر علوم و فنون مخصوصاً در عروض شاعری
و نقاشی شهرت تام داشت، فاضلی در عصر درخشان سلطان حسین بایقرا
یعنی در عهد یکه صنایع ظریفه در هرات به اوج ترقی و کمال رسیده
بود از نقاشان معروف بحساب میرفت سنه تولد و وفات او بدست
نیامده است (۲)

((ق))

قاسم علی مصور :

از نقاشان و مینا تور سا زان قرن دهم هرات در اواخر زمان
سلطان حسین بایقرا شهرت یافته و در نقاشی و مینا تور سازی
شاگرد معروف بهزاد بوده است . سبک کارهای نقاشی او عیناً اسلوب
بهزاد است . (۳)

« ص »

مولا نا صادقی افشار :

در تصویر و تذهیب شاگرد مظفر علی هروی و در خط نستعلیق از جمله
شاگردان میرعلی هروی است . وی کتابی در فن نقاشی نوشته چون شاعر هم بود
آنها برشته نظم در آورد . سال وفاتش مجهول است

(۱) صفحه (۷۲) شماره (۱۱) سال ۶ مجله کابل .

(۲) تذکره حسینی طبع لکنو .

(۳) صفحه ۷۱ شماره ۱۱ سال ۶ مجله کابل

چون نقاشی ما هر و صور تگر کامل بود به قاسم علی چهره کشا
 اشتهار داشت از آثار او یکی تصاویر خمسه نظامی است که در سال
 ۹۰۰ هجری مطابق ۱۴۹۵ عیسوی نوشته شده و تعداد تصاویر این نسخه
 که به قاسم علی نسبت یافته و در هر کدام آن امضای مشارالیه موجود
 است از هفت تصویر تجاوز نمیکنند (۱)

در کتابخانه (بوریس) اکسفورد یک نسخه کتاب خطی است که تاریخ
 تحریرش سال ۸۹۰ هجری (۱۴۸۵ ع) است و دارای تصاویریست که منسوب
 به قاسم علی و بهترین و زیبا ترین آنها تصاویریست از جماعت صفویه
 که در باغچه سبز و خرمی میباشد و صورتهای بعضی اشخاص آن از
 نسخه خطی در المکتب المعاصر به نقل شده است (۲)

(م)

(استاد) محمدی :

وقتی که ما فهرستهای آثار نقاشی و میناتورهای شرقی موزه های
 معروف دنیا را از نظر میگردانیم به آثار و اسمای يك عدد محدود
 صنعتگرانی بر میخوریم که روی هم رفته تماما آنها یا از هرات
 بوده و یا به دربار سلاطین و شاهان باذوق هرات تربیه شده اند .
 از جمله این هنروران و نقاشان با افتخار وطن کسیکه بیشتر در دنیا
 بعد از بهزاد شهرت و اهمیت در نقاشی و میناتورسازی حاصل نموده
 استاد محمدی هروی است . این هنر مند شهیر پسر و شاگرد سلطان محمد
 مصور است شرح جزئیات زندگی او مانند بسی از اسلافش طوریکه

(۱) صفحه ۳ شماره اول ۱۹۴۱ مجله روز کار او طبع لندن .

(۲) ترجمه کتاب تاریخ صنایع هند او اسلام . ولفه زکی - محمد حسن ترجمه

محمد علی خلیلی طبع تهران ۱۳۲۰ .

باید و شاید معلوم نیست و ما با وجود تفحص و کنج کاوی های لاینقطع تا حال نتوانسته ایم سنه تولد او را پیدا کنیم ولی رو بهمرفته بطور تخمین می توان گفت که در حدود ۹۳۵-۹۴۰ هـ ق در هرات تولد یافته است محیط تربیه او از دامن مادرالی زمان رشد و جوانی محیط ذوق و صنعت بوده و از ابتداء در ضمن دیگر علوم و تعلیمات ابتدائی فن تصویر و نقاشی را به نزد مولانا سلطان محمد مصور یعنی والد محترم خود آموخته و رفته رفته ذوق و استعداد موروثی او در این صنعت بیشتر گردید و آنرا بعد کمال رسانید چنانچه بالاخره در مکتب نقاشی های

« م »

محسن کا تب :

محسن کا تب هروی هم نقاش هم مصور بود و هم بخط نستعلیق مهارت داشت . دیوان حافظ بخط او در ذیل نسخ خطی کابل موجود است که تصویر و تند هبب آنرا نیز خودش نموده و با مر فریدون حسین پسر سلطانی حسین بایقرا نوشته شده سال وفاتش معلوم نیست .

میر مصور :

پسر روح الله میرک هروی است از نقاشان کتا بنه بهرام ۲ میرزا و از همکاران دوست محمد گوا شانی هروی است . سال وفات او نیز مشخص نیست .
مولینا محمد عدیمی اصفهانی :

از نقاشان هرات است که در عصر سلطانی حسین و امیر علی شیر رندگی میکرد وطن اصلی او اصفهان است و در مکتب هرات تربیت یافت . و در هندسه و نجوم نیز ماهر بود در فن نقاشی و صور نگری مهارت او از تمام جنبه های هنری او قویتر بود . غیاث الدین خوند میر در خلاصه الاخبار او را بتام مولانا محمد اصفهانی معرفی نموده است .

گویند او نیز چون حاجی محمد هروی صندوق ساعتی اختراع نمود . مولینا محمد نیز از جمله کسانی است که او را از هرات بقزوین برده بودند و اخیراً بکتابخانه بهرام ۲ میرزا همکار دوست محمد بوده . سال وفات او نیز بدست نیامده .

هرات در تبریز که اولاً در فارس و بعدها در هند هم رواج یافت مقام
ارجمند و مهمی را اشغال نمود .

چون سبک نقاشی های مکتب بهزاد که بعضی ها آنرا بنام مکتب هرات
هم یاد میکنند تأثیرات خود را در ذوق و سلیقه صنعتگران بومی فارس
و ماوراءالنهر و هند در طی مدت کمی بصورت عمیق انداخت از طرف
کلیه هنرمندان و صاحبان ذوق استقبال خوبی گردیده اسلوب و طرز
مخصوص آنها را بکلی از بین برد و خود جانشین آنها شد سلاطین
و امرای صفوی صنعتگران بزرگ و استادان ماهر را از هرات جلب کرده
از آنها کار تزئینات می گرفتند ولی ایماقت و اهلیتی که استاد محمدی
درین فن داشت موجب شهرت بزرگ آن شد چنانچه سکندر بیک منشی
صاحب عالم آرای عباسی در ضمن صحبت از استادان مکتب نقاشی هرات
در عصر تهماسب میگوید : دیگر نقاشان و مصوران بودند مثل
محمدی هر وی و قصری بیک کوسه و غیرهما- اما بزرگ چند نفر از
مشاهیر این طبقه و بهره مند این فن اقتضار نموده . دلیل اینکه چرا
صاحب عالم آرا آنها بزرگ نام این استاد بزرگ اکتفا نموده و شرح
بیشتری در باب شخصیت او نداده است بکلی واضح است که اگر چه
در نگارش تاریخ خود خواسته از روش صاحب تاریخ حبیب السیر پیروی
نموده شرح زندگانی رجال بزرگ مانند شعراء ، علماء و صنعتگران

محمد مندوب :

در عصر امیر علی شیر نوایی میزی بسته در تدمیب استاد معروفی بوده از فن
تصویر نیز بهره کافی داشت و خط نستعلیق را خوب می نوشت .
از آثار مولانا محمود مذهب چند تصویر موجود است از آنجمله تصویر امیر
علی شیر نوایی است که بعضای بلندی تکیه زده . این اثر در موزه حضرت رضا
م محفوظ است که خود او در گوشه تصویر بر بخط نستعلیق نوشته :
عمل محمود مندوب .

عصر هر پادشاه را بنگارد مگر معینا نتوانسته خود را از حیطة نفوذ و تأثیر اسلوب تاریخ نویسان متقدمتر خارج سازد اینست که در تاریخ خود برای شرح و تفسیر زندگی نقاشان و میناتور سازان چندان اهمیت را قایل نشده تنها بد کرد دو نفر از استادان عصر تهماسب که عبارتند از آقا میرک و سلطان محمد هروی اکتفا نموده و روی قلم را مجدداً به تحصیل وقایع سیاسی وزد و خورد های تاریخی گردانیده است اگر چه استاد محمدی از پیروان و پرورش یافتگان مکتب استاد بهزاد است ولی به نسبت اینکه درین فن استعداد غریبی داشت در حین استقبال و پیروی از سبک بهزاد و مکتب او در قسمت نقاشی های رنگه چنان تصرفات نمود که می توان گفت از خود سبک و اسلوب علیحده بوجود آورد چنانچه که یستی و یلمسن میگویند :

(در او آخر سلطنت شاه تهماسب نقاشی به اسم استاد محمدی شهرت یافت و میگویند که او پسر و شاگرد سلطان محمد بوده و علاوه بر نقاشی هائیکه کشیده سبک جدید و قشنگی در نقاشی های رنگی بوجود آورده و نیز برای ظرافتیکه در تصویر سازی انسان و حیوانات بکار برده مشهور است)
سنه فوت سلطان محمدی بدست پیامد ولی از تاریخ ۹۸۶ هجری

میر خلیل الله هروی :

نقاش معروف عصر بایسنقر و استاد نقاش اصیل هرات است که در عصر خود بی بدیل بوده و در نقاشی بسبک خالص خراسان هنر نمایی میکرد .
تصویری از امر تیمور بقلم امیر خلیل دیده شد که در صحرایی در خرگاه خود نشسته و نزدیک خرگاه چند (گله منار) دیده میشود گله منار عبارت از منارهایی است که از گله های انسان بنا شده باین ترتیب که گله های آدمی بالای هم وصل و از آنها منارها برپا شده و پیش روی امیر بکتن عود نواز در حال نواختن است . و بین اسلامی حاشیه این تصویر بطور واضح و روشن چنین امضا نموده :
(خلیل میرزا شا هرخشی) این میر خلیل نباید با امیر خلیل قلندر هروی خوشنویس معاصر میر عماد اشقیاء شود .

که در یکی از آثار و نقاشی های او نوشته شده و به آن امضاء نموده است معلوم میشود که تا اوایل سلطنت اسمعیل دوم در قید حیات بوده آثار و نقاشی های گرانبهائی ازین هنر ور فرزانه هرات بیادگار باقی مانده که امروز موزه های بزرگ دنیا به آن مزین است - بعضی از آثار او که در موزه های ممالک اروپائی و غیره موجود است و در فهرست آثار صنعتی ممالک شرقی نشر گردیده قرار ذیل است :

۱ - تصویر يك شهزاده محبوس مغلی :

اگر چه این تصویر را بعضی از میناتور شناسان به بهزاد نسبت میدهند ولی برخی دیگر مانند موسیو (مارتو) و (دور) که در شناختن میناتورهای شرقی و کار استادان هرات مهارت مخصوصی دارند آنرا از آثار استاد محمدی میدانند این میناتور در جزء کلاکسیون میناتورهای گو لوبو در موزه صنایع ظریفه بوستون محفوظ است .

۲ - صفحه‌ی از کتاب شرفنا مه :

درین صفحه تصویر يك شهزاده دیده میشود که در مقابل نهر آبی بر روی يك تخت جلوس نموده و در پیش رویش موزیک نو از آن مشغول نواختن موزیک هستند این میناتور امضای روشن استاد محمدی را در می باشد .

۳ - يك صفحه از خمسه نظامی :

درین میناتور يك صفحه عشق تصویر شده بدین طریق که جوانی بيك دوشیزه زیبا قدحی تقدیم میکند و در آن يك درخت سبز و يك درخت پر از شکوفه نیز بمشاهده میرسد در پایان این میناتور که در موزه بوستون محفوظ است بگوشه طرف چپ چنین ارقام گردیده :

(عمل استاد محمدی)

۴ - صفحه‌ی از صفحات يك مرقع :

در يك طرف این ورق تصویر دوشیزه‌ی دیده میشود که بدست راست خود يك کتاب و بدست چپ خود یکدانه ناک دارد و مشغول مطالعه کتاب است اگر چه مستر (هولز) آنرا اثر استاد سلطان محمد هروی میدانند

ولی بکثرت اراء میناتور شناسان کار استاد محمدی است فعلاً در موزه بوستون امریکا محفوظ می باشد .

۵ - تصویر یکعده درویشان که در بیشه مشغول طعام خوردن اند : رنگهاییکه درین میناتور استعمال شده خیلی قشنگ و زیبا می باشد این تصویر یکی از شاهکارهای استاد محمدی بوده و دران (رقم محمدی) امضاً نموده است .

۶ - تصویر دو نفر شبان که رمه های خود را بچرا آورده اند یکی ازین شبانان بر چوب دست خود تکیه زده و دیگری بر زمین نشسته مشغول نی زدن است .

۷ - تصویر درویشی که در پای درخت نشسته و چند نفر روستائیان را که مشغول وظیفه و کار خود ها هستند تماشا میکند این تصویر در موزه لوور پاریس محفوظ است .

استاد محمدی با خط خوش و زیبای خود چنین امضاء نموده (قلم فقیر الداعی محمدی مصور فی سنه ۹۸۶) در پایان مقاله باید خاطر نشان نمائیم که استاد محمدی بر خلاف ذوق و روش پدر و استاد خود سلطان محمد که در آثار او عموماً صحنه های آریستوکراتی بمشاهده می رسد در تابلوها و میناتور های خود صحنه های زندگانی روستایی و مناظر دلکش طبیعی را رسم نموده است .

محمود مولانا :

از مذهبین طلاکاران و نقاشان هراست، در قرن نهم هجری میزیسته و عهد سلطنت سلطان حسین بایقرا را یافته است بقول صاحب تاریخ رشیدی در نقاشی و تذهیب از استادان زبر دست و ماهر بود چنانچه میگویند محمود تذهیب از یاری بهتر کرده است و بغایت نازک کرده است دیباچه بر ای میرزا سلطان حسین آیار کرده است و ناآمام مانند دران هفت سال کار کرده است چنان بار یک ساخته است که در مفاصل بند رومی که شاید مقدار نیم نخود بوده باشد در آنجا یکمایه زرد زر ساخته که پنجاه برگ اسلیمی شمرده شده است . (۱)

مظفر علمی :

مظفر علمی برادر زاده بهزاد و از زمره مینا تو ریست ها و جمله نقاشان هرات است مشار الیه در او آخر سلطنت سلطان حسین میرزا (متوفی در سنه ۹۱۱ هجری) بوجود آمده و تازمان عباس صفوی حیات داشته است به نزد اسماعیل و تهما سپ و عباس صفوی دارای اعتبارات و نفوذ بسیار بوده و گمان میرود که اسماعیل صفوی او را با بهزاد یکجا به تبریز خوانده باشد (ارمقاک بیک) عضو وزارت فرهنگ و او قاف ترکیه در ضمن مقاله خود راجع به بهزاد نسبت خورشاهوندی مظفر علمی را با استاد بهزاد خوب روشن ساخته و او را برادر زاده وی خوانده است مشار الیه میگوید : (یک جلد کتاب ختمه نظامی که سال ۱۵۲۲ بتوسط یکی از خطاطان هراتی استنساخ شده و در موزه گلستان می باشد از نقطه نظر تاریخ و شناختن آثار صنعتی بهزاد خیلی مفید است از روی امضاء ها و غیره آثار یکی درین نسخه موجود است معلوم میشود که مظفر علمی برادر زاده وحیدر علمی خواهرزاده بهزاد بودند

فکر سلجوقی می نویسد :

دوست محمد هردی صورنگران ایلامی را از عهد استاد احمد بن موسی که در عصر سلطان ابو سعید خدا بنده چنگیزی میزیسته شروع نموده و مظفر علمی مخترع سبک نقاشی عصر مغول معرفی می نماید که آن سبک با اصلاحات نقاشان هری تا عصر دوست محمد معمول بوده و چند تن دیگر را نیز نام میبرد مانند امیر دولتیار که از جمله غلامان سلطان ابو سعید بوده و او را نباید با دولت جهانگیری که او نیز غلامی هنرمند بوده و تصور حضرت مولانا عبدالرحمن جامی را که از روی عمل استاد بهزاد کپی نموده هم اکنون جزو مرقع گلشن و در کتابخانه سلطنتی ایران محفوظ میباشد اشتباه نمود. و مولانا ولی الله هردی معروف بملا ولی قلندر نقاش که علاوه بر نقاشی خط ثلث را نظیر جعفر بایسنفوری و سید روح الله میرک می نوشته و حیاتش تا سال تعمیر مسجد جامع زیارتگاه مسلم است استناد

مظفر علی را بتوسط کتاب معروف نظامی او که بنام تهما سپ نوشته شده و در (بریتش موزیم) لندن می باشد می شناسیم .

ولی این را خبر نداشته ایم که برزاده بهزاد است - در باب حیدر علی اگر چه در یک کتاب عصر صفویان معرفی ابن صنعتگر را نشر کرده ام اما مراجع به سوانح زندگی او معلوماًتی در دست ندارم این دو نفر خواهرزاده و برادرزاده بهزاد که پیشه کا کا و ما می خود را آموخته اند بایستی شاگرد او هم باشند .

اما صاحب عالم آرای عباسی میگوید : مولا نا مظفر علی که بقلم موشکاف چهره کشای صور اهل انصاف است نسبت خویشی با استاد بهزاد دارد و در خدمت او کسب هنر نموده به مرتبه کمال رسید و جمعی از استادان نادره کار و چهره کشایک بدایع نگار، او را درین فن بیعدیل مسلم میدانستند مصور خوب و طراح بی بدل بود تصویرات دولت خانه هما یون و هجاس دیوان چهل ستون طراحی مشارالیه و اکثر نگاشته ارقام زرین فام اوست و بعد از هایل شاه جنت مکان تهما سپ بر صحیفه هستی طرح ممالک انداخت تاکنون در جمله کتب قلمی و مصور بجز همان خمسة نظامی که در بریتش موزه لندن محفوظ است و (ارمناک بیک) به آن اشاره نموده دگر اثری از کارهای دستی مظفر علی در دست نیست ولی یگانه اثر نامدار و شگفت انگیز یکی از او

منشی الدین نقاش که در عهد سلطان او یس جلا میری میز بسته و از معا صر بن میر علی تبریزی مخترع نستعلیق بوده و خواجه عبدالهی نقاشی که او نیز نباید با خواجه عبدالهی منشی خوشنویس خط نستعلیق اشتباه شود و خواجه عبدالهی نقاش را امیر تیمور گورگان از بغداد بصر قند آورده و او است که پایه نقاشی سبک تیموری را در سمرقند اساس گذاشت و نقاشان ما بعد همه نتبع کار او را میکردند و استاد جنید بغدادی که او را با استاد جنید شیرازی خوشنویس نباید اشتباه نمود .

و استاد پیر احمد باغ شمالی استاد سیدی محمد نقاش و خواجه علی مصور و استاد قوا الدین مجلد صحاف و نقاش تبریزی که این سه تن را بایسنفر از تبریز بهرات

باقی مانده تزئینات و میناتور های قصر چهل ستون اصفهان است که در زمان عباس صفوی و بنا بخواجهش او آنرا نقش و تمام نموده است فضل الله حقیقی در ضمن مقاله خود در اجمع به چهل ستون اصفهان که در یکی از شماره های سال دوم ایران امروز نشر شده از تو صیف و تمجید نقاشی های این استاد عالی مقام هرات خودداری نکرده می نویسد :

چیزی که پیش از هر چیز در مشاهده کاخ باشکوه چهل ستون اصفهان را شیفته و مجذوب می سازد طرز رنگ آمیزی و قدرت نقاشی و جلای کاری است که بر روی قطعات لوزی شکل سقف گنبدها در ایوان بکار رفته است این کار های باروح که عالی ترین نما ینده عظمت و ترقی فن نقاشی و زینت کاری دوره صفویه است بدست مظفر علی که از خویشاوندان و شاگردان زبر دست بهزاد میشود ساخته شده است (متأسفانه تاکنون مدرکی در باب سنه مرگ و تاریخ تولد مظفر علی هروی بدست نیست مگر از قرائن و حدسیات می توان فوت او را در سنوات اولیه سلطنت عباس اول صفوی (یعنی در حدود ۹۹۰-۱۰۰۰ هجری) تعیین نمود .

مقصود نقاش :

از مصوران و صنعتگران معروف قرن دهم هجری است هراتی الاصل بوده و او آخر سلطنت سلطان حسین بایقرا را در یافته است . صنعت نقاشی را در هنرستان استاد معروف هرات یعنی بهزاد آموخته است ، در عصر خود از نقاشان و صورتگران متوسط بشمار میرفت ، از ترجمه حال او کمتر معلوماتی در دست است تنها صاحب کتاب تاریخ رشیدی از او نام برده است . (۱)

آورد و سید خلیل الله مشهور بامیر خلیل هروی نقاش که او نیز هم اسم امیر خلیل هروی خوش نویس معاصر عماد است نباید اشتباه شود . و خواجه غیاث الدین پیر احمد زکوب که شاید همان غیاث الدین نقاش هروی باشد که از طرف بایسنقر بسفارت بجایب ختای رفت تا طرح باغهای چین را با خود بیاورد و هم به نقاشی سبک چین آشنا شود و شرح حال آن هنر مند ان را بیش از آنچه دوست محمد گفته در جایی یافته نتوانستیم .

میر کک :

همه میدانیم که در اواسط قرن نهم هجری که عصر عرب و نهضت کامل صنایع ظریفه بود طفلی در هرات بدنیامد که بعد ها آوازه استاد ی و شهرت هنروری او سراسر گیتی را فرا گرفت. این طفل بهزاد هروی بود که اروپائیان رفائیل شرفش می نامند و آثار قیمتدار و امروز در موزه های اروپا و امریکا مایه افتخار و سرفرازی ما است. اگرچه بهزاد در حیات خود شهرت و نفوذ فوق العاده داشت و بعد از مرگش نیز آوازه او از خاطر هراتی ها فراموش نگشت مگر با آنهم اوایل زندگانی او بکلمی تارک مانده و کسی از آن خبر ندارد. طوریکه در سنه تولد او اختلاف است و طوریکه تا چندی قبل در محل مزار او گفتگوی بود همانطور در باره معلم و آموزگار او نیز روایاتی نقل میکردند چنانچه اکثر او را شاگرد بهتر از استاد پیرسید احمد تبریزی میدانستند ولی این مسأله هم مانند دیگر مسائل مربوط به او رفته رفته حل گردید و معلوم شد که معلم و آموزگار حقیقی او سید روح الله یکی از نقاشان بزرگ هرات بوده که در مآخذ و مدارک به القاب مختلف سید میرک و خواجه میرک و میرک نقاش ذکر گردیده است.

سنه تولد سید روح الله نقاش که هراتی الاصل و از جمله سادات آن دیار است بدست نیامده و اوایل زندگانی او مانند حیات طفلی بهزاد بکلمی مجهول مانده است ولی معلوم است که در دربار امرا و سلاطین هم عصر خود خیلی محترم و صاحب امتیاز بوده این استاد نیز در عصر درخشان سلطان حسین بایقرا میزیسته و نظر به ذوق و استعداد وصف ناپذیریکه در استاد کمال الدین بهزاد ساغ داشته به تعلیم و تربیت او همت گماشته اسی چنانچه قاضی احمد قمی معاصر شاه عباس اول صفوی که تقریباً از سنه ۹۹۵ - ۱۰۳۸ ه در فارس حکومت داشته است در تذکره خود موسوم به خوش نویسان و نقاشان در شرح حال استاد بهزاد میگوید: وی از دارالسلطنت هرات است.

استاد زمانه حضرت بهزاد است گو داد هنروری به عالم داد است
کمزاد بسان مانوی از مادر دهر البته که بهزاد از او به زاد است

استاد در طفولیت از پدر و مادر مانده و استاد میرک که کتابدار
پادشاه مر حوم سلطان حسین بوده او را برداشته ترتیب نمود و در اندک
زمانی ترقی فرمود و کارش بجائی رسید که تا صورت نقش بستر همچو
او مصوری کس درین روزگار ندیده .

نگار ز غالش بچابک روی به است از قلم گیری مانوی
اگر مانوی از وی خبر داشتی از و طرح و اندازه برداشتی
بود صورت مرغ او دلپذیر چو مرغ مسیحا همه روح گیر

استاد از زمان عشرت نشان پادشاه کامران سلطان حسین میرزانا
چند مدت از اوایل سلطنت و پادشاهی شاه تهماسب در عرصه روزگار
بودند و آثار معجز نگار ایشان بسیار است قبرش :

(در دارالسلطنت هرات و در حوالی کوه مختار در حظیره پر نقش
و نگار مدفون شده است) بر حسب این نوشته قاضی احمد و هم چنان
بر طبق نگارش مولانا دوست محمد صاحب تذکره (حالات هنروران) استاد
میرک هر وی کتابدار سلطان حسین میرزانا بوده و در صور تگری
و نقاشی و تذهیب کاری ید طولی داشته است - علاوه تا خوش نویس نیز
بوده چنانچه هنگامیکه سلطان حسین میرزانا به تعمیر مسجد جامع
هرات پرداخت امیر علی شیر نوائی و زیر معروفی و دانشمند او
تحریر کتیبه مسجد را به این نقاش و استاد زبردست و طن محول
نمود و سید روح الله میرک کتیبه مذکور را به زودی تمام انجام داد
باید خاطر نشان نمود که در تعمیر مسجد جامع هرات اختلافت
زیاد موجود بوده و اکثر مورخین تعمیر آن را به سلطان غیاث الدین
غوری نسبت میدهند . خلاصه استاد میرک هر وی طبق اشاره
بعضی از مورخین مانند صاحب حبیب السیر و غیره در زمان تسلط
محمد خان شیبانی در هرات فوت کرده و در همانجا مدفون شده است .

حبیب السیر میگوید : خواجه میرک نقاش در علم تصویر و تذهیب نظیر نداشت و در فن کتاب نویسی رایت بی مثلی برافراشت اکثر کتابه های عمارات هرات بخط او است و هاتش در زمان تسلط محمد خان شیبانی بر ولایت خراسان بوقوع پیوست .

مولانا دوست محمد در حالات هنروران میگوید . وی هر وی الاصل است و از سادات کمانگر است و در اوایل حال بحفظ و تلاوت کلام مجید و مشق اشتغال داشت و بعد از فوت پدر بکتابت کتابه میل کرد و چون از سادات کمانگر بود آن شغل را نیز ورزید بعد از آن به خدمت مولانا ولی الله افتاد و به تحریر و تذهیب مایل گشت و از آن نیز گذشت میل تصویر در خاطرش گذشت و در بن فن بی بدل و درین شیوه بی مثل شد و در زمان پادشاه مرحوم سلطان حسین میرزا تقرب یافته از جمله منصب کتابداری خاص بعهدۀ او شد دیگر مورخین و تذکره نگاران نیز مانند صاحب تاریخ رشیدی و غیره میرک را از عجایب روزگار و استاد به یاد می آورند .

((و))

مولانا ولی :

از نقاشان و صورتگران قرن نهم هر است (۱) با سلطان حسین میرزا متوفا (در سنه ۹۰۰ هجری قمری) همعصر بوده و از صنعتگران متوسط عصر خود بشمار میرفت . در نقاشی و تذهیب و صورتگری شاگردان داشت .

« و »

(مولانا) ولی الله هروی : معروف به ملا ولی قلندر . هم مذهب و هم مصور و هم خطاط کتیبه نویس بود که در عصر سلطان حسین میرزا و امیر علی شیر نوائی میزیست علاوه بر نقاشی در خطاطی خصوصاً ثلث اسناد ما هر بود کتیبه ثلث سر دروازه مسجد جامع زیارتگاه نمونه خط ثلث او است و متأسفانه از میان رفته اندکی از آن باقی است .

((ی))

یاری :

از صنعتگران شهر هرات است در زمان سلطان حسین میرزا
میزبست در صنعت تذهیب و طلاکاری خیلی ماهر بوده . بقول صاحب
کتاب رشیدی علاوه بر نقاشی و تذهیب کاری در خوشنویسی نیز اشتهار
داشت (۱) و در صنعت تذهیب شاگرد مولانا ولی هروی بود که ترجمه حال
او قبلا در جای خودش تذکار یافته است .

ملا یوسف :

از نقاشان و صورتگران هرات است در قرن نهم و اوایل قرن دهم
هجری میزیست - سلطنت سلطان حسین میرزا را دریافته بود از شاگردان
استاد بهزاد بود گرچه در صورتگری از هنرمندان بلند پایه نبود
اما در صنعت تذهیب و طلاکاری چیره دستی کامل داشت . (۲)

« ی »

مولانا یاری هروی :

او بنام عمرش در هرات بود و جای دیگر نرفت . یاری مذهب بود و خط نستعلیق
را خوب می نوشت .
گویند مهر سلطان حسین را بقلم او نقش کرده و جعل نموده بود از حضور سلطان
فرمان اعدامش صادر شد . ولی بشفاعت امیر علی شیر نجات یافت ، او طبع شعر نیز
داشت بعضی مورخین سال وفات او را ۹۸۰ هجری نوشته اند . ولی دور از حقیقت
بنظر میرسد .

(۱) ۷۲ مجله کابل شماره ۱۱ سال ۶

(۲) صفحه ۷۲ شماره ۱۱ سال ۶ مجله کابل .

«حصه ن و م»

خط و خـ و شنو یسی
خطاطان و خوشنو یسان

خو شنو یسی :

خوشنو یسی و توجه بخط امر است طبیعی چون خوشنو یسان و خطان
ممالک اسلامی و خراسان و مخصوصاً خوشنو یسان (هرات) اکثر اوقات خود را
به استنساخ قرآن مجید، کتب ادبی و دوا و این شعرا که طرف توجه مخصوص
مردمان بودند صرف می نمودند حسن خط و خوشنو یسی پیشرفت و ترقی
بسرانی نمود و ذوق ظریف پسندی در سلاطین و امرای و رجال دولت
و عموم مردمان پرورش یافت ذوق مندان بخرداری کتب خطی و
نمونه های خطوط خوشنو یسان معروف پرده ختفد و ازین راه صنعت

تاریخ اختراع اقسام خط

از کتاب بیدایش خط و خطاطان تألیف عبدالمحمد ایرانی :

خط کوفی قبل از اسلام در کوفه از خط نبطی و خط سریانی مشتق گردیده .
اول کسی که خط کوفی را در تحت نظم و ترتیب در آورد مرثیه بن مره بود . و از او
دست بدست با اسلام بن سدره رسید و حرب بن امیه بن عبدالشمس از مکه بطرف کوفه
برای تحصیل خط کوفی روان شد و زمانی در آن جا بماند و از استادن
فن طریقه و شیوه نوشتن خط بیاموخت تا خود درین فن استاد شد . و سپس بمکه
مراجعت کرد و عده ای از قریش نزد او تعلیم گرفتند اول او طالب هم حضرت
پیغمبر ص پدر علی رض و عفان بن ابی العاص و غیره بتدریج آنرا آموختند در مکه
و جزیره العرب مشهور بخط کوفی گردید .

بعد از ظهور اسلام عده ای در نوشتن خط کوفی اهتمام یافتند که پنج تن آنها
از دیگران معروف تراند . اول عمر بن خطاب دوم عثمان بن عفان سوم علی

خوشنویسی و خطاطی بیشتر از پیش کسب ترقی نمود . خوشنویس
 برای افتخار و مباحثات نام خود را در زیر خطوطی که مینوشت قید
 میکرد یعنی در زیر آثار خود برخلاف روش نقاشان و صورتگران
 امضاء می نمود و بهمین جهت است که نام خطاطان و خوشنویسان معروف
 بود و در شرح حال ایشان (برخلاف نقاشان) کتب زیادی نوشته شد
 در مقابل این خوشنویسان مشهور عدّه از نساخهای بی نام نیز وجود
 داشت که مشغول نوشتن کتب بدست مزد ارزان تری بودند و این
 کتب را کسانی خریداری می نمودند که از داشتن کتب خطی
 گرانها محروم بودند .

خط و حروف عربی کاملاً در اختیار نویسنده بوده و دارای
 همه گونه صفات تزئیناتی می باشد یعنی نویسنده و خطان بهر شکلی که
 خواسته باشد آنرا آورده می تواند و بهمین امتیاز مسبب آن گشت که
 خوشنویسان و خطاطان بفکر ایجاد انواع خطوط و تطویر خط بیفتند مثلاً
 حروف در ابتدای امر خیلی فراخ و کم ارتفاع بودند ولی در اوایل

بن ابیطالب چهارم ابی بن کعب پنجم زید بن ثابت و غیره (صحابا به رضی الله عنهم)
 و ازین خط بتدریج سی و هفت خط دیگر بشکل های مختلف و بنام های انواع و این
 خطوط تا زمان المقتدر بالله عباسی که سال ۲۹۵ بر تخت خلافت نشست مروج بود
 و در اوایل قرن چهارم که نایقه زمان ابو علی محمد ابن مقله بیضاوی شیرازی
 بمنصه ظهور رسید همت برین گماشت که جدیدی از خط کوفی استخراچ کند
 که تحریر آن برای هر کس آسان باشد از خط کوفی خطی احداث نمود آنرا
 خط محقق نامید و در تحت قاعده صغیحی در آورد و جمعی را پیاموخت و کتابت
 قرآن شریف و کتب دینی را بدان شروع نمود و بعد با ایجاد خط ریحان پر داخت
 و آن خط را از محقق بیرون آورد و بیشتر کلمات آن تابع خط محقق بود و در
 اندک مدتی خط محقق و ریحان بین مردم اشتهار یافت . سپس خط ثلث را از
 خط ریحان بیرون آورد و تحت قاعده اش کشید تا بدرجه کمال رسید . و پس از
 انتشار این خط نسخ را اختراع کرد در واقع خط نسخ سایر خطوط را نسخ

قرن پنجم هجری کشیده و زیبا شد (۱) و در دوره غزنویان و سلجوقیان خط کوفی بر دقت و زیبایی خود افزود و خط نسخ نیز از آن بوجود آمد و در قرن هفتم هجری خط تعلیق ظهور کرد و در قرن نهم هجری خط دیگری که موسوم به نستعلیق (مربوب از نسخ و تعلیق) بود ظهور نمود و از آنوقت بیشتر کتب خطی به این خط نوشته شد و بعدی این خط شیوع و رواج یافت که اگر کتابی بخط نسخ دیده می شود می توان بدین نمود از کتبی است که پیش از قرن نهم هجری نوشته شده است .

شناختن خطوط مختلف و متنوع بر کسانی که اهل فن نیستند و از خط بهره ندارند مشکل است و غیره از خوشنویسان کسی نمی تواند کاملاً تفاوت میان خطوط مختلف را که در دوره های مختلف در خراسان و فارس مورد استعمال بوده درک کند اگر چه ما می توانستیم از روی کتب و نظریات اهل فن که در مدارک عدیده قید است اختلافات و امتیازات اکثر خطوط را در اینجا نقل کنیم مگر بعلمت اینکه چندان مورد دلچسپی و اسفاده واقع نمی شد عمداً صرف نظر گردید .

کرد و بعد خط توقیع را احداث کرد تا قضاات سجلات و سایر چیزها را بدان خط نگاشتند . پس از آن خط رقاع را ایجاد نمود تا نامه ها و فرمان های حکام و لایات بدان نوشته شود . و این خطوط بسرعتی شکست آورد در عهد خودش انتشار یافت و بعد با بکوشش برادرش حسن بن مقله و ابن بواب و دیگران تکمیل گردید . در قرن ششم هجری خط تعلیق بهمت حسن فارسی و خواجه تاج الدین از خط نسخ و رقاع که موسوم برسل بود اختراع شد . است و خط نستعلیق بقرن هفتم هجری با هنرمندی خواجه میرعلی تبریزی از خط نسخ و خط تعلیق بوجود آمد و بعد بوسیله پدرش میر عبدالله و سایر خطاطان آراسته گردید خط شکسته در قرن یازدهم هجری بوسیله مرتضی قلی خان و به همکاری شفیهی هروی بوجود آمد و بعد در ویش عبدالله مجید بکرسی نشاند و دیگر خطوط تزئینی بنامهای مختلف را استنادن گذشته بجا ماند . و از آن جمله مجنون هروی خط نوامان را اختراع نمود

پیشتر گفتیم که در قرن نهم هجری خطی بنام نستعلیق بمیان آمد و از آنوقت به بعد بالعموم کتب خطی را با آن خط نوشتند. اختراع آن خط را به میر علی تبریزی نسبت میدهند که به دربار تیموری پرورش یافته و پس از او پسرش عبداللّه دنیالیه کار پدر را گرفته و بعضی نواقص آنرا رفع کرده است - این شخص دو نفر شاعر نیز داشت که از جمله مولانا جعفر تبریزی است. چون جعفر تبریزی اصلاً در هرات که کانون خوشنویسی بود پرورش یافته شرح حال او را در جای خودش نوشته ایم که از نظر خوانندگان محترم خواهد گذشت.

خلاصه دوره تیموریان هرات در تاریخ خط و خوشنویسی يك دوره طلائی بشمار میرود زیرا این سالها هنر دوست از خوشنویسی تشویق و حمایت و از خوشنویسان تقدیر کرده آنها را بمقام عالی رسانده اند. از جمله امیر بدرالدین که یکی از وزرای تیمور است خوشنویس معروفی بود علاوه بر آن بعضی از امراء و شهبانان تیموری نیز بخط خوب معروف بودند چنانچه شرح حال ابراهیم میرزا و بایسغز میرزا و نواده تیمور را در جای خودش مطالعه خواهند فرمود گذشته از تکمیل و پیشرفت خط نستعلیق در دوره تیموریان دو خط دیگر که عبارت از خط دیوانی و خط دشتی باشد نیز بوجود آمده است.

از کتاب تاریخ نوشته های کهن تالیف پوهاند عبدالعی حبیبی :

غلام محمد هفت قلمی دهلوی مولف مذکور خوشنویسان در حدود ۱۲۲۹ می نویسد که پیشتر از میر علی تبریزی هم خط نستعلیق می نوشتند لیکن این مرد بزرگوار قواعدی در خط نستعلیق مقرر نموده بنا بر این زمان آغاز نستعلیق هنری را در حدود ۷۰۰ هجری تعیین باید کرد درحالیکه اساس آن در خط نستعلیق پیش از سه قرن گذاشته شده بود ما سندی در دست داریم که نمونه نستعلیق نویسی را در او آخر قرن هشتم هجری بخط يك هرودی نشان میدهد.

به بن معنی که نسخه خطی کتابت عجائب المخلوقات فارسی به نستعلیق خالص مورخه ربیع الاول سنه ۷۹۰ هجری در کتابخانه ملی هارس موجود است (۲۴۲) تکمله فارسی

در پایان این مختصر باید متذکر شویم که اگر خوشنویسی ترقی
نمیکرد و صنعت کتاب نویسی به منتهی درجه ترقی نمیرسید البته
صنعت مینا توری سازی در هرات بوجود نمی آمد و در تاریخ صنایع
شرق فصل برجسته را احراز نمی نمود .

(خوشنویسان)

الف

ابراهیم میرزا :

ابراهیم میرزا ابن شارخ میرزا ابن تیمور که از جملة شیوخان
تیموری هنرات است در تحصیل علم و کمال و مخصوصاً در بدست
آوردن و آموختن بعضی از صنایع نفیسه مانند خوشنویسی شوق
و مجاهدت زیاد داشت . چنانچه بهمین مناسبت شش نوع خط
معمول آنوقت را آموخت و شهرت و مهارت بسزایی در خوشنویسی
حاصل کرد . از آن جمله خط ثلث را بر و ش یا قوت مستعصمی
یا چنان استادی و زبردستی مینگاشت که کمتر کسی می توانست
در بین خط او و یا قوت فرقی بگذارد . در زمانیکه بشیر از
حکمرانی داشت علماء و ادباء و نقاشان و خطاطان زیاد را بدور خود
جمع کرده بوده در سنه ۸۴۴ هجری پدرود زندگانی گفت .

که در آخر آن نوشته اند : تاریخ غره ربیع الاول سنه ۷۹۰ بخت العبد احمد هردی
عفی عنه . ابن کتاب برای کتابخانه سلطان احمد خان (شیخ اویس ایلکانی ۷۸۴ -
۸۱۳ هجری) نوشته شده است . (باید دشتهای قزوینی ۷ - ۲۰۳ بهر صورت در عصر
تیمور و شاهرخ خط استملیق که زیبا ترین خطوط بوده و هم زاده قریحه تا بنک مرد
خراسان است ، در مملکت تیمور و در راج کامل یافت بکتابخانه بنیه و کتب مستعمل کرد بد
و در بار تیمور یان شاگردان میر علی که استاد و مرتب این خط بود بعد از
عبدالله پسر هنر مندش هرورش یافتند . که از آن جمله مولا جعفر و پسرش
جلال و مولا نا اظهر متوفی در ۸۸۰ هجری و پسرش محمد و سلطان علی بن
محمد مشهدی و میر علی هردی و محمد اویسی و سلطان محمد خندان و سلطان
محمد نور و دیگر مشاهیر استملیق نویسندگانند .

لكن فيكون في حجاز الذي

والمعنى الذي هو في حجاز الذي

والمعنى الذي هو في حجاز الذي

٩١

مخطوطه قرآن عظيم بخط امير ابيهم سلطان بن شاهرخ ميرزا ٨٢٧ قديمه
(الكنز في حجاز الذي)

٢١٥

خط ثلاث سلطان ابراهيم بن شاهرخ ميرزا
تفصيل در صفحه ٦٨

اسم پدرش اسحاق و سلسلهٔ نسبش بملا عبدالرحمن جامی میرسد در کمالات صوری و معنوی کامل بود و بحسن خط و خوشنویسی شهرت تام داشت . زمانی از خراسان به سوی کردستان مسافرت نموده در مدینه سلیمیه آنجا جای گرفت . چون مرآت فضل و هنر مخصوصاً بحسن خطش شهره بود جمعی بخدمتش شتافتند و در خواست افاده نمودند او هم نظر به حیات نیک و نوع خواجهها که داشت دعوت ایشانرا پذیرفته مصروف آموزش خط شد . از جمله خطوط نسخ و تعلیق را نیکو مینگاشت و قطعات و مرقعات زیادی از وی بیادگار مانده است فوت او در سنه ۱۰۷۷ هجری بوقوع پیوسته .

(شکل ۱۰۹ - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲) که بعد از قرن ۱۶ - م سبک نستعلیق ایشان از عرات به مادراة النهر و ایران و عثمانی نیز انتقال یافت .
 نفایس آثار هنری نستعلیق نویسی بر اینیه تیموریان در هرات قراران است ما نقد لوح قدیم مرقد مولانا جامی منسوب بخط میر علی هروی و لوح مزار شیخ زین العابدین خوانی ۸۲۸ هجری (۱۴۳۴ میلادی) و لوحه سنگ مرمری با خط نستعلیق بسیار جلی و عالی در رواق حوض زمزم کازر گاه هرات و قطعات سنگ مرمر مرقد پیر هرات ۹۵۹ هجری ۱۴۵۴ و الواح نستعلیق کازر گاه بر قبر دستم محمد خان و خط نستعلیق سلطان علی مشهدی بر گور میر غیاث الدین منصور پدرا سلطان حسین بایقرا ۸۸۲ هجری

الف

خواجه ابراهیم : شاید همان امیر ابراهیم قانونی هروی باشد که در خط ثلاث و تعلیق شاگرد شهاب الدین عبدالله بیانی بوده و در موسیقی و ادوار نیز شاگرد او در نواختن قانون بی حدیل بوده چنانچه بعد از عبدالله بیانی ساز قانون را کسی چون او ننواخته اخیراً از بهمن رفته سال وفاتش ذکر نشده .
 خواجه اختیار هروی : محمد اختیار منشی هروی یا شاگرد تاج سلما نی و یا شاگرد عبدالله منشی است . در عصر سلطان حسین بایقرا بوده و بگفته کلدستان هنر تمام اخیر عمر از هرات جایی رفته بعضی مورخین سال وفاتش را ۹۹۰ نوشته اند .
 یک قطعه خط نستعلیق او نزد فکری سلجوقی بود . زایدترین از او معلومی در دست نیست .

ارشاد :

میرزا محمد ارشد پسر خواجه علمی اکبر بن محمد هاشم بن محمد طاهر بن جلال الدین ارشد بن سراج الدین علمی است - میرزا محمد ارشد در برنا باد هرات نشوونما یافته و با شاه صفی و شاه سلیمان صفوی معا صر و بانا ظم هر وی و فصیحی و ملا عیسی مصاحب بوده است ، در سنه ۱۰۶۲ هـ و در سنه ۱۱۱۶ هـ جری در هرات وفات یافته است . ارشد شاعر بزرگ بود و در تمام شعب ادبیات دست کافی داشت غزل و قصیده و رباعی را استادانه میسر آید . در نثر

هجری ۱۴۷۷ ۲ و چهار قبرد یگر شهزادگان تیموری بخط همین سلطان علی و چند مرتبه در آندرون کنبد آرامگاه شهزاده بایسنقر در خیابان هرات و دو بیت بقلم بسیار قوی جلی نستعلیق بر مرمر سفید مرقد پیر هرات بخط حسن خان شاملو (شکل ۱۱۴) درین عصر عموماً کتابها را به نستعلیق خوش می نوشتند و نستعلیق نویسان مکتب هرات آثار گرانما به و شهنکاریهای خطی بوجود آورده اند . که از آن جمله جعفر بایسنقری شهنکار هنری خود یعنی نسخه نفیس شاهنامه بایسنقری را در سنه ۸۲۳ هجری ۱۴۲۹ نوشت که در موزه گلستان تهران است (شکل ۱۱۵) و هم سه ورق مجمره خطوط نستعلیق و ریحان و نسخ و ثلث و رقاع و شکسته نستعلیق به امضای اوست در موزه ملی تهران (شکل ۱۰۹) و هم هشت نمونه دیگر خط او بر کتب و دوادین شعرا و الیمها در موزیمهای دنیا موجود است .

پنجم خط تعلیق و نستعلیق در طول قرن ۱۵ و خروج امیر تیمور در پهلوی نسخ و فروع ثلث در سر تا سر مملکت تیموریان رواج داشت و کاتبان دفاتر و امور عامه در ضمن چاپک نویسی از امتزاج و در هم شکستن هر دو، خطی بوجود آوردند که آنرا شکسته یا شکسته نستعلیق نامیدند . اسلوب شکسته نویسی نیز در طول قرن ۱۵ - ۱۶ رنگ فنی و هنری گرفت و مامی بینیم که در عصر تیموریان هرات علاوه بر اقلام سقا اساسی دو قلم تعلیق و نستعلیق و یک قلم نهم شکسته مستقلاً افزوده شد و استاد جعفر بایسنقری در اوراق نمونه خطوط مذکور خوبش که در موزه ملی تهران است دو سطر بسیار زیبا و نفیسی را بهمین شکسته نستعلیق هم نوشته است (شکل ۱۰۹) که بختگی این شیوه را در عصر شاهرخ میرساند .

هم قریحه سرشاری داشت . در خوشنویسی هم از جمله استادان
 و در موسیقی از ۵۰ ساله ترین نوازندگان بشمار میرفت و در اخیر
 عمر دست از شعر کشیده بکلمی مصروف کتابت کلام الله شریف شد
 و هشت مرتبه آنرا نوشت .

چنانچه خودش میگوید :

قلم بموسم پیری عصای من شده است کلام حق چمن دلکشای من شده است
 قلم بمصحف هشتم چو زرد رقم ارشد ضمان هشت بهشت از برای من شده است (۱)

اسفزاری :

مولانا معین الدین محمد معروف به اسفزاری از جمله شعراء و مولفین
 و خوشنویسان عصر سلطان حسین بایقرا است . در شهر تارینخی هرات
 نشو و نما یافته و به خوشنویسی و تدریس خطوط مشغول بوده است
 چنانچه فوقاً اشاره کردیم علاوه بر شاعری صاحب تألیفات نیز است
 از جمله آثار او یکی تاریخ شهر هرات و دیگری مجموعه مناشیر
 و مکتوبات معروف است (۲)

اشرف خان میر منشی :

اسمش میر محمد اصغر و از سادات حسینی است اصلاً از سبزوار است در
 فن انشاء و نازک خیالی اقتدار کامل داشت ، در خطاطی و خوشنویسی

و بعد از آن میرزا فصیحی هروی و شفیعی هروی و مرتضی قلمی شاملوی هروی
 و درویش عبدالعزیز تالقانی و غیره از هنر مندان نامور این طریقه اند و برخی از
 شکسته نویسندگان چون شیوه خاصی داشتند آنرا شکسته آمیز منسوب به شفیعی هروی
 دانسته خط شفیعه هم گفته اند .

ولی خط شکسته برای کتاب و کتیبه نویسی کمتر استعمال شده و رواج آن تا
 کثون هم برای مراسلات عامه و دفتری بوده و گاهی بطور نمونه هنری و تزئینی
 بر قطعات زیبا نوشته شده است .

(۱) آثار هرات مولفه خلیلی افغان .

(۲) حبیب الابر .

به نگارش هفت خط استاد بود، مخصوصاً تعلیق و نسخ تعلیق را تا اندازه‌ی استادانه می‌نوشت که او را از سرآمدان روزگار می‌خواندند علاوه بر آن به جعفر نیز آشنا بود. در زمان هما یون پادشاه مغلی هند میزیست و از طرف او به مراتب فیعه رسیده به خطاب میر منشی اُمّتیاز یافت. زمانی به حجاز سفر کرده و در سال ۹۶۸ هـ بدر بار جلال الدین اکبر بار یافت و مورد مراحم و اشفاق شاهان و قرار گرفت، در سنه ۹۶۹ از طرف جلال الدین اکبر به لقب اشرف خانی سرا فراز گشت و فات او در سنه ۹۷۳ در بلده مذکور به مرض و با اتفاق افتاد. اشعار رنگین و آبدار نیز از وی یادگار مانده است. (۱)

انظر مولانا

از شاگردان معروف حکیم جعفر هروی است اُبتداء در هرات مشغول تحصیل گردیده تا این فن را بدست آورده است و به اندک زمانی بدرجه استادی نایل شده چون در هرات قطعات و مرقعات بی نظیر نگاشت هوای سیاحت نموده رو بجانب کرمان آورد و از آنجا به اصفهان و شیراز و بغداد و بصره مسافرت کرده بالاخره عزم بیت الله شریف در دل گرفت و از راه خشکه عا زم مدینه مکرّمه و مکه معظمه گردید پس از ادای فریضه حج و زیارت حضرت خیرالبشر (ص) رو بجانب بیت المقدس نمود.

(قاضی) اختیار الدین حسن گنابادی هروی :

در عصر سلطنت حسین میرزا قاضی القضاة هرات بوده از جناب (گناباد) خراسان است در هرات نشو و نما یافته بعضی او را همان محمد اختیار منشی هروی میدانند ولی حقیقت اینست که محمد اختیار منشی هروی شخص دیگر است و قاضی اختیار الدین حسن مستعلیق نویس است که در روضة الصفا جلد ۷ مختصر شرح حال او را ذکر کرده و سام میرزای صفوی نیز در تحفه سامی او را یاد کرده و او را از تربت خراسان (زاوة قدیم) دانسته و شهرت او را به امساک و جمع کردن از ذکر نموده.

(۱) صفحه ۷۴ جلد اول جزء اول آثار الامراء طبع هند.

و در آنجا مدتی مشغول کتابت گشت (۱) و هم در آن دیار وفات یافت سنه وفات او معلوم نشد.

افغان : اسم او محمد رحیم و از کاتبان خوشنویس قرن سیزده هراتیست با محمد عمر هروی خطاط و ملا محمد حسین هروی که شرح حال او را در ردیف (م) مطالعه خواهند فرمود معاصر بوده است از جمله خطوط نستعلیق خفی را نهایت زیبا می نوشت (۲)

امیر خلیل هراتی :

امیر خلیل قلندر هراتی در او ان طفولیت تحصیلات خود را بهرات شروع نموده خط را نزد استادان وقت آموخت از آنجا که دارای ذوق و قریحه سرشاری بود با اثر مجاهدت و مساعی زیاد با نیک مدتی استاد شد و اشتهار کاملی در خوشنویسی حاصل کرد چون تهما سپ اول صفوی برای فرو نشاندن شورش و آتش انقلاب بجانب خراسان حرکت نمود از لیاقت و کمالات خلیل باخبر شد و او را از هرات بدر بار خود دعوت نموده مقرب ساخت، چون خلیل مرد آزاده بود پس از مدتی در باری را ترک داده عازم هند شد و در آنجا هم بر حسب لیاقت و شخصیت خود به نزد پادشاه وقت یعنی هما یون که ذوق مفرطی به صنایع زیبا داشت عزیز و محترم گشت . پس از چندی در هند هم دلگیر گردید دو باره عزم فارس کرد و با صنفهان رفت ولی درین وقت زمام حکومت

تاریخ و فاش معلوم نیست ظاهراً هنگام تالیف تحفه سامی در قید حیات نبوده که میگوید : در پایان عمرش مشغول را بنظم آورد .

امیر خلیل قلندر هروی : فکری سلجوقی او را حسب ذیل معرفی میکنند :

سید خلیل الله هروی برادر زاده میر محمد حسین باخرزی هروی از شاگردان محمود بن اسحق شهابی است و بعضی او را از شاگردان سید احمد غزال لعین گفته اند . او شاه تهما سپ را در مشهد مشق خط میداد و همراه شاه تهما سپ بهرات رفت لذا بعضی او را عراقی دانسته اند .

(۱) کلاکسیون سال ۳ مجله ادبی هرات .

(۲) کلاکسیون سال ۴ مجله ادبی هرات .

آنجا بدست عباس اول صفوی رسیده بود، چون چشم و دل عباس را
 حسن و زیبایی خطوط خلیل را بود بر مقام تقدیر برآمده او را مقرب
 در گاه خود ساخت و جاززه بسیارش بخشود و هم خواش کرد که
 مرقعی برای کتابخانه سلطنتی بنگارد، بدینمنوال ایام خود را
 میگذرانید تا آنکه آواز شهرتش سرآورد
 آنسان را فرا گرفته شهرت میر عماد قزوینی را که باوی معاصر
 بود از بین برد. صاحب پیدایش خط و خطان میگوید: زمانی بین او و
 (خلیل هراتی) و میر عماد که شرح حالش خواهد آمد در رجحان نیت
 و برتری خط مسابقه و بعد منا قشه دست داد و هر یکی مدعی برتری
 خط خود بودند چون آواز این منا قشه بگوش شاه رسید فرمان
 داد تا ملا محمد حسین و علیرضای عباسی که هر یک در سپهر کمال آفتاب
 تابنده بودند در میان آنان حکم واقع شوند. ملا حسین و علیرضا
 پس از تعمق در خطوط هر دو خط امیر خلیل قلندر را ترجیح دادند (۱)
 خلیل بعد از چندین سال توقف در فارس به نسبت در خواستنامه های
 ملوک هند که آرزو مند صحبت و خریدار صنعت او بودند از
 عباس صفوی اجازت گرفته مجدداً اعزام هند شد.

چون به حیدرآباد دکن رسید بیمار گشته در آن فوت کرد
 (در سنه ۱۰۳۵ هـ) و بهما نجامد فون گردید.

يك قطعه سیاه مشق بقام سه دانگه و دو دانگه و دو دانگه و نیم و دو دانگه
 مرکب مطوس و مرکب کت بهمان قلم سه دانگه با مضای خلیل الله در کتابخانه
 فکری سلجوقی موجود بوده فکری میگوید: واقعا براسقی از اکثر استادان مستعملین
 بهتر و شیرین تر نوشته اما قلم او را بهما ترجیح دادن ظلمی است که بتعریک
 شاه عباس و مقتضای آن عماد بوی روا داشته اند که در قضاوت خط او را بر خط عماد ترجیح
 داده اند. سال وفات امیر خلیل را تذکره نویسندگان ذکر نکرده اند مگر هدایت الله
 الملك یکبار در بیست و چهار (۱۰۲۴) که سال شهادت عماد قزوینی است
 نوشته است.

۱ میر سبزواری :

از تولد یا فتگان و سر بر آوردگان سبزواری هرات است خطوط مختلفه را بکمال زیبایی می نوشت در علوم دینی و صنایع شعری معلومات فراوانی داشت در زمان سلطان حسین بایقرا شهرت پیدا کرد و شرح زندگانی و گذارشات حیاتی او بکلمی مجهول است، تنها امیر علمی شیر فوائی در باب او چنین می نویسد : (شیخ الاسلام سبزواری بود و صلاحیت تمام داشت اکثر خطوط را نیک می نوشت اما بسیار خود پسند بود) . (۱) مولانا امیر سبزواری شاعر هم بود و قریحه او درین فن بلند است چنانچه این رباعی از اوست :

گر لایق دولت وصال تو نیم
یا قابل دیدن جمال تو نیم
اما بهمین خوشم که هرگز نفسی
محرورم ز خدمت خیال تو نیم
امیر شاهی : اسمش آقا ملک و اصلا از تولد یا فتگان خطه

باستانی و با فیض سبزواری هرات است . پدر او جمال الدین فیروز کوهی است که از اولاد سرداران سبزواری بود و در خدمت بایسنقر میرزا رتبه ندیمی و مصاحبی داشت قرار گرفته امیر علمی شیر زوایی (۲) و

صفحه ۶۴۲ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

(امامی) هردی شیخ

از زبردست ترین کاتبان و خوشتویس قرن نهم است با اینکه هیچ یک از کاتبان و خوش نویسان شهیر معاصر و قبل از وی مانند اظهر و جعفر بایسنقری و حتی سلطان علمی مشهدی در خوشنویسی از وی برتر نبوده اند و از آثار خطوط وی یک نسخه انیس الماشقین بقلم نستعلیق کتابت عالی ورقم نمت هذه الرسالة الشریفة الموسومة بانیس الماشقین فی تاریخ سنه سبع و ثمانین و ثمانمائه علمی بد العبد الفقیر المحقاج الی الملك الصمد شیخ محمد الامامی . در کتایبخانه سلطنتی تهران است . دیگر یک نسخه هفت اورنگ جامی بقلم کتابت خطی خوش که چنین تمام میشود :

(۱) لطائفنامه فغری ۲۳۶

(۲) ۴۶ لطائفنامه فغری .

صاحب آتشکده آذر (۱) امیر شاهی نیز مانند پدر خود مدتی در خدمت بایسنغر میرزا بود ولی بعدها از مشاغل رسمی کناره جویی کرد و در گوشه قناعت خزید-میگویند: روزی بایسنغر میرزا هنگامی که فتنه و شور و شس سر بر آزار آن سبزواری فرود نشسته بود بمعیت اصحاب و حواری با رگانه خود بشکار رفت در حین شکار از قضاء هر کس در پی صیدی رفت و بایسنغر میرزا با امیر شاهی تنها ماند سلطان رو را بجانب امیر شاهی کرده گفت: جمال الدین پدرت مانند امروز در حالیکه با یکی از سرداران سبزواری تنها مانده بود او را بکار زده کشت میت رسم توهم از موقع استفاده نمود آسیبی بمن برسانی. امیر شاهی پاسخ داد:

حتماً و طبیعی نیست که هر پسر تابع و پیروا ختلاف و افکار پدر خویش باشد. از آن روز به بعد امیر شاهی خدمت در بار سلطان و شهزادگان را ترک داده از مقام و شهرت دو روزی دوری جست و در سبزواری به کشت و زراعت مشغول شده وقت خود را به قناعت و آسودگی میگذراند. امیر شاهی یکی از رجال نامور سبزواری و از جمله شعراء، خطاطان، نقاشان زبردست آن سامان بشمار میرود شهرت او بیشتر از ناحیه خطاطی و شاعری است چنانچه همین شهرت باعث آن گردید که پس از چندی از او و گوشه گیری اختیار کرد موقعیکه ابوالقاسم بابر میرزای بن بایسنغر بن شاه رخ دست تسلط و اقتدار یافت (۲)

کتابه المبدأ الفقیر | لفقیر شیخ محمد بن شیخ احمد الهروی فی تاریخ سنه تسع و تسعین و ثمان مائه در کتابخانه دانشگاه استانبول یک نسخه مثنوی اشتر نامه شیخ فرید الدین عطار با تاریخ و رقم اضف عباد الملک الصمد شیخ محمد بن احمد هروی احسن الله احواله روز یکشنبه ماه ذوالقعدة سنه احدى و عشرين و ثمان مائه ببلده سردقند. و دیگر کتاب های متعدد مثل دیوان جامی و قطعات زیاد دارد و تاریخ فوت او بدست نیامده.

(۱) صفحه ۷۵ آتشکده آذر طبع بمبئی.
 (۲) صفحه ۴۷ تحفه سامی طبع تهران.

او را در خدمت خود خوانده با خویش به استرآباد فارس برد و او را به
منقش کاری خویش در آنجا مقرر کرد. خلاصه شاهنشاهی پس از يك عمر طولانی
(هفتاد سال) در سنه ۸۵۷ در استرآباد وفات یافت و نعش او را
به سبزوار در مزارستان جدا دیش نقل داده دفن کردند.
دیوان شعریکه حاوی هر نوع اشکال شعری است و همچنان يك تذکره
بنام مجوعه شعر از او به یادگار باقی مانده است، میگویند شاهنشاهی
در مدت حیات خویش دو هزار بیت گفته بود مگر دیوان او مشتمل بر
يك هزار بیت است و باقی اشعار او تلف شده.

امین الدین محمود (خواجہ) :

از مردان بزرگ فاضل و هنر پرور قرن دهم هجری هرات است
مرد با تقوی و متدین بوده علاوه بر فضایل علمی در صنایع ظریفه
مخصوصاً خوشنویسی شهره آفاق بود، موقعیکه هما یون پادشاه مغلی هند
بدست شیر شاه سوری که از شاهان نامور افغان در هند است شکست خورده
از لاکر به لایف افغانستان آمد و آنجا به فارس فرار نمود و باز مجدداً
در سنه ۹۰۱ هـ از راه هرات و سیستان وارد خاک افغانستان گردید. خواجہ
امین الدین محمود را که از ناموران و سر برآوردگان، دانشمند و صنعتگران
آن عصر بود دعوت نموده با خود به هند برد چون خواجہ موصوفی مرد

صفحه ۶۵۱ - تملیق نویسان دکتور بیانی :

امین هروی :

کاتب گم نام معاصر محمد امین مشهدی از آثار وی دیدم يك نسخه یوسف و
زلیخا و تحفة الاحرار و سبعة الابرار و خرد نامه سکندری بقلم و کتابت جلی چنین
تمام گردیده: (کتابخانه الفقیر محمد امین الکاتب الهروی فی شهر سنه ۹۹۲) دیگر قطعه ای
از يك مرقع بقلم دو دانگ خوش با رقم در شقه محمد امین الهروی در کتابخانه
خرینه اوقافی استانبول است.

(۱) صفحه ۶۵۱ - تملیق نویسان دکتور بیانی :

فاضلی بود و خطو طامتدا و ل مخصوصاً شکسته را بی انداز زه زینبا
و قشنگ می نوشت بدر بار هما یون عزت و اعتبار زیاده حاصل کرد
و چون در علم سیاق و محاسبه و دفتر داری هم از نوابغ عصر بود
به رتبه های عالی کشوری رسید و بخطاب خواجه جهانی سرافراز و
معروف گردید (۱) بالاخر در سنه ۹۸۲ در حوالی لکنهو پدر و د
زندگانی گفت .

(ب)

با یسنغر میرزا :

پسر سوم شاه هرخ سلطان بن تیمور است مادر او گوهر شاه بیگم ملکه
معروف قرن نهم افغانستان است با یسنغر میرزا در شب جمعه ۲۱ ذی حجه
۷۹۹ متولد گردید (۲) مورخین او را بملقب غیاث الدوله خوانده اند

صفحه ۴۰ - تعلیق نوبان دکور بیانی

احمد شاه ملو :

میرزا احمد شاه ملو بن محمد حسین شاملوا از خرد و بسان قرن سیزدهم در دخواست نویسی شهرت
یافته است . خط نستعلیق را خوش و شکسته را عالی می نوشت .
ایرج میرزا ماده تاریخ وفاتش را (قدمات همده الخط) یافته است که سال
۱۲۶۴ م بشود تاریخ دکور در المآثر دالانار و منتظم ناصر و فاسخ التواریخ است و
واقعه مرگ او را در مشهد ذکر کرده اند .

میرزا احمد ظاهراً عمری دراز داشته و سالهای متمادی خوشنویسی کرده است
وقدیم ترین اثری که از وی دیده ام يك نسخه رساله (ذخیره الاخره) در کتابخانه
سلطنتی است که تاریخ شوال ۱۲۱۷ دارد .

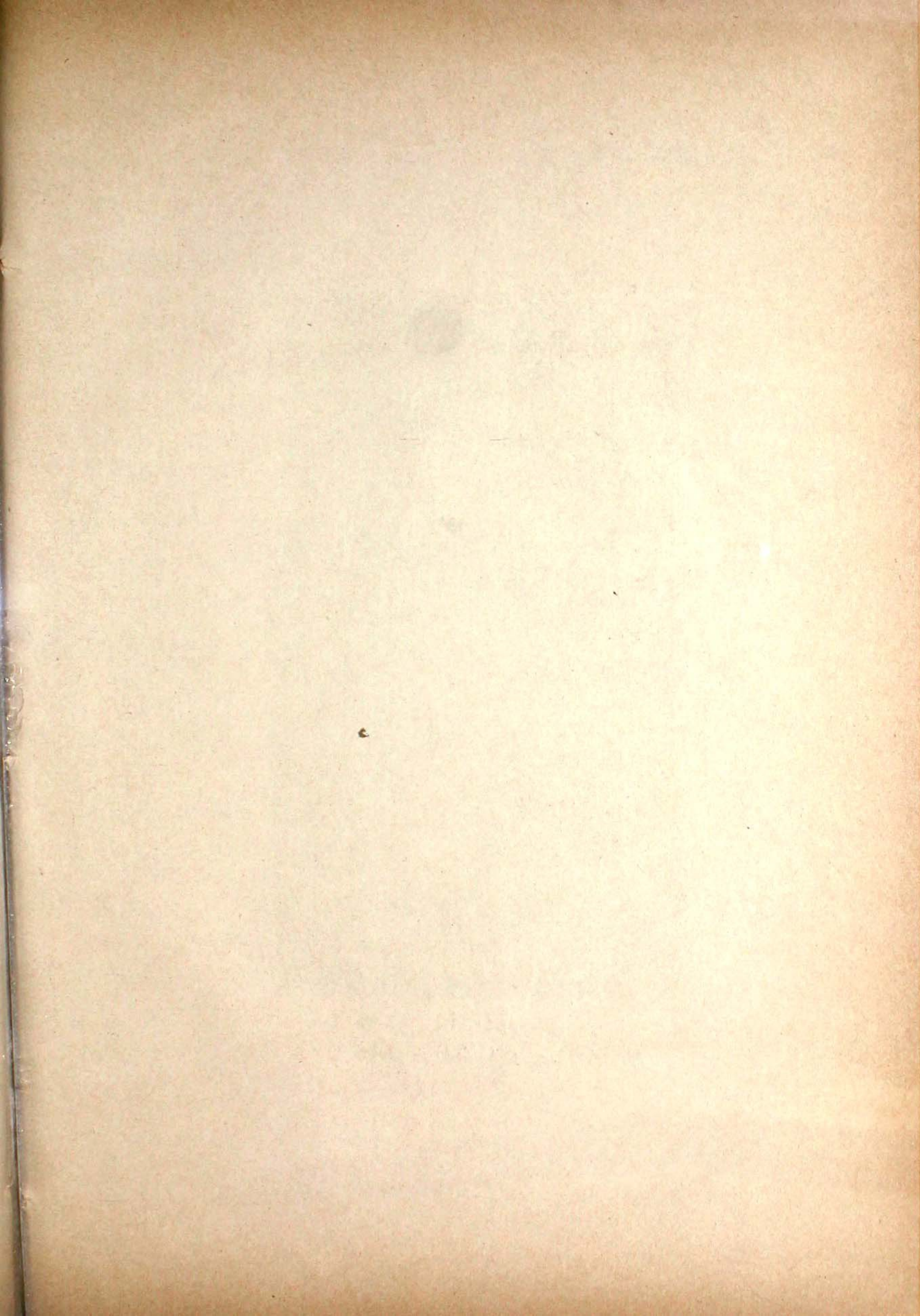
تجسس : جمله‌ی (قدمات همده الخط) که درین جا هزار و دو صد شصت چهار
به حساب آمده است و حساب کل آن هزار و دو صد شصت و شش (۱۲۶۶)
می شود . میر عبدالملی شایق

(۱) صفحه ۱۲۳۲ کتب نامه طبع هند .

(۲) روضة الصفاء حبیب السیرس ۴۳ ج ۲ جزء ۳ . کتب التواریخ مولفه یحیی
قره‌بینی صفحه ۱۹۱ طبع تهران . امامدولت شاه سمرقندی در تذکره خود سنه تولد
با یسنغر را ۸۰۲ هـ - می نویسد که بن ۲۵ سالگی در سنه ۸۳۷ وفات یافته است .

خط محقق اثر بایسنقر میرزا پسر
شاهرخ تفضیل در صفحه ۷۸

نمونہ خط شکستہ ۱۹ حمد شاہلو
تفصیل در صفحہ ۷۸

در سنه ۸۱۷ شاهرخ حکومت ولایات طوس و مشهد و ابیور و دو شملقان و جرمغان و خبوشان و نشاو تمام مازندران و استرا با د و شالسمان و کبود جامه و مضافات و منسوبات جرجان را بدو تفویض نمود .
 اما بعد از چندی چون عقل و کاردانی و ذکا و حسن سلوک و رویه او را شاهرخ تقدیر و در سنه ۸۱۹ امور و وزارت را که طبق تشکیلات امر و وزی عبارت از رتبه صدارت و رئیس الوزرائی باشد بدو سپرد (۳)
 بایسنغر در هنر پروری و ادب دوستی شهره بود . همیشه با علماء و ادباء و شعراء و هنرمندان و صنعتگران مصاحبت داشت خودش هم گاه گاهی شعر میگفت این بیت را از او نقل میکنند :

گدای کوی او شد بایسنغر
 گدای کوی خوبان پادشاهست
 بایسنغر در هرات کتابخانه بزرگی تأسیس نمود که در آن چهل نفر از خطاطان و خوشنویسان و چهره کشایان معروف به استنساخ کتب و مصور نمودن آنها اشتغال داشتند ، یک عده صحافان و جلدسازان نیز در زمره همان چهل نفر شامل بودند .
 مولانا جعفر خوشنویس حیثیت رئیس کتابخانه مذکور را داشت بایسنغر از شعراء و علماء و هنروران حساب بسیار میکرد و قصه مولانا معروف خطاط را که بجرم همدستی با احمد لر که شاهرخ را

صفحه ۶۶۳ نستعلیق نویسان دکتور بیانی

«ب»

بایسنغر میرزا :

فرزند محمود بن احمد بن ابو سعید گورگانی است که از سال ۸۷۹ تا سال ۹۰۰ در ناحیه بدخشان حکومت داشت و بفضل و دانش و حسن و جمال آراسته بود شعر میگفت و (عالی) تخلص میکرد در مجالس انفایس آمده است که سلطانه علی مشهدی بکرات خط نستعلیق ویرا ستوده است .

از آثار وی قطعه‌ی در مرقع ۴۱۱ میرزا در کتابخانه اوقاف استانبول است که بقلم دو دانگک خوش نوشته است و رقم تاریخ دارد: مشقه امید بایسنغر .
 نباید این بایسنغر را با بایسنغر میرزا فرزند شاهرخ بن امیر تیمور اشتباه کرد این بایسنغر بسال ۸۳۷ در گدشته و همه اقسام جز نستعلیق را خوش می نوشت است .

صفحه ۶۴۲ نستعلیق نویسان دکتور بیانی

در مسجد جامع هرات زخم زده بود معروف است که او را حبس کردند
و میخواهند اعدام کنند اما بایسنغر وی را از مرگ نجات داد
و تنها به حبس اکتفا نمودند بایسنغر شهزاده ظریف و خوش طبع
بود و موسیقی را نیز در ضمن دیگر صنایع ظریفه دوست میداشت و در
در بار او را مشگران و خنیاگران زیاد تربیه شده بودند حکایت کنند
که خواجه یوسف اندکانی بر روزگار بایسنغر در گویندگی و مطربگی
در هفت اقلیم نظیرند داشت. لحن داودی یوسف دل میخراشید و آهنگ
خسروانی او بر جگرهای مجروح نمک می پاشید سلطان ابراهیم میرزا
(برادر او) از شیراز چند نوبت خواجه یوسف را از بایسنغر خواهش
نمود که بجهت او بفرستد بایسنغر این بیت را بجواب او نوشت :

ما یوسف خود نمی فروشیم تو سیم سیاه خود نگهدار (۱)

خلاصه بایسنغر در سن ۳۹ به دارالسلطنه هرات در باغ سفید به صبح
سه شنبه ۷ جمادی الاولی سنه ۸۳۷ هجری قمری پدر و حیات گفت
و دل والدین و اخوان را بداغ حسرت کباب کرد شعراء در مرثیه او

صفحه ۶۵۹ : تعلیق نویسان دکنوویا بی .

(میر محمد) باقر هروی فرزند میر علی هروی :

خط نستعلیق را خوب می نوشت و به خط تعلیق نیز دست داشته است ، متأخرین تذکره
نویسان گویند که در علم کلام و حکمت بی مانند بود و بشرح اشادات خواجه
نصیر طوسی اعتراضات دارد صاحب مناقب هنروران محمد حسین هروی و محمد امین
را از شاگردان وی دانسته است .

از آثار وی يك قطعه بقلم سه دانگ جلی و نیم دانگ عالی با رقم : کتبه العبد
محمد باقر بن میر علی هروی غفر الله ذنوبهما در کتابخانه ملی پاریس يك قطعه
از مرقع بقلم سه دانگ خوش بصفه اب اعلی با رقم و تاریخ :

فی سنه ۹۸۲ باقر الهروی نیمه دیگر این مرقع بخط پدر وی میر علی است که رقم

فقیر علی دارد :

(۱) تذکره دولت شاه سمرقندی .

که یگانه مشوق و حامی ایشان بود مرا ثنی زیاد سرودند از جمله اینست :

سلطان سعید بایسنغر سحر م گفتا که بیر باهل عالم خیر م
من رفتم و تاریخ و فاتم اینست بادا به جهان در از عمر پدر م

اما امیر شاهی سبز واری با این رباعی بر همگان فایق آمده :
در ماتم تود هر بسی شیون کرد لاله همه خون دیده در دامن کرد
گل چست قبای ابروانی بدرید قمری نمد سیاه در گردن کرد

شعرا نیکه در زمان شاهرخ سلطان بملازمت بایسنغر بسر برده اند :
با با سودائی - مولانا یوسف امیری - امیر شاهی سبز واری - مولانا کاتبی
و امیرالدین نزل آبادی - امیرزا بایسنغر سه پسر مانده بشرح ذیل :

۱- امیرزاعلاء لدوله ملقب بر کنالدین که در شب پنجشنبه غره جمادی
الاولی سنه ۸۴۰ متولد و در سنه ۸۵۰ هجری موقعیکه شاهرخ به سفر
عراق و آذربایجان رفت به نیابت سلطنت در هر ات تقرر حاصل کرد و بالاخره
در سنه ۸۶۵ و فات کرد و در مدرسه گوهر شاد بیگم جده اش دفن گردید .

۲- امیرزا سلطان محمد که حکمران فارس و مازندران بود و در سنه
۸۵۵ فوت کرد .

۳- امیرزا ابوالقاسم با بر که در سنه ۸۵۴ حاکم خراسان بوده و بعد
از سلطان محمد در سنه ۸۵۵ حکومت فارس نیز نصیب او شد و در
سنه ۸۶۱ فوت کرد . بایسنغر را باید سلطان هنر مندان خواند، زیرا کمتر

در کتابخانه خزینه اوقاف استانبول .
و يك قطعه نیم دو دانگه و کتابت رنگه خوش هار رقم ا لفقیر ا لمد هب محمد
باقر الکاتب الهروی در مجموعه نگارنده .

(مولانا) پارسا :

مولانا پارسا هروی الاصل بوده خط خفی را خوب می نوشیده ازین پیش معلومات
از و در دست نیست .

(۲) صفحه ۲۰۸ لب التواریخ مولفہ یحیی قزوینی - طبع تهران .

امیر عالی شیر نوائی نسبت بشعراء و هنروران محتاج به تذکار نیست
بنائنی هم به نوبه خود مورد الطاف و نوازش دربار هنر پرور هرات
واقع شده سهم و حصه خود را گرفت، مگر در اخیر بین امیر عالی شیر
و بنائنی کدورت خاطر پیدا شده موجبات دلسردی و دوری جستن بنائنی
را از هرات فراهم آورد عمل، مخالفت و رنجش خاطر امیر عالی شیر
را با بنائنی تذکره نویسان و مورخین شکل و رنگ مختلف داده اند
که نمی توان بسهولت صورت حقیقت را از خلال آنها پیدا نمود.
از جمله صاحب تاریخ رشیدی میگوید:

در میان او و امیر عالی شیر دایم مناقضات می بود و ظاهراً
در میان ایشان گذشته است از جمله آنکه امیر عالی شیر دو مطلعیکه
یکی از مولانا صاحب است از وی به التماس خریده میر تمام ساخته
است و مطلع دیگر از مولانا لطفی است که پیش از امیر کسی مقدار
او نبوده تمام نگرده بوده است میر آن مطلع را خوش کرده آنرا تمام
ساخته بوده است که متأسفانه آن مطلع بدست نیامد.

پیر علی مروی: ولد عبدالرحیم که تب عنبرین قلم مروی در خط نستعلیق استاد
بوده و او غیر از پیر علی جامی است که به جز همین معلومات ازو چیزی در دست نداریم.
پیر علی جامی: او از شاگردان سلطانعلی مشهدی بنظر میرسد و معاصر میر علی
مروی بوده.

فکری می نویسد، سبحة الابرار جامی را بخط پیر علی جامی در هرات دیدم
و اکنون کاپیات جامی را بخط پیر علی جامی در دست دارم و در نسخ خطی کتابخانه
وزارت اطلاعات و کلتور گلستان سعدی بخط پیر علی جامی موجود است که در ختم آن
چنین رقم نموده:

« بتاریخ غره آبان سنه ۱۰۱۰ جلوس مبارک مطابق ۲۴ ماه صفر سنه ۱۰۳۸ برسم کتاب
خانه بنندگان اعلی حضرت سکندر شوکت خلافت مرتبت سلیمان مکانی خلیفة الرحمانی
ابوالمظفر شهاب الدین محمد شاه جهان پادشاه غازی سمت تحریر یافت. هرده
المجد الاقل پیر علی ابن ملا عبدالرحیم عنبرین قلم پدید را لفاخره آگرم.»

بنائی از جهت آنکه به امیرعلیشیر ظرا فتهایی برگذار میکرد ده
میر نیز در مقام ظرافت شده فرموده است مولینا بنائی دیوانه شده
است او را به دارالشفاء برده بکف پای او نخود آب علاج کنند ازین
جهت گریخته بعراق رفته بود و از سلطان یعقوب تربیتها یافته بعد از
مدت کمی باز بهرات آمده بوده است میرعلیشیر کسی فرستاده طلب
نموده در مقام لطف و آشنائی شده است و به انعام و اکرام تلافی نموده
و عذر ما فات گذشته کرده است و بنائی نیز عذرهای ظرافتها خواسته
به هم نیک برآمدند. در محل خوش پرسیها میر پر سیده است که
عراق را چون یافتید؟ بنائی گفته است که یک چیز عراقیان را بسیار
خوب یافتیم که ایشان مطلقاً شعر ترکی نمیگویند - میر گفته تو هنوز
هشیار نشده ای، بگذار این تعرضات را بیا از روی یاری و اتحاد راستی
را بگوی در دیوانهای ما کدام مطلع خوب است گفته است مطلعی از
مولانا را خوانده است.

میر گفته عجب مرد متعرضی. این مطلع خود از مولانا صاحب است
که ما خریده ایم و تو قصد آن برای تعرض این میگوئی. تو هرگز
تعرض را ترک نخواهی کرد، هر دو باز بر سر آزار خود رفتند. بعضی
مدارک دیگر مانند خزانه عامره علت آزرده گی امیر علمی شیر نوایی
را از مولانا بنائی چیز دیگر دانسته می نویسد: معمار طبیعت او (یعنی بنائی)
بنای سخن بلند ساخته و مهندس اندیشه او طرح معنی دلپسند انداخته
بقول میر غیاث الدین منصور ملای شاعران و شاعر ملایان است و قتی
قصیده در مدح علمی شیر گفته گذرانیده و صله خاطر خواسته
لاجرم بعضی الفاظ قصیده را تغییر داده بنام سلطان احمد میرزا که همشیره
زاده سلطان حسین میرزا بود کرد و این قطعه را به امیرعلیشیر فرستاد:

دخترای نیکه بگر فکر من اند هر یکی را بشو هری دادم

آنکه کابین نداد و عنین بود زو گرفتیم بد یگری دادم

امیر علمی شیر برنجید، بنائی جلای وطن اختیار کرده به نزد سلطان
یعقوب رفت بعد از فوت او به راه برگشت چون کدورت خاطر میر

هنوز صفا نیافته بود بماوراءالنهر شتافت .

چنانچه فوقاً دیدیم بهر علتی که بود بنائنی از ترس و خوف اینکه مبادا امیرعلیشیر وزیر به اذاویتی برساند هرات را ترک داده سیاحت تبریز نموده و در آنجا رسوخ و اعتبار کامل پیدا کرد زیرا سلطان یعقوب بن حسن بیگک بن علی بیگک بن قرا عثمان که از امرای محلی خا نواده آق قویونلو تبریز و شیفته علم و صنعت و شهرت مولانا بنائنی بود از ورود او بدانجا مسبوق گردیده مورد لطف و احترام و مهمان نوازی خویش قرار داد .

مگر از آنجا که حب وطن و غرور ملی از اختصاصات فرزندان کشور باستانی افغانستان است مولانا بنائنی پس از مرگ سلطان یعقوب (۸۹۶ هجری قمری) بسیاحت خویش در فارس و آذربایجان و توقف خود به تبریز خاتمه داده مجدداً بهرات که سرچشمه آنهاست شاعرانه و ذوق صنعتی او بود مراجعت کرده بر حسب تذکره صاحب تاریخ رشیدی این مرتبه باز طرف توجه و لطاف امیرعلیشیر و زیر معروف و دانش پرور هرات واقع شده، پس از اقامتی چند سرازانو فضای صمیمیت آنها تیره گردیده این دفعه برای اینکه زنگ کدورت را از صفحه خاطر خود دور کرده باشد آهنگ مسافرت بسوی ماوراءالنهر نمود . چون بمرقند که امور آن بتوسط سلطان علی میرزا ابن سلطان احمد میرزا نواسه خواهر سلطان حسین میرزا اداره می شد رسیدمدتی رحل اقامت افگند از آنجا که سلطان علی میرزا مانند مامای خود سلطان حسین میرزا و دیگر اسلاف خود علم دوست و هنر پرور بود بنائنی را مجذوب الطاف و قدر دانی های خود قرار داده وی را نه قهر آبلکه از روی لطف و مهر بانی مجبور ساخت که مدتی وی را از فیوض شعر و ادب و صنعت خویش مستفید گرداند، چندگاهیکه بنائنی در خدمت او مصروف و مشغول شعر سرائی و خوشنویسی بود مدتی از خیال و طن زیبای خود هرات فارغانه نشست و در حالیکه آرزوی وصول و مراجعت را به وطن در دل می پروراند روزگار با همان کج روشی ها ایکه شیوه اوست متأسفانه بنائنی را امان نداد که جامی از آب خوشگوار رود بارهری پر نموده تلخی روزگار مفارقت را

را از کام خود بزداید اینست که در حدود ۹۰۶ هجری قمری سمرقند
مورد حمله محمد خان شیبانی قرار گرفت سلطان علی میرزا به
نسبت قلت عساکر و قوا سمرقند را به امید فتح ثانی تخلیه و با
همراهان و حواشی و سپاه محدود خود عقب نشینی اختیار نمود درین
وقت بنائنی فرصت بیرون رفتن از شهر سمرقند را نیافته در جمله غنایم
گران بها بدست شیبانی اسیر گشت - اگرچه محمد خان شیبانی مرد درشت
طبع بود و چندان با شعار و ادب و صنعت را بطه ندانست مگر با آبن
باد لیل اینکه قیمت و ارزش جواهر از نظر کسی پوشیده نیست طبع سرشار و
ذوق شاعرانه بنائنی چون قطرات باران نیسانیه که دشت و چمن را
مسما و یا نه سرسبز و شاداب می نماید بروح محمد خان شیبانی نیز
بی تأثیر نمانده در نظرش محترم و عزیز گشت، اخلاف محمد خان نیز
از و احترام و تقدیر کردند و در همین فرصت بود که بنائنی از اشعار
خواجه استقبال کرده تخلص خود را از بنائنی به (حالی) تغییر داد.
آثار قلمی و صنعتی مولینا بنائنی متأسفانه خیلی کم و نایاب است
زیرا طوریکه دیدیم عمر او سراسر بسیاحت و گشت و گذار سپری
شده و هواره مانند کواکب سیار در گردش و حرکت بود در هر
سرزمینیکه چیزی نوشت از دست دیگری انتقال نمود و ز ما نه
یغماگر بالاخره آنرا از بین برد .
دیوان اشعار او در همه جا و مخصوصاً در ما وراء النهر معروف و
عزیز بود و اشعار آبدارش در سینه خاص و عام محفوظ ماند چنانچه

« ت »

صفحه ۶۷۰ نستعلیق نو یسان دو کتور بیانی

(محمد) تقی هروی

از خوشنو یسان زیر دست قرن دهم و بخط وی یک نسخه منتخبات اشعار
متفرقه در مجموعه آقا مهندس دیدم بقلم کتابت عالی با رقم تاریخ :
کتبه محمد تقی الهروی فی سنه سبع و تسعین و تسعمائة .

پیشتر اشاره نمودیم بنائنی آرزوی خاک هرات را با خود بخاک برد
و موفق نشد که در زیر آسمان پر فیض و طن جان داده در دل خاک
مرد خیز آن مدفون گردد به این معنی که در حد و د ۹۱۸ مو قعی که
شاه اسماعیل صفوی از ضعف و نزاع امرای ازبک در بخارا و سمرقند
استفاده کرده لشکری به سرکردگی امیر یا ریا حمد ا صفها نی
بدانسو فرستاد و آن را بتصرف خویش در آورد درین هنگام بنائنی
به معیت شیخ میرزا حاکم قرشی بود، چون آن ناحیه نیز مورد تاخت
و تاز صفویان قرار گرفت تقریباً پانزده هزار کس از مردمان ملکی
و نظامی بقتل رسیدند مولا نا بنائنی و شیخ میرزا نیز از تیغ ظلم و
شقاوت آنها جان سلامت نبرده بقتل رسیدند.
شاید بنائنی آثار و مؤلفات دیگری نیز داشته مگر آنچه از او معروف
است بهرام و بهروز است - در علم موسیقی و ریاضی نیز رسائلی دارد.
این هم نا گفته نماند که بنائنی از صنعت معماری و کاشی کاری
نیز که شغل پدری او بود و بهمان لحاظ بنائنی تخلص میگرد
بی بهره نبود.

((ج))

مولا نا جامی :

مولانا نورالدین عبدالرحمن جامی آفتاب علم و فضیلت هرات است
پسر نظام الدین احمد بن محمد است - جامی با اندازهی نور و بهرت دارد که
حاجت بمعرفی نیست ولی در دیده هائیکه بجانب او نگران اند تفاوت
و اختلافات موجود است. یکی او را شاعر بزرگ و زبردست دیگری مطابق میل
خود پیر روشن ضمیر عالی مرتبت مییابد، یکی او را قدوة ار باب
علم و دیگری عمده صا حبان قلم میدانند.

نه دیوان شعر است این بلکه جامی کشیده است خوانی برسم کریمان
زالوان نعمت در او هر چه خواهی بیابی مگر مدح و ذم لشیمان

در باب جامی هر چه بگوئیم و بنویسیم باز هم کم است ما نمی توانیم

حق صفات جامی و اندازة مقام بلند شخصیت او را بزبان
یا قلم بیان نمائیم در باب جامی هر چه بخواهید مانند جام جم خواهید
دید، ما هم به این عقیده مولانا را دارنده خط خوش و زیبا
خواندیم و بران موفق آمدیم لهذا اگر ما در اینجا ذکر از مولانا
کردیم فقط و فقط از نقطه نظر خط و خوشنویسی بوده نه علم و مقام او.
مولانا عبدالرحمن جامی که لقب اصلیش عما دالدین و لقب
معروف شان نورالدین است در شب بیست و سوم شعبان ۸۲۷ در قریه
جام متولد شده چنانچه خودش میگوید.

مولد جام و رشحة قلمم جرعہ جام شیخ الاسلامی است (۱)

طفلی و صباوت مولانا جامی در همان قریه جام سپری شده و در
عنفوان جوانی شروع به تحصیل علوم نموده قدم بر مدارج زهد و تقوی
گذاشت. در رشحات مرقوم است که جامی در صغر سن با والد خویش
وارد شهر هرات گردیده در مدرسه نظامیه آنجا اقامت گزید و از
علمای زبده عصر ما نزد مولانا جنید اصولی و مولانا خواجه علی سمرقندی
و غیره کسب علوم نموده ملای زبردست شد جامی از همان روزیکه
داخل مدرسه گردیده زبان به تلفظ الف باء کشود ذکاء بی پایان

ج - (حکیم) جعفر هروی: فریدالدین جعفر معروف به حکیم جعفر هروی و جعفر

بایسنفری از خطاطان نامی هرات و ملقب به فریدالدین و عین الاعیان است.
وی جهت تحصیل خط از هرات بتبریز رفت نزد استادان آندیار خصوصاً خواجه
میر عبداللہ خلف میر علی تبریزی خطوط سبعمه را فرا گرفت. چون بهرات مراجعت
کرد بواسطه مسافرت طولانی و اقامت به تبریز به تبریزی معروف گردید. او
شاگردان زیاد داشت و از آنجمله آخند ملا ظاهر هروی است. وفات حکیم
جعفر در سالهای ۸۶۳ و ۸۸۰ و ۸۸۵ در هرات نوشته اند و او را پسری بود بنام
جلال الدین محمد بن جعفر مشهور به جلال جعفر که در خطوط سبعمه مخصوصاً ثلث در روزگار خود
فرد یگانه بود. کتیبه ایوان مزار شیخ زین الدین تاپیادی بنقط ثلث زیبای او است
فکری گوید. آنرا دیده ام و الحق که بسیار عالی نوشته و امضاء نموده.

و نبوغ فوق العاده خود را آشکار نمود، جامی در خوردی طفل ذکی و هوشیار در جوانی عالم و شاعر زبر دست و در پیری و افتادگی شیخ بجا رسیده بود.

در زمان ابوالقاسم با بر پسر با یسنغر اشعار مولانا شهرت یافت و همه او را تقدیر نمودند در همین وقت بود که رساله کبیر خود را در معما نوشت و بنام ابوالقاسم میرزا اهداء کرد. در ایام سلطنت سلطان ابو سعید صیت زهد و دانش او بهمه جار رسید و سلطان مذکور بی نهایت در احترام و تکریم او کوشش میکرد. چنانچه مشهور است که شبی یا روزی جامی به دربار سلطان ابو سعید رفته و چون او را مشغول عیش و طرب یافت باز گشت و از سلطان دیدن نکرد چون این خبر بگوش ابو سعید کورگان رسید بمحض احترام و مراعات خاطر جامی سامان و آلات طرب را رفع کرد و ملازمی را بطلب مولانا فرستاد مگر با آنهم جامی از حضور بهم رسانیدن انکار ورزید و این دو بیت را فی الجمله سرود:

نه زهد آمد مرا مانع ز بزم عشرت اندیشان غم خود دور میدارم ز بزم عشرت ایشان
بجای کماطلس شاهان نشاید فرش ده حاشا که راه قرب یا بددلق گرد آلود در ایشان

(مولانا) جمشید کتا بدار مروی:

گویند یکی از اجداد او از روز بهرات آمده لذا او را جمشیدی
رومی میگفتند. او از شاگردان ملا اظهر مروی است، نستعلیق را خوب می نوشت
و شعر خوب میگفته و در فن معما و حل آن فکر قوی داشته. جمشید بسال ۹۱۸
در هرات وفات یافته.

جعفر حسینی مروی:

مولانا جعفر حسینی در عصر حسن خان شاملو و عباس قلی خان در هرات میریسته
در نستعلیق شیوه خاص داشته. فکری بکقطعه خط او را دیده میگوید:
کتیبه حوض انبار داخل صحن مزار سلطان میر عبد الواحد شهید بخط نستعلیق
او به ملا حظه میرسد.

درین دور مولانا کتب و آثار زیاد نوشت، از جمله دیوان اول و

بعضی از رسایل تصوفی او.

در عصر سلطنت حسین میرزا با یقرا میرزا و لا نسا جامی بیشتر از پیش مقبول عام و خاص گشت و آن سلطان علم دوست را ما نند مقناطیسی بسوی خود جلب نمود. امیرعلیشیر نوائی خیلماها صحبت و ارادت مولانا را بدل می پروراند و مولانا هم او را فوق العاده عزیز میداشت چنانچه در اکثر آثار و اشعار مولانا مدح و تمجید آن وزیر دانشمند دیده میشود. جامی را نه تنها سلطان حسین و امیرعلی شیر دوست میداشتند بلکه تمام شهدادگان و اراکین و علماء و مشایخ عصر مراتب احترام و عزت او را بجای آوردند.

بیشتر از آثار گرانمای جامی در زمان سلطان حسین میرزا بوجود آمده اند. زیرا درین عصر علم و ادبیات بیشتر ترقی داشت و از آثار و مؤلفات او درین دوره زیاده تر تقدیر و ستایش بعمل می آمد بالاخره مولانا در هرات به روز جمعه ۵ ژدهم محرم سنه ۸۹۸ بعمر هشتاد و یک سالگی جهان ناپایدار را پدرود گفت و از زندگانی چشم پوشید. فردای آن روز یعنی در ۱۹ ماه مذکور خود سلطان حسین با یقرا بمعیت امیرعلیشیر نوائی و سایر اراکین مهم دولت و علماء و فضلاء و روحانیون بمنزل شخصی مولانا تشریف برده و پس از مراسم تجهیز و تکفین نعش او را به مسجد بزرگ عیدگاه هرات نقل داده نماز جنازه اش را خواندند و بدین تشریفات دفن گردید. در زمان امیرحبیب الله خان شهید مقبره ای جهت او بنا شد و قنات مشهور به خسرو آقا را وقف آن نمود. آثار و مؤلفات مولانا جامی قرار ذیل است :

۱- شواهد النبوة ۲- اشعة الممعات ۳- شرح فصوص الحکم ۴- لوا مع

جمال الدین محمد مشهدی :

شاگرد بابا شاه اصفهانی یعنی شاگرد شاگرد امیرعلی مروی است که در مشهد بکتابخانه سلطان ابراهیم پسر بهرام میرزا کتابت میگردد. سال وفاتش مجهول است.

۵- شرح بعضی ابیات گائیه فار ضیه ۶- تفسیر تا به آیه کریمه
 «وایای فارهبون» ۷- شرح رباعیات ۸- لوائح ۹- شرح دو بیت مشنوی
 مولوی ۱۰- شرح حدیث ابی ذر غفاری ۱۱- رساله فی الوجود ۱۲-
 ترجمه ار بعین حدیث ۱۳- رساله لا اله الا الله ۱۴- مناقب خواجه
 عبد الله انصاری ۱۵- رساله تحقیق مذهب صوفی و متکلم و حکیم
 ۱۶- رساله سوال و جواب هندوستان ۱۷- رساله مناسک حج ۱۸- هفت
 او رنگ که مشتمل است بر هفت کتاب: اول سلسله الذهب، دوم سلامان
 و اسال، سوم تحفة الاحرار، چهارم سبحة الابرار، پنجم یوسف و زلیخا
 ششم لیلی و مجنون، هفتم خردنا مه اسکندری .
 ۱۹- رساله در قافیه ۲۰- دیوان اول ۲۱- دیوان ثانی ۲۲- دیوان ثالث ۲۳-
 رساله منشور بهارستان ۲۴- رساله کبیر در معما ۲۵ رساله متوسط در معما ۲۶-
 رساله صغیر در معما ۲۷- رساله اصغر در معما ۲۸- رساله عرض
 ۲۹ رساله موسیقی ۳۰- منشآت ۳۱- فواید الضیاء ۳۲- شرح الکافی
 ۳۳- شرح بعضی از مفتاح الغیب منظوم و منشور ۳۴- نقد النصوص
 ۳۵- تفجحات الانس ۳۶- رساله طریق صوفیان ۳۷- شرح بیت خسرو
 دهلوی ۳۸- مناقب مولوی ۳۹- سخنان خواجه پارسا .
 این بود مختصری از سوانح و ترجمه حال مولانا- طوریکه پیشتر گفتیم
 علاوه بر داشتن صفات و کمالات دینی و علمی مولانا جامی خطاط نیز
 بود یعنی خط خوش و زیبا نیز مینوشت .
 مگر در بین خوشنویسان مولانا جامی و دیگر خطاطان
 و خوشنویسان معاصر او فرقی نبود و جو دست
 اکثر خطاطان که درین نامه کوچک از ایشان ذکر شده یا به دوایر
 رسمی دولت کاتب و خوشنویس بودند و یا خود شخصاً کتب و دواوین
 شعرا را استنساخ نموده بعد از منقش و مذهب کاری آنها را بقیامت های
 گزاف بفروش میرسانیدند و رویهمرفته ازین راه امری همیشه
 میکردند ولی مولانا نه ازین راه نان بدست میآورد و نه تنزل میکرد
 که تا ایفای دواوین دیگران را استنساخ می نمود و علاوه بر آن وقت

گرا نبهای مولانا نیز برای اینکار بقدر کافی مساعدت نمیکرد فقط خوشنویسی و خطاطی او محدود به نقل و رو نویسی کردن مؤلفات و رساله های خود ش. بود مولانا اشعار، قصاید، غزلیات و مؤلفات خود را به خط زیبای خویش که شیوه و اسلوب مخصوصی دارد نقل میکرد چنانچه بعضی از نسخه های او تاکنون موجود است از جمله سلسله الذهب و سبحة الابرار او میباشد که بخط خود مولانا جامی در موزه کابل محفوظ است این دو کتاب در یک وقایه جلد شده اند.

این نسخه بدون تذهیب و سایر نقوش و محاسنیکه در دوره تیموریان هرات و مخصوصاً در عهد سلطنت سلطان حسین باقر ا در اینگونه کتب بکار میبردند می باشد و خط آن سر تا پا با بیك شیوه و اسلوب نوشته شده و تقریباً شکل آن همین خط حروفی مطابع است ولی بناغلی سرور خان گویا اعتمادی سبک خط آنرا مایل بطرز شکست میداند (۱)

علاوه برین نسخه معلوم میشود که نسخه های دیگر نیز بخط مولانا جامی در افغانستان موجود بوده، چنانچه در صفحه ۱۴ خیر سبحة الابرار فوق الذکر یک ورق علیحده بخط امیر حبیب الله خان شهید و نصر الله خان نائب السلطنه ضم گردیده که این مدعای ما را تأیید مینماید، مضمون ورق

صفحه ۱۲۸ نستعلیق نویسان دکتور بیانی

جمشید معنائی هروی : سپهر گوید که فرزند احمد رومی بوده و در هرات نشو و نما کرده در فن معما ماهر بود و نستعلیق را با مزه و پیخته می نوشت مولف قواعد خطوط و کلاستان هنر ویرا از اولاد مولانا جلال لدین بلخی دانسته اند تاریخ وفات ویرا سلطان حسین جمشید عیالی (که خود از خوشنویسان است) چنین یافته است :

جا کرد بکنج بی او ای جمشید
جان داد به محنت جدا ای جمشید

با خلق انکو و آشنا ای جمشید
گردید جدا ز جان و شد تاریخش

مذکور قرار آتی است :

(ارجمند عزیز الوجود نایب السلطنه !
 بخط حضرت مولانا جامی چند رساله نزد شما است . نوشته این
 کتاب را به آن رساله مقابله کرده عرضة حضور بدارید . سراج الملت والدین
 جواب :

اعلی حضرت سراج الملت والدین را غلام !

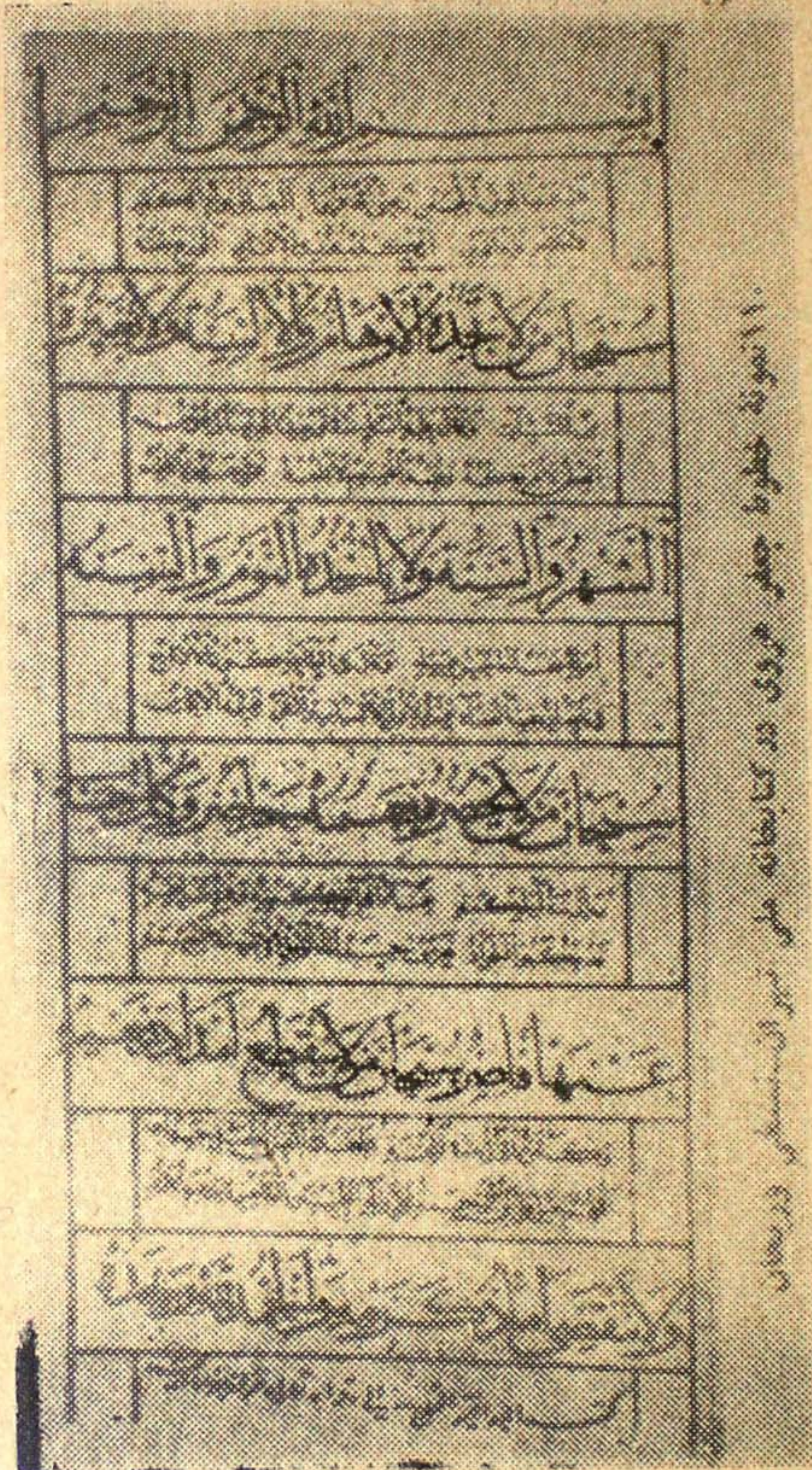
قبل برین هم نوشته بودم حال هم مقابله شد مطابق خط خود حضرت
 مولانا است - باقی غلام شما نصرالله ۲۵ شعبان ۱۳۳۶)

علاوه برین درین نزدیکی به کتابخانه اعلی حضرت یک جلد کتاب دیگری از
 رسائل مولانا جامی افزوده شده که سر تا پا بخط خود مولانا موصوف
 است این نسخه نیز مانند نسخه های سبحة الابرار موزه کابل بشکل ساده و
 عاری از تزئینات و نقوش است .

خلاصه مولانا جامی نیز از جمله خوشنویسان و هنروران هرآت
 محسوب شده می تواند . خط او فوق العاده خوانا بوده و بخود یک
 سبک و اسلوب بکلی جداگانه دارد و خیلی پخته و قرص بنظر می خورد .
جعفر تبریزی : مولانا جعفر گرچه اصلا تبریزیست اما در هرآت

که کانون نقاشی و خوشنویسی بود تربیت یافته در زمان شاهرخ میرزا
 (۸۰۷-۸۵۰) میزیسته است صاحب حبیب السیر ترجمه حال او را توضیح
 مختصر داده و از سنه تولد و تاریخ وفات او ذکری نکرده است در نوشتن
 انواع خطوط استاد بود اما نسخ تعلیق را طوری می نوشت که دگر
 خوشنویسان نه توانستند آنرا به پایة او برسانند . اکثر خوشنویسان
 و خطاطان آنوقت مانند مولانا اظهر و مولانا شهاب الدین و عبدالله
 آشپز و شیخ محمود که هر یک آنها در خوشنویسی خود را ابن مقله
 و یاقوت وقت می دانستند شاگرد او بودند .

* که می شود سال ۹۵۳ ولی سپهر طور معمول خود با لسان مع تاریخ مرگ او را
 سال ۹۱۵ ضبط کرده است .

نمونه خطوط جعفر با یسنفری
تفصیل در صفحه ۹۵

جعفر جلال :

از صنعتگران و خوشنویسان خیلی معروف قرن نهم هرات است در زمان شاهرخ میرزا بن تیمور (۸۰۷ - ۸۵۰ هجری قمری) در هرات میزیست در عصر خویش به خوشنویسی و خطاطی از جمله استادان بشمار میرفت، خطوط متداول را عموماً و ثلث را خصوصاً زیبا و استادانه مینوشت از نمونه آثار خطی فنا ناپذیر او یکی کتیبهای است به خط ثلث که برای مدرسه گوهر شاد بیگم زوجه شاهرخ میرزا در ۸۴۱ نوشته و بروی سنگ مرمر حک شده است و در موزه هرات محفوظ میباشد.

(ح)

حافظ (هروی)

اسم و سینه تولد او بدست نیامده بعد از مرگ سلطان حسین با یقرا یعنی پس از سقوط نهضت علم و فن و صنعت در هرات در سنه ۹۱۹ هجری قمری پدرود حیات گفته است. (۱)

حکیم جعفر هروی :

نخستین استادیست که در ساحت هرات خط نستعلیق نگاشته و این روش را بیادگار گذاشته است. جعفر هروی خوشنویسی است که در اکثر خطوط، خصوصاً ثلث مهارت و استادی کامل داشت - بعضی را عقیده بر آن است که حکیم جعفر در خوشنویسی شاگرد خواجه میرعلی تبریزی بوده و برخی را نظر چنین است که به شاگردی خواجه میرعبدالله شکرین قلم پسر خواجه موصوف رسیده است (۲) اما بنیاد غلی فکری هروی نویسنده معاصر ما می نویسد که بخد مت هر دو رسیده است (۳)

(۱) شماره دوازده سال ۳ مجله ادبی هرات

(۲) ص ۴۲ تذکره خوشنویسان طبع هند.

(۳) کلمکسیون سال ۴ مجله ادبی هرات.

حکیم جعفر در اوایل شهرت خویش در هرات به مرقع نگاری و
قطعه آرایشی مشغول بوده ولی بعد ها بسوی بلخ و خوارزم

«ح»

حسن خان شاملو :

خاندان شاملو از قدیم در هرات میزیسته . گویند طایفه شاملوازشام به آذربایجان
آمده و از آنجا با طرفی خراسان پراکنده شده اند . حسن خان پسر حسین خان
شاملو است و امیر خراسان و بیگلربیگی هرات بوده در سالها بنام بیگلربیگی باشی
در هرات بعیت حکمران می بود .

او از جمله استادان زبردست خط نستعلیق بوده ، یک قطعه سنگ مرمر عالی بخط
او بسایز چهار دانگ در کتیبه پیش روی تربت حضرت حواجه اقصا قدس سره نصب
است که از نفایس روزگار است بکقطعه خط حسن خان شاملو در کتابخانه ارگ که پل
موجود است .

حسن خان شاملو بسال ۱۰۵۲ هـ وفات یافته و در کتیبه مزار سید عبد الله
بن معاریه (رض) پهلوی پدر خویش حسین علی خان مدفون گردیده .

ص ۱۳۳ نستعلیق نویسان دکتور بیانی :

(خواجه) حافظ هروی :

صاحب مرآت الامام گوید که از فضل و هنر بهره داشت و سوای نستعلیق همه
اقلام خط را بی پایه اعلای رسا نیده بود از مخصوصان امیر علی شیر نوائی بوده است و
خطایب جامع شریف هرات و پیش نمازی مسجد نوائی را داشت شعر هم میگفت . بسال
۹۲۴ در گذشت .

ص ۷۰۰ نستعلیق نویسان دکتور بیانی :

(محمد حسین بن غیاث الدین علی)

از کاتبان خوشنویس قرن دهم و بنخط وی یک نسخه دیوان جامی در کتابخانه
کابل است بقلم و کتابت خوشش با رقم و تاریخ :
کتبه المهدی المذنب الراجی الی رحمة الله الملك الولی (محمد) حسین بن غیاث الدین
علی قدر ذلک بهما و صقر هیو بهما سنه ۹۰۰

خوشید فکر کے حال تو ما
 غیبی نصیر فیض وصال تو ما
 آیت حسن شاملو
 مراد زک و جان بیش تو ما
 اقبال سیر اقبال تو ما

خط نستعلیق حسن خان شاملو
 تفصیل در صفحہ ۹۶

وسمر قشدمسافرت کرده و با لایحه به بخارا را متوطن گشته است
و در آنجا هم کتابت می نمود - میگویند د یو ان دقیقه بلخی را
به امر امیر بخارا بنها بت وقت نگاشت و پس از آن به انعامات و
نوازشات ملوکانه مفضول شد و مدتی در نهایت عزت زیست. تاریخ
تولد و سنه وفات او معلوم نیست.

ص (۷۰۹) استملیق نویسان دکتور بیانی،
(محمد) حسین هر وی :

در مناقب هنرور آن است که وی شاگرد میر محمد باقر بن میر علی هر وی بود
تاریخ وفاتش معلوم نیست.

صفحه (۱۴۸) استملیق نویسان دکتور بیانی :

حسین هر وی :

در تذکره موجز (دیخان استملیق) آمده است که از خواجه حسن هر وی
هر وی است که من از شاگردان میر علی هر وی بودم و اکثر اوقات را صرف خدمت
میر می نمودم ولی کدام تذکره حسن هر وی نامی را جزء شاگردان میر علی
نیا ورده است .

حسین شهابی هر وی :

او را بعضی بلخی دشاگرد محمود بن اسحق نوشته اند صاحب پیدایش خط و خطاطان
در ذیل احوال محمود بن اسحق شهابی می نویسند :

محمود شهابی پس از چندی توقف در بخارا به هرات برگشت و بکرسی افاده
نشد درین وقت شاه حسین شهابی بلخی را هرات بود چون مراتب کمالات و حسن
خط خواجه محمود را دانست او را بخواند و نوازش نمود و او بمناسبت خدمت بشاه
حسین شهابی متدرجا به خواجه محمود شهابی بلخی شهرت یافت . شاه حسین بلخی از
شاه حسین شهابی هر وی فرق دارد . شاه حسین بلخی از امرای بود ولی خوشنویس نبود .
خواجه محمود شهابی چون در محله خواجه شهاب سیاهوشان سکونت داشت شهابی
تخلص می نمود . اگر شاه حسین شهابی به نسبت شاگردی محمود شهابی به شهابی
معروف نشده باشد در آن صورت بطور قطع او نیز از سیاهوشان هرات و از محله
خواجه شهاب و هموطن و هم قریه استاد خود محمود شهابی بوده .

((خ))

خازن :

نامش ابوالفضل و از خطاطان و خوشنویسان معروف قرن ششم خراسان (افغانستان) است در مرگ او اختلاف است زیرا حبیب افندی صاحب خط و خطاطان ترکی آنرا در سنه ۵۱۸ هـ، ق و ابن خلکان در سنه ۵۴۲ هـ، ق مینگارند و ایشان متفق الرأی او را از جمله شاهان ابراهیم بن هلال خطاط معروف عرب که با ملوک دیلمه معاشر بود همیشه رند، این امر بکلی غلط ثابت میشود زیرا فاصله مدتی که بین خازن و ابن هلال بوده متجاوز از یکصد و پنجاه سال است یعنی ابراهیم بن هلال در سنه ۳۸۴ هـ - ق وفات کرده است .

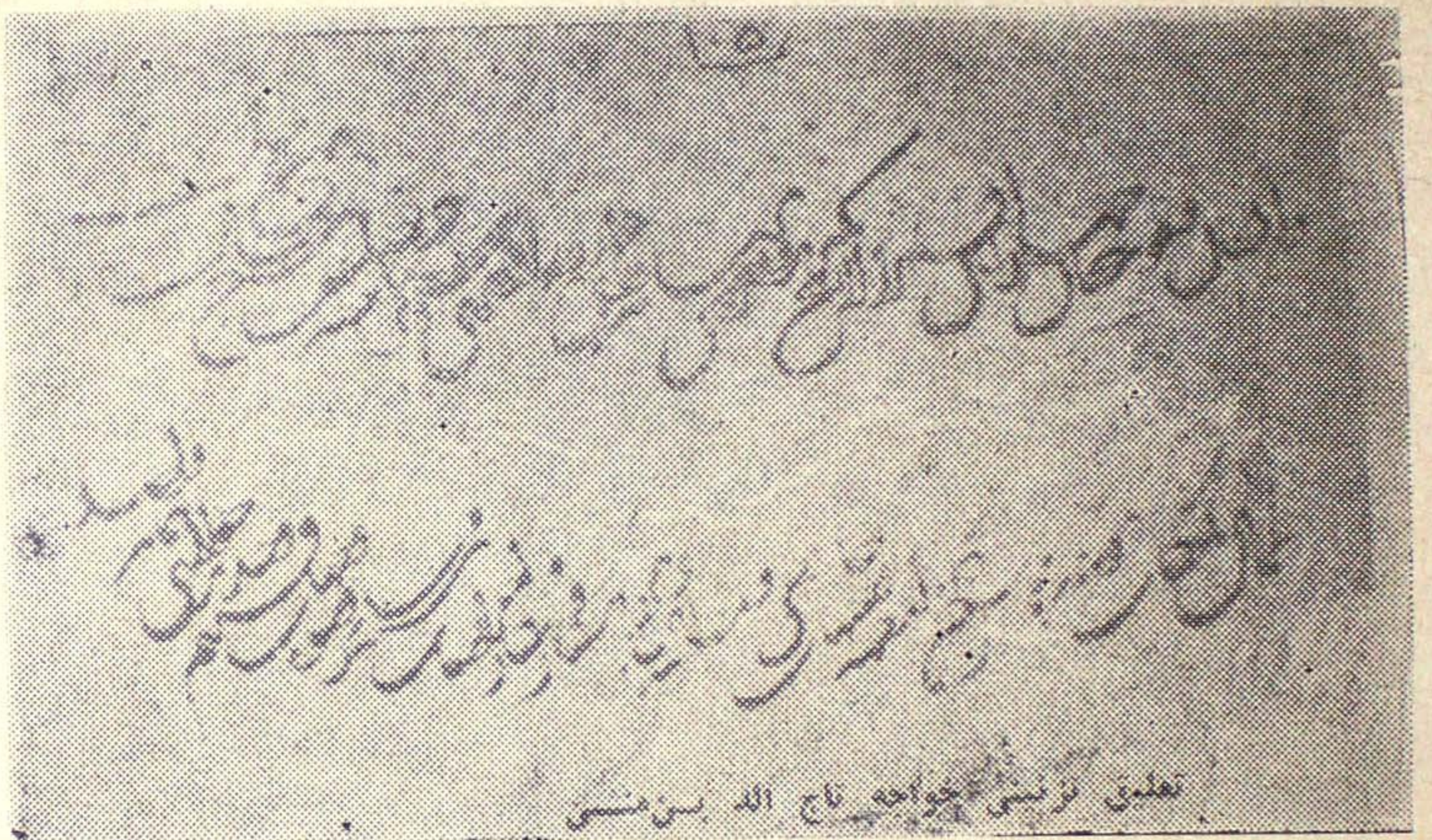
بهر حال ابوالفضل خازن از آعجوبه خوشنویسان زمان بشمار میرفت چنانچه بقول صاحب پیدایش خط و خطان در مدت عمر خویش ۵۰۰ نسخه از قرآن عظیم ایشان نوشته و از زمره مخترعین خطوط رقاع و توقیع بحساب میرود طبع شعر نیز داشته و مخصوصاً در عربی نظر به ایجا بات زمان اشعار زیبایی سروده است که تا حال بنام او باقی است .

فکری سلجوقی صفات العاشقین ملالی هر دی را بخط محمود شهابی دیده که به کتابخانه حسن خان شاملو نوشته و بصراحت (حسین شهابی هر وی) امضاء نموده است .

((خ))

خواجه جان سیاه شانی :

بهروز محمود شهابی و شاه حسین شهابی وی سومین خوشنویس سیاهشان هرات است از حالاتش اطلاعی در دست نیست زندگانی او تا سال ۹۲۹ که نسخه تحفة الابرار جامی را نوشته و در کتابخانه نسخ خطی وزارت اطلاعات و کلتور موجود است مشخص و معین است در اخیر تحفة الابرار چنین رقم نموده (کتبه خواجه جان بن سلطان احمد سیاه شانی ستر هیو به و غفر دنو به)

خط نستعلیق خواجه تاج الدین سننسی در صفحه ۹۹

خوش مردان :

میر محمود خوش مردان پسر خواجه علاؤ الدین حسن بن بااعلی خوش مردان و از مردمان سبزوآر هرات است پدر کلان با بااعلی خوش مردان یکی از رجال صاحب حال متصوف معروف است از خود خا نقاه بزرگ و مریدان زیاد داشت - شاهرخ میرزا او را فوق العاده محترم و بزرگوار میدانست و پیوسته و را مورد اطف و عنایات شاهان خود قرار میداد .

میر محمود خوش مردان که از طرف پدر و جد خویش رسوخ و اعتبار زیادی در بین مردمان داشت مرد بسیار فاضل و هنرور بود در قسمت خوشنویسی اشتهار زیاد داشت و چندین خط متداول را با بسیار لطافت و زیبایی بصورت استادانه می نوشت این مرد دانشمند در زمان سلطان حسین بایقرا میزیسته و سلطان و وزیر او یعنی امیرعلی شیر نوایی باوی التفات و عنایات بی پایانی داشتند، میر محمود طبع شعر هم داشت اشعارش روان و متین اند .

قراریکه میگویند میر مذکور از اشخاص عادی نبوده زیرا هیچ گاهی عصبانیت نمیکرد طبع حلیم داشته و شخص با صلاحیت بود مردمان آثار خطی او را به بسیار احترام حفظ و نگهداری میکردند خط نستعلیق او مخصوصاً آعریف و آو صیف زیاد داشت و آنر بی اندازه زیبا مینوشت .

رساله در حدود سنه ۸۹۷ هجری در خصوص اصول و قواعده نوشتن خط نوشت و در آن اصول نگارشش نوع رسم الخط را نگاشت .

خواجه تاج سلمانی مروی :

از اولاد سلمانی فارسی (رض) بوده از آنرو سلمانی تخلص میکرده . وی کتابی بنام شمس الحسن در تاریخ زندقانی شاهرخ میرزا و کارنامه های

در قسمت اخیر این رساله خود چند بیت بر جسته در تعریف
خط و خوشنویسی سرا نموده در بیت اخیر آن تاریخ تا لیف کتاب
را نشان داده است آن بیت اینست :

چون اصولش قلم کردم رقم گشت تاریخش «اصولش قلم»

خندان

هرات تقریباً مدت يك قرن یعنی از زمان سلطنت شاه هر خ
میرزا الی فوت سلطان حسین با یقرا مرکز و کانون صنایع جمیله
بود که در آن صنعتگران و هنروران زیاده از قبیل نقاشان
میناتورسازان، معماران، خاتم کاران و خوشنویسان بوجود آمدند. ما بنوبه
خود چند نفر ازین هنروران را صفحات گذشته نوشتیم اینک
به ترجمه حال سلطان محمد خندان که در زمره استمندان بزرگی
و خوشنویسان معروف آنجاست می پردازیم .

سلطان محمد خندان از ناموران هرات است که میتواند
وی را در بوستان صنایع زیبای آن سامان گل سرسبد نامیده مشارالیه
در اواخر قرن نهم هجری یعنی در زمان سلطان حسین با یقرا
پا بهرصه وجود گذاشته و از مقدم او نگارستان معروف هرات

او تا لیف کرده از اشعار او قصیده معروفی است که در توصیف شهر هرات سروده
که افراد ذیل از آن قصیده است :

هرات چشم و چراغ تمام بلدان است	جهان تن است و به نسبت هرات چون جان است
شده است سینه روی زمین خراسان لیک	هرات از ره معنی دل خراسان است
نعیم خلد ز باغ مر و حشی مظهر	هناک طینت او مظهر آب حیوان است
صفای او هصفت غیرت صفای بهشت	هوای او بفرح رشک روح و دیهان است
همان چرخ بناش معبد الارکان	مثال سدره اساس رفیع بنیان است
نعیم ناز بهشت است سر سر آ نجا	مجاورش همثل نیز مثلور ضوان است
از آن گذشت هر فمت از آسمان که کنون	مقام سلطنت آفتاب تا بان است

رونق و شکوه تازه یافت این استاد جلیل القدر تعلیمات ابتدائی و انتهای خود را در علوم متداوله آن وقت بهرات بی پایان رسانیده چون ذوق مفرطی به صنعت خوشنویسی داشت به نزد خطاط معروف سلطانعلی مشهدی خوشنویسی را فرا گرفته مهارت بی پایان یافت بالاخره در رمزه خوشنویسان رسمی در بار سلطان حسین بایقرا داخل شد چنانچه امیر علمی شیر نوایی وزیر نامدار هرات در تذکره معروف خود می نویسد : (سلطان محمد خندان خوشنویس مقر ممالک خراسان است و بدین قلوبیت فرید زمان و یگانه دوران است شیوه خط سلطان محمد خندان عیناً همان روش خط سلطان علی بوده و بی نهایت پخته و متین است اگرچه چندین خط را نیکو می نوشت ولی نستعلیق او زیبایی و قشنگی مخصوص دارد این استاد معروف و وطن نه تنها خوشنویس است بلکه در شعر و ادبیات نیز ماهر بوده است اگر چه دائماً شعر نمی گفت و اشعار زیادی از او باقی نمانده ولی چند بیت که از وی نقل میکنند مقبول و زیبا است .

سیرت و اخلاق او بی اندازه محبوب و تربیت خانوادگیش فوق العاده عالی بود، صحبت شیرین داشت . دردوستی و وفاقت صمیمی بود و در آشنایی و صحبت تکلف و تشریفات را نمی پسندید . سنه تولد و تاریخ وفات او مانند اکثر هنروران آنوقت بدست نیامده . و در باب اینکه مسافرتی در ممالک همجواری نموده یا خیر در هیچ یک مأخذی تذکار نشده است صاحب حبیب السیر میگوید : سلطان محمد خندان با وجود حسن خط به لطف طبع موصوف است و به صحبت اهل عیش و طرب مشغوف و حالا در بلده فاخره هرات و طن دارد . گاهی به نسخ شریفه مینگارد و ازین چند سطر مختصر معلوم

خواجه موصوف در عصر تیمور گورکان خط تعلیق را از خط توقیع و رقاع استخراج و اختراع کرد و از آن پس فرامین و تعلیمات را باین خط نوشته خط تعلیق در توقیعات و فرامین جای خط توقیع و رقاع را اشغال کرد . سال وفات خواجه موصوف محقق نیست .

میشود که وی تا سال ۹۳۰ که سنه ۱ تمام حبیب السیر است حیات داشته در دهات هرات نیز ایستاده است ذوق سلیمان محمد خندان در صنایع ظریفه تنها محدود به خوشنویسی و شاعری نبوده بلکه در موسیقی نیز دستی داشته و از جمله آنی را ما هراتی می نواخته است .

((ن))

درایت :

اسم او عبدالله است، پدرش محمد جعفر هروی متخلص به کفایت است که ترجمه حال او را در ردیف کاف مطالعه خواهند فرمود .
عبدالله لقب درایت خان را از شاه جهان شاه مغلی هند دریافت نموده است خط شکسته را بقول مولانا غلام محمد صاحب تذکره خوشنویسان از پدر خویش جعفر کفایت وجد خویش محمد حسین بهر آب بهتر و زیباتر می نوشت و در آن چندین طرز دیگر اختراع نموده بود

فکری سلجوقی در مقدمه تعلیقاتش دوست محمد را چنین معرفی میکنند لشکر کشی شاه اسماعیل صفوی به سلطنت خاندان تیموری خاتمه بخشید و هنروران هری را اغلباً شاه اسماعیل بقزوین کوچانید و از آنجا به نبریز برد و بقیه را عبدالله خان بغارت گرفت و کرمان به بخارا کوچ داد که از آنجمله استاد میر علی هروی و میر سید احمد آهو چشم و محمود بن اسحاق شهابی بودند که در بخارا به دلتنگی پسر میبردند و از آن جمله آنچه باقی ماند خود سفره خدا اختیار کردند و تن از مهر که بیرون کشیدند یکی از آن هنرورانیکه از هرات بقزوین فرستاده شد همان خطاط و نقاش جوانی بود از گواشان هرات که آنرا استاد دوست محمد می گفتند .

این استاد هنر مند در نگاشتن خط ثلث و نستعلیق و فن تصویر و تندیس و تجلید کتب یگانه روزگار بود و اولین کسی است که قرآن کریم را بخط زیبای نستعلیق نوشت شرح حال دوست محمد را سام میرزای صفوی در تحفه سامی چنین می نویسد :

غلام محمد موصوف در تذکره خویش میگوید: (جریده دستخطی
عبدالله رایت را مطلا و مذهب بخط خفی و جلی که بنظر فقیر
در آمده کسی ندیده باشد. (۱)

دوست محمد:

اسم پدرش سلیمان و از خوشنویسان معروف قرن دهم هجری است
در خوشنویسی به تمام خراسان (افغانستان) و فارس شهرت زائد الوصفی
حاصل کرده بود از خطوط متداول چندین خط مخصوصاً نستعلیق را
بی اندازه مقبول و زیبا می نوشت.
در عصر صفویان فارس مسافرتی به فارس نموده و به نزد تهماسب
صفوی تقرب جست است چنانچه این امر از اثر خطی گرانبهای او
که در موزه زیارتگاه قم محفوظ است واضح میشود. اثر مذکور عبارت
از نسخه قلمی قرآن کریم است که بر حسب فرمایش شاه تهماسب
صفوی در سنه ۹۶۸ هجری قمری نوشته شده است (۲)

دوست محمد گواشانی:

گواشان دهی است در حوالی هرات و مولانا جوانی و آدمی است خوش
صحبت، خطنمعلیق را خوب می نویسد و در شعر و عروض و معنی مهارتی دارد
و گاهی بصحافی نیز می برد از دو تخلص او آگامی است و این مطلع از او است.
تا چند بحسرت در دیوار تو بینم از خانه بیرون آی که دیدار تو بینم
سام میرزا که تعفه سامی را در عصر پدر خویش شاه اسماعیل نوشته مولانا
دوست محمد را جوانی هنر مند دیده و بهمان مایه در تذکره خویش از وی نوشته
و ظاهراً مولانا دوست محمد تا عصر شاه تهماسب در تبریز بود و در حیات تهماسب

(۱) تذکره خوشنویسان مولف مولانا غلام محمد هفت قلمی دهلوی.

(۲) کتاب پیدایش خط خطاطان شماره ۱۸۶۷ مورخه یوم شنبه ۲۰ خرداد

سنه ۱۳۲۰ سال ۷ روز نامه فرانسوی ژورنال. تهران طبع تهران به مقاله (آثار
محفوظ در موزه زیارتگاه قم) مراجعه شود.

(ذ)

ذوالکمالین :

میر باقر ذوالکمالین پدر خطاط معروف میر علی هروی بوده
 (۱) و از مفاخر قرن نهم هجری و از ستارگان آسمان فضل و هنر
 آن عصر بشمار میرود چندین خط را بکمال زیبایی مینوشت و بکلمیه
 آنها مقام استادی را احراز نموده بود - میر باقر نه تنها خطاط
 و صنعتگر بلکه دارای تألیفات و تصنیفات زیاد بود از جمله کتابی
 نوشت و در آن شرحی را که خواجه نصیر الدین طوسی بر اشارات
 شیخ الرئیس ابوعلی سینای بلخی نگاشته بود رد کرد فصاحت
 کلام و منطق بیان او را از همین اثرش میتوان درک
 کرد .

سنه تولد و وفاتش معلوم نیست و حیات با افتخار و رش در
 پرده فرا موشی مجهول مانده آنها اینقدر معلوم است که زمانی
 از هرات عازم هندوستان گشت و به نزد جیپال نام حاکم لاهور
 تقرب حاصل نموده است، جیپال مذکور از میر باقر در خواست
 مرقعی نمود و میر هم آنرا پذیرفته نسخه‌ی بغایت نیکو تمام کرد
 و بصورت تحفه بوی تقدیم داشت جیپال از دریافت آن در
 گرانمایه بی اندازه مسرور گردیده با اعطای چهار هزار دانه

از تبریز به مشهد آمده ربکتا بخانه بهرام میرزا مشغول هنر نمائی شد و باین وسیله
 خود را بهرات نزدیک کرد زیرا شاه تهماسب طبعی داشت که با هنر و دان
 اذک دل سازگار نبود .

چنانچه میر محمد حسین هروی معروف به باخرزی از روی برنجید و رخصت
 خواست و رخصت نیافت و کمال الدین حسین واحد العین هراتی از وی رنجید
 و از دربار بخراسان فراری شد و همچنین شاه اسماعیل ملا محب علی هروی
 پسر خواهر زاده بهزاد را بسمایت بدخواهان قهر کرد و او را چون غلامی به
 سید منصور بیک بخشید .

(۱) ص ۱۴۵ خط و خطان مولفۀ عبدالمحمد ابرائی طبع هند .

طلای سرخ از وی تقدیر نمود چون میرصاحب همت بلند بود از قبول نمودن انعام پادشاه امتناع ورزید - قرآن گفته صاحب خطاطان بعمر ۸۷ سالگی در هند و ستان وفات کرده است

(ر)

رستم علی :

در هر مأخذ و مدرکیکه بسراغ این اسم مرا جمع میکنند به جز يك یاد و کلمه مختصر چیزی بیش در باره آن نمی یابیم ولی با آن هم مطلب کلی ما که عبارت از مناسبت خوشی او با استاد بهزاد هر وی باشد از همه جا بدست می آید رستم علی خواهرزاده کمال الدین بهزاد هر وی و از طرف پدر از نجیب زادگان هرات بشمار میرود .

مشار الیه خطاط و خوشنویس معروف بوده و این هم درست معلوم نیست که در نقاشی و صورتگری دستی داشته یا خیر . مگر تا جاییکه یقیناً میتوان نظریه داد رستم علی نقاش هم بوده زیرا اکثر خطاطان و خوشنویسان قدیم کتب و قطعات و مرقعات قلمی خود را شخصاً خود آنها منقش و طلاکار میکنند .

تاریخ وفات و سنه تولد او بدست نیامده ولی از روی حدسیکه به یقین نزدیک باشد میتوان گفت که باید در زمان سلطان حسین باقر پادشاه پادشاه و جودگذاشته باشد چون عصر فرخنده این پادشاه

خلاصه مولانا دوست محمد در کتابخانه بهرام میرزا بر تبه کتابداری مشغول هنر نمائی بود و سال وفات و چگونگی آخرتش پیدا نیست و از قرآنی که بخط در تهران وجود است پیدا است که بدرویس سلیمان بوده دوی دست محمد بن سلیمان امضا می نمود .

بسیت سال قبل یکی از متنویات جامی را که فراموش نموده ام کدام يك از متنویات او است و بپردازم که سلسله الذهب باشد از کابل چپته موریم هرات خریداری نمودم که در پایان کتاب بنام :

هردو ست هرات یکی از دوره های درخشان و مشعشع صنایع ملی افغانستان بود رستمعلی صنعت خوشنویسی را بر حسب ذوق خود با مصلحت مامای خویش استاد بهزاد به نزد استادان وقت که همه از مجبان و ارادتمندان بهزاد بودند آموخت و در این فن سرآمد استادان شد. این خوشنویس معروف هرات پس از دوره سلطنت سلطان حسین بایقرا بر حسب شهادت توارینخ به تبریز و فارس مسافرت کرده در آنجا به خوشنویسی مشهور گشته است چنانچه مولا نادر دوست محمد کتا بدار بهرام میرزای صفوی از او چنین توصیف میکند :

(عمدة الکتاب فی زمان نگارنده خط خفی و جلی مولانا کمال الدین رستمعلی که در ریزنویسی زیب و زینت کتاب زمان و بحسن تمکین سرآمد دوران بود) . مسافرت رستمعلی فارس شاید از روی کدام امر اجباری نبوده باشد بلکه میتواند گفت که از هرات بقصد دیدن مامای خود استاد بهزاد بدان دیار رهسپار گردیده است چون در دربار اسماعیل صفوی معروفی گشت و بواسطه صنعت مطبوع خود مورد اعتبار او واقع شد مدتی در آنجا اقامت گزید ذوق مخندان سواد، خط زیبای او را به دیده اشتیاق میکشیدند و چون او تیا آنرا در هر کجا سراغ میکردند از روی بعضی احتمالات می تو آن گفت که رستم علی در حدود سنه ۹۴۳ بعد از پدروود حیات گفته زیرا صاحب عالم آرای عباسی در ضمن تذکار خطاطان و صنعتگران عصر تهماسب صفوی میگوید :

« از زمره خوشنویسان که در آن عصر قلم بر خطوط سایر

(بنده در گاه دوست محمد اولات) . رقم دارد من آن وقت پیدا شده بودم که بخط دوست محمد گواشانی است با آنکه خطش بشیوه عصر تیموری است و بدین نوشته چون خط استعلیق مولانا دوست محمد را بسیار تعریف می نمایند گمان میکنم که دوست محمد اولات سوای دوست محمد گواشانی باشد .

او ستادان کشیدند از نستعلیق نویسان جمعی بوده اند که در آن حین جهان فانی را پدرود کرده بودند، از آن جمله مولانا دوست محمد هراتی و مولانا رستم علی خواهرزاده بهزاد مصور است .

علاوه بر این چیز دیگر یکی که ما را بیشتر به سنه ۱۸۴۳ رستم علی نزدیک میسازد اینست که (ارمنناک بیک) عضو وزارت معارف و اوقاف ترکیه در ضمن مقاله خود در ژورنال آریاتیک میگوید :

« بهزاد در پهلوی خواهرزاده خود رستم علی خطاط در سنه ۱۸۶۲ م دفن شد » ازین معلوم میشود که رستم علی پیش از بهزاد وفات کرده است و چون بهزاد در سنه ۱۸۴۴ هـ - پدرود زندگانی گفته طبعاً تاریخ وفات رستم علی ازین بعدتر یعنی در حدود سنه بعد از ۱۸۴۴ می باشد رضای برنابادی (میرزا)

پدرش محمد کاظم است که در زمان تیمورشاه سدوزایی وزیر خالصه جات هرات بوده است . محمد کاظم پسر ابو طالب مایل بن ابوالفتح بن محمد هاشم بن محمد طاهر بانی هفت بنای خیریه بر ناپاد (حوض، حمام، خانه سمت قبله و باغچه مزار خواجه وحید الدین محمد و ترمیم مسجد جامع و تعمیر شفاخانه و حفر نهر) است و محمد طاهر پسر جلال الدین ارشد است که در زمان سلطان حسین باقر از اکابر هرات بوده است .

تولد میرزا محمد رضای برنابادی در سنه ۱۱۶۴ هجری واقع شده و از شش سالگی الی شا نژده سالگی به تحت تعلیم محمد علی بیک قاری و میرزا عبدالله مفتون مصروف آموختن خطوط فارسی و عربی بوده است پس از فراغ تحصیل حسب الامر تیمورشاه بوکالت غوریات مقرر گردید .

در سال ۱۲۰۶ بعوض پدر وزیر خالصه جات هرات شد در سنه ۱۲۰۷ یعنی بعد از خیر وفات تیمورشاه مورد تاخت و تاز و استگان شاهزاده محمود واقع گردیده و مدت ۲۳ سال در تحت فشار فقر و بیچارگی بسر رسانید بالاخره در سنه ۱۲۳۰ هجری وفات یافت و در قریه برناباد

مربوط به مجال غوریان مدفون شده در رسم الخط فارسی و عربی
از خطاطان خوب بشمار میرفت . تذکره الشعرائی هم نوشته و به
تعداد شصت حدیث مبارک نبوی (ص) را برشته نظم در آورده است
قبر او در جنب مزار خواجه وحیدالدین محمد واقع است (۱)

رها بی (مولانا) :

در انشاء و خطوط دست تمام داشته آباء و اجداد او تورانی بوده اند
به سبب حادثات زمان و انقلابات دوران به شیروان افتادند ، و از
آنجا بهرات متوطن شدند . رها بی در اوایل حال به خدمت سلطان
خلیل شیروانی بوده گویند جوان خیلی زیبا و خلیق بود . در اخیر دوره
جوانی بهرات آمد و با شهزاده های سلطان حسین میرزا آشنا شده
در مجالس آنها انس و تر بیت یافت .

شهزادگان سلطان موصوف و اراکین دولت به او تکلیف خدمت
نمودند . و حتی خواستند او را بوزارت یکی از شهزادگان نصب کنند
قبول نکرد . علاوه بر خود نویسی مولانا رها بی طبع و قریحه شعر نیز داشت . (۲)

((ز))

زینب شهیده : دختر صاحب کمال احمد مفرج از بیوردی خراسانی
بوده در فضائل و حسن خط از اکثر مردان آنوقت فضیلت و برتری داشت .
چنانچه یا قوت مستعصمی در نزد او تحصیل نموده است . علاوه بر خط
خوش و زیبا دارای حلاوت بیان و فصاحت زبان نیز بوده بعمر هشتاد
سالگی در سنه ۷۲۷ هجری وفات کرده است .

(۱) کلمک-یون سال ۳ مجله ادبی مرآت

(۲) ص ۶۴ مجمع الفضلا نسخه قلمی .

((س))

سائلی :

بقول امیر علمی شیر نوایی اصلا از عراق بوده و لی تر بیت یا فته هنرستان هراتست در شعر و خوشنویسی و معما شهرت کاملی داشت . در موسیقی نیز استاد ما هر روز بردست بود . و معلوم میشود که در اواخر قرن نهم و اوایل قرن دهم هجری میزیسته است : (۱)

سلطانعلی او بهی :

حافظ سلطانعلی از مردمان پاکیزه نهاد هرات و مسقط الرأس او او به است . او به یکی از مضافات و توابع خیلی معروف و حاصل خیز هراتست که نظر به قدمت و نام تاریخی خویش در اکثر کتب قدیم از او نامی برده شده از این ناحیه مردمان نامی و هنروران زیر دستی بوجود آمده است .

حافظ علمی مرد با تر بیت و سلیقه بوده و قریحه او در قسمت خطاطی و خوش طبعی خیلی ها معروف است اکثر خطوط را خوب می نوشت ولی نستعلیق او بسیار جذاب و زیبا بود ، در زمان سلطان حسین بایقرا شهرت بسزائی پیدا کرده ، و وی را با امیر علمی شیر نوایی معرفت و شناسایی زیادی بوده است .

« س »

سلطانعلی مشهدی :

نگارستان هنر که سلطان علی مشهدی را شاگرد حافظ حاجی محمد میداند بعقیده همه تذکره نویسان سلطنتی مشهدی شاگرد ملا فصل مو لینا اظهر هروی است .

حاجی محمد که شاگرد ملا اظهر است نزد تذکره نویسان شهرتی ندارد

(۱) آثار هرات مو لفة خلیلی افغان .

صحبت سلطانه علی خیلی شیرین و جذاب بود در لباس پوشیدن و
نظافت طبع انگشت نمای عصر خود بود، در شعر و شاعری هم استاد ماهر
بوده و گاهگاهی که از کتابت و خوشنویسی فراغت حاصل می نمود
شعر می گفت و غزل میسر آید .

این شعر ازوست :

بیستون را اگر کند سیل فنا بنیاد سست کی تو اند نقش شیرین از دل فرهاد شست
راجع به سنه تولد و تاریخ فوت او هر چه تجسس شد کمتر بدست
آمد ولی چیز یکی ثابت شده اینست که مولانا حافظ سلطان علی
(۱۰۹) سال عمر کرده چنانچه صاحب تذکره مذکور ا حباب (۱)

ممکن است که او همان مولانا حاجی محمد نقاش مروی باشد که مخترع صندوق
ساعت کتا بخانه امیر علی شیراست نگارستان هنر که سلطان علی مشهدی را
شاگرد او میگوید او را شاگرد مولانا اظهر دانسته است که رئیس دارالکتب
سلطان حسین بایقرا و استاد اکثر خوشنویسان هرات است .

ملا اظهر در دهم ربیع الاول سال ۹۲۶ وفات یافته .

ملا اظهر به سلطان علی مشهدی این فرد را نوشت :

در مشق کوتاهی ممکن پیوسته ای سلطانه علی

در روز کن مشق خفی در شام کن مشق جلی

سلطان علی مانند یاقوت شش نفر شاگردان داشت که هر کدام از استادان
خط نستعلیق بشمارند صاحب ریحان شاگردان او را بهتر تیب ذیل معرفی
میکنند :

۱ - مولانا سلطان محمد خندان - هر گاه مولانا خط او را که بدون امضا
بود میدید بد میگفت خط دیوانه است و با سم خود امضاء میکرد .

(۱) صفحه ۲۰۸ نسخه قلمی که در نزد فاضل دانشمند ماشم شائق افندی
موجود است .

۱ این ادعاء را تا بید میکنند و آنچه در تذکره مذکور را جمع به حافظ سلطانه علی مذکور است در اینجا عیناً نقل مینمائیم :

«حافظ سلطانه علی او بهی از جمله فضلی مشهور و سند سیادت او به پنج واسطه به حضرت سید کائنات و سند مکنونات علیه افضل الصلوات و اکمل التحیات حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و سلم مع الشیخ العمر (رض) مع الشیخ ابن العباس مع الشیخ شهاب الدین احمد مع الشیخ زین الدین الخوافی مع الشیخ شمس الدین محمد نا باو گانی مع حافظ سلطانه علی او بهی رحیم الله تعالی . و اعزه بخارا بیشتر بشرف مصافحه اش مشرف گشته اند و بفقیر مزید التفات داشت و بعضی مصافحه معزز ساخته بود و در وقت نزاع ابن فقیر بملازم متش رسیدر ساله دران باب بخطش بنفش نوشته بود بفقیر لطف نمود و بحفظ آن وصیت فرمود .

اگر خطوط را نیکو مینوشت مولانا سلطانه علی مشهدی که ملک الکتابست متعرضانه معامله میکرد و این شعر او ناطق به این معنی است :

- ۲ - مولانا سلطانه محمد نور او را مولانا اظهر ثانی میگفتند یوسف و ذلیخای نا تمام او را مولانا میر علی به تکلیف عبد العزیز خان با تمام رسانید .
 - ۳ - مولانا علاء الدین محمد هروی . فکری میگوید خمسة امیر خسرو را بخط او دیدم .
 - ۴ - مولانا نظا ۱۲ لدین دادا (زین الدین محمود) شنیده میشود که کلیات میر شیخم سهیلی که از ملا یعنی (سلطانه علی) نا تمام مانده بود وی با تمام رسانید در ۹۳۵ وفات یافته است .
 - ۵ - مولانا عبدالله نیشاپوری .
 - ۶ - محمد قاسم شادی شاه که در فراکت و نظافت خطی نظیر بود .
- گرچه قرار فوق صاحب ریحان در تملیق قاسم شاه دیشاه را شاگرد سلطانه علی معرفی میکنند در حقیقت قاسم شاه دیشاه شاگرد سلطانه محمد نور است و شاگردی سلطانه محمد خندا را نیز نمود . ولی صاحب ریحان از شاگردان معروف سلطانه علی مشهدی حرفی نزده ما اند مولانا محمد ابریشمی در حا لیکه او اصلاً از مشهد و ز شاگردان سلطانه علی میباشد و در کتابخانه امیر علی شیر بکتابت مشغول بود و این

گرچه آن سلطان علمی از مشهد است لیکن این سلطان علمی از او به است
حضرت خان شیبانی آیه کریمه (فسیکفیکهم الله) را بقلم جلی نوشته بود
و از فضلی خراسان طلب تحسین نموده حافظ در تعریف آن گفته : -

ای خان جهانگیر که از لطف الهی بر مسند اقبال تویی خسر و جمجاه
تا لوح و قلم هست کسی در همه عالم ننوشت بخوبی چو خط خوب تو دلخواه
بر خوبی خطت دو گواه بعد الت کافیست دو کافی فسیکفیکهم الله
طبع رفیق داشت و این رباعی را لطیف گفته :

لعلیست لبت که زیبا قوت تراست در جی است دهانت که لبالب گهر است
بر ماه رخت نه یک هلال از ابروست هر موی ز ابرویت هلال دگر است
در سن صدونه رحلت نموده . «

از سطور فوق معلوم میشود که حافظ سلطان علمی در بخارا مسافرت
کرده و با سید حسن خواجه نقیب الاشراف بخارا صاحب تذکره مذکور
احباب دوستی و محبت زیاد داشته است و در بخارا قبل از ۹۷۴ که
تاریخ تالیف تذکره مذکور است فوت نموده و در آنجا دفن شده است .

درها می که از طبع سلطا نعلی مشهدی است بلوح مزار سلطا نعلی بخط
او است :

عین عدم و عالم بود عالم دون زنها درو مجوی آرد و سکون

چون اکثر جزء نام عالم الم است در فتم ازین الم ولی فرقه بخون

وفات مولینا سلطان علمی مشهدی را ۹۰۹ و ۹۱۹ و ۹۲۰ نوشته اند که

میچیک درست نیست روایت صحیح آنست که در دهم ربیع الاول سال ۹۲۶
وفات یافته .

احمد بن سلطان علمی بنام احمد خوششویس معروف بوده که تذکره ها از او

نام نبرده اند ولی مرحوم فکری میگوید :

خوشبختانه نه نسخه نفیسی از دیوان حضرت حافظ شیرازی بخط زیبای احمد

بن سلطا نعلی مشهدی در کتابخانه نسخ خطی وزارت اطلاعات و کلتور موجود است

سلطان نعلی قاینی :

اگر چه اصلا از قاین است ولی در هرات تحصیل کرده و هم در آنجا میزیسته است از جمله خوشنویسان عهد سلطان حسین بایقرا بوده چنانچه با مولانا جامی رفاقت تام داشت و هر چه مولانای موصوف برای سلطان حسین بایقرا می نوشت او بخط خوش خود نقل میکرد .
و هم تذکره مجالس النفاثات امیر علی شیر نوابی را خیلی زیبا و خوش خط استنساخ نمود . (۱)
تاریخ تولد و وفات او مجهول است .

که متأسفانه قسمت تاریخ کتابت از صفحه آخر کتاب پاره شده و خوشبختانه نام کتاب باقی مانده و تنها این کتاب نفیس و این رقم ناقص نام این هنرمند را بار دیگر زنده ساخته و بهتر دوستان معرفی نموده شیوه خطش بحدی بظن سلطان نعلی شبیه است که اگر کلمات (احمد بن) را برداری هیچ نقادی نمی تواند تصور نماید که این کتاب بجز سلطان نعلی مشهدی به خط دیگری نوشته شده است .

سلطان نعلی هروی

اگر مولانا سلطان نعلی سبزوهری همان سلطان نعلی او نبی نباشد پس در هرات چهار نفر سلطان نعلی خوشنویس میزیسته .
دران عصر بنام سبزوهری بسیار اشخاص معروف بوده اند مانند مولانا علی سرخ و اسحاق محمد سبزوهری . . . و سلطان نعلی سبزوهری چشم بود با این القاب شهرت یافت .
مرحوم فکری در کتابی بخط او دیده که بنام سلطان نعلی هروی امضاء داشته و عقیده دارد که هر دو کتاب بخط سلطان نعلی سبزوهری است .
ازین هنرمند پیش ازین معلوماتی در دست نیست .

سلطان علمی :

مولانا سلطان علمی از خطاطان و خوشنویسان معروف هرات است که خطوط و آثار او مانند میناتورهای بهزاد قیمت و اشتهار دارد اگر چه به مشهدی معروف است ولی تماماً عمر او در شهر هرات به خدمت سلاطین آن ولا گذشته است مرد پاکیزه سرشت و خوش صحبتی بود و در زمان سلطان حسین با یقرا شهرت زیادی حاصل کرد در

سلطان محمد خندان :

سلطان محمد خندان هروی شاگرد سلطان علمی است در خط نستعلیق مقام استادی داشته و در شعر و موسیقی نیز دارای مهارت بوده و نثر را نهایت نیکو میخواند در نازک دلی و خوش صحبتی او را ستوده اند و بیختگی و استعظام خط او را قابل قدر پنداشته اند .

سلطان علمی قاینی :

وی از شاگردان ملا اظهر هروی است اما شیوه خط او با سلطان علمی مشهدی تفاوت کلی دارد گرچه هر دو شاگرد یک استادند .

سلطان علمی مشهدی رئیس دار لکته سلطان حسین بوده و مولینا سلطان علمی قاینی در کتابخانه امیر علمی شیر کتابت می نمود و قبل ازان در تبریز نزد یعقوب بک ترکمان برده و شاید پس از قتل وی به هرات برگشته و بکتابخانه امیر علمی شیر به کتابت مؤظف شده باشد .

در کتابخانه امیر علمی شیر وظیفه کتابت تا لیقات مولوی عبد الرحمن جامی بدوش او بوده . و هم چندی معلم و مربی یکی از فرزندان سلطان حسین با یقرا بوده تا اینکه در هرات وفات یافته :

سال وفات او را (۹۱۴) گفته اند .

در آن عصر دو سلطان علمی خوشنویس در هرات میزیسته که هر يك بخط نستعلیق مقام استادی داشتند که یکی از آنها سلطان علمی او بهی بوده که بوسف و زلیخای

نگارستان هرات با استاد بهزاد همکار بود و او را یکی از دوستان مقرب این استاد میدادند چنانچه هر کتاب و نسخه‌ی را که بخط این استاد می‌نگریم با تصاویر شگفت بهزاد زینت شده است و آنچه را که بهزاد مصور کرده ضرور اثر خطی سلطان علی در آن مشاهده می‌شود.

این استاد از جمله هنروران بزرگ هرات بشمار میرود. گرچه زندگانی او بشکل روشن معلوم نیست مگر می‌توان به یقین گفت: سلطان علی در هرات نشو و نما یافته و هم در آنجا تعلیمات خورد را فرا گرفته است.

این مردوشهیر نه تنها خطاط بلکه شاعر زبردست و عالم متبحری نیز بود چنانچه میر علی شیر نوایی در تذکره معروف خود از وی یاد کرده است، در تمام کتب و مآخذ از سلطان علی ذکر شده حبیب السیر می‌گوید: «و جاهاست صورت و محاسن سیرت و صوفی بود، در خط نسخ و تعلیق آن مقدار مهارت حاصل نمود که خطوط استادان متقدمین

حضرت جامی را خیلی زیبا نوشته و تذهیب شده و تنها سلطان علی امضاء کرده، فکری این اثر را در سال ۱۳۲۸ دیده است.

(میرزا) سید احمد غزالی العین (آهو چشم) :

از مشهد بود. از شاگردان میر علی هروی است. بهرم تحصیل خط از مشهد بهرات آمد و بشاگردی میر علی بمرتبه استقامت رسید او نیز همراه میر علی به بخارا بردند چندی بکنایه سلطان عبد العزیز خان بغداد مت میر علی به کفایت مصروف بود پس از مدتی به مشهد برگشت و باز بهزاد را نرفت و بسال ۹۸۶ وفات یافت.

سلطان محمود هروی :

سلطان محمود (میرزا حبیب) از دا بخارایی و شاگرد میر علی هروی معروفی بوده و صاحب گلستان هنر و هدایات الله لسان الملک او را پسر محمد ابراهیم استرآبادی و از خوشنویسان خط نستعلیق معروفی بوده اند اگر سلطان محمود تعلیق او بس و سلطان محمود نستعلیق نویسنده بود یک نفر باشند یقیناً هروی الاصل است

متأخرین را منسوخ ساخت و در زمان خاقان منصور (حسین بایقرا) همواره با اشارت آنحضرت و التماس امیر نظام الدین علی شیر بکتابت نسخ شریفه پرداخت و گاهی به نظم و اشعار نیز زبان میکشاد (۱) طوریکه در سطور متذکره فوق می بینیم سلطانعلی در زمان تألیف حبیب السیر یعنی در سنه ۹۰۰ به قید حیات نبوده است .

بعضی تاریخ فوت او را سنه ۹۰۴ هـ - (۲) برخی سنه ۹۱۹ (۳) و گروهی سنه ۹۴۹ نگاشته اند (۴) بهر حال عمر دراز و طولانی داشته و متجاوز از شصت سال حیات کرده است چنانچه خود میگوید :

مرا عصر شصت و دو شد بیش و کم هنوزم جوان است مشکین قلم
توانم نوشتن خفیی و جلی نویسم که العبد سلطان علمی
معلوم است که مولانای موصوف تا نفس اخیر و ایام کهولت و پیری دست از نوشتن نکشیده است در حالات هنروران از چنین

است زیرا اکنون مثنوی مولینای بلخی قرار نوشته ففکری در اورد مایل هردی است که در ختم دفتر اول چنین امضاء نمود : (تمام شد دفتر اول مثنوی مولوی در شب جمعه خدا پیا مر زد که دعای خیر کند کا تب را الفقیر سلطان محمود کاتب الهروی)

در دفتر دیگر نوشته : (تمت الکتابة مثنوی معنوی المولوی فی جمادی الاخر سنه تسع و تسع مائة علی يد العبد الفقیر المذنب سلطان محمود الکاتب تبارک الله عن سیآئه)

بهر حال وی از شاگردان میر علی هروی است و شك نیست که بمعیت استادش

(۱) س ۲۴۴ حبیب السیر طبع هند (۱۸۴۷ ع) .

(۲) س ۴۹ تذکره خوشنو یسان مولانا غلام محمد منت قلمی دهلوی

بحواله مرآت العلوم .

(۳) س ۳۳۰ جلد سزم حبیب السیر .

(۴) س ۶۹ تحفة سامی طبع تهران .

تعریف شده: «مولانا سلطان علی» با وجود فضایل مثل شهر همواره فن ادوار و حسن اخلاق و اطوار خط نستعلیق را بر حدی رسانیدند که از ابتداء این خط تا غایت هیچ کس بدان فایز نگشته و بقدم سعی بر آن وادی نگذشته و نام نامیش یوماً فیوماً بر صفحه روزگار خواهد بود (۱۰).

سلطان علی علاوه بر آن که چندین خط را بنهایت خوبی و استادی می نوشت و به عده زیادی از شاگردان خود درس علمی میداد رساله‌ی هم در اصول و قواعد رسم الخط نوشت (۲). آثار و نسخه‌هایی که از این استاد زبر دست باقی مانده خیلی‌ها زیاد است و موزه‌های دنیا به آن زینت گردیده و مدفون او در مشهد مقدس رضوی است.

سلطان محمد نور:

از مشاهیر خطاطان و خوشنویسان هرات است پدر او مولانا نورالله نامدار و ازین سبب در بعضی از آثار بنام سلطان محمد نور یاد شده است

صفحه ۷۴۷ نستعلیق نویسان دکتور بیانی.

(محمد) سعید مروی:

از کاتبان دربار قطب شاه هندی و بخط وی یک نسخه نامه امیر خسرو دهلوی در کتابخانه ارگ است بقلم کتابت خفی که چنین تمام میشود: تمام شد نامه خسرو دهلوی بر رسم خزانة... علیحضرت قطب... بدست کمتر بن بنده گان درگاه محمد سعید بن مسعود الهمدی در سال ۹۷۲ از هجرت نبوی.

مانند دیگر شاگردان به بخارا رفته و آنجا اقامت گزیده باشد و دور نیست که آنرا همان محمود عیشی مروی معاصر امیر علی شیر نوائی بشناسیم.

(۱) ص ۱۶ حالات هنروران طبع هند.

(۲) ص ۶۸ شماره ۶۱ سال ۶ مجله کاہل.

این مرد هنرمند همیشه در عمارت میبود و در خارج از آنجا مسافرت نکرده است و یا اگر گاهی هم کرده باشد معلوماً نمی باشد . میر علمی شیر نوایی و سلطان حسین با یقرا او را بسیار دوست داشتند سنه تولد او معلوم نیست سلطان محمد در جمله کارمندان نگارستان حسین با یقرا سهم بزرگی را در قسمت خطاطی و خوشنویسی دارا بود مشارالیه بر علاوه آنکه در صنعت خطاطی و خوش نویسی مقام ارجمندی را در تاریخ هنر احراز نموده یکی از شعرای صاحب قرینه آن سرزمین با فیض نیز بشمار می رود از اوست :

بدوران عقده زلف ترا خواهم که بکشایم

ازین سودا شدم دیوانه و زنجیر می خایم

سلطان محمد در خطاطی و خوشنویسی شاگرد معین الدین واعظ بود و آنرا در اثر تربیت این استاد بحد کمال رسانید .

مولا نا سلطان محمد نه تنها با مرکب سیاه خط مقبول و زیبا می نوشت بلکه با اقسام رنگها انواع خطوط متداول زمان مخصوصاً نسخ تعلیق را با اندازه ی قشنگ و صافی می نوشت که از خط مرکب و سیاهی او بهتر می بود چون سلطان محمد مرد نیکو سیرت و خلیق بود و صحبتش فوق العاده شیرینی و عذوبت داشت همه او را دوست و محترم میدانستند .

سنه مرگ و تاریخ وفات سلطان محمد نور نیز معلوم نیست ولی چیزیکه ثابت است اینست که عمر طولانی داشته و بسن ۶۳ سالگی وفات کرده است (۱) و ازینقرار بصورت تخمین می توان گفت که باید در حدود ۹۴۰ - ۹۵۰ جهان فانی را پدرود گفته باشد .

نسخه ها و آثار قلمی این استاد شهیر و وطن خیل می ها کم یاب و نادر است قطعات و نمونه های خط او چه در عصر خودش و چه در زمان ما بعد خیل می ها قیمت و ارزش داشتند و مردم آنها را با پول و قیمت گزافی

بدست می آوردند . يك قطعه خط او که با قلم نستعلیق نوشته شده در موزه بوستون موجود است . درین قطعه خطی دو رباعی و دو غزل که یکی آن غزل امیر شاهی است به خط سلطان محمد نور و يك رباعی به خط محمود مذهب و رباعی دیگر بخط مولانا یاری مذهب نوشته است سلطان محمد نور در زیر هر رباعی و غزل بصورت جداگانه امضاء نموده و مضمون امضای او در زیر غزل امیر شاهی چنین است :

(مشقه العبد الفقیر سلطان محمد نور) و (سلطان محمد نور بمدينة الہرات)

((ش))

شبلی (مولانا) :

از او به هرات است و به حسن خلق و سیرت نیکو اشتهار تمام داشت اشعار خوب میگفت و از جمله خطوط مروجه آنوقت چندین خط و پنجمله نستعلیق را خوب می نوشت .

ظبع شعرش روان بود و جز کتابت و استنساخ کتب و گاهی هم غزل سرائی و وظیفه ی نداشت . در زمان سلطنت او ابو سعید بن سلطان محمد بن میرانشاه بن تیمور (۸۵۴-۸۷۴) زندگی میکرد و تا اوایل سلطنت سلطان حسین بایقرا نیز حیات داشت این دو بیت را از او نقل میکنند :

دی سگی را رقیب میزد چوب سنگ همی خورد چوب و می نالید
گفتهش چیست با تو او را گفت بهتر از خود نمی تواند دید

«ش»

(خواجہ) شهاب الدین :

شاید همان مولوی عبدالله طباطبائی باشد او و ظہیر الدین اظہر از شاگردان حکیم جعفر ہایسنقری بوده اند از این معلوم می آید از آن در دست نیست :

شهاب الدین عبدالله بیانی :

شهاب الدین عبدالله خلف شمس الدین محمد کرمانی است شمس الدین محمد وقتی سفارت بحرین رفت مقدادی مروا دید را با خود او و بیورگان عصر خود

شفیقا :

میرزا شفیعاً ملقب به پیشوا و از خطاطان هرات است در هنرهای زیبا و کمالات مختلفه مقام بزرگی داشت یعنی علاوه بر آنکه چندین خط مخصوصاً خط شکسته را بکمال زیبائی می نوشت از نقاشی، رسامی، تذهیب کاری هم بی بهره نبود در قرن یا زده هجری میزیسته و سفری به هندوستان کرده است بالاخره به هرات باز گشته و هشتاد و پنج سال عمر نموده است . (۱)

و در سنه ۱۰۸۱ هجری فوت کرده و در هرات مدفون شده است (۲)

شفیق :

از سادات هرات است . در خوشنویسی و خطاطی شهرت زیاد داشت . اقسام خطوط مخصوصاً شکسته را با اندازه‌ی قشنگ و استادانه می نوشت که می توان گفت یگانه عصر بود . و اله داغستانی صاحب ریاض الشعراء می گوید :

« شفیق در کاغذ حلوا که بخط جلی بر او قلم گذاشتن مشکل است در کمال شیرینی بخط شکسته خنی به نحوی می نوشت که بسحر میرسید راقم حروف کحل الجواهر خطش را به جهت ضیاء بسیار بدیده حیرت کشیده است » شفیق مرد متدین و ریاضت کش بوده ، طبع شعر نیز داشت .

هدیه میداد لذا بشهاب الدین مردارید معروف گردید .

خواجه شهاب الدین عید الله در هرات بدنیام آمد و در هرات نشو و نما و تحصیل نمود او در موسیقی مهارت تام داشت و در قانون نوازی بسی نظیر بود و در هفت رقم خط مقام استادی را دارا بود او در خط شاگرد عبدالله طباطبائی است و تعلیق را بشیوه تاج سلمانی نهایت عالی می نوشت .

پس از استعفای امیر علی شیر چندی برتبه صدارت رسید لذا او را خواجه عبدالله صدر نیز میگویند . خواجه شهاب الدین تا ایفای زیاد دارد . او در آخر عمر انزوا گزید و در سال ۹۹۲ در هرات وفات یافت .

(۱) ص ۲۳۰ پیدایش خط و خطاطان .

(۲) ص ۴۰۶ تذکره نصیر آبادی طبع تهران ۱۳۱۷ شمسی .

شمس الدین الهروی :

از خوشنویسان و خطاطان شهیر عصر شاهرخ میرزا است پس از اكمال تحصیلات ابتدایی و انتهای در خوشنویسی شاگرد مولانا معروف خطاط شد. بایسنغر میرزا از او حمایت و تقدیر زیادی نمود و همیشه بدر بار او مورد ملاحظت و نوازش واقع می شد چنانچه بهمین مناسبت

مرحوم فکری مشغول مونس الاحباب تالیف او را دیده است .

او دو فرزند داشت که اول مولانا عبدالو من و دوم مولانا محمد مؤ من که هر دو شاعر و خوشنویس و نقاش بودند نام میرزا محمد مؤ من را از هرات با خود برد و در غزنین نزد شاه اسماعیل به مرتبه قرب و اعزاز رسید و در هرات نگذشت که بهند رفت و در سال ۹۴۸ در همدان وفات یافت .

صنعت افشان بیزی از مختصرات او است .

(مولانا) شمس الدین بایسنغری هروی :

الغ بیک کورگان خط مولانا شمس الدین را زیاد می پستند بد الغ بیک ز ما فی دیوان قاضی شمس الدین طبعی را که به خط شمس الدین هروی نگاشته شده بود بسیار تو صیف میکرد و میگفت که شعر شمس هروی به خط شمس هروی بسیار شایسته و موزون است . شمس طبعی که اجدادش از طبع بودند چون وی در هرات میزیسته بنام شمس الدین طبعی و شمس هروی شهرت داشته و بهر دو نام یاد میشده .

خواجه شمس الدین چون در خدمت بایسنغر مصروف بود او را بایسنغری نیز میگفتند . وفات شمس الدین بایسنغری را بعضی مورخین بسال ۸۵۰ نوشته اند .

شاه قاسم هروی :

شاه قاسم در عصر حسن خان شاملو میزیسته و کتاب کتا بنام نه حسن خان بوده . وی در خط نستعلیق مهارت خوب داشته . فکری سلجوقی یوسف و زلیخای جام را در قندهار دیده که شاه قاسم هروی در کتا بنام حسن خان شاملو نوشته بود . راجع به شرح حال و سال وفاتش معلوماتی در دست نیست .

اورا کثر شمس الدین الہروی با یسنغر میخوانند بسیار احتمال میرود
 کہ شمس الدین یکی از اعضاء و ارکان مهم چهل گانه نگارستان ہرات
 باشد کہ در زمان با یسنغر تا سیس و بنام یافت در تعرف خط او
 صاحب حبیب السیر میگوید :

بحسن خط ہمر تبہی ارقی نمود کہ بسیاری از خطوطش را بنام یا قوت
 مستعصمی کرد و مبصران نکتہ دان این معنی را قبول فرمودند .
 تاریخ و سنہ فوت او بدست نیامد .

شیخ عبداللہ کا تب :

از نویسندگان و خطاطان قرن دہم ہراتست و او غیر از عبداللہ
 آشپز و خواجہ عبداللہ مروارید میباشند . در دورہ فرمانروائی
 سلطان حسین با یقرا میزیستہ و مدت مدیدی بخدمت امیر علمی شیر
 نوائی وزیر معروف ہرات معروف بودہ - است صاحب خلاصۃ الاخبار
 می نویسد کہ قریب ۴۵ سال است کہ مولانا شیخ عبداللہ
 خدمت و ملازمت امیر عالیقدر را نمودہ و شرف مصاحبت و معاونت دارد .
 و از سلك مشاہیر و فضلاء محسوب است . (۱)

شیخ موصوف خط تعلیق و نستعلیق را بہ نہایت زیبا ئی و لطف

(میر محمد) شفیع ہروی او بہی :

بگمان قوی وی همان شفیمای حسینی شکستہ نویس است . او بر حسن خان
 و برادر میر محمد صلاح است . فکری خطوط نستعلیق او را مکرر دیدہ کہ محمد
 شفیع حسینی امضاء نمودہ است .

چون خطوط شکستہ زیاد نیز نظر فکری رسیدہ کہ با مضای محمد شفیع حسینی
 کہ بہ شفیمای ہردی معروف است بودہ لذا فکری مصمم است ہر بنکہ محمد شفیع
 شکستہ نویس و محمد شفیع نستعلیق نویس ہر دو یک نفرند .

ہم اکنون لوح بالای سر مزار حسن خان او بہی پدر محمد شفیع و محمد صلاح

(۱) کلاک-یون سال ۳ مجلہ ادبی ہرات .

می نوشت و در شعر و ادب و نشانیز قریحه خوبی داشت، در سال ۹۴۸ هجری قمری در هرات وفات نموده است .

((ص))

صالحی :

هروی الاصل است در هند بسر برده و در زمان اکبر شاه مغلی هند شهرت بسزای یافته بود، در شعر طبع خوبی داشت از اغلب علوم باخبر بود، خطوط متداول خوب می نوشت و او را از خوشنویسان درجه دوم می شمردند مدتی در سلك منشیان اکبر بوده (۴) بالاخره به وطن ما لوف خود یعنی هرات باز گشته و وفات یافته است .

بخط نستعلیق محمد شفیع حبیبی در ادبه موجود است که هر دو پسر حسن خان ادیبی دو لوح بنحاک پدر خود ها نوشته اند و لوح پایان مقبره موصوف بخط میر صلاح است .

((ص))

مولینا صادقی افشار :

صادقی در نستعلیق از شاگردان میر علی هروی و در تصویر و تذهیب شاگرد مظفر علی هروی است وی کتابی در فن نقاشی نوشته و برشته نظم در آورد - سال وفاتش معلوم نیست .

صفحه ۷۷۹ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

محمد صالح هروی :

از خوشنویسان گمنام قرن یازدهم است و بخط وی قطعه‌ی دارم بقلم سه دانگ و نیم و دو دانگ بخط خوش با رقم و تار بخ : مشقه محمد صالح الهروی غفر ذنوبه ۱۰۸۸ .

(۲) ص ۲۵۸ جلد ۳ منتخب التوار بخ بدوانی طبع هند .

((ض))

ضیاء الدین یوسف :

از جمله خوشنویسان هرات و پسر مولانا عبدالمؤمن جامی است
 (۱) علاوه بر فضل و کمال که در عروض و زبان فارسی و غیره
 داشت در چندین خط استاد بود مخصوصاً نستعلیق را بطرز و اسلوب
 میرعلی کاتب هر وی فوق العاده زیبا می نوشت در زمان
 سلطان حسین با یقرا زندگانی میکرد . در حدود سنه ۹۰۰ هجری
 وفات کرده است .

(ط)

طاهری :

از ناموران هرات است با سلطان حسین با یقرا همعصر بود و در
 زمان او شهرت یافته است - اگر چه ابتداء به شغل کفش دوزی مشغول

صفحه ۱۲ نستعلیق نویسان دکتور بیانی
 صالحی هروی :

در نقل صاحب هفت اقلیم و شمع انجمن وی در تحریر انواع خطوط درجه
 کمال داشته و مدتی در سلك منشیان دربار اکبر پادشاه هندوستان ۹۶۳ ر ۱۰۱۴
 بسر میبرد است .
 گویند سلیقه تمام در شعر و انشاء داشته در آخر عمر بهرات موطن خود
 باز گشت و همانجا در گذشت .

صفحه ۷۷۴ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

محمد صالح بخارایی :

از شاگردان محمود شهابی سیاهوشانی و از خوشنویسان زمان دولت اسکندر خان
 و عبد الله خان تانی امرای بن شیبان (۹۶۳ - ۹۹۱) بوده هنگام تالیف مناقب
 هنروران سال ۹۹۵ درگذشته بود .

(۱) ص ۷۸ تذکره خوشنویسان .

بوده اما در اخیر نظر به ذوق و استعداد فطری که داشت تغییر شغل داده به خوشنویسی و شعر سرایی پرداخت (۱) در شعر طبع خوب داشت و در خطاطی مهارت کاملی حاصل کرد، سنه و وفات آن بدست نیامد

((ع))

عارف :

از استادان شعر و خوشنویسان هر آن است، در قرن نهم هجری زندگی میکرد و با سلطان حسین با یقرا همعصر بود از جمله خطوط مخصوصاً نستعلیق را خوب می نوشت . (۲)

عبدالله میرزا :

از خوشنویسان و خطاطان معروف قرن (۱۳) و اوایل قرن (۱۴) هجری هرات است . با اعلی حضرت امیر عبدالرحمن خان معاصر بوده است . چندین خطوط مخصوصاً خط ثلث و ریحان و کوفی را فوق العاده خوب می نوشت، در سنه ۱۳۹۶ هجری شمسی پدرود حیات گرفته است و نمونه خط او در موزه کابل محفوظ است .

عبدالعزیز صاحب پیدایش خط و خطاطان که به تعقیب از میرزا حبیب اورا تبری معرفی کرده ولی در ذیل حالات سلطانی مشهدی مولانا اظہر را که اسناد سلطانی مشهدی بوده هر وی معرفی مینماید سال وفات ملا اظہر را ۸۸۰ هجری نوشته اند .

از پیری بنام میرک مانده که ما نند پدر خوشنویس بوده فکری مینویسد :
یک قطعه به خط نستعلیق بقلم سه دانگ با مضای میرک بود نگارنده موجود است که ممکن است از خطوط میرک بن اظہر باشد اما شیوه خط این میرک متمایل بشیوه خطاطان هند است .

نوت :

اظہر هر وی در ردیف الف اصل کتاب ذکر شده و همین مولانا اظہر است ولی در شرح حالات او درین نوشته فکری معلومات مزید است . شایق .

(۱) ص ۱۹۷ تذکره حسینی طبع لکنهور .

(۲) تذکره روشن طبع هند .

عبدالکریم (امیر ابوالفتح) :

امیر ابوالفتح عبدالکریم بن احمد الحاتمی الهروی از مشاهیر
 علماء و هنر مندان هرات است. تواریخ و تذکره ها کمتر در خصوص او
 سخن رانده اند آنها محمد عوفی در کتاب لباب الالباب خویش میگوید :
 (حاتمی که حاتم عهد و حامی ارباب جهد بود بر عوام و لایق
 هرات راعی و ارباب فضل و هنر را داعی افضل کتاب عهد و اکمل
 ارباب فضل بود با خطی چون در مکتوب و نظمی چون زر موزون
 و او فارس هر دو میدان و والی هر دو بیان بود (۱) در فارسی و تازی
 شعر میگفت : این قصیده در توصیف بهار از او است :

و اراست مشک باد جهانرا بهشت و ارا	آمد بهار خرم و فرخنده روزگار
هر قطره ز ابر گشت همه در آبدار	باران بهمنی همه با قوت گشت و در
گویایی بر آب عکس ستره است بشمار	صحرا همه ز لاله و گل زرد و سبز و سرخ
قمری سرود گوی شده بر سر چنار	صاصل بغلغل اندر با بلبل از نشاط
او نزد یار خویش مرا هجر یار یار	من یار فاخته شده اندر فراق دوست
می توان گفت که از خویشتن یسان	چون قبیل از عوفی بوده لهذا
	قرن ۶ هجری است

عبدالرحمن (میر) :

از خطاطان معروف هرات است که پس از میر عماد خط نستعلیق
 را کسی بیایه او زیبا و مقبول ننوشته است .

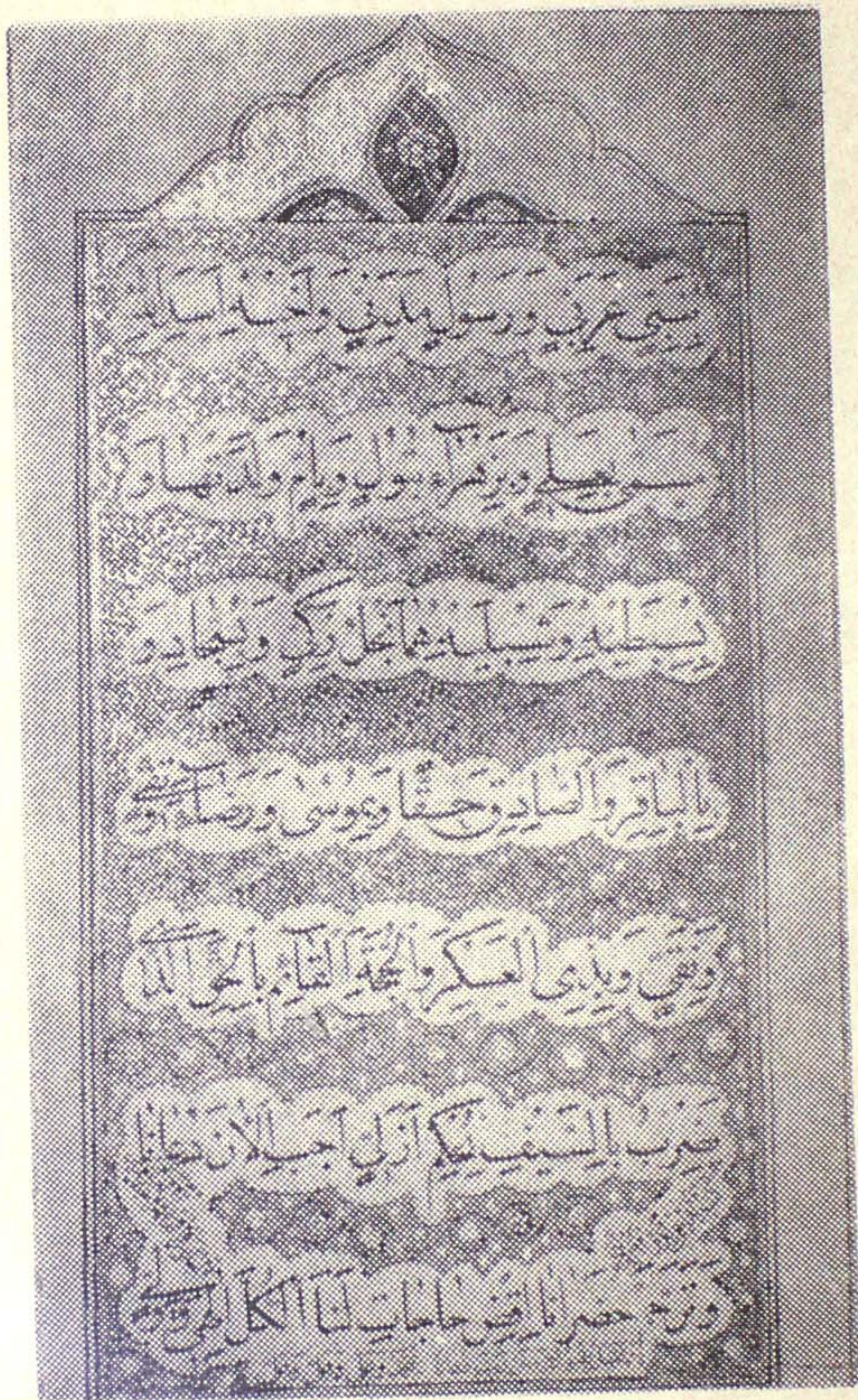
«ع»

عبدالخالق :

عبدالخالق بن حبیب الله هروی در ثلث در قاع و نسخ استاد بود تا در یخ
 وفات و شرح حالش مجهول است اینقدر گفته میتوانیم که تا سال ۹۸۴ در داوره
 ایران باستان بکتابت قرآن کریم مصروف بود .

نمونہ خط میر عبدالرحمن حسینی
مربوط صفحہ (۱۴۶)

خط نسخ عبدا الغفور هر وی تفصیل

در صفحه ۱۲۷

میر عبدالرحمن گرچه از معاصرین شاه محمود سدو زائی و پسر او
 شهزاده کامران بوده و با ایشان مصاحبت و الفت داشته است . مگر
 با آن مرد درویش منش و متواضعی بوده است .
 در خوشنویسی شاگردن چند مانند ملا حسین سلجوقی و نجف سلمانی
 و غیره تربیه نمودند هم بود مادام الحیاة در هرات بکمال عزت و اعتبار
 میزیسته و مرد بی بضاعت و فقیر بوده است . در سنه ۴۶۸ و فوات یافته
 و در مصرخ در درون گنبد مقبره سادات هرات مدفون است .
 چنانچه ملا ابوبکر تسلیم در قطعه تاریخ فوت او که فعلا هم بر لوح
 مزارش منقوش است (۱) میگوید :

تارقم ز دزازل لفظ اجل کلمك قضاء

معنی هستی ما نیستی آمد به بیان

شاه اقلیم خط و ماه فلک جاه هنر

میر و میرزای حسینی نسب عبدالرحمن

آنکه از کلمک درر سلك همه عمر نگاشت

نور بینائی چشم خرد و جوهر جان

کلمات و قطعات خط نستعلیقش

روح افزا همه چون جعد رخ حور جنان

حق بفر دوشش از ان ارد که از نوک قلم

طاق هر قصر بصدز یب کند مشک افشان

چون فرمان اذا جاء اجل شد به بهشت

مانند از و باقی و تاریخ (خط خوب آن)

۱۴۶۸

عبدالغفور (ملا) :

از مشاهیر خطاطان هراتست . به انواع کمالات آراسته و در خط
 نسخ و ثلث معروف بود اما نسخ را نسبت به اکثر نسخ نویسان سلف

بهتر می نوشت .

با میر عبدالرحمن هروی معاصر و انیس بود میگویند قرآن مجید را به خط نسخ با نهایت زیبایی و استادی جهت پادشاه وقت (شاه محمود سد و زانی) نوشت و ترجمه آنرا میر عبدالرحمن هروی که سمت استادی وی را داشت به خط نستعلیق زیبا ارقام کرده است این هدیه مبارک نهایت مطلوب طبع واقع گردیده نگارنده آن بنوازشات زیاد نایل شد. یکی از قطعات زیبای عبدالغفور که در چهار قلم یعنی بخط کوفی، معقلی، ثلث و نسخ نوشته شده معروفست و در آن این فرد خوانده می شود :

دایم که خط نسخ بنا مش منور است عبدالغفور کاتب قرآن داور است
 بیشتر اوقات او به کتابت قرآن کریم صرف شده تاریخ وفات او معلوم نیست و در یکی از قطعات خود چنین امضاء نموده است :
 (کتابه اداعی لدام الدولة الباهرا لقاها عبد لغفور فی سنه ۱۲۴۹ (۱))

عبدالله مروارید :

خواجه عبدالله مروارید متخلص به بیانی پسر خواجه شمس الدین محمد مروارید کرمانی است. خواجه شمس الدین محمد که از جمله اشراف و اعیان کرمان بوده در زمان تسلط میرزا جهانشاه ترکمان (که طبعاً بعد از سنه ۸۵۰ هجری که تاریخ وفات شاه رخ است اتفاق

عبد الرحیم خوارزمی :

مولینا عبدالرحیم خوارزمی متخلص به (انیس) از خطاطان نامی خط نستعلیق و شاگرد ملا اظهر هروی است او با سلطانی عملی مشهودی معاصر و هم مکتب بود. بعضی مورخین خط او را از خط سلطانی عملی مشهودی در صفا ترجیح داده اند ولی در پختگی خط سلطانی عملی را بهتر از خط او ستوده اند.
 تاریخ وفات مولینا عبدالرحیم واضح نیست.

۱ فتاده) بهرات آمده در سنه ۸۶۳ موقعی که سلطان ابوسعید کورگانی
 برای دفعه دوم از بخارا و سمرقند بجانب هرات حرکت نموده آنرا
 از دست میرزا جهانشاه بدر آورد .
 هرکاب سلطان ابوسعید گردیده در سلک وزراء با اعتماد او در آمد
 و در ۸۷۴ هجری که سلطان ابوسعید بعزم تسخیر عراق و آذربایجان رهسپار
 گردید خواجه شمس الدین محمد بموجب فرمان او بطرف سمرقند حرکت کرد
 چون سلطان ابوسعید در آن سفر بچنگ ترکمانان آق قویونلو کشته شد
 خواجه شمس الدین مدتی در ماوراء النهر مانده موقعی که سلطان حسین
 با یقرا بر تخت سلطنت هرات جلوس نمود واپس بهرات آمده بدربار
 او بصورت دایمی کمر خدمت بر بست و برتبه وزارت رسید بعد از
 چندی از رتبه وزارت استعفاء داده عزت گزین شد و از طرف
 حسین با یقرا منصب شیخ تولیت مزار خواجه عبداللہ انصاری (رح)
 بدو سپرده شد و تا آخر حیات به همین وظیفه مشغول بود تا آنکه
 در سنه ۹۰۴ فوت کرد .

(مولینا) عبدالکریم خوارزمی معروف به پادشاه .

او برادر عبدالرحیم خوارزمی بوده و هر دو پسران عبدالرحمن خوارزمی بوده
 اند مولینا عبدالکریم نیز مانند برادرش هم شاعر و هم خوشنویس بوده اما چون
 بخیط دماغی مبتلی بود خود را پادشاه میگفت و در نوشته هایش و قطعاتی که مینوشت
 گاهی مینوشت : (کتبه پادشاه) و زمانی (کتبه خدا) (عبداللہ بالله) و گاهی : (کتبه
 زرافه) همچنین ترتیب امضاءها میکرد - فکری مینویسد : در سال ۱۳۳۰ بکتا بنام دوست
 دانشمند حسین پادشاه نوائی در تهران رساله (گوی و چوگان) عارفی و سعادتنامه
 و روشنائی نامه حکیم ناصر خسرو را در یکجمله بقطع و حجم کوچک بخط شیوائی
 عبدالکریم پادشاه دیدم که بصراحت (عبدالکریم بن عبدالرحمن خوارزمی)
 امضاء کرده بود الحق کاتب هنر مند بوده و بشیوه مخصوص مینوشت و گویا پیرو
 شیوه جعفر بایسنقری و اظهر مروی بوده .

خواجه عبدالله مر و اريد پسر او که از جمله هنروران بزرگ و خوشنویسان
زبر دست بشمار ميرود در هرات قر بيت يافته و بزمان سلطان حسين بايقرا
ميزيسته است، با اثر تعليم و توجهات استادان هرات و همچنين بر حسب
شفقت و مراحم شاهانه اين سلطان هنر پرور و وزير فرزانه او مير علمي شير

عبدالرحمن :

ميرزا عبدالرحمن حبيبي اول خطاستعمليق وشکسته را نزد لشکر نويس هروي
مشق ميکرد تا در هردو خط از استاد بر قری يافت .

از مرحوم سيد محمد عمر پيله کش که نواسه مير عبدالرحمن است شنيد شده
که ميگفت : جدم مير عبدالرحمن با رها از لشکر نويس که استاد او بود بخير
ياد ميکرد و ميگفت : روزي کاغذ مشق با استاد بردم تا مشق گذشته ۲۱ را اصلاح
نمايد و بمن سر مشق تازه بدهد .

چون به مشق گذشته من بدقت نظر کرد ، قلمدان و کاغذها را جمع کرد و بر
دست و روی من هوسه داد و گفت :

ای مخدوم زاده هر چند مرا بر توحق استادی است از امروز بتو خط شاگردی
میدهم . پس ازین پیرانه سر هوای مشق مراد بر سر افتاد مرا به شاگردی قبول کن .
زیرا دلچسپی و روشنی ولد تیکه در خط تو دیدم بر دفتر نستعلیق نویسان خط
بطلان کشیدم آنقدر مرا نوازش نمود که از لطفهای پدرم فراموش کردم
پس از آن بخانه نشستم و ددر بر روی همه هضم و از روی خطوط مير علمي هروي
و مير عماد و عیدالاشيد بدقت تمام مشق ميکرد .

هميشت ما در حالیکه پدرم چندی قبل از آن وفات يافته بود بحسرت سپری ميشد
و مادر پيرز من خدمت ميکرد روزي نان خواستم دادم دسته ي از نوشته هايم را
هيشم گذاشت و گفت جز اينها چیزی در بساط نيست .

با تأثر از خانه بر آمدم و بفکر کار افتادم ابتدا بميرزايي اقدام کردم و
رشته کار را ادامه دادم . ميرزا محمد علي سنگلاخ خراساني در کتاب تذکرة
الخطاطين خود ميرزا عبدالرحمن را از شاگردان خود معرفي ميکند .

ميرزا سنگلاخ در عصر شاه محمود سدوزايي يکسفر در هرات آمده و مدتی کم

نوائی خواجه عبدالله نه تنه در خو شنو یسی از سر آمدان عهد خود
شد بلکه در شعر سرائی و غزل خوانی و آواز مو سیقی نوازی هم از
استادان بزرگ بشمار میرفت . اشعار بسیار خوب دارد و بیانی
تخلص میکرده از او ست :

خوش آن زمان که خط گرد آن عذار نبود

میان حسن تو و عشق من غیبا ر نبود

نمود چون تو گلی در مه کبودی چرخ

د میکه باغ رخت را بنفشه زار نبود

بشب رساند خط روز بیقرا ری من

و گر نه بیتو مرا روز و شب قرار نبود

عبدالله مروارید بی اندازه مورد الطاف سلطان حسین بایقرا و
میر علی شیر نوائی واقع بود در بهار شباب و جوانی به منصب
صدارت نایل شد بعد از چندی خدمت و جان نثاری بالاخره عزلت نشین
گردیده از وزارت و صدارت دست کشید و مدت سه سال بدون آنکه مقید

در هرات توقفاشته ممکن است میرزا عبدالرحمن از روی هم مملکی بصحبت او رسیده
باشد . اما شاگردی او به میرزا سنگلاخ بعید می نماید زیرا دو آن قار بخ
میرزا عبدالرحمن از خوشنویسان معروف بشمار بود و از طرفی شیوه خط او با خط
میرزا سنگلاخ روش موافق ندارد میرزا عبدالرحمن نزد شاهان سدوزانی
خصوصاً شاه محمود و شاه کامران مقرب بود اما بدینا بی علاقه و درویش مشرب بود
سلسله خطا طان کنونی خط نستعلیق وطن همه بمیر عبدالرحمن میرسد و
شیوه مرغوش تا کنون نزد همه نستعلیق نگار آن مقدم اول و محبوب است .

میر عبدالرحمن بسال ۱۲۶۸ وفات یافت و بداخل گنبد سید عبداللہ در واقع

پایان پای مزار مدفون است .

الواح بسا از قبور کاذرگاه و مزار سادات مصرخ بخط میر عبدالرحمن

میباشد که بقلم دو دانگه و سه دانگه نوشته و هیچیک امضاء ندارد و نیز لوح مزار

به منصبی باشد بحضور حسین میرزا مصاحبت داشت بقول صاحب
حبیب السیر مجدداً بر حسب فرمان شاهانه بمنصب رسالت و پروانه
که در زمان سلاطین تیموری از مناصب بزرگ دولت بود سرا فراز
گردید و بعد از چندی از آن رتبه هم ارتقاء جسته به رتبه امراء
عظام رسید و جای امیر علمی شیر نوایی را احراز نمود. (۱) ولی بعد از

و زیر بار محمد خان و برادرش سردار شیر محمد خان در خیابان نزدیک دهنه د و
برادران که بکمر کلاغ معروف است از بهورین شاهکارهای خط میرزا
عبدالرحمن است که بطور بی اعتنائی بنحاک افتاده فکری مینویسد:

در یفا که اولاد وزیر مرحوم قدر این الواح نفایس را ندانسته و اعتنائی
نمی نمایند، دیری نخواهد گذشت که آن الواح بی مثل مانند بنحاک بی اعتنائی
افتاده مانند هزاران الواح پر ارزش دیگر تلف و نابود شود و از خاک و زیر
مرحوم اثری باقی نماند.

مرحوم فکری در تاریخ وفات میر عبدالرحمن در تعلیقات خود راجع به کلمه
(خط خوب آن) که ماده تاریخ است تردد نشان داده و چنین نوشته:

(اگر الف را محدود بقاربخ گیریم هزار و دویصد و شصت و نه میشود و مرا معلوم
نشد که ۱۲۶۸ درست است یا ۱۲۶۹) (۲)

(شیخ) عبد الله کاتب:

در خط نستعلیق استقامت بود و خط شناسی نیز او را بمرتبه استادی می شناسند
در کتابخانه امیر علمی شیر و سلطان حسین میرزا مدت ۴۵ سال وظیفه کتابت را داشت
از همین سبب بنام شیخ عبد الله کاتب شهرت یافت در خلاصه الاخیار خواوند میر

(۱) ص ۳۳۰ حبیب السیر جلد سوم.

(۲) چون قانون مواد نواریخ چنین است که نقش کتابتی آن مورد اعتبار است
جمله (خط خوب آن) اگر الف محدود هم باشد در کتابت يك الف است و مدیون هر
حروف نیست بلکه جزو حرکات است لذا تاریخ آن بدون اشتباه (۱۲۶۸) صحیح است
است: (نایق)

وَأَنَا مَوْلَاكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ وَالنَّاطِقُ حُرٌّ

وَأَنَا لِيُغْتَبَى الطَّامِعُونَ بِمِثْلِ الذَّاكِرِ عَمَّا

وَأَيُّ مَنْ قَوْمٌ وَأَيُّ جَاهِلٍ وَكَاسِبٌ فِي

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

خط ۹۳ عبدالله طباخ هروی ۸۴۵ قمری منجینه قرآن مشهد رضوی

خط ثلث و نسخ عبدالله طباخ هروی
تفصیل در صفحہ ۱۳۳۹

فوت سلطان حسین میرزا اکثر اوقات را به کتابت قرآن مجید و دوا و این شهرای بزرگ می گذرانید تا آنکه در سنه ۹۴۴ فوت کرد .

عبدالله آشپز :

از هنروران و خطاطان معروف هرات است تحصیلات خود را در ابتدا به هرات تکمیل نموده و بعد بسوی بغداد عزیمت کرده است، در (۸۱۰) متولد گردیده و در پی تحصیل خط زحمات و مشکلات زیادی را در زندگانی متحمل شده است این هنر را با اندازهی رسانید که کسی خط او را

هروی شرح حال او ذکر شده بعضی مورخین سال وفات او را ۹۰۰ هجری نوشته اند .

(مولانا) عیسی هروی :

در عصر امیر علی شیر نوایی از جمله کاتبان بوده و در خط نستعلیق مهارت داشته در شعر نیز طبع خوب و قریحه عالی را دارا بوده اخیراً از هرات به مشهد رفته و بکتابخانه سلطان ابراهیم بکتا بت مشغول گردیده وفات او را ۹۸۰ نوشته اند یک قطعه از آثار او بخط نستعلیق مرصع در کتابخانه مرحوم فکری بوده که حاشیه دار و منقش بوده چنین رقم نموده :

(مشقه عیسی)

(ملا) عبدالرحیم هروی :

او ملقب عبد الرحیم عنبرین قلم بوده و از خوشنویسان نستعلیق هرات است که در هند شهرت یافته و در عصر جهانبگیر میزیسته سال وفاتش معلوم نیست .

عماد هروی :

فکری مینویسد : نگارنده قطعاًتی بخط عماد دیده ام که کتبه عماد یا مشقه امضاء داشت بدون کلمه حسنی یا حسینی و در قرصی و پختگی کم از خطوط عماد حسینی نبود ولی اندک تفاوت از شیوه و اسلوب خاص میر میرور عماد حسینی داشت که در اصالت آنان مردمی بودم اخیراً این اشتباه به آسانی حل شد که در کتابخانه نسخ خطی وزارت اطلاعات و کلتور مثنوی حضرت مولانا را دیدم بخط ملا محیی هروی و عماد الدین بن محیی هروی بخطی عالی که در نهایت نفاست

از خط یاقوت مستعصمی فرق نمیتوانست . چنانچه بهمین معنا سبب معروفست که وی مدتی شاگردی یاقوت را نیز نموده ولی این حرف بکلمی غلط و بی اساس ثابت می شود زیرا یاقوت در ۶۶۷ هجری وفات کرده و در بین او و عید الله آ شپز تقریباً یکصد و پنجاه سال فاصله موجود بوده است .

عید الله کاتب :

هراتی الاصل و از خطاطان معروفست معلوماتی در باب زندگانی او بدست نیامده تنها اینقدر معلوم است که در ۸۴۹ و وفات کرده است (۱)

عید الله در هراتی :

علاوه بر آنکه از خطاطان و خوشنویسان معروف کشور است و در چندین خط مقام استادی داشت و سبقی را نیز نیکو می نواخت

کتابت یافته و در دقتی ازان تنها بنام عماد بن محیی الهروی امضا نموده و در دفتر های دیگر عماد بن محیی امضاء کرده و این کتاب نفیس که بخط این پدر و پسر یعنی محیی و عماد کتابت یافته از نفایس روزگار است که در قیة الاسلام بلخ با مر عبدالمو من خان بادشاه بلخ کتابت یافته و در نهایت نفاست تذهیب و وقایه شده و در آغاز آن مقدمه در دو صفحه بخط نستعلیق عالی یک دانگ در نیم بمدح عبدالمو من خان نگاشته شده که غایباً بخط محیی کاتب دفتر اول بوده باشد .

خطاطان هم قرن اخیر که اطلاعات شان کمتر بود میر عماد حسینی قزوینی را هروی معرفی می نمودند و معروف است که عماد حسینی قزوینی قبل از آنکه در بار بادشاه عباس برسد مدتی در هرات اقامت جست و بمشق و تبریز خط پرداخت بهر حال محیی هروی و پسرش هر دو تن از معاصرین میر عماد حسینی قزوینی بوده اند .

و شهر متین هم می گفت پس از اكمال تحصیلات ابتدائی و انتهای بی در هرات به اوایل جوانی رهسپار بغداد گردیده و نظر به لیاقت و اهلیت که داشت سلطان احمد جلایر پادشاه آنوقت او را بدر خود بار داد و از جمله مقربان خود گردانید چنانچه در مجالس خصوصی آن سلطان حق مداخلت داشته و همیشه از طرف او به اسم یار عزیز خوانده میشد چون سلطان احمد جلایر که آخرین پادشاه سلاله جلایر است وفات نمود خواجه عبدا لقادر هراتی دعوت میرزا میرانشاه بن تیمور که از

وفات محیی طوریکه پیشتر هم تذکر یافت (اگر محیی خوشنویس و ملا محیی باغد شقی یک نفر باشند) رسال ۱۰۲۸ هجری قمری در هرات بو قوع پیوسته و در با غرشت مدفون شد. اما سال وفات عماد هروی معلوم نیست و تا سال ۱۰۰۳ و ۱۰۰۵ یعنی کتابت همان مشهوری مو ایضا زندگی او مسلم است پس از آن معلوم نیست.

عباس قلی خان شاملوی هروی :

بسر نواب حسن خان شاملواست که در خط نستعلیق استاد بوده. در مشهد وفات یافته و در مدرسه ای که خودش در آنجا بناء نموده مدفون گردیده. و قطعه خط او را فکری سلجوقی داشته خطش را فکری مماثل بخط طان هند معرفی می نماید.

عبدالحی منشی هروی :

خواجه عبدالحی از شاگردان خواجه تاج سلمانی است و در عصر سلطانی ابوسعید کورگانی میزیسته و منشی دربار او بوده او را هروی الاصل دانسته اند و معنی گویند در اصل استر آبادی است و در هرات نشو و نما یافته و تا زمان وفاتش در هرات بوده. در خط نستعلیق شاگرد تاج سلمانی است. تاریخ وفاتش معلوم نیست.

(در ویش) عید الله سلطانی بلخی :

اصلا از بلخ بوده و در هرات بسر میبرد. از شاگردان خواجه عبدالحی منشی است و استاد و شاگرد هر دو در عصر سلطان ابوسعید بوده اند.

سنه ۸۰۷ الی سنه ۸۱۰ در آذربایجان و عراق حکمرانی داشت قبول
نموده به حلقه اطرافیان او در آمد و هنگامی هم به دربار خود
تیمور کورگان راه یافته بود، در سنه ۸۳۸ هجری وفات نموده است.

خواجه عبدالقادر گوینده :

در انواع فضایل شهرت کامل داشت و در موسیقی و علم موسیقی و همچنین
در علم ادوار از سر آمدان عهد خود بود در قرائت و تلاوت قرآن عظیم
الشان و شعر سرایی و خوشنویسی بغایت اقتدار داشت و در کتیبه نوشتن
بر روی سنگ بی مانند و بی همتا بود در اوایل زندگی به بغداد بوده
به مصاحبت سلطان احمد جلایر بسر میبرد و سلطان از وی بسیار احترام نموده
عزیز و محترمش میداشت چون سلطان احمد جلایر در گذشت خواجه
عبدالقادر گوینده در سلك مصاحبان و ملازمان میرزا میرانشاه بن
تیمور که در موقع حیات پدر والی و حاکم عراق و بغداد بود در آمد
و مورد نوازشات شاهانه و هنر پرورانه و واقع گردید.

درویش عبدالله تا پایان عصر سلطان حسین حیات داشته تاریخ وفاتش در ۹۲۰
نوشته اند.

ص ۴۵۳ نستعلیق نویسان دکتور بیانی

علی حسینی : از کاتبان خوشنویس قرن سیزدهم و بزرگترین بزرگان کتبات

سعدی بقلم کتابت خفی خوش بکتابخانه مجلس شورای ملی تهران موجود است که چنین
رقم و تاریخ دارد :

نام شد بخط فقیر که نام تراب اقدام مؤمنین ابن معین الدین علی الحسینی فی سنه ۱۲۳۲.

ص ۴۵۳ نستعلیق نویسان دکتور بیانی

علی حسینی :

خوشنویس گمنام قرن سیزدهم است و بخط وی مرقمی دارم بقلم نیم و دو دانگ

خوش که رقم و تاریخ دارد : مشقه علی الحسینی ۱۲۷۸

در موقعیکه میرزا میر انشاه نظر به عارضه دماغی که برای او پیدا شده بود بر پدر شورید، و امیر تیمور کورگان راه نادیب او پیش گرفت و اکثر آند ما و مصاحبان او را کشت خواجه عبد ا لقا در مجال یسافته فرار کرد و بعد از چندی در لباس قلندران

صفحه ۳۵۶ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

عبدالله زیارت گاهی :

از خوشنویسان زبر دست گمنام ا قلام شش گانه قرن نهم است که نستعلیق را نیز خوش بنوشته و از قدیم ترین خوشنویسان این خط و معاصر چعفر با یصفوری است بخط وی دو قطعه در مرقع امیر غیب بیک در کتابخانه خرفه او قاف استانبول است با رقم و تاریخ: کتبه لعبد عبد الله زیارت گاهی احسن الله احواله و لاستاذه و امن نظرفیه و دعاهم با لرحمة فی سنة ا ثنی و ثلاثین و ثمانمائة الهجر به .

س ۴۵۲ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

میر علی حسینی : خوش نویسن زبر دست گمنامی است که چندی از دوران آخر زندگی میر علی حسینی هروی را درك کرده و مانند وی کتابت ا لسلطانیه رقم می نموده و بشیوه شیوای میر علی هروی کتابت می کرده است یک نسخه دیوان امیر شاهی بقلم و کتابت خفی خوش بارقم و تاریخ «وقف کتابتها ا فقر عباد الله تعالی الفقیر میر علی الکاتب السلطانی . غفر الله ذنوبه و ستر هیو به سنة ۱۰۰۸ در کتابخانه دانشگاه استانبول .

س ۴۵۰ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

علی جامی - فخر الدین :

از کتابان گمنام دیگر قرن دهم است و بخط اربک نسخه یوسف و زلیخای عبد الرحمن جامی دارم بقلم کتابت متوسط بارقم و تاریخ قی سادس شهر ربیع الاول سنة ۹۹۱ بدار السلطنة هرات واقع شد و علی بد العبد الضعیف فخر الدین علی بن محمد اصغر الجامی غفر الله ذنوبه و ستر هیو به .

به نزد تیمور شتا فته معذرت خواست و طلب عفو نمود تیمور هم او را نوازش کرده تحت تربیه خود بگرفت بعد از فوت امیر تیمور بملازمت پسر او شاه رخ میرزا در آمده در خدمت او کار میکرد تا آنکه در سنه ۸۳۸ هـ - به مرض و باو طاعون مصاب گردیده در گذشت .

ص ۵۳۹ - مستملیق نویسان دکتور بیانی .

عماد فراہی :

از خوشنویسان گمنام قرن و دهم بخط وی قطعه‌ی در مرقع بهرامی زای صفوی در کتابخانه خزینہ اوقاف استانبول است . بقلم دودانگہ و کتابت خوش بارقم مشقہ عماد الفراهی :

ص ۵۱۶ - مستملیق نویسان دکتور بیانی .

(میر) علی هروی :

ظاہراً اندکی پس از دوره خوشنویسی میر علی هروی مذکور میر علی دیگری که او نیز عنوان «سلطانی» داشته و در هرات میزیسته بوده است که حتی شیوہ خط او شبیه شیوہ میر علی هروی و کاتبی زبر دست بوده است از آثار این میر علی هروی يك نسخه بوستان سعدی در کتابخانه سلطنتی تهران است بقلم کتابت جلی خوش نوشته است و چنین رقم دارد : در دارالسلطنۃ هرات صورت اتمام پذیرفت الفقیر الحقیق میر علی السلطانی غفر ذنوبه و ستر عیوبه ۹۰۷۰ است زیرا که این نسخه نفیس مصور بچند تصویر میناتور عالی است که نوشته است بامر الفقاری عبد الله خان بهادر تصویر شد .

۱۹۷۰ است .

صفحه ۵۱۷ - مستملیق نویسان دکتور بیانی .

علی کاتب - میر :

شاگرد سلطانعلی مشہدی و اظہر بوده يك نسخه طب یوسفی هروی در کتابخانه مدرسہ سپہسالار است بقلم کتابت خوش و رقم دارد : الفقیر الحقیق میر علی غفر ذنوبه

۸۸۱ و بسال ۹۲۵ در گذشت .

عبدالحق :

از سبزواری هرات است شش نوع خط را بعد کمال رسانیده بود و از
اجله خوشنویسان بشمار میرود، شرح حال او مجهول مانده و به استثنای
آئین اکبری به هیچ مأخذی از او ذکر نشده است .

صفحه ۵۱۲ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

علی مروی حافظ :

فرزند نورالدین محمد از مردم غور یان از توابع هرات است که چندین سال
منصب صدایت و استادی ابو تراب میرزا فرزند سلطان حسین میرزا با یقرا داداشته است
این شاهزاده در زمان حیات پدر خود در گذشت، حفظ علی را به حدت ذهن و جودت شعر
ستوده اند . و گویند اکثر خطوط را خوش می نوشت و در علم عروض و صنایع
اشعار تبحر داشت چنانکه قصیده سلمان ساوجی را چار نوبت تتبع کرد و هر نوبت
چند صنعت بان افزود. صاحب مناقب هنروران و برآ جزو کاتبان چهل گانه کتابخانه
بایسنفر میرزا آورده است تاریخ در گذشت او معلوم نشد ولی در زمان سنه قمری
حبيب السیر سال ۹۳۰ در قید حیات بود .

صفحه ۳۳۸ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

عارفی مروی :

فرزند میر روح الله حسینی است - صاحب خوشنویسان هرات و روز روشن او را از
شعرای دوره سلطان حسین میرزا با یقرا متوفی سال ۹۱۱ شمردند .

صفحه ۲۵۹ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

(شیخ) عبدا لله مروی :

از کاتبان مقرب هرات بود و مدت ۵۰ سال با امیر علی شیر نواحی بسر برد و از
مصاحبت او بهره یافت در سلاک فضلا و ظرافت و در کاتبان اند که از خطوط
نستعلیق و نسخ و تعلیق را در غایت لطافت می نوشت و شعر میگفت تاریخ وفاتش
سال ۹۴۸ در هرات در گذشت .

علاقه‌الدین علی میکال :

از وزرای قرن نهم هر آتست در زمان سلطان حسین با یقرا زیست میکرد . این وزیر دانشمند علاوه بر آنکه به اکثر علوم و فنون آراسته بود در امور کشوری و مملکت‌داری نیز کفایت و لیاقت بسزا داشت خطش در خوبی و زیبایی معروف بود و از جمله خوشنویسان زبردست بحساب میرفت . بقول خواوند میر صاحب ، تاریخ حبیب السیر و کتاب دستورالوزراء از کار مندان دیوان شاهی سلطان حسین با یقرا بود ولی بعدها بر حسب صفات و سجایای نیک به رتبه وزارت ارتقاء جست و تا اواخر عمر بدان رتبه رفیعۀ اشتغال داشت . (۱)

صفحه ۴۵۱ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

علی جان هروی :

فرزند حیدر علی از کاتبان کم‌نام قرن دهم و یازدهم و به خط وی نسخه‌ی از دیوان او حدی است در کتبخانه مدرسه سپهسالار کتابت خفی هارقم و تاریخ تمت الکتاب علی بد المجد . . . علی جان بن حیدر علی الهروی فی شهر جمادی الثانی سنه خمسین و الف (۱۰۵۰) .

صفحه ۴۲۶ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

عبدی هروی :

فقط در تذکره روز روشن آمده است که شاعر و معاصر و مصاحب جامی و از کاتبان هرات بوده وفات وی معلوم نیست .

عبد الواسع نظا می :

مولانا عبدالواسع نظا می در عصر سلطان حسین میرزا میرزایست منشی ما هر وزیر دست بوده رسالهای در شرح حال حضرت جامی بامر سلطان حسین انشاء نموده تاریخ وفاتش معلوم نیست .

(۱) صفحه ۴۴۲ دستورالوزراء مؤلفه خواند میر طبع تهران .

علاؤالدین :

از خوشنویسان هراتست در آئین اکبری در جملهٔ اجملهٔ خطاطان نستعلیق ذکر شده است .

علی الحسینی :

از خطاطان معروفی قرن دهم هراتست و شخصیت او غیر از میرعلی هر وی است چندین خط متداول مخصوصاً نستعلیق را فوق العاده خوش می نوشت در واقعات با بیری به توصیف او گفته شده (به قوت دست او معلوم نیست کسی گذشته باشد (۱) تاریخ تولد و سنهٔ وفات او معلوم نیست نسخه‌ی از بوستان سعدی به خط او در موزهٔ کابل محفوظ است که در سنهٔ ۹۴۱ هجری قمری نوشته شده است و ازین معلوم میشود که تا اواسط قرن دهم هجری حیات داشته است .

عهدی :

از هراتست با مولا ناجامی (رح) معاصر بوده است شعر خوب میسرانید در کتابت و خوشنویسی نیز شهرت داشت . (۲)

عینی : از هنروران و فضیلا ی هراتست که در او به تولد و پرورش یافته است امیرعلی شیرنوائی وزیر سلطان حسین با یقرا را با او آشنائی و دوستی کامل بود مولا نا عینی علاوه بر طبع شعر دارای خط خوش و زیبا نیز بود نستعلیق را خوب می نوشت و همواره به استنساخ دواوین شعرای نامور اشتغال داشت امیرعلی شیر در تذکره معروف خود از او یادی کرده است .

علاؤالدین منصور :

خواجه علاؤالدین منصور هر وی شاید همان میر منصور استقرآبادی باشد از جمله شاگردان میرزا کافی هر وی است در خط نستعلیق به مرتبهٔ استادی بوده . سال وفاتش ۹۶۹ نوشته شد .

(۱) نقل از صفحه ۱۹۸ سالنامه ۱۳۱۴ کابل .

(۲) صفحه ۱۷۲ تذکره حسین طبع لکنهو .

((غ))

غور یانی (حافظ علی)

نه تنها هرات در قسمت صنایع و ادبیات رولهای بزرگی بازی کرده و مردان ناموری بوجود آورده است بلکه قدم بقدم و قریه بقریه آن مردان بزرگی بوطن تقدیم کرده و ناموران چیره دستی در صنایع ظریفه پرورش داده است .

از جمله توابع و واحی هرات که شهرت تاریخی دارند عبارتند از : سبزوار ، غوریان ، بادغیس ، کرخ و غیره . حافظ علی که یکی از خوشنویسان و خطاطان معروف هرات است تولد یافته غوریان میباشد پدر او مولانا نورالدین محمد غور یانی است و چندین سال در زمان ابوتراب میرزا مقام صدارت و استادی او را دارا بوده است .

حافظ علی چون از خانواده خیلی بزرگ و بارسوخ هرات بود تر بیه فوق العاده بلند داشته و به حسن خلق و طبع لطیف خیلی ها معروف بود تعلیمات او در قسمت ادبیات و علم عروض و صنایع شعری بسیار عالی و بلند بود این مرد بزرگ که به خطاطی و خوشنویسی شهرت دارد نه تنها چندین خط رازیباقشنگ می نوشت بلکه تذهیب و شعر را نیز به حد کمال رسانیده بود . حافظ علی قرار معلوم باید در زمان تسلط سلطان ابوسعید (تقریباً ۸۷۰) تولد یافته باشد

غیاث الدین :

خواجه غیاث الدین شاید همان خواجه غیاث الدین پیر احمد زرکوب نقاش معروف بهروی باشد که در عصر شاهرخ و بایسنقر میزیسته و حسب الامر با بایسنقر بطرف چین وختای بسفارت رفته همچنین نقاش دیگری در عصر بایسنقر و شاهرخ در هرات میزیسته بنام خواجه سیف الدین که علاوه بر فن تصویر در تذهیب استاد بوده و در شعر طبع عالی داشته (واحدی) تخلص می نمود و بمرگ با بایسنقر مرثیه عالی سروده .

باشد بهر حال شهرت و نام او در زمان سلطان حسین میرزا بلند شده
 قراریکه از قراین معلوم گردیده تا سنه ۹۳۰ که سنه تألیف حبیب السیر
 است حیات داشته است .

چنانکه گفتیم حافظ علی شاعر زبردست نیز بود و مخصوصاً
 در صنایع شعری او را استاد بزرگ می خوانند و میگویند که به
 صنعت مقلوب مستوی که مشکلاتر بن صنایع شعر و ادب است مهارت زیاد
 داشت، از جمله آثار و اشعار مشهور او چندین قصاید است که به
 استقبال و تضمین قصاید سلمان ساوچی سروده است .

((ف))

فائض هراتی :

(۱) هنرمند قابل و در خوشنویسی استاد ما هر بود بر علا و ه
 خوشنویسی بزبان های عمده دری، عربی و ترکی معرفت و آشنائی

تبصره :

طوریکه مرحوم مولوی ملا عبدالفتاح سلجوقی پدر فکری توضیحات میداد در
 داخل گنبد بایسنقر کتیبه ی بکاشی نوشته بوده که یکفرد آنرا از زبان مولوی موصوف
 بحافظ دارم .

غوطه زد در نیل مصر از مصر گوینی شد عزیز

چین گرفت ابروی چین در چین مگر خاقان نماید

و مرحوم مولوی که همین فرد از قصیده موصوف را بیاد داشت میگفت يك فرد اثر
 آن قصیده به این جمله میرسد :

(بایسنقر خان نماید) و افسوس میکرد که کتیبه مزبور که شعر عالی و بخط عالی

بوده از بین رفته است .

شعر موصوف شاید همین قصیده واحدی نقاش بوده باشد که بهر تیره بایسنقر سروده .

شایق

کامل داشت در خطاطی به تمام افغانستان و حتی سراسر ترکستان و فارس و ماوراءالنهر شهرت زیاد حاصل نمود، وقت خود را به نوشتن قطعات و ترتیب مرقعات قشنگ و زیبا میگذراند تا آنکه در سنه ۱۱۴۵ هجری و فات نمود .

فراهی :

مولانا معین الدین الفراهی پسر دوم مولانا شرف الدین حاجی محمد فراهی بود . مولانا حاجی محمد در سلك اعظم فقهای زمان ابوالقاسم بابر شامل بود، برادر بزرگ مولانا معین الدین قاضی نظام الدین نام داشت که در زمان سلطان حسین با یقرا قاضی دارالسلطنه

«ف»

فصیحی هروی :

مرزا فصیحی انصاری از شعرا و ادیب هنر است در عصر حسن خان شاملو میزیسته و نزد او تقرب حاصل نموده بود تا حدیکه حسن خان او را ملك الشعرا خطاب میکرد او هم عصر ناظم هروی و میرزا ارشد بر نابادی است که با او شان دوستی و مصاحبت داشته از منشی لایق بود و در نوشتن خطوط تعلیق و نستعلیق یکمانه زمان خود بود .

این هنر مند در خط ابتکار بی سابقه بخرج داد و اصول خط تعلیق و نستعلیق هر دو را شکست و خط شکسته را بوجود آورد که در آن مهترع خط شکسته میدانند . شاه عباس ثانی او را از هرات با خود باصفهان برد و از اصفهان به هندوستان رفت و بعد از چندی در هند وفات یافت .

فکری سلجوقی قطعه ذیل را از يك جنگ خطی نقل کرده که بعنوان آن چنین نوشته بوده :

(تاریخ فوت ملك الشعرا میرزا فصیحی هروی)

معدن فضل فصیحی که خرد پیش او در س فصاحت خوانده .
 هاتقی سال وقا تش میگفت (بحر دانش ز تموج مانده)
 فکری مینویسد :

از مصرع اخیر ۱۱۳۱ بدست می آید اگر این قطعه صحیح باشد و از فصیحی دیگری نباشد یا بدست میرزا فصیحی متجا و از یکصد سال عمر طولانی گذرانده باشد .

(۲) مجمع الفضلا مولفه ملا محمد عارف متخلص به شفا می که در سنه ۹۹۶ کتاب خود را در اندخوی آغاز کرده و در هند و ستان بمهد جلال الدین اکبر تمام کرده است نسخه مند کور متعلق به دوست قاضی گو یا اعتمادی است .

هرات بود معین الدین فراهی در بسیاری از فضایل و کمالات اظها ر
 و قوف مینمود . (۱)

در زهد و تقوی درجه علیا داشت و اکثر خطوط را با نهایت استادی
 و قشنگی بر روی صفحه کاغذ نقش می بست بقول صاحب آیین اکبری
 در شش خط از جمله استادان معروف بشمار میرفت . (۱)

بعد از مرگ برادر خود یعنی قاضی نظام الدین با مرسلطان حسین میر نر
 بر مسند رسمی قضاوت در شهر هرات مقرر و بعد از یک سال استعفاء داد
 تفسیر سوره یوسف (ع) و شهور به تفسیر نقره کار و معراج النبوة
 از آثار و تألیفات گرا نبهای اوست در سنه ۹۰۷ هـ - مریض شده
 جهان را و داع گفت و در مزار خواجه عید الله انصار به پهلو ی
 برادر خود مدفون گشت .
فرخ شاه (مولانا) :

هروی الاصل است (۲) اما در سمرقند توالت یا قته او تخلص و در شعر
 منشی است پدرش میرزا حسن نام داشت و به علاوه بند با فی امرار
 همیشه مینمود . فرخ شاه در کسب فضایل کوشیده و در خطوط و انشاء
 و معمار دست خوب داشت از سیاق نیز بی بهره نبود از جمله خطوط نستعلیق
 را خوب می نوشت . روزی چند ویرا در ملازمت شهزاده ابو الخیر
 سلطان تقرب حاصل شد و به منصب انشاء قیام نمود چون آن شهزاده
 وفات یافت در شهور سنه ۹۸۷ هـ - خود را بملازمت شاهزاده سلطان
 یار افکنده در ملک ملازمان او داخل شد . و در اخیر حیات اختلال
 دماغ پیدا نمود .
فخر الدین :

غیر از اینکه از هنر مندان هرات است در شعر و سخنوری نیز استاد
 بوده و در موعظه زبان گویا داشته است اما کمال خوشنویسی او از
 پایه تقریر و تحریرش بیشتر بود بقول صاحب تذکره ریاض الشعراء
 زمان عوفی را دریا فته و ازین قرار میتوان گفت که در حدود سنه
 ۶۰۰ هـ الی سنه ۶۵۰ هـ - قلمبسته است .

(۱) صفحه ۵۱۰ تذکره روز روشن طبع مند .

فخرالدین علی :

پسر ارشد ملا حسین واعظ کاشفی هروی است در هرات تولد یافته و در زمان سلطان حسین بایقرا زندگی میکرد مانند پدر خویش در فن وعظ و خطابت شهرت زیاد داشت چنانچه درین فن جای نشین پدر گشت (۱) مرد عالم و فاضل و هنرمند بود و از مؤلفین زبر دست قرن نهم و نیمه قرن دهم هجری هرات بشمار میرود، کتاب رشحات عین الحیاة در شرح احوال مشایخ نقشبندیه از آثار او است (۲)

گذشته ازین در خوشنویسی نیز از استادان بزرگ بود طبع شعر هم داشت و مشنوی محمود و ایاز او خیلی معروف است. بقول صاحب تاریخ سلسله تیموریان نام او فخرالدین علی و لقب او صفی بوده است.

قاسم شادیشاه :

مولانا قاسم شادیشاه هروی از شاگردان سلطان محمد نور است از سلطان محمد خندان نیز مشق گرفته و استغناء خطاطی نموده صاحب ربحان او را در خط نستعلیق شاگرد مستقیم سلطنت علی مشهدی میدانند طوریکه معلوم میشود او از هر سه استاد مشق خط نستعلیق را گرفته او نستعلیق را خوب می نوشت ولی دیر نویس بود مولانا قاسم با میر علی هروی معارضه و مناظره داشت چون میر علی گران شنو بود شادیشاه رباعی ذیل را بطور طامن بار نوشت :

گران کاتب که دارد دعوی خط
هوای خود پسندی برده و شش
از آن تر و خط او اصلی ندارد
که تعلیم کسی نشنیده گویشش

میر علی هروی قطعه ذیل را بجواب او نوشت :

پسر ناقبول شادیشاه
چون پدر ناقبول و منکوب است
خط بی نقل او نباشد خوب
لیک اگر نقل میکنند خوب است

(۱) صفحه ۵۱۰ تذکره روشن طبع هند

(۲) صفحه ۷۲ تاریخ سلسله تیموریان مولف شکرانی طبع تهران

((ق))

قاسم شادشاه :

از اعظام فضلاء و شاعر گرا نسایه و خوش نویسن معروف است که در عصر سلطان ابوسعید کورگانی (که الی سنه ۸۷۴ درما وراءالنهر و هرات سلطنت کرد) بهزیست از جمله خطاطان و خوشنویسان معروف که باوی همصبر بودند یکی میر علی هروی است که شرح حالش گذشت میگویند بامیر موصوف همچشمی و رقابت داشته و همیشه در بین ایشان کشیدگی بوده است سنه فوت او معلوم نشد :

(ک)

کا تبی :

مولانا محمد بن عبداللہ متخلص به کا تبی یکی از خطاطان خیلی معروف هرات است و نام او و رد زبان ها می باشد . زیبایی خط و اسلوب کتابت او شهرت دارد و در هیچ مأخذ و مدارک شرح زندگانی او ذکر

قرار نوشته مرحوم فکری سال وفات قاسم شادشاه محقق نیست لسان الملک وفات او را در سال ۹۰۵ نوشته ولی صحیح نیست در کتابخانه نسخ خطی وزارت اطلاعات و کلتور کتاب گوی دچوگان عارفی هروی بخط او موجود است که در آخر چنین رقم نموده : (تمت الكتاب بعون الملك الوهاب علی يد الفقیر المذنب الراجی الی رحمة الله محمد قاسم بن شادشاه غفره و بهما دستر عبو بهما بدار السلطنة هرات سنه ۹۰۱ .

و نیز دیوان امیر شاهی سبزواری بخط او در تهران موجود است که تاریخ آن ۹۵۵ است و حیاتش تا همین سال ۹۵۵ مسلم است .

از شاگردان قاسم شادشاه . میر محمد حسین هروی پسر علاءالدین علی صاغی باخرزی است که وزیر سلطنت حسین بایقر بوده .

نگردیده تنها آتشکده آذر چند کلمه در باب او نوشته که آنهم بکلمی
مجمعل است و از آن چیزی بر نمی آید تنها اینقدر مفهومی میشود که
مولانا کاتبی یکی از فضلالی معروف عصر خود بوده و در شاعری دسترس
خوبی داشته است آتشکده آذر میگوید: (۱)

« اسمش یوسف شاه و در هر ات او قات به کتا بت میگذرا نیده
این مطلع از و است:

ای جدا گشته که دوری ز بر هم نفسان دما درین شهر با این روز تو در شهر کسان
مدفن او در استر آباد و در سنه و فواتش کمی اختلاف است بعضی
سنه ۸۴۸ و برخی سنه ۸۴۰ هجری می نگارند .

کافی

میرزا کافی از مردمان هرات است در همین بلده فخره تسلیم
و تربیت یافته و خانواده او از جمله نجیب زادگان هرات است
چنانچه پدر او به وزارت بدیع الزمان میرزا بن سلطان حسین بایقرا
اشتغال داشت (۲) میرزا کافی در ابتدا به تحصیل علوم و کمالات
همت گماشته فنون متداول وقت از قبیل ادبیات عروض و خوشنویسی
و غیره را آموخت .

خط مولانا کافی خیلی خوش و زیبا بود و نستعلیق او مخصوصاً
رونق و روش تازه داشت چنانچه صاحب تحفه سامی او را چنین
می ستاید: (در خوشنویسی مسلم روزگار و در انشا سرآمد فضلالی بلاغت
شعار بود . « حقیقتاً انشاء و اشعار کافی خیلی بلند و با مزه بوده

کمال الدین حسین

حافظ کمال الدین حسین هروی واحد الامین (یک چشم) در خطوط مشتکا
استاد بوده قرآن کریم را نیز حفظ داشته و فقیر مشرب و نمد پوش بوده شاه تهماسب
او را بقسم خواست عاقبت از شاه تهماسب رنجید و به خراسان برگشت سال
۹۷۴ و بقولی ۹۷۳ در مشهد وفات یافت .

(۱) صفحه ۱۵۵ آتشکده آذر طبع بهبهنی .

(۲) صفحه ۷۱ تحفه سامی طبع تهران .

و هیچ کمی از اشعار شهرای استاد ندارد. از و است :

آمد بر من قاصد آن سرو سبھی
آورد بهی تا نبود دست تھی
منهم رخ زرد خود بدان مالیدم
یعنی ز مرض نهاده ام رو به بهی

میرزا کافی در عصر صفویان میزیست و در زمان تهماسب شهرت
تأمی حاصل کرد و همیشه مصاحبت او با بزرگان و شهزادگان زمان
بود چنانچه سام میرزای صفوی در تذکره خود می نویسد: (۱) روزی
با میرزای مذکور به باغ مراد هرات بطریق گشت رفته
و در خانه‌ی که مشهور به بیت‌العشرت است منزل کرده بودیم این رباعی و
مطلع را در بدیبه گفته بدیوار خانه نوشت :

در داکه گل امیدم از باغ مراد
هرگز به مراد دل غمگین نکشاد
افسوس ز هجر یار جانی افسوس
فریاد ز دست نا مرادی فریاد

گرچه کافی خوشنویسی و شاعری را به پایه بلند رسا نید مگر بعدها
بمسلك عسکریت ذوق پیدا کرد و عسکر شد هنگامیکه امیرش خان تر بیت
گفته سام میرزا از طرف تهماسب حاکم و فرستاده عسکری و ملکی
ریاست خراسان مقرر بود میرزا کافی صاحب منصب بود تا آن که در موقع
جنگ‌های خونین که در بین عبید خان بن محمود سلطان از
(سالانه شیبانی) و شاه تهماسب صفوی در سر تسخیر هرات و خراسان
در گرفت در حمله دوم عبید خان مذکور بشهر هرات در سنه ۹۴۲
بخانه خواجه حبیب الله نام که یکی از خوانین باذوق هرات بود
بدست ترکان مقتول گشت و چشم از جهان پوشا نید.

(میرزا) کافی مردی :

نسب خود را به خواجه نصیرالدین طوسی میرسانده در خط نستعلیق سرآمد
همه خطاطان بوده .
سام میرزای صفوی مینویسد : روزی با میرزای موصوف به باغ مراد هرات
رفته در خانه‌ی که به بیت‌العشرت شهرت داشت جای گرفتیم میرزا کافی این بیت را
فی البدیبه سرود و در دیوار خانه نوشت :

(۱) صفحه ۷۱ تحفه سامی طبع تهران .

کفایت :

اسمش محمد جعفر و از خوشنویسان هرات است پدرش محمد
مقیم خان نام داشت و محمد مقیم نبیره میرزا محمد حسین خان
خوشنویس است که ترجمه حاشی را در جای خودش مطالعه خواند فرمود
محمد جعفر کفایت مرد محاسب نیز بود از جمله خطوط تعلیق و
شکسته را بمراتبه اعلی رسا نیده بود و در عهد خود شوی را از
استادان خط می شمردند در زمان شاه جهان کاشاه مغلی هند زندگی می کرد
و هم از طرف آن پادشاه به لقب کفایت خان رسیده بود و تقریباً
۴۵ سال در دیوان رسمی مملکت هند مشاغل داشت و فات او در
۴ رمضان ۱۰۹۵ هـ - ق در زمان عالمگیر به شهر شاه جهان آباد اتفاق
افتاده است (۱)

کمال الدین حسین هراتی :

معروف بواجده العین و قاری قرآن کریم و خطاط معروف هرات است
شش رقم خط را استادانه می نوشت و در خط نستعلیق از سایر خطاطان
همعصر خود ماهر تر و استاد تر بود، زمانی از هرات به مشهد و از
آنجا بقم مافرت نمود . تهماسب اول صفوی از ورود وی با خیر
گردید . بدربار خودش دعوت نمود مدتی به نزد وی مصروف خوشنویسی

ای بیتو گردش فلک کجمدار حیف باشد زمانه و تو نپاشی هزار حیف

این فرد حسب حال او واقع شد که در همان نزدیکی پخانه خواجه حبیب الله

(ساوجی) بدست قتی چند شهید شد تاریخ شهادتش ۹۳۲ بود چندی بعد مولانا شوقی

فرد مذکور را چنین تضمین نمود .

و بر روی دیوار پهلوی خط او نوشت :

بودی و در زمانه نظری نداشتی ای بیتو گردش فلک کجمدار حیف

تا که ز گردش فلک خون بر بختند باشد زمانه و تو نپاشی هزار حیف

(۱) صفحه ۱۰۵ تذکره خوشنویسان طبع هند .

و ندیمی شد و در سنه ۹۷۰ در حالیکه میخواست به هرات مراجعت کند بمشهد رسیده مریض گردید، و در همانجا وفات یافت .

(م)

مجنون :

اسمش میر علی (۱) و اسم پدرش مولانا کمال الدین محمود (۲) یا جمال الدین محمود (۳) متخلص به رفیقی است از نا موران و صنعتگران معروف هراتست خطوط را فوق العاده نیک می نوشت شخص بسیار متواضع شکسته نفس و فقیر مشرب بود . اکثر تذکره نویسان در باره مجنون مرتکب اشتباهات زیاد گردیدند صاحب تذکره خوشنویسان اشتباهاً سوانح و اشعار میر علی هروی را تحت نام او ذکر کرده یعنی ممکن است او و میر علی هروی را یک شخص دانسته باشد . صاحب پیدایش خط و خطاطان او را هم عصر سلطان غازان (۶۹۴-۷۰۳) قرار داده و می گوید که از مشاهیر قرن ۷ هجری است . حقیقت اینست که میر علی مجنون شخص دیگری و میر علی هروی کس دیگر است و مجنون در او آخر قرن ۹ هـ پا بعرضه وجود گذاشته و در

معین الدین واعظ :

مولانا معین الدین واعظ پسر مولانا جی محمد فرای صاحب تصانیف عدید است مانند معارج النبوة و روضة الواعظین و تفسیر نقره کار و موسی نامه و غیره . وی مانند معین الدین اسفزاری در خوشنویسی شهرت زیاد داشته با این تفاوت که معین الدین اسفزاری بخط تعلیق و معین الدین فرای بخط نستعلیق مشهور و معروف بوده اند .

(۱) صفحه ۹۴ تذکره خوشنویسان طبع هند :

(۲) صفحه ۳۰ جلد سوم حبیب السیر .

(۳) صفحه ۲۱۵ پیدایش خط و خطاطان طبع مصر .

و آخرینیمه اول قرن دهم جهان را و داع گفته است همصنوع سلطان حسین با یقرا بوده و در حبیب السیر هم او را در ضمن علماء و مشاهیر و خوشنویسان زمان سلطان مو صوف ذکر کرده اند چندین خط متداول آن زمان را خوب می نوشت و از جمله استادان درجه اول بود چنانچه خود میگوید:

هر کس که بصفحه خطم دیده کشاد
دل بر خط دلبران مهوش نه نهد
در عالم خط منم مسلم امروز
استادان را چنین خطی دست نداد
علاوه بر خطاطی و خوشنویسی طوریکه از رباعی فوق هم معلوم میشود
طبع روان و قریحه توانایی در شعر داشته این رباعی از او است :

خوش آنکه بعشق مبتلا گردیده
بیگانه ز خویش و آشنا گردیده
یکبارگی از قید خرد و راسته
در میگذرد بی روی و ریا گردیده

در صنعت تذهیب و رنگ کردن صفحه کاغذ و ساختن سیاهی و رنگ های دیگر استاد زبردستی بوده است - طوریکه استنباط میشود بعد از مرگ سلطان حسین سفری بفارس کرده و در آنجا بواسطه خط خوش و طبع لطیفش مقام نزد یکی را نزد شهزادگان صفوی مخصوصاً سام میرزا حایز گردیده بود یکی از استادان آن روزها و در صنعت خطاطی و خوشنویسی اینست که با هر دو دست یعنی دست

معروف بغدادی :

مولانا معروف بغدادی شاگرد مولانا سعیدالدین عراقی است و بعضی او را شاگرد شمس الدین خطای نوشته اند در عصر میرزا سکندر کورگان پشیر از رفت و نزد وی معزز بود و هر روز در کتابخانه وی پنجاه بیت کتابت می نمود وقتی سه روز از کتابت باز ماند و فارغ شست میرزا سبب تقصیر از وی پرسید مولانا گفت میخواهم در یکروز کتابت سه روزه نمایم و بدستور میرزا مشغول کتابت هستم و شاگردانش قلم تراشیدند آنروز تا نزد یک عصر یکپزار و پنجاه بیت نوشت و بمیرزا سکندر فرستاد و نوازش شاهانه دید.

مولانا معروف را شاهرخ از شیراز بهرات آورد و از وی قدردانی میگردد و چون

راست و چپ خطوط یکسان زیبا می نوشت خط توأمان یعنی خط دو طرفه را او ایجاد نموده چنانچه خودش میگوید:

توأمان مخترع مجنون است کز قلم چهره کشائی ها کرد
 تا شدم مخترع و صورت کش خطکم صور تکی پیدا کرد
 از تألیفات مجنون سه رساله مستقل در اصول و قوا نین خطوط است که اثر
 اول او رساله خطوط سواد، دوم قواعد خطوط سبعه، سوم رسم الخط نام دارد
 یکی ازین سه رساله خود را بنام سام میرزای صفوی اهدا کرده چنانچه
 خود شهزاده مذکور در تحفه سامی باین مسأله اشاره نموده است (۱)

مولانا مردی درویش نهاد و با نواع هنر آراسته بود و علاوه بر همه هنرها
 که داشت اشعار عالی می سرود و بیش بزرگان غم نمیشد و با ستفنا زندگی میکرد
 وقتی با یسنفر او را بنوشتن کتابی تکلیف کرد و کاغذ بوی فرستاد و او
 مدت یکسال کاغذ را نگاه داشته عاقبت نا نوشته به یسنفر فرستاد شهزاده
 ریخت گران آمد و در پی بهانه برد تا در سال هشتصد و سی که احمد انامی
 از بیروان طریقه صوفیه در مسجد جامع هرات کاردی بشکم شاهرخ زد که کارگر
 نیفتاد و همان دم احمد لر را کشتند اما جا سو سان اطاق او را در تیم
 طاقیه فرودشان هرات پیدا کردند معلوم شد که احمد لر نزد بعضی از اشخاص بنام
 عصر هرات تردد میکرد از آنجمله سید قاسم انوار را باین بهانه از هرات تبعید
 نمودند و مولانا معروفی نیز با شنائی احمد لر متهم شد و بقتل رسید.

محمد بن علاؤالدین رزه‌ئی؛ وی صنعت مشهور است آثار او کم و بیش بدست

می آید آثار او از بهترین اموالهای استملیق خفی است و از اکثر اساتید پیشین صاف تر
 و شیرین تر نوشته، خمس امیر خسرو دهلوی بخط خفی او در کتابخانه نسخ
 خطی وزارت اطلاعات و کلتور موجود است فکری می گوید: هر ورقش بجهانی
 می ارزد و من تا کنون کتابی بنخوبی آن خط ندیده ام که بقلم کتابت خفی
 سراپا یکدست نوشته شده باشد. راستی تراشیدن و قطع نمودن قلم بآن یکی و
 کتابت نمودن کتابی بزرگ بآن قطع و آن قلم از قدرت بشر خارج است. اگر

آثار فوق‌الذکر نه تنها در تعریف خط و اصول آن است بلکه حاوی نسخه های گرانبهایی در ترکیبات رنگها و ساختن سیاهی خوب می باشد از جمله در ترکیب یکی از رنگهای خوب جهت نگاشتن خط زیبا می گوید :

رنگیکه صفای خط در آنست از آب و حنا و زعفران است

از جمله دلایلیکه ثابت می کند مولانا مجنون بر خلاف قول صاحب پیدایش خط و خطاطان در قرن دهم هجری زندگی می کرده با سلطان حسین با یقراهمعصر بوده است، اینست که خودش در ماده تاریخ رساله رسم الخط میگوید :

چو از رسم خطش تاریخ دادم از آنش نام رسم الخط نهادم

بحساب ابداع رسم الخط سنه ۹۴۰ را نشان میدهد .

مجنون هر کتابی را که استنساخ می نمود تاریخ اتمامش را نوشته

ریحان ، نستعلیق را اشتباهی دست نداده و یا کاتب محمد بن علاؤالدین رزه می را علاؤالدین محمد قید نموده باشد یقین دارم این خمه می است که صاحب ریحان نستعلیق آنرا دیده و محمد معصوم خان (صاحب تاریخ معصومی) آنرا خریده است .

در آخر خمه چنین امضاء نموده : تمت الكتاب بمولانا الملك الوهاب تحریر فی شهر رجب المرجب سنه اثنان و ثمانین و تسعمائة کتبه ا لمدنی فقیر محمد بن علاؤالدین رزه می غفر ذنوبه و ستر عیوبه بولایت در قریه نشقان و این نسخه چند مجلس تصویر دارد و در یکی از مجالس نوشته شده که تصاویر از اول تا آخر کتاب بقلم محمدی است این محمد رزه می را فرزند علاؤالدین شاگرد سلطان علی مشهدی معرفی نموده اند اگر علاؤالدین هروی و علاؤالدین رزه می دو تن بوده اند پس سلطانعلی دو شاگرد بنام علاؤالدین داشته و اگر علاؤالدین هروی اصلا از باخرز بوده و در هرات بدنیا آمده ، نشو و نما کرده و به هروی مشهور شده باشد، وی پدر محمد رزه می است و نیز در قدیم رزه باخرز

در اخیر آن بطور واضح امضای نمود چنانچه مجموعه خطوط او که جهانگیر پادشاه هند آنرا بصورت مرقعی تدوین نموده بود به امضای روشن و مزین بود . (۱)

امروز از نمونه های خطی مجنون و همچنان از نسخه های رسائل و تالیفات او کمتر اثری بدست می آید از مصنفات و آثار او تنها دو نسخه در بریتش موزیم لندن موجود است، یکی نسخه قلمی رسم الخط و دیگری خط و سواد . در سنه ۹۵۰ هجری وفات کرده است . (۲)

محب علی :

مولانا محب علی یکی از صاحبان ذوق و قریحه خاك پاك هرات است که در نواختن موسیقی و مخصوصاً نی و همچنان در لطافت طبع و خوشنویسی شهرت تامی دارد و پسر مولانا رستم علی خطاط معروف هرات می باشد . (۳)
در ولایت فارس مسافرت های زیادی کرده و تقریباً نصف زیاد عمر او در آنجا ها گذشته است دوره جوانی شهرت او متصادف است با زمان سلطنت اسماعیل اول و تهماسب صفوی - چون مولانا محب علی خط نستعلیق را بر علاوه دیگر خطوط مخصوصاً خوب می نوشت ذوق

تا پیاد و حتی خود باخر جزو قصبات هرات شناخته می شده والله اعلم .
سال وفات علا و والدین هر وی یارزه می و پسرش محمد معلوم نیست .

مولانا محمود هروی :

ملقب به قطب همیشه سلطانی ملقب بوده و موصوفه عبدالله طباطبائی و در خطوط ششگانه شاگرد جعفر هروی بایسنقری است او اواخر هروی را همپایه یاقوت دانسته اند . تاریخ وفاتش نامعلوم است .

- (۱) ص ۴ تذکره خوشنویسان طبع هند .
- (۲) ص ۵۴ تذکره خوشنویسان طبع هند .
- (۳) ص ۲۲۲ خطاطان مؤلفه عبدالمحمد ایرانی طبع مصر .

سرشاری در بدیهه گوئی و شعر سرائی داشت مورد لطف شاه اسماعیل و تهماسب واقع گشت و مدت مدیدی بحکم سلاطین و وقت به مصاحبت سام میرزا پسر اسماعیل اول که از باب فضل و هنر را بی اندازه دوست میداشت مقرر بود ولی بعد ها هنگامیکه سلطنت به تهماسب رسید محب علی را از سام میرزای برادر خود گرفت و جبراً به سید بیک که یکی از خوانین و صاحب رسوخان عصر بود سپرد زیرا تهماسب تماماً شهزادگان صفوی را نظر به حسن جاه طلبی چندان خوب نمیدید چون سید بیک مذکور که مشهور به سید منصور است ذوق شاعرانه داشت محب علی را محترم داشته پیوسته با او لطف و شوخی می نمود چنانچه لطائف و خوشطبعی های این دو خیلی معروف است، اشعار محب علی بدانه بوده و فائنی تخلص می کرده است. از اوست :

نیست غیر از بلاهرات عشق
تا برم پیش او شکایت عشق
ز اول عشق تا نهایت عشق
تا برم پیش او شکایت عشق

(ملا) محمد علی مروی :

در اوایل قرن یازدهم از جمله نسخ نویسان بوده . فکری می نویسد :
که یکزمانی قطعه ای از خط نسخ او در دست من بوده و یکدفعه از روضه الصفا
امیر خوانند بخط نسخ محمد علی نامی در کتابخانه نسخ خطی وزارت اطلاعات و کلتور
موجود است که حسب الامر شاه حسین صفوی نوشته شده که شاید خط او باشد .

(ملا) محیی (محیی) باقدشتی :

از خوشنویسان بزرگ هرات است در خطوط ثلث و رقاع و نسخ و نستعلیق
استاد بوده . پسرش ملا محمد حسن در خوشنویسی شهرت زیاد داشته ثلث و نسخ و
نستعلیق را عالی می نوشت وفات ملا محمد حسن مذکور را ۱۱۳۰ نوشته اند .
بقایای کتیبه ثلث ایوان مزار حضرت پیر هرات بخط محیی بن محمد حسین تاکنون
باقی است و واقعاً در کتیبه نویس از هیچ استادی دست کم نداشته بلکه برتری می نمود .
در ایوان کازرگاه چنین رقم نموده : (کتیبه محیی ابن محمد حسین ۱۰۱۴)

خلاصه چگونگی اوائل زندگی و تواربخ از او ذکری نرفته است . مگر تا جاییکه معلوم است در سنه ۹۷۳ هجری قمری پدرود حیات گفته محب علمی را در نوشتن اکثر خطوط مخصوصا در نگارش خط نستعلیق بی اندازه تعریف کرده اند .

محمد الکاتب بلخی :

عوفی در لباب الالباب خویش او را چنین می ستاید :
(جوانی که چرخ نظیر او ندیده و گردون درین کیهان ذاتی مستجمع تر از او نشنیده در خط بدرجهی که ابن البواب انگشت بر حرف او نتواند نهاد و ابن مقبله دیده از مشاهده دلبران خط او بر نتواند داشت :
از هر فنی ، که باز جوئی او را آن فن بپی آمده ست گوئی او را در شعر عدیل انوری و در خط عطارش مشتری ، و با این و فور فضا ئل بسماحت خلق و کرم طبع و لطافت ذات و دوست انگیزی و مردم داری موسوم و خلاصه آن فضائل است (۱)

محمد اکبر :

پسر محمد جعفر کفایت (به ردیف - ک - مراجعه شود) بر او در عباد الله درایت (به ردیف - د - مراجعه شود) است . چندین خط را خوب می نوشت و بقول مولانا غلام محمد دهلوی صاحب تذکره خوش نویسان (طبع هند) با شاه جهان و عالمگیر شاهان مغلی هند معاصر بود .

محمد او بهی :

مولانا محمد او بهی از استادان و ناموران خط نستعلیق است چندین خط دیگر را نیز خوش مینوشت صاحب آئین اکبری او را بنام مولانا احمد او بهی یاد کرده است (۲) راجع به شرح حال او معلومات

(۱) صفحه ۴۲۰ و ۴۲۱ جلد اول لباب الالباب عوفی

(۲) ص ۲۷۵ آئین اکبری .

بیشتر بنظر نرسید لیکن اینقدر معلوم شده که علاوه بر خوشنویسی در نثر نویسی و انشاء نیز شهرت زیاد داشته است .

محمد حسین (میرزا) :

از خوشنویسان هرات و فرزند باهنر میرزا شکرالله است میرزا شکرالله از خویشاوندان و اقارب غیاث الدین خواند میر مولف حبیب السیر بود و خواند میر نواده خواند شاه (میرخواند) معروف صاحب روضه الصفا است که اجدادش از هرات به بلخ آمده و از مشاهیر آنجا گردیدند (۳) میرزا محمد حسین بنامه بر حسد و حس جاہ طلبی بعضی از امرای صفوی در زمان سلطان محمد خدا بنده بن شاه تهماسب بن شاه اسماعیل صفوی از هرات و خراسان به هندوستان فرار نمودند در بار همایون پادشاه کورگانی هند مورد اعزاز و اکرام واقع گردیدند بعد از در سلک امرای اکبر منسلک گردیدند و کمی بعد جهان را پدرود گفت .

(مولانا) میر علی هرندی :

دوست محمد گواشانی او را کمال الدین میر جان معروف به علی العسینی معرفی نموده و او بناهای مختلف : میر علی هروی ، علی العسینی ، علی الکاتب و علی ، امضاء می نموده . پسر میر باقر هروی ملقب به ذوالکمالین و از سادات جلیل القدر عسینی بوده ، میرزا سنگلاخ صاحب تذکرة الخطاطین میر علی را طوری که تذکر یافت پسر میر باقر میداند ولی چنانچه ثابت است میر علی هروی پسر میر بنام میر باقر هروی داشته که مانند پدر در نستعلیق مقام استادی داشته که او را

(۳) ص ۲۵۱ افغانستان در عصر گورکانیان هند نسخه قلمی مولف عبدالحی خان حبیبی

نمونه‌ی از خط میرعلی هر وی
مربوط صفحه (۱۵۸)

محمد قاسم :

اصلاً از هرات است اما در کابل و غیره ولایات افغانستان مدتهای زیاد مسافرت کرده است در خوشنویسی شهرت داشت اقسام خطوط متداول مخصوصاً نستعلیق، ثلث و کوفی را خوب مینوشت - در سنه ۱۲۳۰ هجری و قمری در کابل وفات یافته است آثار خطی او در کلاسسیون های شخصی زیاد است .

محمد موسی :

پسر محمد جعفر کفایت و برادر عبداللہ درایت و محمد اکبر است چندین خط را خوب می نوشت و از خوشنویسان عصر شاه جهان عالمگیر شاهان مغلی هند بود .

بامیر علی به بخارا بردند .

درین صورت اشتباهی وارد می شود و محقق نیست که آیا پدر و پسر میر علی هروی نامشان میر باقر بوده و یا نوشته میر سفکلاخ سهو باشد و میر باقر (ا که ولد میر علی شهرت دارد آنرا در اثر سهو کاتب و ولد میر علی چند اشقا است :

میر علی هروی طولانی داشته و در بخارا بکتا بخانه - سلطان عبدالعزیز پسر عبدالصاحب از یک مصروف کتابت بود . تا چشمش از بیقایی افتاد - تذکره نویسان سال وفات او را ۹۶۶ و ۹۷۶ نوشته اند که درست نیست که آنچه تذکره الاحباب از عبوت (میر علی فوت نموده) ۹۵۱ می نویسد صحیح است .

میر علی از همه خطاطان عصر خویش حتی از سلطانعلی مشهدی که استاد استادش بوده بهتر می نوشته بعضی تذکره نویسان که او را میر علی مشهدی و میر علی تربتی نوشته اند غلط است زیرا خودش در رساله مدار الخطوط در آداب مشق و تعلیم خط که تألیف نموده در آغاز رساله خود خودش را چنین معرفی نموده :

حقیر فقیر میر علی هروی در اشرفی چند ساخته و سطرهای اند در قواعد و قوانین خطوط مضبوط که آستادان پیرامون آن نگاشته اند برداشته تا طالبان صورت خطوط را حظی باشد .

فکری می نویسد : من چندین کتاب و رساله و قطعات چه در هرات و چه در

محمد مو من :

پسر عبدالله مروارید و مانند پدر در هرات نشو و نما یافته و صاحب فضل و کمالات شده است . اکثر خطوط را مانند پدر فوق العاده خوب و زیبا مینوشت :
 چون سلطان حسین با یقرا پدر و د زند گمانی گفت و بعد از وی پسرش بدیع الز بر تخت سلطنت جلوس نمود طوریکه تاریخ شاهد است هرج و مرج های زیادی جای گیر نهضت و صنایع هرات شد و هنرمندان از دست ظلم و جور و کشمکش و قتل و غارت امرای و خوانین ملوک الطوائفی فارس و ماوراءالنهر آن شهر زیبا و علم پرور را ترک گفته بهر طرف گشتند محمد مؤمن بجانب فارس و قزوین مسافرت نمود ، شاه اسماعیل صفوی از هنر خوشنویسی او واقف گردیده بدر بار خویشش خواند و مورد عنایت خود قرار داد و در جمله خوشنویسان کاتبخانه سلطنتی مقررش کرده .

کابل وجه درجا های دیگر بخط زیبای میر علی دیده ۲۱ که هر یک از آنها بجبهانی می آزرده از آن جمله مرقمی شامل ده نطمه که منسوب بحضرت امیر المومنین علی کرم الله وجهه (لك الحمد و یاذا جود و المجد و العلی) را بقلم يك دانگ و نیم و ترجمه آنرا بخط خفی نوشته بکتابخانه مرحوم قاضی ملامحمد صدیق قاضی مراغه هرات دیدم و مدتی نزد اینجانب بود که در آخر آن چنین امضاء کرده بود :
 کتبه العبد المذنب میر علی الکاتب بتاریخ شهر شوال سنه ثلاثین و تسعمائة .
 و دیگر تلمیض حدیقه سنائی که علی الکاتب امضاء نموده با جلد مرتبه دار و خفی که بکمانم در کتابخانه ارگ دیده ۲۱ .
 دیگری مشنوی گل و نوروز خواجوی کرمانی بامضای علی الحسنی در مشهد دیدم و هم اکنون در کتابخانه نسخ خطی سه کتاب بخط میر علی هروی یا میر علیان هروی موجود است اول نسخه ایست عالی از بوستان سمدی دارای چار تابلو مناظر دور نمای بدون تصویر انسان و حیوان که در آخر چنین تمضاء نموده تمت علی بد العبد الفقیر المذنب علی الحسنی الکاتب فی او اخر شهر الشوال احدى و عشرين و تسعمائة بقصبة التربة الحیدریه (۹۲۱)

مسکن گزید معین الدین پس از مرگ پدر به سرزمین دکن بسر میبرد .
 به فضل و هنر و خوشنویسی شهرت داشت در زمان شاه جهان با
 شهزاده دارا شکوه بقندهار آمده پس از مدتی و پس
 بهند مراجعت نمود در سنه ۱۰۶۴ هـ - از طرف شاه جهان به منصب
 دیوانی و بخش گیری (که شاهید مستوفیت باشد) و واقعه نویسی صوبه
 ملتان مقرر شد در عهد عالمگیر به رتبه دیوانی کابل مقرر گردیده
 لقب امانت خان به او داده شد علاوه بر آن معین الدین احمد در عهد عالمگیر
 به مناصب و وظایف دیگری نیز رسید که ذکر آنها در اینجا چندان
 لزومی ندارد خلاصه معین الدین احمد از جمله خطوط متداول
 آن عصر خط شکسته و نستعلیق را زیبا می نوشت و کتاب ترجمه شرح
 الاسلام که در آداب شریعت نسخه ای است جامع از مؤلفات او است بالاخره
 در ۱۰۹۵ بهند مسافرت نمود (۱)

مقصود هر وی :

یکی از رجال دربار هما یون (۹۱۳ - هجری) پادشاه مغلی
 هند بود ، خط رقاع و نستعلیق را خوب مینوشت و صنعتگر و هنرمند
 بزرگ بود اسطرلاب و کره و مسطری چند چنان بساخت که بینندگان را
 بشگفت در آورده و در دوره اکبر پادشاه در فن خوشنویسی و
 هنر های خود یکتا بود . (۲)

ابن مرحوم مغوری دیوانه خواجه روز یکشنبه هفتم ماه ذی القعدة فی تاریخ
 ۱۰۱۸ ثمان عشر دال من الهجرة النبویه بردست بنده حقیر کثیرا لتقصیر خواجه
 علی بن میر کاخواجه علی سمرقندی . و بخط دیگر در بالای میر کا کلمه (بن)
 الحاق شده که چنین خوانده میشود : خواجه علی بن میر کا بن خواجه علی
 سمرقندی .

(۱) صفحه ۲۵۸ - ۲۶۸ ما ترا الامرا جلد اول طبع هند .

(۲) صفحه ۴۱ آئین اکبری .

مقصود هروی تا سال ۹۵۱ هجری در هرات و فراه و سر می برد
 ولی هنگامیکه هما یون پادشاه هند برای دفعه دوم بکامک تهما سپ
 صفوی بقصد هرات و فراه و سیستان و قندهار حرکت نمود در سنه
 ۹۵۲ هـ و قعیکه به فراه و قلاع فریم سیمر
 رسید مقصود را که در علم و کمالات و خوشنویسی معروف بود با خود
 گرفته بهند برد چنانچه مولف اکبر نامه در ضمن ذکر احوال بعضی
 از ناموران هرات و فراه و سیستان و قندهار که هما یون ایشان را
 به همراگی خود تعیین نموده بود درباره او می نویسد :
 (خواجه مقصود هروی مرد پاک طنیت و پاکیزه روزگار بود . به
 امانت و دیانت و صدق و صیانت اوصاف داشت و از ملازمان حمیده صفات
 حضرت مریم مکائی بود علمی الدوام در حوالی هودج آنحضرت
 بوده التزام خدمت داشت از او دو فرزند سعادت مندمانده که نسبت
 کوکلتاشی بحضرت شاهنشاهی دارند . یکی سیف خان، و او در سال
 فتح هرات در رکاب اقدس شربت خوشگوار شهادت نوشید، دیگر
 زین خان کوکه که بمزید ارادت و اخلاص و نور عقل و کیاست و علوفهم
 و ادراک و فرط فرزاندگی و مردانگی از منظوران نظر عا طفت حضرت شاهنشاهی
 بوده در امرای کبار منسلک است (۱) متاسفانه سنه فوت خواجه
 مقصود بدست نیامد .

ملا محمد حسین (خلیفه):

از خوشنویسان قرن دوازده و اوایل قرن سیزده هجری هرات است .
 پدرش ملا عبدالاحد نام داشت تحصیل علوم را به نزد پدر خود نموده
 و در فن خوشنویسی از شاعر دان میر عبدالرحمن هرویست .
 از آثار خطی او یکی دشنوی مولانا جلال الدین بلخی است که با
 نهایت زیبایی به خط خفی نگاشته و به سردار محمد عمر خان حکمران

هرات اهداء نموده است از شعر و ادب نیز بهره کافی داشت، در سنه ۱۲۲۳ هـ، ق و فات یافته است (۱)

ملك حا فظ :

پسر ملك غياث الدين كرت است كه بعد از برادر خود ملك شمس الدين كرت از سنه ۷۳۰-۷۳۲ هـ، ق والي هرات بود . جوان نيكو سيرت بود از فضل و علم و هنر بهره کافی داشت مخصوصاً خطوط متداول عصر را نيكو مي نگاشت (۲)

منشي مولانا عبدالحي :

منشي هراتي الاصل و در خط تعليق سرآمد خوشنويسان بود در زمان سلطان ابوسعيد كورگاني مدت مدیدی در رأس ديوان انشاء قرا داشت و بنوشتن مناشير قيام مينمود پس از آنكه سلطان ابوسعيد در سنه ۸۷۴ هجری در سر تخمير بلاد عراق عجم و آذر بايجان در قرا باغ بقتل رسيد از هرات بطرف فارس مسافرتي کرده منظور نظر امير حسن بيك آق قوينلو واقع شد و تا اخير وقت به دربار تركمانان آق قوينلو به همان رتبه منشي ديوان منصوب بود .

ميان لعل خان :

برادر محمد موسی فوق الذكر و پسر محمد جعفر کفایت است مانند دیگر برادران خود با شاه جهان و عا لمگیر همعصر بوده است .

میر علمی هروی :

صنعت خوشنویسی و توجیه بخط خوب امری است طبیعی و خوشنویسان و خطاطان در همه اوقات اسلامی عموماً در هرات خصوصاً نظر به اینکه

(۱) کلاسیون سال ۴ مجله ادبی هرات .

(۲) رساله ملك كرت مولفہ پناغلی گویا اعتمادی نسخه غیر مطبوع متعلق

به مدیریت عمومی تاریخ .

او قات عزیز خود را صرف قرآن نو یسی واستنساخ کتباد بی
مینمودند و برای اینکه علما و امرآ از آن ها راضی بودند از
همه محترم تر و مقام ارجمندتری را احراز نمودند به
همین جهت حسن خط و خوشنویسی پیشرفت بسزایی نمود
و ذوق ظریف پسندی و خوش سلیقهگی در سلاطین و سایر رجال خطه
هرات پرورش یافت .

اقسام خطوط متداوله در اسلام چنانچه آثار و بقایای آن ها
هنوز در آبادات تاریخی هرات و نسخ خطی که از آنجا بدست آمده
بمشاهد می رسد در هرات و در نهضت و ترکی خود را طی کرده
و استادان معروف هرات هر يك بذات خود خواه یکی یا چند تای
آن را حتماً با اندازهی خوب می نوشتند که شهرت و اعتبار آنها تا کنون
زیب صفحات تواریخ کشور است خط نستعلیق نیز که در اوایل قرن
نهم هجری بظهور رسیده و از خط تعلیق زاییده شد و مخترع آن
میرعلی تبریزی را میدانند منتهای ترقی خود را در هرات پیموده
و استادانی درین خط از آنجا به میان آمدند که اگر هر کدام
آنها دعوی سحر کاری و ابتکار را بنمایند حق دارند از جمله
کسانیکه در هرات به نوشتن خط نستعلیق شهره آفاق گردید مولانا
میرعلی هروی خطاط و خوش نویس معروف وطن است این استاد
شهیر پسر محمد باقر ذوالکمالین است که خود نیز از اجمل خوشنویسان
هرات بشمار میرود .

میرعلی بدو آدر هرات بکسب علوم و فضایل پرداخته و در اثر کوشش
و مجاهدت های خستگی ناپذیر پدر خویش از علمای برجسته گردیده
در عرض و ادبیات سرآمد شد سپس به نزد پدر خود به تحصیل
حسن خط پرداخته بعد آنرا به نزد سلطان علی خطاط معروف بحد کمال
رسانید بعضی مورخین و تذکره نویسان مانند میر حیدر صاحب تاریخ
رشیدی و همچنان صاحب تاریخ کشیره او را از شاگردان زین الدین
محمود خوشنویس میدانند .

موقعیکه میرعلی در میدان خوشنویسی گوی سبقت رار بوده

به ذروه اعتبار و اعتماد خود رسید در هرات هر ج و مرجی به اثر جنگهای
خونین که در بین اسماعیل صفوی و محمد خان شیپانی در گرفت
رو نما گردید (در حدود ۹۴۳ هـ - ق) درین وقت خواجه نصر الدین
عبدالله که از جمله بزرگان و اشراف هرات بود جمعیتی را ملتزم خود
قرار داده بجانب ساورا و النهر شتافت (۹۴۵ هـ - ق) از جمله کسانی که
با او همراهی نمودند یکی میر علی هروی بود .

چون به بخارا رسیدند خواجه نصر الدین عبدالله در حق او فوق العاده
احترام نموده مکانی مطلوب برایش معین کرد و او هم مشغول کار
گردیده اغلب اوقات خود را بکتابت خطوط مختلفه گذراند .
صاحب تحفه سامی می نویسد که درین اوقات از کثرت کار و نوشتن
زیاد قوه باصره اش ضعیف گردیده بود اگر چه این استاد شهیر
چندین خط متداول آن عصر را خوب می نوشت ولی کمال اوستادی او
در نگارش خط نستعلیق بود . استاد میر علی هروی علاوه بر
خوشنویسی و خطاطی در صنایع شعری نیز از جمله مشاهیر عصر خود

(امیر) مالک دیلی :

از شاگردان میر علی هروی است . او نزد پدر خود دمشق خط ثلث و نسخ
کرد و بعد از آن هر شش قلم خط را آموخت و باز بهرات آمد و سالها در تحصیل
خط نستعلیق نزد میر علی هروی کوشید تا بمقام استادی رسید بعد از آن به هدایت
و به کتابخانه سلطان ابراهیم بکتابت مشغول شد تا شاه تهماسب صفوی او را به
قزوین برد . سال ۹۶۹ و قات یافت .

محبی باغدشتی :

ملا محبی مشهور به محبی باغدشتی یا محبی هروی - شرح حال او در تذکره هانیت
کتیبه مزار حضرت خواجه انصار (رح) داده ۱۰۱۴ به خط ثلث عالی نوشته که اکثر آن بهم
باشیده و در پایان آن چنین امضاء نموده : کتیبه محبی بن محمد حسین هروی ۱۰۱۴
و در زیر آن بخط کوفی نوشته شده : عمل امام قلبی خاتم بر .

خود بود اشعار او خیلی رنگین و بدیع است از روی بعضی آثار منظوم و اشعارش معلوم میشود که پیوسته به نسبت دوری و جلای وطن در زحمت بوده و از حیات بخارای خود خیلی شکایت داشته است چنانچه میگوید :

عمری از مشق دو تا گشت قدم هم چون چنگ

تا که خط من بیچاره بدین قافا نون شد

ازین کتیبه آنچه باقی است از بهترین خطوط ثلاث کتیبه نویسی هرات بشمار است . کتب و قطعات زیاد بخط نستعلیق بامضای محیی هروی دیده میشود که تاریخ آنها بحال ۱۰۱۴ کتیبه گاه زر گاه نزد يك است .

امکان دارد که محیی ثلاث نویسر و محیی نستعلیق نویس همان یکنفر بوده باشد اگر چنین باشد محیی هروی بهر دو خط ثلاث و نستعلیق مهارت تام داشته است . یکنفر صوفی در باغدشت شهرت داشته که علاوه بر شهرتیکه در عام داشته خوشنویسی او نیز ستایش میشود . و نسبت بخطاطی شهرت او بفلم و تصوف زیاد تر بوده و آن به شیخ محیی باغدشتی شهرت دارد .

صوفی موصوف دیوان شعر صوفیانه دارد که در هند سهواً بنام شیخ عبدالقادر گیلانی غوث الاعظم طبع شده و نیز مثنوی عالی بنام فتح الحرمین در مناسک حج دارد که آنرا سهواً بنام حضرت جامی معرفی می نماید چندین سال قبل نسخه ای از آن بخط نستعلیق محیی هروی دیده شده که باین بیت آغاز یافته :

ای دو جهان غرقه آلالی تو کون و مکان قطره در پای تو

این نسخه فتوح الحرمین ۱۲۷۹ هجری در بمبئی بخط نستعلیق زیبا طبع شده و نسخه ای از آن در کتابخانه فکری موجود بوده این چند فرد را که در نعت شریف است از آن نقل کرده است

این چه زمین است که عرش برین	ر شک بر د با همه رفعت برین
نخل نبی سر زده ذی آب و گل	کش نعره بوده همه جان و دل
رسته ازین باغ بسی کل نجیب	کش شده چپر بل امین عند لیب
علت غامی همه عالم او است	سر در او لاد بنی آدم او است

طالب من هدیه شاهان جهانند و مرا
 این بلا بر سر من از حسن خط آمد امر وز
 در بخارا جگر از بهر معیشت خون شد
 و ه که خط سلسله پای من مجنون شد
 که ازین شهر مرا نیست ره بیرون شد

و ا سطره فیض و جود همه
 تا زده بر تخته مکتب قلم
 ای شرف عرش به نعلین تو
 خطبه در آن روز بنا م تو بود
 معجز تو تا باید چو نکه هست
 آنکه شرف یافت به دیدار تو
 ما نه تو دیدیم و نه آنکو تو دید
 خود بخود از تو بغیالی خوشیم
 محنت مجنون و غم کو مکن
 ما ز تو محروم و ز آواز تو
 تو بهم لطف و عطا و گرم
 محیی از افسانه دل لب ببند
 را بطه بود و نبود همه
 هر خط پیشینه کشیده رقم
 وی کهر فقر و فنا زین تو
 که نه زبان بود و نه گفت و شنود
 ر و نق دین تو نیا بد شکست
 چنان چه بود تا کند ایثار تو
 نه دگری هم که با آنکس رسید
 پیش نظر از تو مثالی خوشیم
 این ز نظر خاسته آن از سخن
 گشته چنین عاشق جا نیا ز تو
 چشم عطا چون نهی از ما بهم
 کو دل تو با زرها اند ز بند

فکری علاوه میدارد: برخی از متاخرین منظومه‌ی بهمن بحر و وزن
 بنام مناسک حج جامی منسوب داشته‌اند شاید بسبب اینکه صد ساله جامی
 نیز در ذیل رساله فتوح الحرمین نوشته شده این رساله را از جامی دانسته‌اند و
 شاید تخلص محیی را بجای بدل کرده باشند.
 عارف جام نیز چنین منظومه‌ی داشته شاید هنگام طبع بمبئی ناشران هر دو
 رساله را بهم آمیخته باشند.

وفات شیخ محیی باغدشتی سال ۱۰۲۸ هـ - ق بوده و جمله (ذکر حق) ماده
 تاریخ وفات او است. نیز فکری می‌نویسد:
 توان گفت شیخ محیی باغدشتی و محیی هروی یکی بوده زیرا رساله فتوح الحرمین
 محیی باغدشتی را طوریکه تذکر یافت بخط محیی هروی دیدم گرچه از رقم آن واضح
 نبود که شاعر و نویسنده یکی باشد و هم از امکان دور نیست که فتوح الحرمین
 محیی باغدشتی را محیی نام خوشنویس دیگری نوشته باشد. بهر حال محیی خوشنویس

در سنه و محل و فوات و مدفن میر علمی هر وی اختلا فوات فاحشی موجود است .
 چنانچه از جمله سید حسن خواجه نقیب الاشراف بخاری صاحب تذکره مذکور احوال
 که يك نسخه قلمی آن به نزد فاضل محترم هاشم نایق مشا و وزارت
 معارف موجود است تاریخ فوت او را به سنه ۹۵۱ هـ نشان داده می نویسد :
 (میرزا بیگ دیوان) او را بخواب دیده و از تاریخ وفات او پرسیده ملا
 در جواب او گفته که (میر علمی فوت نموده) میرزا بیگ مذکور
 این تاریخ را لباس نظم پوشا نیده :

استملیق نویس و محیی بن محمد حسین ثلث نویس کتیبیه گارزگاه شریف هظن قوی
 یکنفر است . مگر ملامحیی باغدشتی پدر ملا محمد حسن خوشنو بس خط ثلث نفر
 جدا گانه بوده است تذکره نویسان سال وفات محمد حسن را ۱۱۳۰ هـ نوشته اند .

محمود بن اسحق شهابی :

خواجه محمود از سیادشان هرات است در جمله خواجه شهاب سیادشان سکونت
 داشته شهابی تخلص میکرد و عمر طولانی پسر برنج و سال وفاتش محقق نیست گر
 چه بعضی ۹۴۰ نوشته اند ولی صحیح نیست زیرا طوریکه فکری وضاحت میدهد :
 نسخه نفحات الانس بخط خواجه محمود را دکتور مهدی بیانی دیده که تا تاریخ
 کتابتش ۹۹۳ بو هـ -

محمد حسن کاتب هر وی شرح حال او در حصه اول کتاب آمده چون بنام کاتب شهرت
 داشته در جنبه خطاطی نیز شهرت بسزا دارد در این حصه هم او را ذکر کردیم . چون محمد
 کاتب در هر دو جنبه نقاشی و خطاطی بدرجه استادی رسیده در هر دو حصه نقاشی و
 خطاطی قابل قدر و توصیف است .

مقام شهرت او را در هر دو جنبه هنری همین د بو ان حافظ او که با مر
 فریدون حسن پسر سلطان حسین بایفرا نوشته و تصویر و تذهیب آنرا نیز خودش
 نموده است ثابت میکند ولی با شهرتیکه در هر دو جنبه هنری داشته از شرح حالی
 بیش ازین معلوم نیست و سال وفاتش نیز مشخص نیست .

در واقعه دیدیم با طوارستوده
گفتا که بگو: میر علی فوت نموده

آن بحر فضایل سرار باب هنر را
گفتیم که تاریخ و فوات تو چگویم؟

میر محمد حسین هر وی :

میر محمد حسین همان ماما با (خا لوی) امیر خلیل هر وی است و از اولاد
خواجه صانعی وزیر است که اصلا از باخرز بوده و در هرات زندگی میکرد
از خاندان باخرزیان مقیم هرات است که از قدیم باین نام شهرت دارند و از شاگردان
میر علی هر وی است. شاه تهماسب و را بقزوین خواست مدتی نود او بود بعد از
آن رخصت خواست شاه تهماسب خواهش او را نه پذیرفت و باو رخصت نداد.
بعد از فوت شاه تهماسب بخراسان برگشت و تا زمان وفاتش بزراعت املاک خود
مصرفی بوده سال وفاتش واضح نیست.

در کتابخانه نسخ خطی کابل کلیات مولانا عبد الرحمن جامی بخط نستعلیق موجود
است که در آن عبارت ذیل امضاء نموده: (کتبه الامید المذنب ائراجی الی رحمة
الله الولی محمد حسین بن غیاث الدین علی غفر ذنوبهما وستر عیوبهما به تاریخ
سنه نه . . . که تنها (۹) باقی مانده و بقیه مفشوش شده که از خواندن بر آمده
شاید ۹۸۰ یا ۹۹۰ بوده باشد.

محمد حسین تبریزی :

ملا محمد حسین تبریزی از شاگردان میر سید احمد آهو چشم است که برای
تحصیل خط از تبریز بخراسان آمد و کوشید تا به کرسی استادی قرار گرفت
و چون میر عماد قزوینی شاگرد وی بیار آورد که استاد همه استادان
خط گردید.

سال وفات ملا محمد حسین را ۹۸۶ نوشته اند.

میر محمد صالح هر وی :

محمد صالح از معاصرین جعفر حسینی و شاگرد قاسم خوشنویس بود و کتیبه
گریاس مسجد سعید به هرات بخط او بود که بسال ۱۰۱۸ نوشته بود و چند سال

و باز صاحب تاریخ کشیره او را چنین توصیف و تاریخ و فاش را به

قبل که حاجی محمد سرور قاجار هر آتی مسجد سعد به را سر از نو آباد
کرد آن کتیبه را حـك و عـو ض آن شمـری بخط نستعلیق متوسط
نوشته است .

این محمد صالح که صریحا بنام محمد صالح هر دو امضاء میکنند با بد
بمیرزا محمد صالح خوشنویس پسر میرزا ابوتراب اصفهانی و میرزا محمد صالح
خاتون آبادی شاگردان میر عماد اشقباہ شود .

اطراف ایوان مسجد یا مدرسه مذکور کتیبه ی بخط ثلث بسیار عالی با مضای
محمد امین ناگینه ی گـچـ بـسـری شد . و آن نیز میان رفت .

میر محمد صالح او بهی :

او شاعر بوده فایض تخلص میکرد، او برادر شفیعای خو شنویس است خطوط نستعلیق
او بسیار دیده شده از آن جمله قراد نوشته فکری مشنوی مر لوی بلخی در
کتا بخانه بناغلی صالح محمد پر و نقا موجود است نیز کلیات عرفی شیرازی
بخط او بکتا بخانه آخند ملا محمد علی خطا طموجو داست که چنین در آخر امضاء
نموده : (تمت دیوان افصح المتکلمین افضل المتأخرین فی شیرازی کتبه الامید المذاب
محمد صلاح الاوبهی تحریراً بدار السلطنة مرات ۱۰۳۴ هـ نیز فکری می نویسد : اکنون لوح با بان
پای میر حسن خان او بهی پدر میر محمد صلاح موف در او به بخط او موجود است که عالی نوشته .

میر محمد شفیع حسینی او بهی هر وی :

میر محمد شفیع بطن قوی همان شفیعای حسینی شکسته نویس است او نیز پسر
حسن جان و برادر میر محمد صلاح میباشد فکری میزند پسند : خطوط نستعلیق
او را مکرر دیده ام که محمد شفیع حسینی امضاء نمود . چون خطوط شکسته
زیاد نیز موجود است که با مضای محمد شفیع حسینی که بنام شفیعای هر وی
معروف است دیده ام لذا تصمیم دارم با اینکه محمد شفیع شکسته نویس و
محمد شفیع نستعلیق نویس هر دو یک نفرند هم اکنون لوح بالای سر حسن جان (او بهی
پدر محمد شفیع و محمد صلاح بخط نستعلیق محمد شفیع حسینی در او به موجود است
که هر دو پسر دو لوح بخاک پدر خود ها نوشته اند .

سنه ۹۵۴ هجری قرار میدهد در ترکیب خط از مفرد تا مرکب شاگرد

(مولانا) معین الدین اسفزاری :

از اسفزار (شین دود) هرات است . کتاب روضه الجناة فی اوصاف مدینه الہرات
تالیفات او است در خط تعلیق روش تاج سلمانی و خواجہ عبدالحی منشی را مراعات
میکرد . او از شاگردان عبدالحی است تاریخ وفاتش معلوم نیست .

مولانا محمود هروی :

لقب او (قطب همیشه سلطانی) بوده و با عبد الله طباطبائی هم عصر بود . در
خطوط ششگانه شاگرد جعفر هروی بایسنقری است . او اظهار هروی را باستانی
همپایه باقوت دانسته اند . سال وفاتش مجهول است .

محمد اکرم هروی :

محمد اکرم از خوشنویسان نیمه قرن ۱۲ و در خط نستعلیق مرتبه استادی
داشت قطعه و نوشته او کمتر بنظر رسید . یک قطعه سنگ مرمر سفید بالای
چاه مدرسه سعدیه بدیوار ایوان نصب است و (باعی ذیل بخط دو دانگ روی
آن حک شده که قدرت دست و قلم محمد اکرم از آن بخوبی معلوم میشود :

این چاه که چون زمزم بیت الله است آتش خوش و عذب و روشن و داغوا است
در سال هزار و یکصد و پنجاه و هشت با نیش محمد ابن شکر الله است

متأسفانه هنگام تخریب و تعمیر جدید مسجد سعدیه این سنگ نفیس و کتیبه بسیار عالی
بخط ثلث محمد امین نائینی که در داخل ایوان بود از بین رفته است .

صفحه ۸۷۵ نستعلیق نویسان دکتور بیانی :

محمود بن سلطانی :

از خوشنویسان گم نام قرن دهم است و ندانستم پدر وی کدام یک از سلطان علی های
خوشنویس سابق اند که است اگر چه ممکن است که سلطان علی پدر این
محمود اصلاً خوشنویس نباشد ولی خوش خطی او موهم این است که باید از خاندان

زین الدین محمود کاتب بوده در خدمت استاد قدم چون قلم از سر

هنر مندان خوشنویس باشد از خطوط وی دیده ام :

یک نسخه دیوان امیرشاهی سبزواری بقلم و کتابت خفی خوش بارقم و تاریخ: کتبه المبد
المذنب محمود بن سلطان علی سنه ۷۶۹ که ظاهراً مقصود ۹۶۷ میباشد و ارقام را از
راست بچپ نوشته است در کتابخانه سلطنتی تهران .

یک نسخه دیوان قاسم انوار بقلم و کتابت جلی عالی بشیوه میر علی هروی و سیا رشیوا
و استوار که چنین تمام می شود :

قد وقع الفراغ من کتابته فی شهر ربیع الثانی سنه ثمان و خمسين و تسعمائة
هدار السلطنة بلخ علی يد الفقیر الحقیر محمود بن سلطان علی سنه ۹۵۸ غفر ذنوبه و دستر عیوه
در موزه آثار اسلامی ترک - استانبول .

صفحه ۷۶۹ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

محمود جعفری - شیخ :

خوشنویس گمنام قرن دهم و بخطوی یک قطعه از مرقمی در کتابخانه خزینه
اوقاف استانبول است بقلم کتابت خفی متوسط بارقم کتبه شیخ محمود الجعفری
بمزار متبرک گازر گاه هرات .

صفحه ۷۰۹ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

محمد حسین هروی :

در مناقب هنروران است که شاگرد میر محمد باقر بن میر علی هروی است تاریخ
وفاتش معلوم نیست . (۱)

ابوالقاسم رفیعی :

ملا محبعلی هراتی متخلص به هراتی از اساتید زمان و مشاهیر دوران دوازدهم
نویسان بنا ۴ روز کار بود پدرش ملا دستعلی از فضلی متبحر در علوم
و فنون آن عهد بود و پسر خواهر بهزاد نقاش که از مفاخر قرن نهم است
می بود در آغاز در کتابخانه سلطنتی سلطان ابراهیم میرزا کتبه او بود
و بسیار از کتب مهمه را بخط خود نوشت و بیشتر آنها را برای ابراهیم میرزا

(۱) صفحه ۱۱۸ خط و خطا طان

کرده هم چون نبی خامه کمر فرمان برداری بر میان جان بسته - گویند در اندک

تر جمعه میگرد چون شهره آفاق کرد بد و آوازه اش بگوشش شاه تهما سپ
اول (۹۳۰ - ۹۸۴) رسید ملا محبعلی را از هرات طلبید و در قز وین بحضور شاه
مقرر گردید تا در کتابخانه شاهي بکتابت مشغول شود و همواره از طرف
شاه و دربار بان مورد الطاف گو تا کوفت واقع میگردد بد تا اینکه اجلاس در رسید
و کتاب زندگانی در هم ریخت و در سال (۹۷۳) وفات کرد تا ریخ وفات
از این مصرع است:

(ملا محبعلی را شافع امام با)

صفحه ۸۱۴ نستعلیق نو یسان دکتور بیانی .

محمد قلی کتاب هروی :

بخط وی يك نسخه چهل حدیث در موزه کابل است بقلم دو دانگه و کتابت
خوش: تمت هند لار حین علی بد الحقیق محمد قلی الکاتب غفر ذنو به فی نار ریخ
شهر ربیع الاول سنه ثلث و خمین و تسعما ۹۵۲ .
ص ۹۱۱ نستعلیق نو یسان دکتور بیانی .
مظفر عبداللہ :

از کتابان نیمه اول قرن نهم در دربار سلطان ابراهیم میرزا تیموری نیز بسته است
بخط وی يك نسخه کلیات سعدی که بنام امیر مز هور بقلم کتابت خفی متوسط
نوشته است و چنین تمام می شود : تمام شد دیوان املاح الشعراء افضل السالکین
ناصر الملوك و اسلاطین افصح المتکلمین . زبدة الامار فین شیخ مصلح الدین مشرف المعروف
بسعدی رحمة الله علیه در عهد خلافت حضرت سلطان خلیل الرحمن
ابراهیم سلطان بار شاد جناب مخدوم و استاد م خواجه غیاث الدین محمد
فرج الله مد ظله . علی بد العبد مظفر بن عبداللہ اصلاح الله شاهما در شهر
سنه تسع و عشرين و ثمانی در کتابخانه دانشگاه پنجاب لاهور .
صفحه ۸۹۴ نستعلیق نو یسان دکتور بیانی .

محمد هروی مذہب :

از هنر مند ان خوش نویس کم نام قرن دهم است که جلی و خفی هر دورا

زحمت سواد خطه خط را بدست یاری نیزه قلم چنان در زیر نگین خرد
در آورده که خوشنویسان صحیفه عرصه عالم چون خامه سر از خط فرمان

خوش می نوشته است و بخط وی دیده ام .

يك نسخه سبحة الا برار جامی بقلم و کتابت خوش بارقم و تا و بیخ: کتبه الامید
محمود المذهب الهروی غفر الله فی شهر سنه ۹۵۱ در نزد کتابفروشی تهران و يك قطعه
از مرقع بقلم دودانگك خوش بارقم: کتبه محمود المذهب و کایات مولانا جامی قدس سره
در کتابخانه خزینه اوقاف استانبول و يك قطعه بقلم دو دانگك بسفید آب بارقم: کتبه
المناب محمود المذهب غفر ذنوبه و سترعیو به در مجموعه نگارنده .

صفحه ۸۶۱ مستملیق نو یسان دکتور بیانی .

محمد هروی :

از خوشنویسان زبر دست گم نام قرن دوازدهم است و بخط وی دیده ام .
يك قطعه از مرقعی بقلم چهار دانگك خوش: کتبه محمود هروی سنه ۱۱۲۲ در
کتابخانه سلطنتی تهران يك قطعه بقلم دو نیم دانگك خوش: کتبه محمود هروی سنه
۱۱۳۲ در مجموعه نگارنده .

صفحه ۸۹۱ مستملیق نو یسان دکتور بیانی .

محمود هروی شیخ :

از شاگردان جعفر بایسنقری است مستملیق را خورش و اقلامش گانه را یسان
استادان طراز اول می نوشت شیخ محمود ابتدا نزد پیر بود ا ق بن جهان شاه
قرا قو یونلو با امرر کتبات مشغول بود . همچنین مناسبت در بعضی آثار خود پیر
بود ا قی سرقم کرده است پس از آنکه حکومت از خاندان قرا قو یونلو به آ ق
قو یونلو منتقل شد سال ۸۷۴ شیخ محمود بدر بار سلطان یعقوب بن او زن حسن
بیوست و در کتباته این امیر هروی در کنار کتبات برداخت مرقعی
بسیار نفیس از متر و کات سلطان یعقوب اکنون در کتابخانه خزینه اوقاف
استانبول است این مرقع ۳۹ قطعه بقلمهای مختلف و با رقمها و تار یخها دارد از
جمله: کتبه الامید المذهب المحتاج الی رحمة الملك الباقی شیخ محمود پیر بود ا قی
احسن الله احوالهما فی سنه احدی و سبعمین و ثمانی مائة رقم دیگر: کتبه الامید المذهب

او بیرون نکردند خصوصاً نستعلیق که چنان نوشت که کتاب زمان از حیرت سر خامه به کز لک دندان قطع میگردند . در تاریخ نهصد و بیست و پنج

شیخ محمود الکاتب اصلاح الله شانه اهدا و کتبه العبد القریب شیخ محمود اصلاح الله شانه اهدا فی شهر الله الا صم رجب المرجب سنه احدى و سبعین و ثمانمائه - دیگر کتبه العبد شیخ محمود فی سنه سبع و سبعین و ثمانمائه و چند رقم مختلف دیگر هم دارد که صرف نظر نمودیم .

صفحه ۹۱۲ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

مظفر علی شیروانی :

از کاتبان کم نام قرن دهم و یک نسخه هشت بهشت بخط وی در کتابخانه ارگ است بقلم کتابت متوسط با تاریخ ورقم تمت الکتاب بعون الملك الوهاب فی تاریخ اوایل شهر رجب المرجب سنه احدى و سبعین و ثمانمائه کاتب العبد السلطانی مظفر علی شیروانی .

صفحه ۸۳۳ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

محمد محسن هروی :

از خوشنویسان کم نام قرن دهم است از شاگردان میر محمد باقر بن میر علی هروی است . یک نسخه نصیحت نامه خواجه انصاری بقلم دو نیم دانگه خوش با رقم کتبه محمد محسن الهروی غفر ذنوبه و یک قطعه از مرقع بقلم دو دانگه و نیم و دو دانگه خوش یا جمله (بدا در السلطنة هرات تحریر یافت فقیر المذنب محسن الکاتب الهروی) در کتابخانه خزینه استانبول .

صفحه ۸۳۲ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

محمد محسن مصور :

از کاتبان خوش نویس زبردست کم نام قرن نهم و دهم و بخط وی یک نسخه دیوان حافظ در موزه کابل است که برای سلطان حسین میرزای بایقرا (۸۸۲ - ۹۱۱) بقلم کتابت جلی عالی نوشته کرده است .

بواسطه انقلاب زمان از خراسان بر رسم الخط سرخط تعلیم روزگار دیدا ما
 زمانیکه جریده عمرش با نجام رسید در شهور سنه ۹۵۴ هـ، ق کرام الکاتبین

صفحه ۸۶۶ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

محمد مومن هروی :

برادر محمد حسین مجلد صحاف زبر دست و پسر شاه محمود هروی است که سلهها
 با برادر خود در کتابخانه خان خانان بکارهای هنری اشتغال داشتند محمد مومن
 نستعلیق جلی و خفی هر دو را استناداً می نوشت . محمد مومن همچنان
 در خدمت خان خانان بود تا در گذشت ر بنا بر این در سال ۱۰۲۵ تاریخ
 تألیف مآثر رحیمی در گذشته بود از خطوطوی یک نسخه شاهنامه فردوسی در دو
 مجلد از سلسله کتابهای که برای خان خانان نوشته است بقلم کتابت عالی هارقم :
 محمد مومن بن شاه محمود الهروی فی شهر سنه ۱۰۱۳ در کتابخانه ملک تهران
 یک نسخه دیوان امیر شاهی بقلم کتابت خوش با تاریخ ورقم کتابت الکتاب بعون
 الملك الوهاب بتاریخ شهر محرم الحرام .
 سنه احدی و سبعین و تسعمایه علی هدای المبدأ المذنب محمد مومن بن محمود الکاتب
 غفر ذنوبهما و ستر عیو بهما بدار السلطنه مرات حمیت عن الآفات و الایلیات
 در مجموعه آقای مهندس عباس میرزا .
 تهران یک نسخه رساله موجو دات فارسی از میر سید شریف بقلم کتابت خفی که
 چنین تمام میشود : این نسخه شریفه فی شهر ر سنه ثمان عشر و الف من هجرة
 النبویه کتبه المبدأ محمد مومن الهروی در کتابخانه مرحوم حاجی سید نصر الله
 تقوی تهران .

صفحه ۸۹۱ نستعلیق نویسان دکتور بیانی .

محمود هروی :

کاتبی است معاصر شیخ محمود هروی و این یک شاعری است که هنگام
 تألیف مجالس النفایس سال ۸۹۶ جوایبی بود . است نوایی گوید که
 نستعلیق را خوش می نویسد و لی دماغش ضعیف و سودایش قوی است .

روز نامه حیاتش را بتوقیع مہمات ختم گردانید . در ولایت بخارا در مزار فائز الانوار قطب الاخیار حضرت شیخ سیف الدین مشہور بخواجه فتح آباد مدفون گشت میرزا بیگ دیوان بیگی از ظرفای زمان بود تاریخ فوت مولانا را بخامہ باقوت ہمہ وبقلم مانی شیم چنین رقم کرده : در اینجا ہ۔م۔ان ربا علی فوق ل ذکر را کہ۔ہ از تذکرہ مذکر احباب ذکر کردیم تذکار مینماید معلوم میشود کہ خود صاحب کتاب ہم سہواً ۹۵۱ را ۹۵۳ نوشته است مگر عبدالمحمد صاحب کتاب پیدایش خط وخطاطان بطوریقین می نویسد کہ میرعلی ہروی درسنہ ۹۶۶ ہجری فوت (۱) و بہ نزدیک مقبرہ شیخ یوسف الدین مدفون گشت وازین معلوم میشود کہ استاد پس از مدت های طولانی مجدداً عزم وطن کردہ و بہ ہرات مراجعت نمودہ است این ہم ناگفتہ نماید کہ میگوبند میرعلی ہروی ہفتاد سال عمر نمود .

میر ولی :

اصلاً از سادات جلیل القدر ہرات است بکابل متوطن گردیدہ و مسکون چہاردهی از مضامین کابل بودہ است . در خوشنویسی مہارت داشتہ در سنہ ۱۳۱۰ بکابل وفات یافتہ است . آثار خطی او بنزد ذوقمندان خط موجود است

((ن))

نامی :

مولانا نامی از مردمان سبزوار ہرات است و در بار سلطان حسین با یقرا ہم گاہ گاہی بار می یافت . طبع ظریف و شوخی آمیزی داشت و ہمیشہ بانشاط و خندان می بود در زمان خود بہ خوشنویسی شہرت داشت مگر بعضی ہا شاید بہ نسبت رقابت و ہمچشمی خطوط او را نمی پسندیدند وازان بد میگفتند چنانچہ میرعلی شیرازی در تذکرہ معر و ف خود می گوید : (۱) «مولانا نامی از ولایت سبزوار است و بانشاط و

(۱) صفحہ ۱۷۷ پیدایش خط و خطاطان .

(۱) صفحہ ۱۶۲ لطائف نامہ ہجری .

خط نستعلیق شهرت تام داد اما او را هیچ منشی پسند نمی کند
به تخصیص مولانا عبدالواسع و خط نستعلیق او را هیچ خوشنویسی
قبول ندارد.»

درین شکلی نیست که مولانا نامی خط را خوب می نوشت مگر اینگونه
چرا آنرا پسند نمی کردند چیزی نمی توان گفت جز اینکه خوشنویسان
وقت باوی رقابت و حسدورزی داشتند.

نجفعلی سلمانی :

نجفعلی هروی پسر یکی از منوالین محله حوض کشمیر یان بلده هرات است
او نزد میر عبدالرحمن خطرا بدرجه استادی رسا نید چنانچه گویند میر عبدالرحمن
در آخرین مشق که با و داد مصرع ذیل را نوشت :

قایم مقام شد بخط من نجفعلی

شهرت دارد که نجفعلی خطوط خود را بنام میر عبدالرحمن مضا میکرد و وقتی
به نسبت استادش بکنوع گستاخی نمود میر ازو سخت رنجید و او را نفرین کرد بعد
ازان نجفعلی بمرض جنون مبتلی گردید چون قدرعی بهوش آمد از خطاطی
دست کشید و در حمام امام هدلاکی مصروف گردید ازان است که او را نجف
سلمانی یا نجف دلاک میگویند.

گفته میشود که چون میر عبدالرحمن وفات یافت به نجف علی تکلیف کردند
که لوح مزار استادش را بنویسد از شنیدن این تکلیف بشدت گریست و قبول
نکرد هر قدر پول زیاد با و اجرت قابل شدند نپذیرفت.

بالاخره نو شتن لوح مقبره استادش را باین شرط پذیرفت که هر قدر
خطها که از میر عبدالرحمن مانده با و بدهند خطوط استادش را گرفت و لوح را نوشت و خطوط
مدکور را در یک جزو دانی تا پایان عمر محفوظ میداشت. یکی از نجاران که
با نجفعلی آشنایی داشت گوید :

روزی نجف بدکان نجاریم آمد، با دلنگی تمام بنشست و میگر بست ازو سبب
گریه اش را پرسیدند جواب داد اخیراً قلمدان کشمیری نهایت زیبا را از جیب خود
کشید که ها دوات نقره و قلم تراش و قلم قطع مهیا بود، تیشه نجاری را گرفت
و قلمدانرا با همه اسبابش به تیشه نرم کرد بعد از آن دست خود را با لای چوب نهاد

نمونه خط نستعلیق نجف علی تفصیل در صفحه ۱۸۲

تزين بزودك تزين استرودك اعزك

والله اعلم

ما خذت واهتجج ما قبلها لقلب

قد وقع السراخ من شين بذا الفضا شرفه الميا

اليمونة المورسود بالكاف المحو على الاجاز والى له

عن لاطار للعلم استرقي الشارق

المعارب الشيخ بن الحاسب

عن ايفت حبا والله واحترم نور الدين بن طاهر العياض

بولم شين الساديس من شوسمان المعظم بن اربعين الف

خط نور الدين بن ملا محمد قيساني

تفصيل در صفحه ۱۸۴

نجف سلما نی :

نجف علی هر وی الاصل و در خوشنویسی شاگرد میر عبدالحمن معروف است
پدرش او را به آن استاد جلیل القدر جهت تحصیل خط سپرد و بانندک
زمانی بکرسی استادی نشست روزی میر عبدالحمن یکی از قطعات خطی
او را ملاحظه و با سرودن این مصرع از وی نوازش نمود :
(قائم مقام شد بخط من نجف علی)

روش او در خوشنویسی مخصوصاً در نستعلیق عیناً اسلوب میر عبدالحمن است
گاه گاه نجف علی بر ای اینک که ارزش خطوط خود را بلند برد
باشد در زیر قعات و مر قعات خود میر عبدالحمن هر وی امضاء می نمود
اما استاد بزرگوار او ازین رویه وی آگاه گردید و ملول شده و او را
سرزنش کرد .

و تیشه را بلند کرد تا انگشتانش را قطع کند تیشه را از دست او گرفتند و
بحالت مصروع بیهوش افتاد . سال وفاتش معلوم نیست .

(مولانا) نورالدین مروی :

این مولانا بهمه خطوط مخصوصاً نسخ مهارت داشت فکری سلجوقی مینویسد :
وقتی ورقی را بخط نستعلیق از قلم موصوف یافته که تضمین دو دانگ و نیم بود
چنین امضاء کرده بود : (نورالدین محمد القوریانی) اگر نورالدین سخا هر وی
و نورالدین محمد غوریانی بکفر بود . بسا شد او در نستعلیق نیز
دست داشته .

وفات نورالدین مروی را در سال ۱۰۵۰ نوشته اند .

(مولانا) نظام الدین :

او داماد زین الدین محمود است شنیده میشود که کلیات میر شیخ سبیلی را
که بخط ملا یعنی (مولانا سلطانی) ناتمام مانده بود وی با تمام رسانید، او
در سال ۹۳۵ وفات یافته است :

نجف او آخر عمر را به عسرت و پریشان حالی گذرا نیده چنانچه از همین سبب است که پسانها خوشنویسی را ترک گفته و به شغل سلماننی پرداخته و به نجف سلماننی معروف گشته است .

نگاهی :

مولا ناحاجی علی نگاهی از مشاهیر خطاطان هرات است شخص بسیار نامور و محترم بود در زمان سلطان حسین بایقرا زندگی میکرد و محل سکونت او در شهر هرات به محله مقریان وقوع داشت . چون صنعتگر ماهر و شاعر خوش طبعی بود میر علی شیر نوائی او را بسیار دوست و عزیز میداشت چنانچه از جمله کاتبان و خوشنویسان رسمی خط خراسان بود از جمله خطوط مختلفه خط نستعلیق را خیلیها خوب می نوشت و روش خطش بسیار پخته و محکم بود . لطافت سخن و شیرینی گفتار او معروف است . مگویند شخص فوق العاده پاکیزه نهاد و بی آرایش بود . اگرچه صورت زندگانی او مفصلا معلوم نیست ولی به آنهم می توان گفت که تا حدود ۹۶۵-۹۶۰ و یا زیاده بر آن حیات داشته است زیرا صاحب تحفه سامی میگوید (۱)

(از هرات تست و اوقات بکتابت نید و هر روز چهار بار فیون میخورد) و از مطالعه این چند کلمه معلوم میشود که نگاهی تا ۹۵۷ که سنه تالیف تحفه سامی است حیات داشته است .

خلاصه نگاهی نه تنها از پهلوی صنعت خوشنویسی شهرت حاصل

(و)

ویسی :

مرحوم علی احمد امینی مؤلف این کتاب در آخر غلطنامه که در مولفه خود ترتیب داده تحت عنوان تصحیح نوشته است :

(در صفحه ۱۱۲۲ این کتاب ترجمه حال ویسی مروی غلطی وارد شده)

(چون در موقع نگارش کتاب نگارنده بقلت مأخذ و مدارک درین قسمت مواجه بودم

(۱) ص ۱۶۱ تحفه سامی طبع تهران .

نمود بلکه اشعار او نیز رنگین است و میتواند او را از جمله استادان شعر نیز محسوب نمود . از او است :

با بتان دل شرح در دبی نوائی میکند دردمندی از درد لها آدائی میکند

ویسی : در هرات دو ویسی میزیسه که هر دو هم خطا طو هم شاعر بوده اند و یکی در دوره سلطان حسین با یقرا از ندگی میگردود دیگری بعد تر بوده که زمان حیات هر دو از هم زیاد فاصله ندارد .

ویسی که بعد از دوره سلطنت حسین بوده در خوشنویسی شهر آبی بسزا داشته و طبع او در شعر فوق العاده بلند و متین بوده چنانچه این غزل او مدعای ما را ثابت میسازد :

مدام چهره ام از خون دیده رنگین است

گلی که چیده ام از باغ عاشقی این است

ز بان میندزدش نام چون دعا کفایت

که گفته اند دعاها برای آمین است

بس است قوت دل و جان خسته فرهاد

حلاوت سخنی کز زبان شیرین است

مثال یار که یکدم ز چشم تر فرود

بجای مرد مک دید جهان بین است

مگو بنظم تو تحسین نکرد ویسی ، یار

که یک تبسم او صد هزار تحسین است

(اشتباهاتی در آن روداده که ذیلا توسط یادداشت دو ستانه آقای فکری سلجوقی)

(که در شماره ۲۴ صفحه ۱۱) مجله آریانا نشر شده است اصلاح می شود .

بعد از تلگراف فوق مرحوم نعیمی نوشته مرحوم فکری را که مدرك تصحیح شرح

حال ویسی که خودش نوشته ، قرار داده است سراپا نقل کرده و در مقابله این دو

نوشته واضح میشود که نعیمی يك نفر ویسی را معرفی کرده که در آرن دهم هجری

میزیسته حیات او را در سال ۹۸۰ یا ۹۸۵ دانسته . ولی در نوشته فکری دو ویسی

معرفی شده که هر دو هردی بوده اند و دومی حسین ویسی است که نعیمی نوشته

مولینا و یسی تا مدتی بهرات می بود سپس عزم کعبه شریفه نمود و قرار لطفاً یفنامه فخری ازین مسافرت بازنگشت و در حین جها نگر دی جها تراوداع گفت (۱) مگر از روی بعضی ما خذد بگر چنین بر می آید که ویسی در بین راه مراجعت از کعبه شریفه فوت نکرد بلکه بعد از ادای فریضه حج بز یارت مدینه منوره رفت و در آنجا متوطن شده و یسی فقیر و بی بضاعت بود و ما نند دیگر خوشنویس و یسان نخو است جاه و مقام می را اشغال نماید .

طوری که در تذکره مذکور الاحباب مولفه مولینا سید حسن بخاری است که اصل نسخه آن در موزه برلین حفظ است و نقل آن قرار نوشته فکری سلجوقی در کتاب بخانه فاضل هاشم شایق افندی است اما دارالفنون کابل می باشد درین نسخه که بخط مولانا و یسی تحریر یافته در آخر آن مینویسد :

ویسی هر وی مجاور خاک حرم

در راه نیان کمتر از خاک قدم

در ۸۵۳ این نسخه نوشت

اورا بدعا یاد کنند اهل گرم

ازین رباعی که از خود مولانا ویسی است ثابت است که تا سال ۹۸۴ هـ

مولانا ویسی مجاور حرم بوده و تذکره مذکور را در زمان مجاورت خود استنساخ کرده است بعضی میگویند : مولانا بعد از مدت طولانی اقامت در عربستان با الاخره عزم هندوستان نموده و در آنجا وفات یافت .

و اولی در عصر سلطان حسین میز بسته .

مینی بر آن نگارند که این کتاب را برای طبع دوم مهیا می سازم قرار تذکر فوق که مولف داده نوشته او را از روی نوشته مرحوم فکری تصحیح و صورت صحیح آنرا فوقاً نگاشتم . شایق

حسب نوشته استاد فکری سجدلوقی که در مجله آریانا نگاشته و یسی هر وی نسخه نفحات الانس حضرت مولینا جامی را نوشته که در موزه هرات بخط او محفوظ است و آنرا بخواهش شاعری متخلص بشفائی در سنه ۹۷۴ در مکه نوشته است چنانچه تاریخ تمام و محل کتابت آن چنین ثابت شده است.

یافت این نسخه چو در مکه ز اتمام شرف

زادها الله بتارک و تعالی شرفا

ویسی بی سر و پا کرد کتابت آنرا

بشفائی که معین بود و نصیر فقرا

بعد ازان جمعی از احباب مقابل کردند

بخط حضرت مخدوم می اعظم مالا

ساخت کتابت (کتاب نفحات جامی)

سال تاریخ تمامیش زیاده است (اما)

(از جمله کتاب نفحات جامی که ۱۰۱۶ میشود کلمه (اما)

را ۴۴ میباید شد کم کنیم ۹۷۴ میماند)

فکری که بوجود دو نفر ویسی هر وی قایل است طوریکه در مجله آریانا

نگاشته است نفر اول همان است که فوقاً شرح دادیم نفر دوم ویسی هر وی

است که با سلطان حسین بایقرا معاصر بوده شرح حال او قرار آتی است:-

لطائفنامه قجری در باره او می نویسد :

« و »

(مولانا) ولی الله هر وی :

او به ملاولی قلندر معروف بود . هم مذهب و مصور و هم خطاط بود و کتیبه

نویسی می نمود .

در عصر سلطان حسین و امیر علی شیر نوایی میزی بسته و علاوه بر نقاشی در

نگاشتن اقسام خطوط خصوصاً ثلث استاد ماهر بوده . کتیبه ثلث سردر مسجد

زیارتگاه نمونه هنرمندی او در خط ثلث است که مقاسفانه از میان رفته و اندکی

از آن باقی است .

مولانا ویسی بکامی شہرت داشت اما شعر ہم میگفت با وجود آن سادہ و گول بود چنانچہ فقیر بلکہ اکثر یاران تعجب کرده می گفتند کہ آیا او بدین سادگی نظم چون میگوید.

غزلہایش بدست نیست دیوانی ہم دارد و این مطلع از اوست :

رفتم بسیر مرغ و طواف بنفشہ زار آمد زہر بنفشہ مرا بوی زلف یار

گویند ویسی سفر اختیار کرد و در آن سفر بہ منزل آخرت رسید .

لطائفنا مہ فخری در شرح حال مولانا ساغری چنین می نویسند :

در مجلسی کہ حضرت مخدوم می نور ا (مراد حضرت جا می است) عزیمت سفر مکہ نمود ویسی و ساغری اظهار کردند کہ در ملازمت باشند اما در وقت رفتن ویسی بہانہ کرد کہ در از گوش ند ارم و ساغری ہم بہانہ ٹی بر انگیخت و ہر دو از دولت آن سفر محروم ہما ندند امیر و شیخ مسہیلی این قطعہ را برای ایشان گفت :

و یسی و ساغری بعزم حرم

گشتہ بودند ہر دو شان سفری

لیک ازان را ہر دو و ما ندند

آن یک از بی خری و این زخری

((ی))

یحییٰ سبیک :

از افاضل دیار خراسان بشمار میرود بعضی ہا مانند دولتشاہ سمرقندی (۱) و مولانا غلام محمد ہفت قلم دہلوی (۲) اورا از

(۱) ص ۱۶۸ تذکرہ دولتشاہ چاپ بمبئی .

(۲) ص ۴۷ تذکرہ خوشنویسان طبع ہند .

نیشاپور میداند .

او همعصر شاهرخ میرزا بوده در خوشنویسی و شاعری شهره زمان خود
نشر را فوق العاده روان و زیبا می نوشت و در اشعار خود به چندین اسم
متخلص بود: گاهی، واسطی، زمانی، اسراری، چندی، افحاحی، و موقعی
فتاحی و خماری تخلص کرده است از اشعار اوست :
آن ترک که صدخانه کمانش ز پی انداخت سویت فکنم گفت خدنگی و نینداخت
و ل---

ایکه دور لاله ما غر خالی از می می کنی رفت عمر این داغ حسرت را دو اکی می کنی ؟
از رسائل مولانا یحیی یکی منظومه خوا بنامه است که باین فرد شروع میشود:
ای برون و صفت ز تعبیر و کلام دور بیدار و روح لا ینام
و از مؤلفات منشور او دو رساله معروف است یکی شبستان خیال و
دیگری حسن دل . در سنه و فوات او اختلا فوات است بعضی فوت او را
در سنه ۸۵۱ (۱) و برخی در سنه ۸۵۴ مینگارند (۲)
یقینی :

مولانا یقینی از تولد یا فتحان شهر باستانی هرات است در لطافت طبع و
قریحه سر شار شاعرانه خویش شهرت تامی دارد ، در کتابت
و خوشنویسی نیز معروف است خط نستعلیق را منجمله خطوط متداوله
زمان خود ب می نوشت و در عصر فرخنده هرات یعنی در زمان سلطنت سلطان
حسین بایقرا امرار حیات داشت جزئیات و تفصیل زندگانی او بکلی مجهول است
یوسف شاه کاتب :

از جمله خوشنویسان هرات بود طبع شعر هم داشت و کاتب
تخلص می نمود اقسام خطوط متداوله عصر را استاده می نوشت و با
سلطان حسین بایقرا و میرعلیشیر نوائی همعصر بود . (۳) خاتمه . علی احمد نهبی

(۱) س ۱۶۸ تذکره دولتشاه طبع بهی .

(۲) س ۱۴۸ جزو سوم جلد سوم حیب السیر .

(۳) س ۸۶۱ ریاض اشعار و اوله داستانی .

بخش دوم

نقاشات و خطاطان معاصر

هرات

تتبع و گردآوری میر عبد العلی شایق

1324

مكتبة دار الفکر

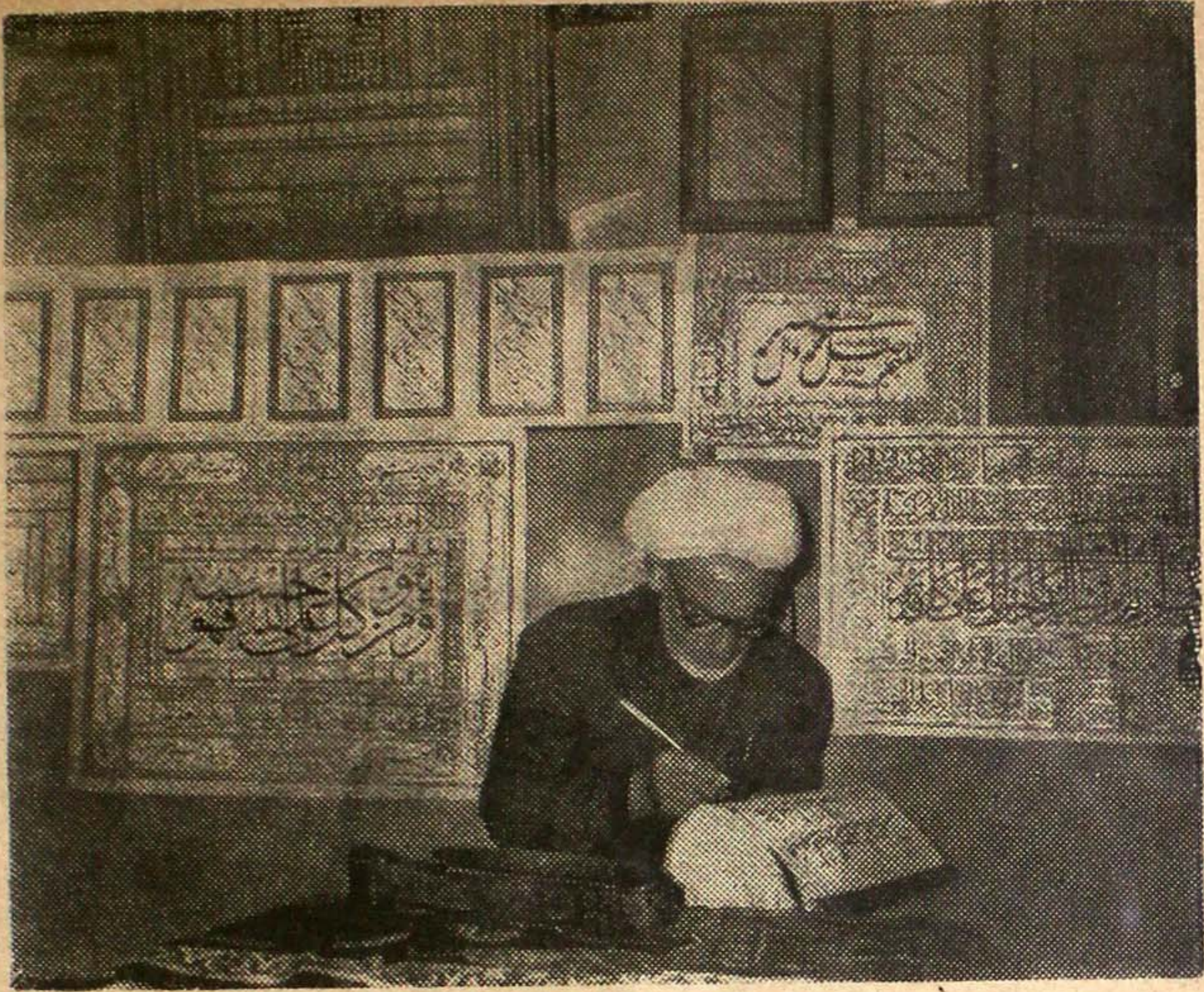
کتابخانه

کتابخانه

استاد محمد سعید مشعل با فضل احمد منصورى شاگرد او در اطاق كارش

استاد محمد علی عطار در اطاق کارش

مقدمه

هنروران معاصر که درین مجموعه معرفی میشوند همان ذواتی هستند که در قرن اخیر میزیستند اعم از آنانی که تاکنون در قید حیات میباشند و یا آن عده که از وفات او شان زاید از یکصد سال نگذشته و بسا مردم ما او شان را دیده اند و حالات شان از اولاد و فامیل شان بدست آمده می توانند این تصمیم برای آن است که بتوانیم در حفظ نام و آثار معاصرین خدمتی انجام دهیم که برای نسلهای آیندگان یادگار قناعت بخشی باشد. و تعدادی بدست آید که از آنها اثری تألیف گردد. رجال تاریخ مملکت ما که بزرگترین سرمایه افتخار ما میباشند متأسفانه بسا از او شان سوانح حیات شان تاریک است و تعدادی از آنها بحدی مجهول الهویه مانده اند که دیگران او شان را از خود میدانند.

البته این قصور ناشی از اینست که در قرون سالفه ذوق تاریخ نویسی کمتر بوده و بسا رجال تاریخ مملکت در دوره حیات خود هاشناخته نشده اند و آنانی که شناخته شده اند قدر نشده اند و روی هم رفته معاصرین آنها او شان را معرفی نکردند و بعد از آنکه مدتی از دوره زندگی شان سپری شده مورخین در جستجوی نام و نشان آنها بر آمده اند و کوچکترین ذکری اگر از معاصرین شان در باره سوانح آنها یا یافته اند آنرا روشن ترین سند تاریخ خودها قرار داده اند و در سوانح بسا از او شان اختلاف مورخین بحدی است که حقیقت حال در عمیق ترین پرده خفاء مانده است.

مبغی بر آن من کوشیدم تا هنرمندان معاصر را روشن تر معرفی کنم ولی مع الاسف از موانعی که در هر یک از خدمات اجتماعی

موجود است که مهم ترین آنها کم ذوقی محیط است، باین غایه طوریکه شاید رسیده نتوانستیم و تا آن حدی که توانستیم همین است که خوانندگان محترم از آن استفاده می نمایند.

در مقدمه متذکر شدم که دو استاد بزرگ نقاشی و خطاطی داریم که امروز بازار هنر هرات را بحدی گرم دارند که در دستگاه نقاشی و خطاطی این دو تن هنر مند معاصر، دوره های پر افتخار تار یخی زمان استاد بهزاد و استاد میر علی هر وی پیش نظر ما تجسم می نماید.

این دو استاد یعنی حاجی محمد سعید مشعل و ملا استاد محمد علی عطار هر کدام را در ردیف نامهای شان بخوانندگان محترم معرفی خواهم کرد.

اینک بیاری خداوند «ج» درین بخش مختصر وارد می شوم و آنچه گرد آورده ام بمطالعه ذوقمندان میرسانم.

واز آن ذواتی که فوتو و اثر هنری شانرا وقتاً بدست آورده توانستیم و کلیشه اش بدسترس ما رسیده البته قیافه و نمونه هنری شان نیز عرضه خواهد شد و آنانکه بدرخواست ما که در روز نامه وقتاً نشر شده ملتفت نشوند و فوتو و نمونه اثر شان تا زمان معهود بما نرسیده و از نشر باز مانده معذرت ما را خواهند پذیرفت.

نا گفته نماند که درین بخش معرفی و نشر آثار همان هنرمندانی اقدام کردیم که یکی از دو استاد بزرگ که تذکر دادم من حیث ارتباط رشته هنری، او شانرا هنر مند دانستند.

میر عبدالعلی شایق

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حصه اول

نقاشان معاصر

((ب))

باختر کا بلہی :

ولادتش در کابل صورت گرفته اما در ہرات میزیستہ و از شاگردان میرزا رضای ہروی معروف بآزر بايجانی بودہ کہ او نیز از زمرہ نقاشان معروف ہرات است .
 طوریکہ مرحوم فکری سلجوقی تذکرہ ادہ (۱) از نقاشان قرن اخیر است .
 زیادہ بران ازو معلوماتی در دست نیست .

بلقیس مشعل :

بنت الحاج استاد محمد سعید مشعل کہ مخبر مند بزرگ معاصر ہرات است . تولد او در سال ۱۳۳۱ھ، ش صورت گرفته و

(بلقیس مشعل)

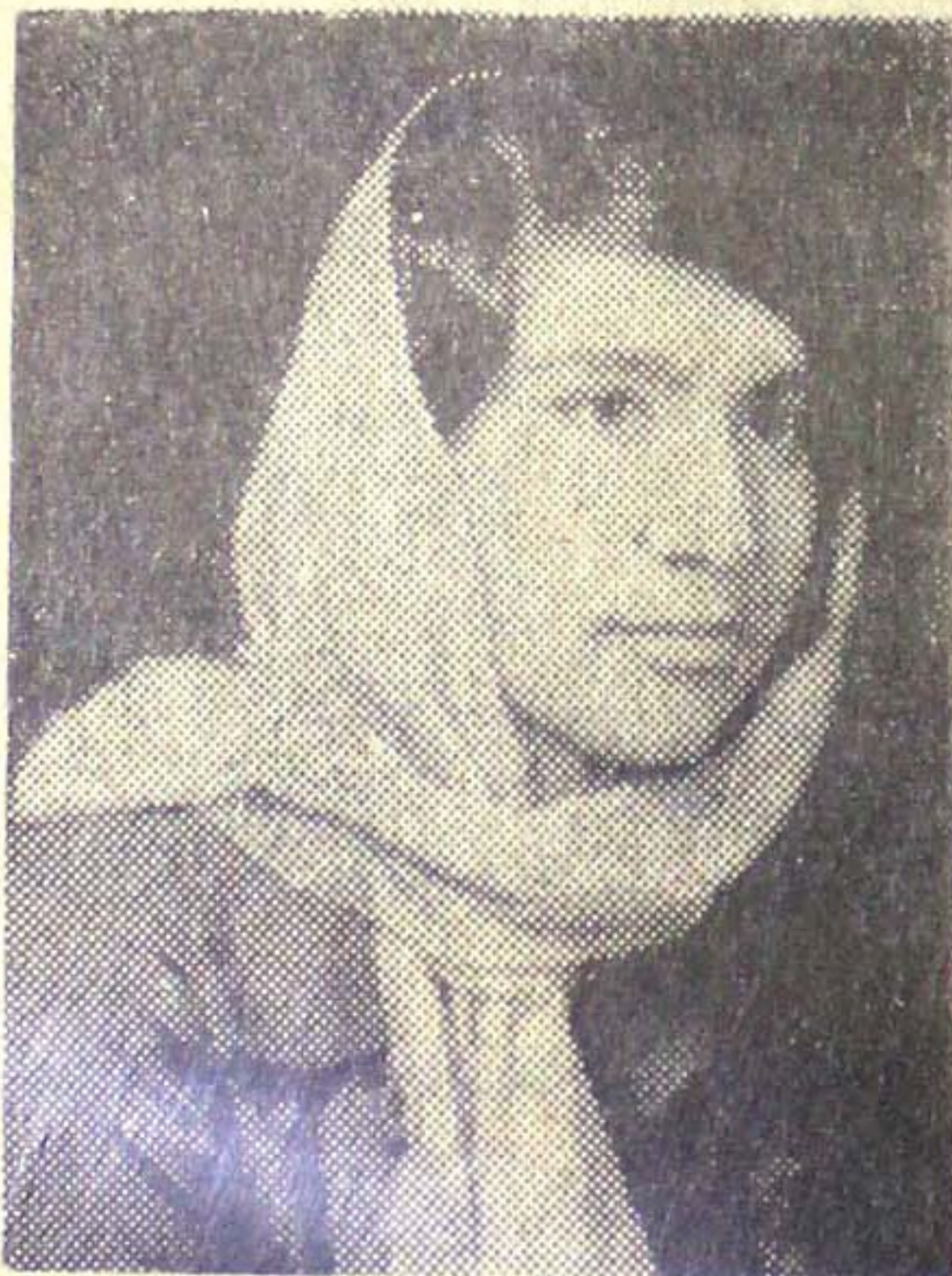
تصویر جامی اثر بلقیس مشعل

از صنف ۱۳ دارالمعلمین هرات فراغت حاصل نموده و هم‌زمان
فطری که در زادگان این سرزمین همزواج است و هم‌استعداد
و رانی و هم‌روش فامیلی محرز است که هنر می‌ماند و او را بهتر
از سایر تلامذات این مکتب مجمل فراگیرد امید است در آینده
یکی از هنروران نامی این محیط بار آید.

(ح)

حمیده اعتماد :

حمیده بنت حاجی فضل الدین اعتماد و لادتش در سال ۱۳۳۷ در
هرات بوده فرغ التحصیل صنف ۱۳ لیسه مهری هرات است و از
صنف ۱۳ دارالمعلمین عالی هرات نیز فراغت یافت در مکتب انصاری
بوظیفه معلمی شمولیت دارد.

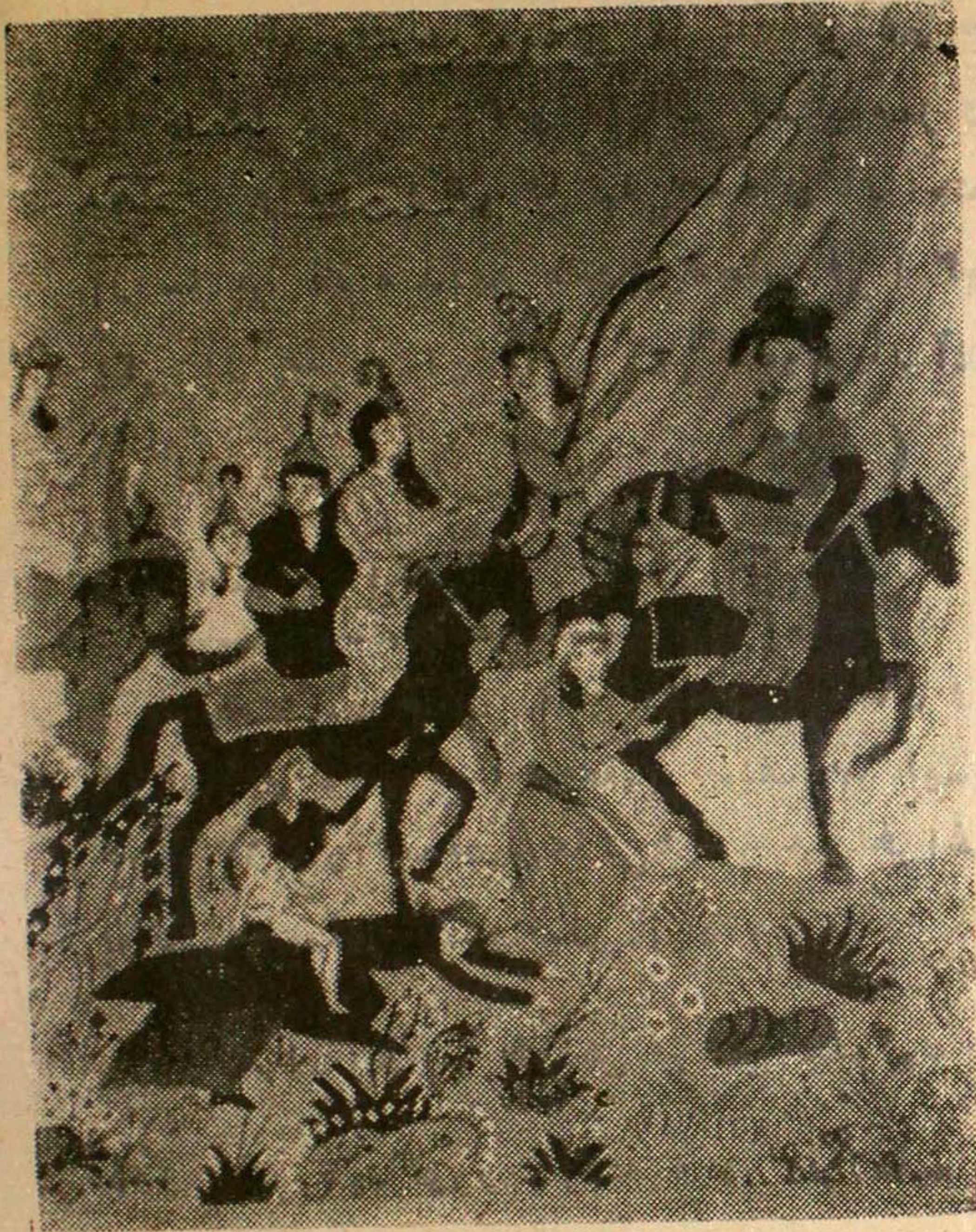
وی قرار نوشته خودش از سن طفولیت
ذوق هنر می‌توردا داشته و در اثر تعلیم
و تشویق استاد مشعل این هنر را فرا گرفته
و از شوق سرشاری که در هنر دارد امید است
درین رشته مرآت کمال را بی‌یابد.

حمیده اعتماد

(خ)

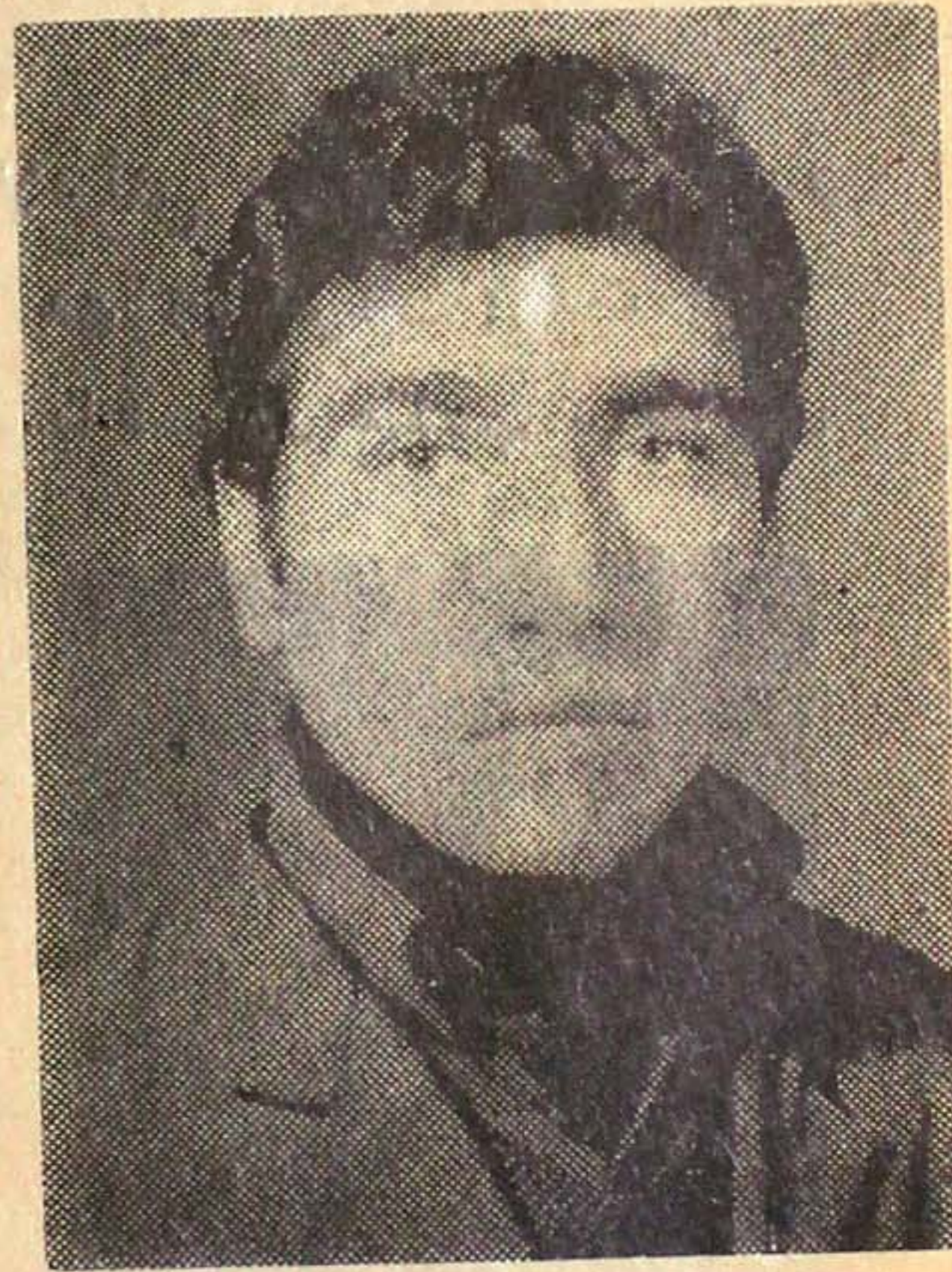
خلیل احمد :

خلیل احمد ولد مرحوم مولوی یار محمد ساکن قریه غنبر مر بو ط و اسوالی

عروسی شهزادگان تیموری
اثر خلیل احمد

گرخ فارغ التحصیل
صنف ۱۴ دارالمعلمین
هرات میباشد .
در رسم و مینا تور از
تلا مید با ذوق مکتب
استاد مشعل است .

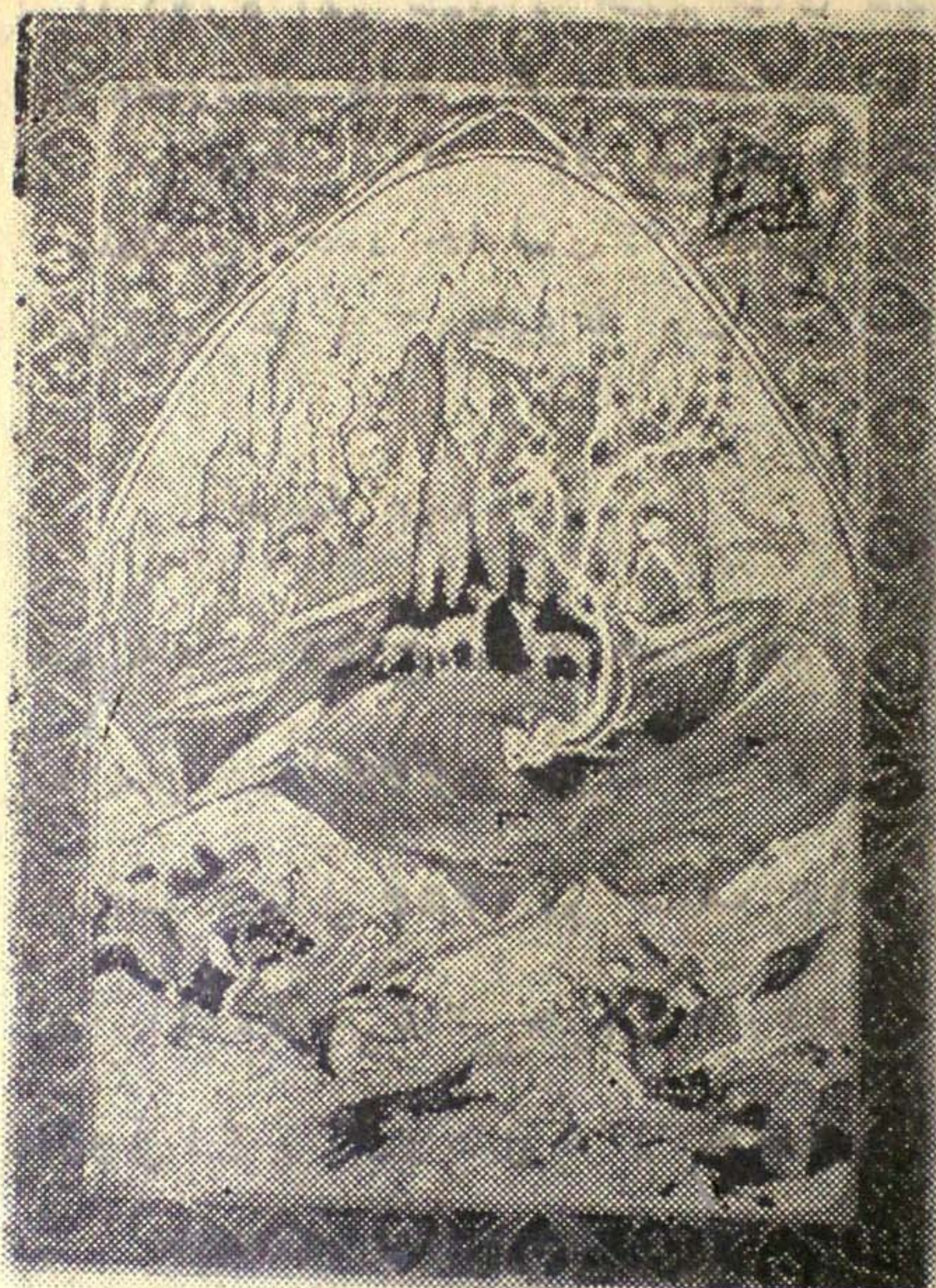
خلیل احمد تیموری

(میر) . خلیل احمد :

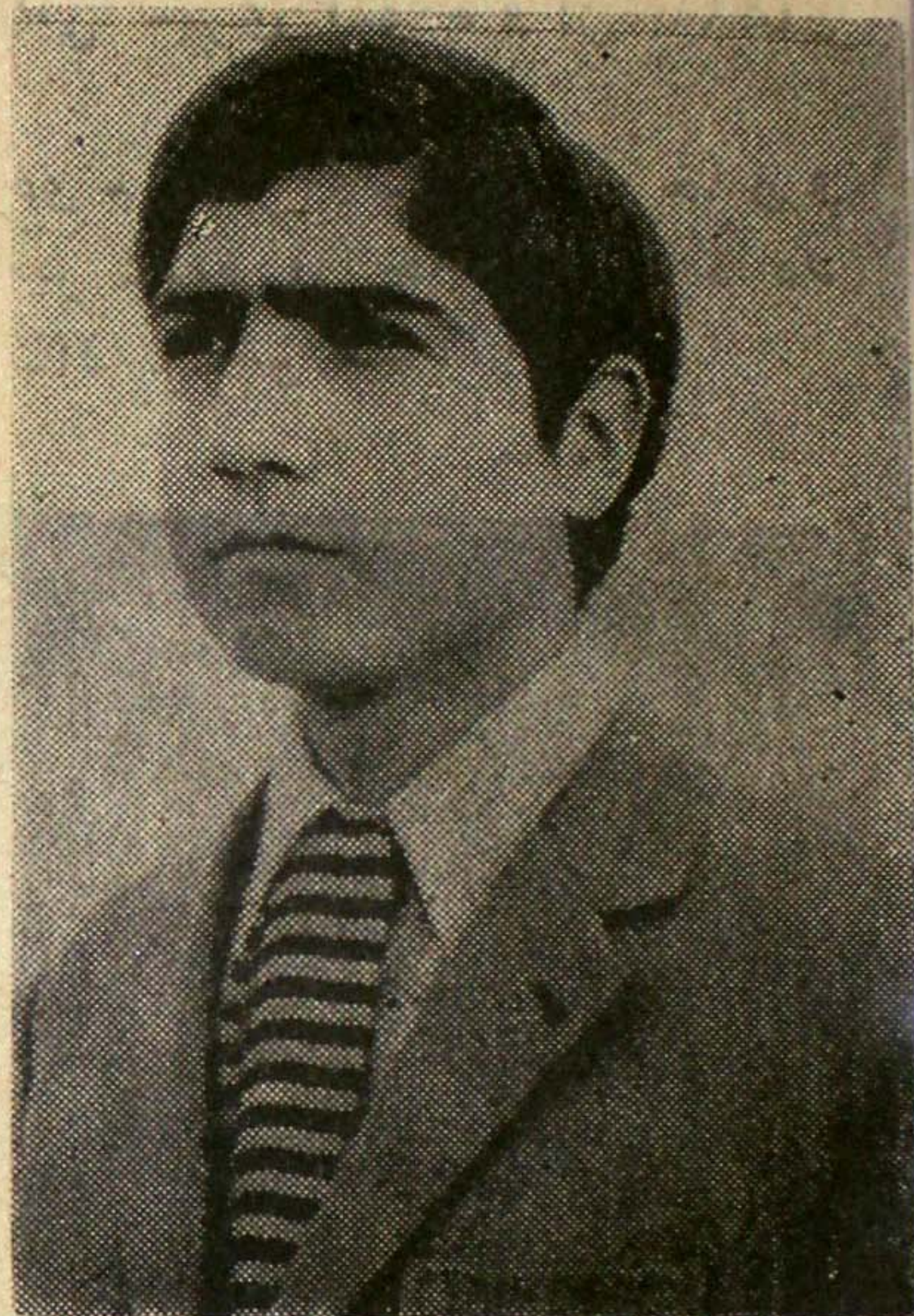
ولد میر غلام احمد اصلا از گازر گاه شریف که فعلا در د اخل
شهر هرات سکونت دارد .
وی فعلا متعلم صنف ۱۴ لیسه سلطان هرات میباشد . در سال ۱۳۴۱ هـ ، ش
در گازر گاه شریف ولادت یافته . میر خلیل احمد در رسم و مینا تور
مشق قوی دارد و آثارش ارزنده و قابل قدر است . آثار او ارزش
عملی داشته و بسا از محصولات هنری خود را در بازار بفروش

میرساند و خریداران و ذوق‌مندان بی‌موجود است که در خواست آثار او را دارند.

او از شاگردان لایق استاد مشعل است استادش راجع به آثار او نهایت خوش‌بین است و او را بر بسا تلامیذش رجحان میدهد و ذوق سرشار او را در هنر می‌ستاید چنانچه در زیر یکی از آثار

صحنه شکار آهوان اثر میرخلیل احمد

میرخلیل احمد

رسامی او عبارت از بلر افروخته و تار یخ‌دا ده و امضاء نموده است :
 « ا ر جمند عزیز ! استعداد و ذوق شما را صمیمانه تبریک
 می‌گوییم شما بهترین آثاری را بآینده بسیار بسیار نزد یک بجامعه
 تقدیم می‌کنید و اثر هو جوده شما را نیز بغیر قدر و تمجید
 می‌نگریم کوشش کنید و دلسرد نشوید که هم‌اکنون شما نقاش مبتکر
 در زیباترین هستید من موفقیت شما را آرزو مندم با احترام
 امضای محمد سعید مشعل ۱۶ - ۱ - ۱۳۵۰ »

(ر)

رضای هروی :

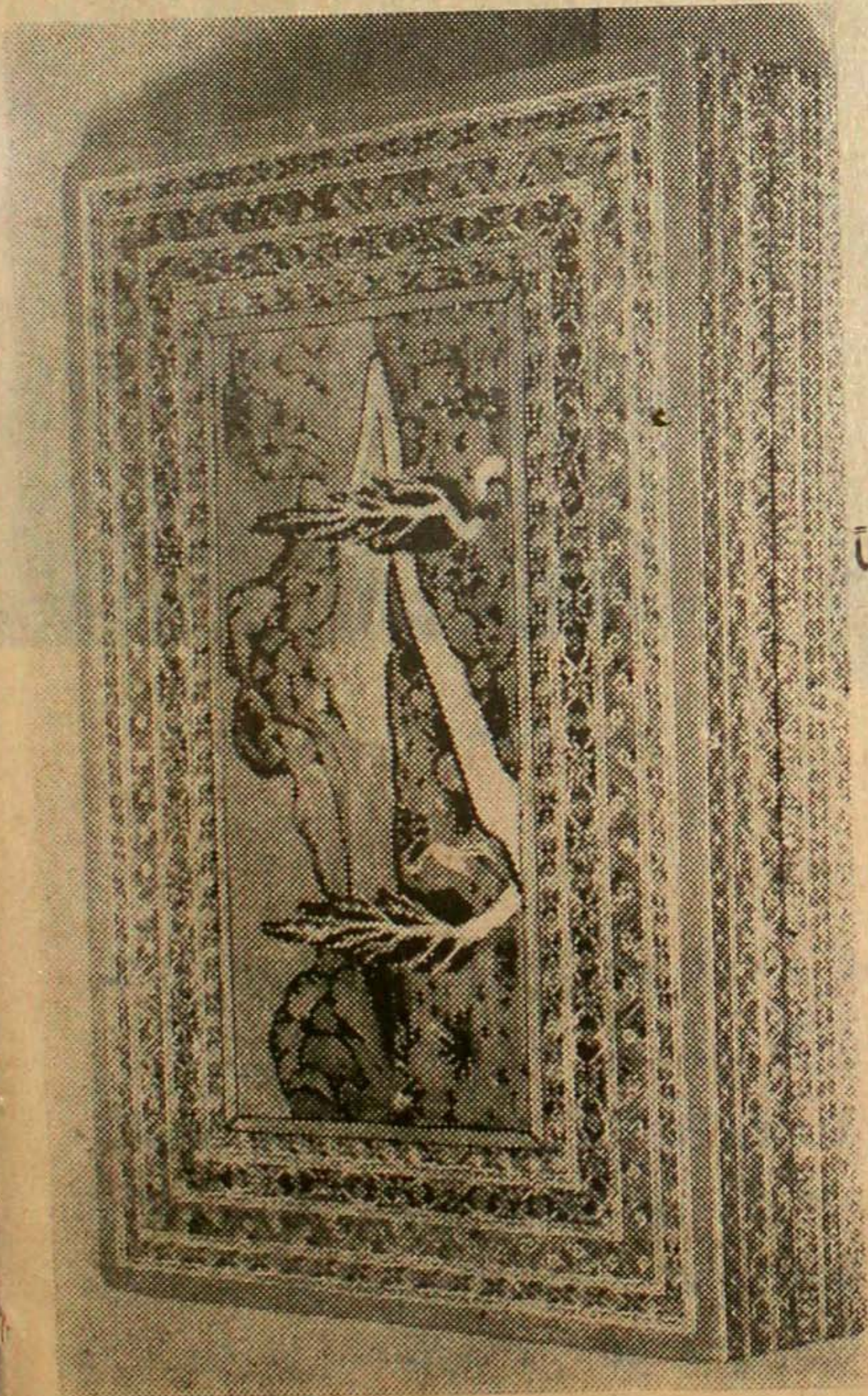
میرزا رضا معروف بآذر با یجانی از نقاشان هرات بود . نسب خود را به علی رضای عباسی تبریزی خوشنویس میرساند بآن نسبت رضای آذر با یجانی امضاء میکرد . وی از زمان امیر دوست محمد خان تا دوره امیر عبدالرحمن خان عمر طولانی سپری نموده و از نقاشان و مصوران ماهر هرات بشمار میرود .
از جمله آثار او صحنه جنگ مرحوم امیر دوست محمد خان و سلطان احمد خانست که حسب الا مر امیر شهنواز خان کشیده در موزیم هرات محفوظ است . سال وفات او روشن نیست .

رحیمه مشعل :

رحیمه بنت الحاج استاد محمد سعید مشعل بسال ۱۳۳۳ متولد گردیده و به سال ۱۳۵۲ از صنف ۱۴ دارالمعلمین عالی هرات فارغ و ذوق فطری آب و خاک هرات خصوصاً

رحیمه مشعل

تا بلوی صندوقچه آرايش اثر رحیمه مشعل

قریحه وراثی خاندانی او را بصوب کسب هنر کشا نیده و بمکتب میخان توری
استاد مشعل شمولیت ورزیده و در قطار تلامیذا این مکتب قرار یافته است
و آینده در خشان باو پیشبینی میشود.

ر مزیه مشعل :

ر مزیه بنت الحاج استاد محمد سعید مشعل در سال ۱۳۳۷ بد نیا آمده ذوق
قطری زادگان این آب و خاک و قریحه وراثی افکار او را بخود جلب کرده و در
ردیف تلامیذا استاد بزرگ بمشق و تمرین هنر میخان توری پرداخته و روز بروز به
کام های سریع بسوی مقام استادی پله های نردبان عروج را می پیماید.

و فعلا بصنف ۷ نیه مهری

مصروف تحصیل است.

البته چون هنر زیبای میخان توری در

خانه شان رنگ و رونق خاص

داده ذوق او را نیز مانند

ذوقهای سرشار سایر اعضای فامیلمش

آشفته هنر ساخته است.

نقاشی بر روی طراحی اثر از
ر مزیه مشعل

ر مزیه مشعل

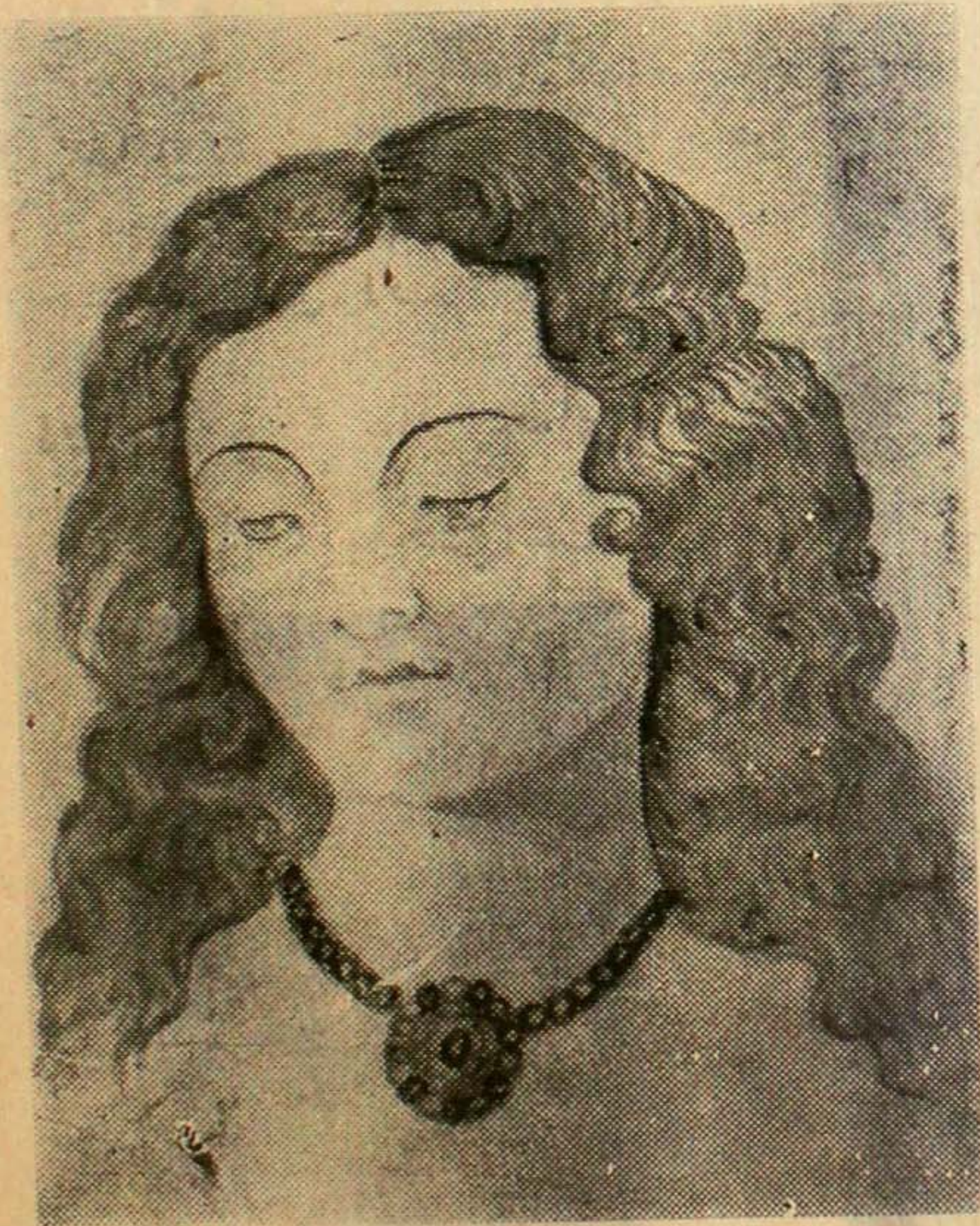
رجب علمی :

رجب علمی فعلاً بکاشی کاری جا مع شریف مصر و فی است .
پیش ازین ازو معلوم مائی نداریم .

(ز)

زبیر مشعل :

زبیر ولد حاج استاد محمد سعید مشعل بسال ۱۳۳۹ متولد
شده فعلاً بصنف ۵ مکتب جبلی رشته تحصیلات ایتدا پیش را
می پیماید چون خانه او شان ساحه مجمل علم و هنر است هنرمینا تور
و موج رنگهای مجمل را در نظر ها جلوه میدهد و هر بیننده
خصوصاً طبقه کم سن را بخود جلب میکند و ذوق هنری مخمر در
آب و خاک هرات را سریعتر جنبش میدهد این کودک نیز با استعداد
سرشارش رشته هنر مو روئی را بدست گرفته و در ردیف تلامذ
پسر هنر پرورش اخذ موقع نموده است و روزی مقام استادی را
احراز خواهد کرد .

زبیر مشعل

مهری هر وی اثر زبیر مشعل

((س))

سکندر نقاش :

میرزا سکندر برادر فقیر نقاش و از شاگردان میرزا فقیر بود در سال ۱۳۱۵ ش وفات یافت .
مرحوم فکری سلجوقی نزد استاد مشق نقاشی کرده بود که قرار نوشته و فای سلجوقی یکی میرزا بایقر نقاش و دیگری میرزا سکندر است . فکری می نویسد : که بمرگ فقیر نقاش و سکندر نقاش چراغ هنر نقاشی در هرات خاموش گردید و وفای سلجوقی در حاشیه همین نوشته اظهار شاگردی پدرش را با این دو استاد نموده است (۱)

سعد الله جوز جانی :

سعد الله ولد با باگل در سال ۱۳۵۰ ش - ه از دارالمعلمین هرات فراغت یافته است .
سعد الله از همین دارالمعلمین هرات هنرمینا تور را از استاد مشعل که معلم این مکتب بود فرا گرفت و فعلا آثار میناتور او در مکتب موجوده میناتور است که استاد مشعل تازه تاسیس نموده موجود است آثار موجوده او عبارت از یک کوزه و چهار تابلو است .

سعد الله فعلا در سر پل هزار شریف بو ظیفه معلمی مصر و فیت دارد .

سید محمد :

سید محمد ولد سید کریم در مسجد جامع شریف بکاشی کاری مصر و فاست و از زمره نقاشانی بشمار است که در رشته کاشیکاری بتجربه هنر مند حاصل کرده اند

(۱) ص ۱۰۹ تملیفات فکری

سید محمود گیلانی :

وی از فارغ التحصیلان صنف ۱۳ مسلکی دارالمعلمین هرات و در هنر میناتور از شاگردان استاد مشعل است و در ناز و خیالی های هنری ورزیده و رسیده است .

سلطان محمود پهلوان :

سلطان محمود فارغ التحصیل صنف ۱۴ دارالمعلمین هرات است و سکونت او در کابل میباشد ، هم تحصیلات معارف و هنر میناتور را از هرات کسب کرده و از شاگردان مکتب استاد مشعل میباشد آثار نقاشی او در اطاق استاد مشعل که مکتب مجلل هنر معاصر است موجود میباشد .

((ش))

شریفه بنت محمد عیسی فارغ التحصیل صنف ۱۳ مسلکی دارالمعلمین هرات از جمله شاگردان مکتب استاد مشعل است . در هنر نقاشی ، تذهیب ، حکاکی روی فلزات ید طولی و مهارت قابل قدر دارد .

شیرین گل مقصودی :

شیرین گل بنت نور محمد باشندده حصه شش شهر هرات قریب بیت الامان ولادت او در سال ۱۳۴۳ ش . در دوره تحصیلات ابتدائی بسال ۱۳۴۹ ، ق بمکتب نسوان باغدشت شامل شده و فعلا در ان مکتب در صنف ۳ مصروف درس و تحصیل است .

درین دوره کودکی ذوق نقاشی و میناتور که در سرشت زادگان این آب و خاک منجر است از قریحه طفلانه او جلوه نمود و پرورش بسا

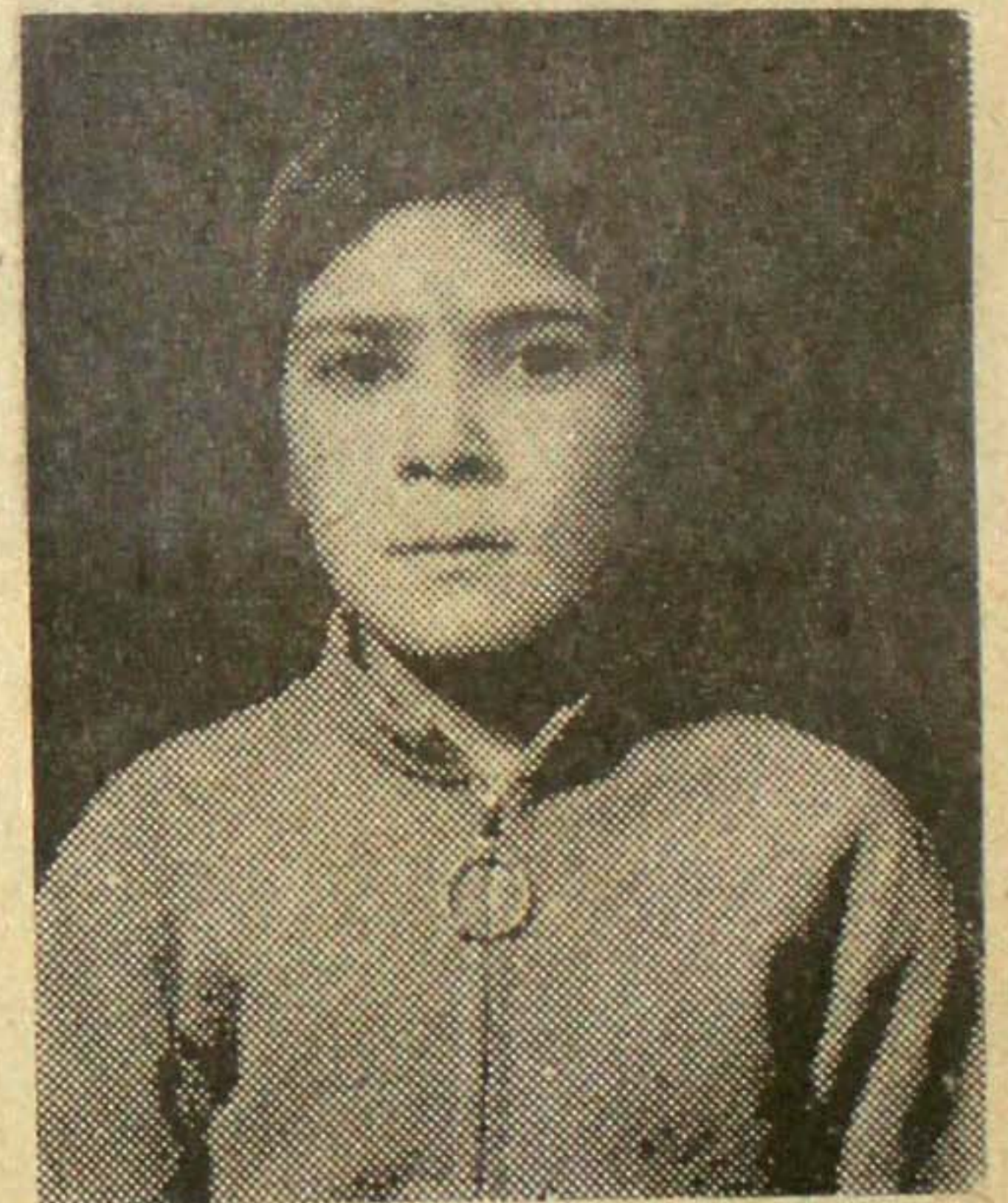
اعضای فامیلش که بکاغذ
و کتاب و رنگر جوغ داشتند
این ذوق تقویّه شده و رهنمائی
و تشویق استاد مشعل ذوق او
را رنگ عمل داده و بمکتب
آن استاد افتخار شاگردی را
حاصل کرده است و آینده روشنی
از آن انتظار برده میشود.

تا بلوی مولوی بلخی اثر شیرین گل مقصودی

(ض)

ضیاء گل مقصودی :

شیرین گل مقصودی

ضیاء گل بنت نور محمد متعلمه صنف

۴ مکتب نسوان باغدشت در سال

۱۳۴۸ هـ ، ش شامل مکتب گردیده . چون اعضای فامیلش در هنر

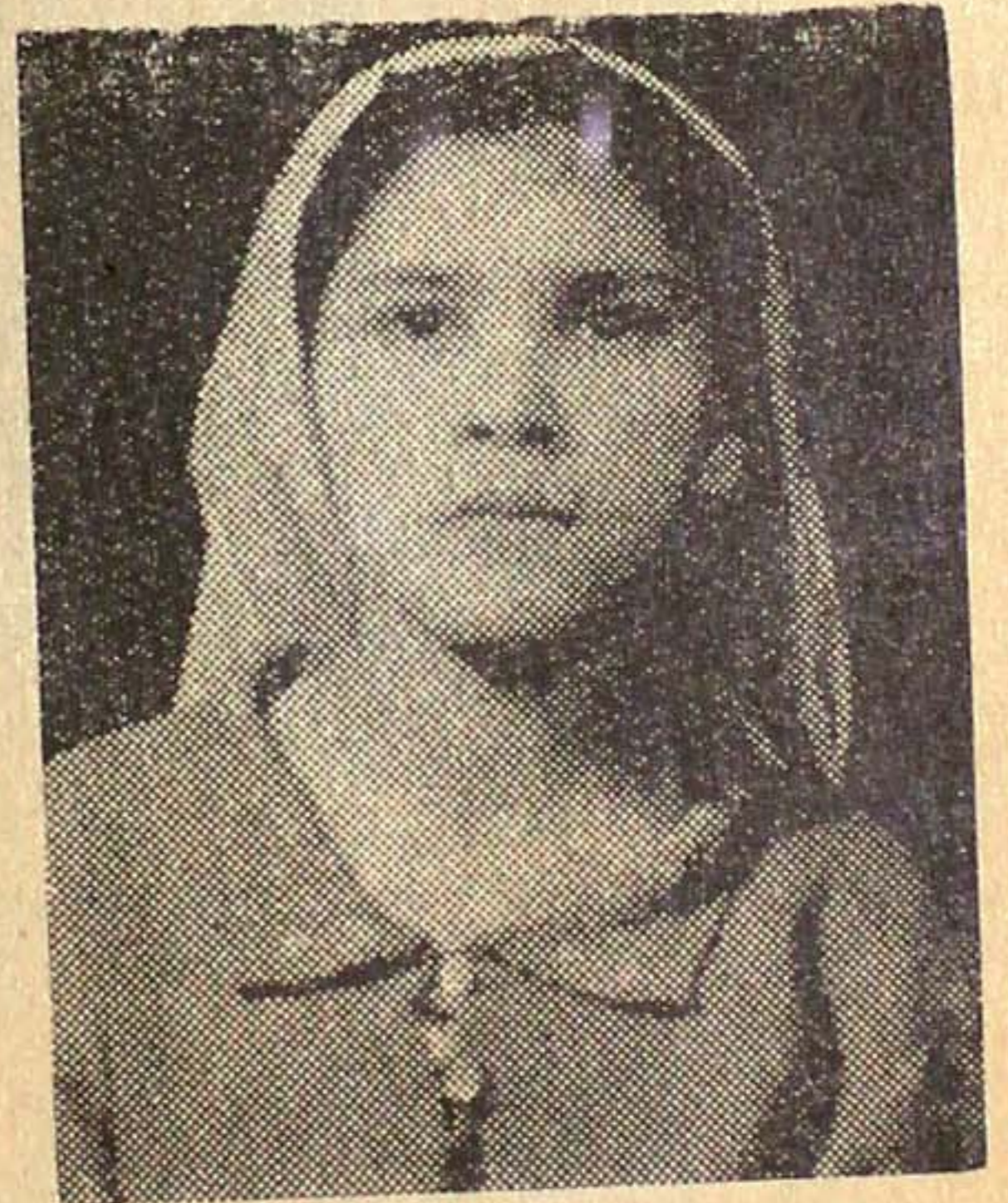
میخاتور صرف و فیت داشته اند استعداد فطری این سر زمین و تأثیر روش

فامیلی او را جاب نموده در اثر تشویق استاد مشعل بمکتب میخاتوری

تصویر خیالی اثر ضیاء گل

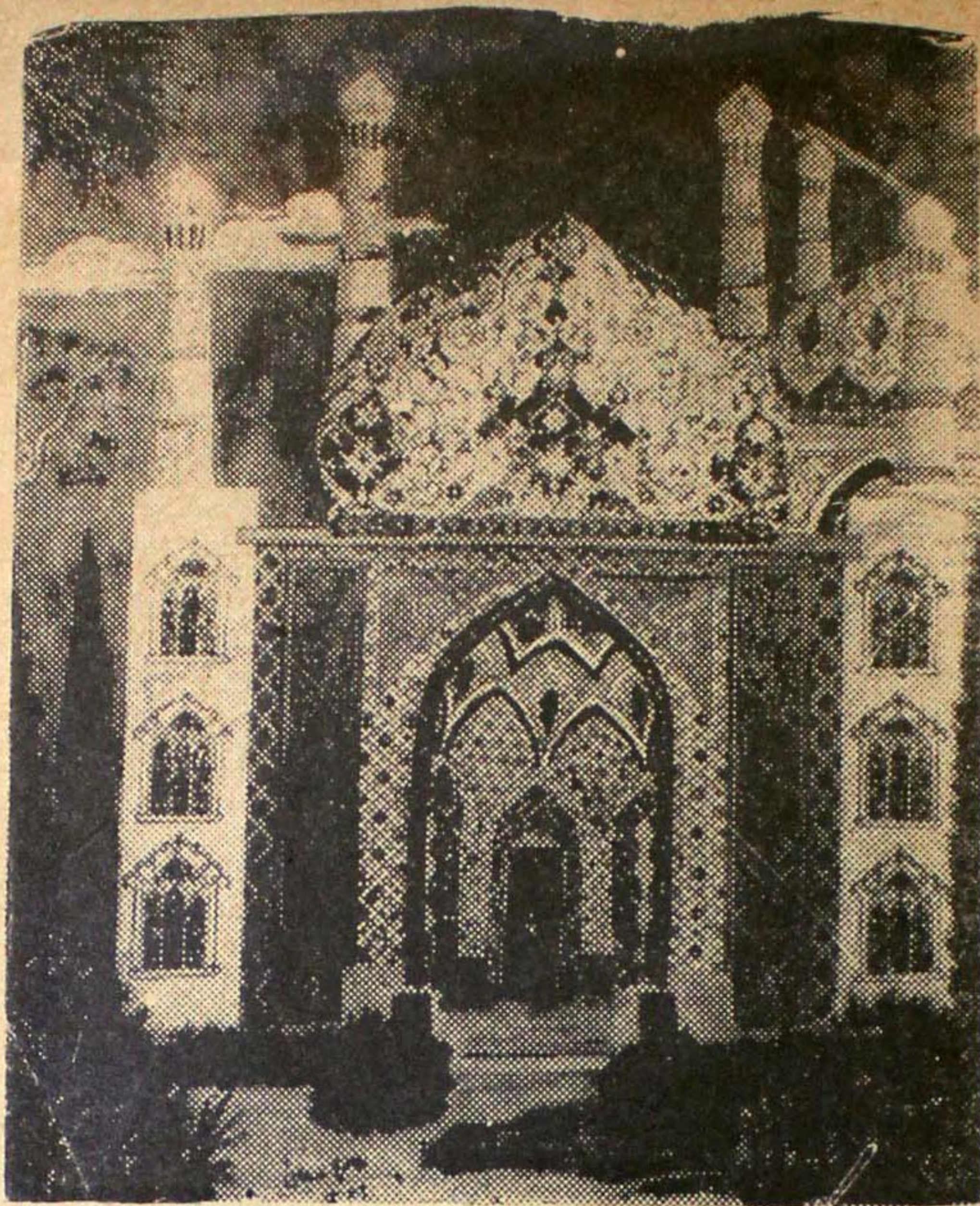
او افتخار شاگردی کسب
 کرد و همین ذوق سر
 شار کود که نه او
 روشنترین آینه است که
 موفقیت مجمل آینه اش را
 انعکاس میدهد .

ضیاء گل مقصودی

طاهره بنت خادم حسین :

وی ساکن ناحیه ۳ شهر هرات است و معلمه مکتب ابتدائیه لیسه
 مہری است تولد او در سال ۱۳۳۱ هـ ش واقع شده او از سنین کودکی
 برسامی شوق مفرط داشته و باین هنر دست زده بعداً با اثر تشویق استاد
 مشعل این ذوق سرشارش را دنبال کرده و در ردیف تلامیذ استاد شمولیت
 ورزیده و موفقیت قابل قدر کسب کرده است .

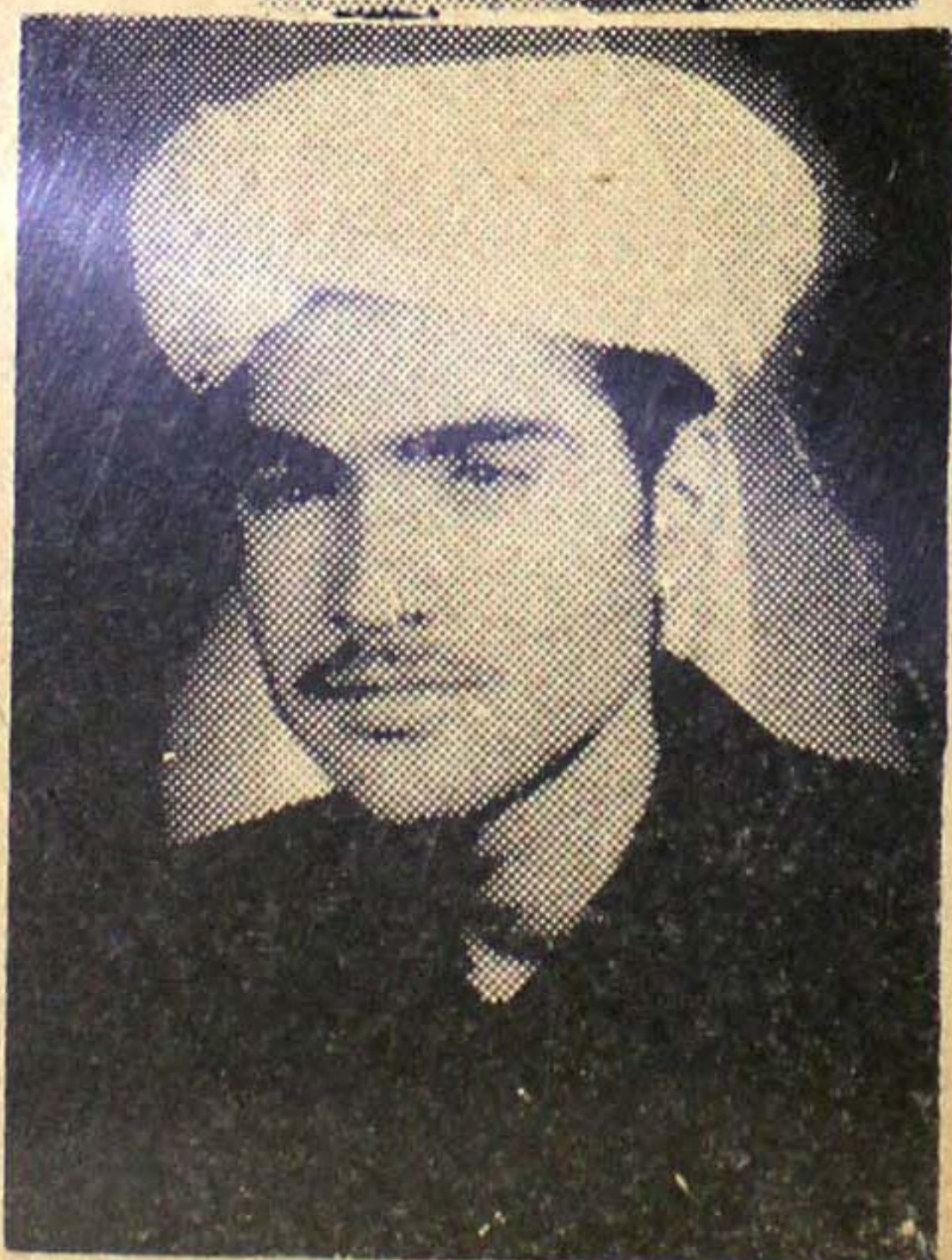
طاہرہ عطاءئی

ایوانہ - جدا اثر طاہرہ عطاءئی
 مر بو طصفحہ ۲۰۲ ←

جلیل احمد نسام

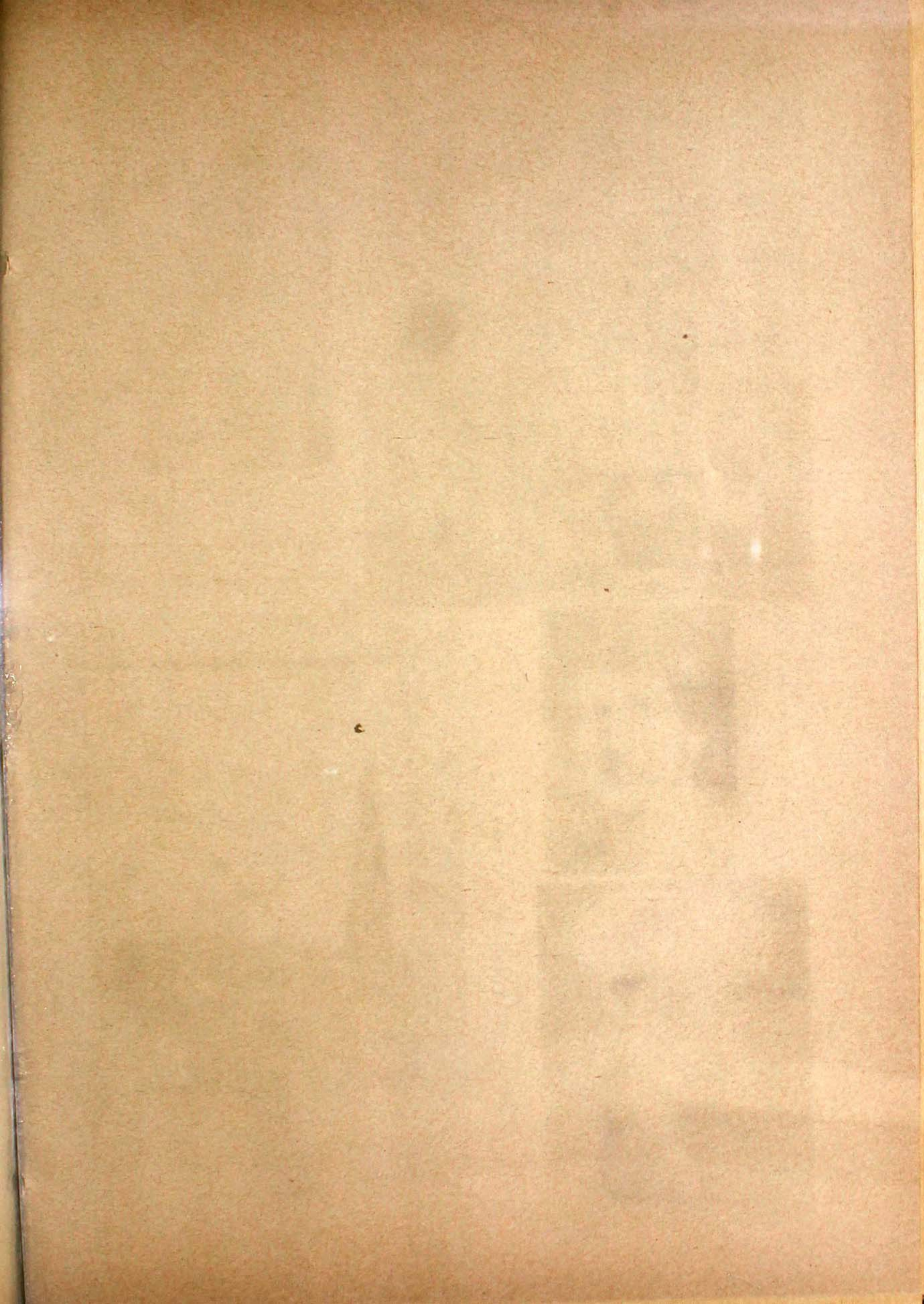

ا.ڈ. جلیل احمد نسام مر بو طصفحہ ۲۰۷

محمد ناصر
 زمو نہ خط و در صفحہ ۲۷۰

طاهره بنت شیخ غلام رسول :

طاهره فارغ التحصیل صنف ۱۳ دارالمعلمین عالی و معلمه لیسه
مهری است وی از تلامیذ لایق مکتب مینا توری استاد مشعل است و با
کمال شوق و دلچسپی در تحصیل هنر مینا تور متحر و فیت دار د.

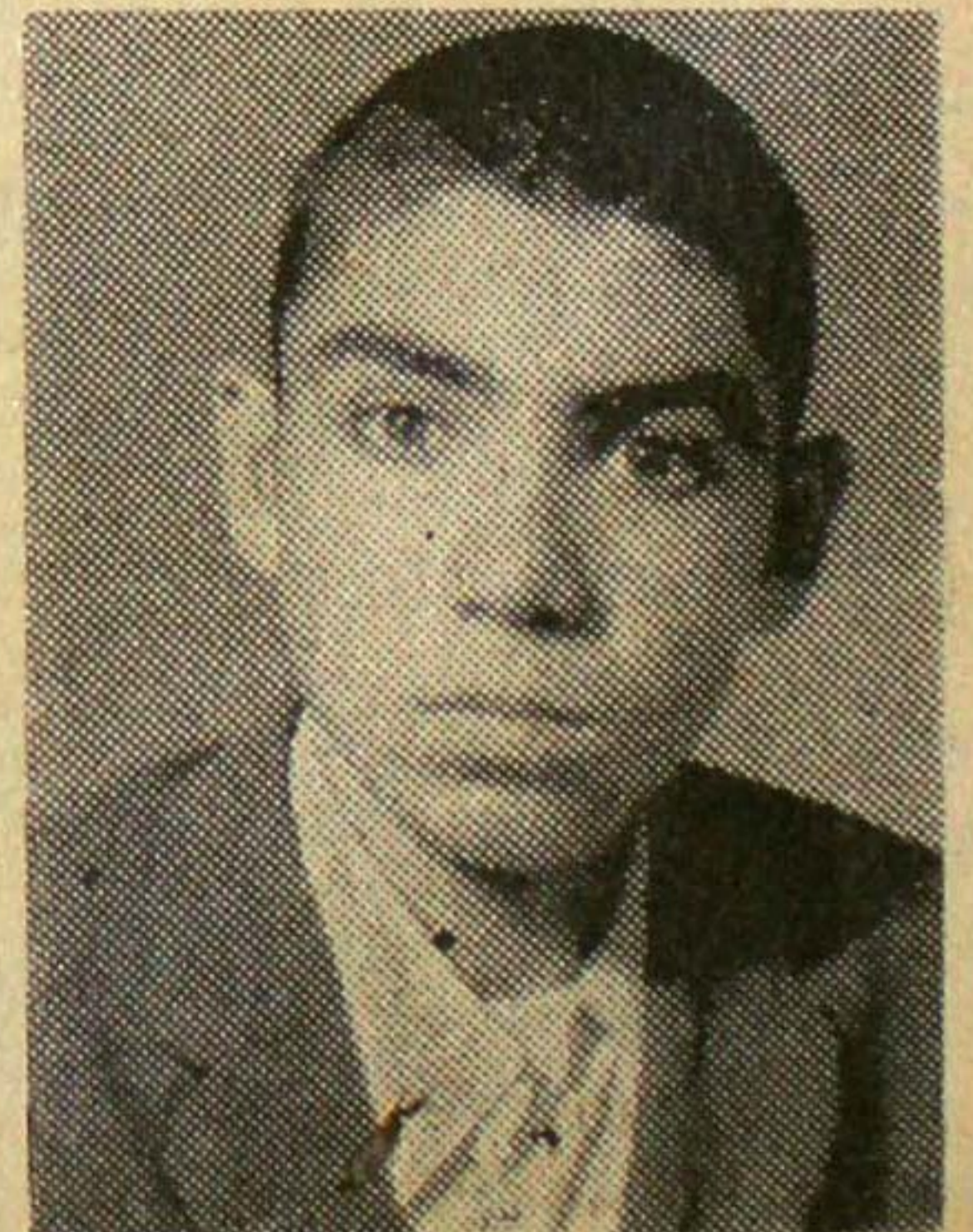
طاهره ار باب زاده :

وی نیز از ردیف شاگردان مکتب استاد مشعل بوده و در هنر مینا تور
سرگرم تحصیل است ، او هم فارغ التحصیل صنف ۱۳ دارالمعلمین
هرات میباشد و بعد از تعلیمات دوره ابتدائی به هنر مینا توری ذوق
یافته و در ردیف تلامیذ مکتب استاد مشعل شمولیت ورزیده است .

(ع)

(سید) عبدالقادر رحیمی :

او در سال ۱۳۳۵ هـ ش در ناحیه
اول شهر هرات متولد گردیده در
مکتب موفق دوره ابتدائی او پایان
رسیده و در سال ۱۳۴۹ هـ

سید عبدالقادر رحیمی

الهام ازدهر حافظ اثر سید عبدالقادر رحیمی

لیسه سلطان شامل و فعالدر صنف ۱۱ لیسسه مذکور مصروف تحصیل میباشد وی در سال ۱۳۵۱ در حالیکه بصنف ۹ لیسسه مزبور شامل بوده در زمره تلامذات استاد مشعل شامل و به تحصیل هنر نقاشی آغاز نموده و تا کنون نیز تحصیل خود را در این رشته ادامه میدهد .

عبد الکریم اثیر :

عبد الکریم ولد میرزا محمد ایوب از روی مطالعه بعضی مقالات که در مجلات هنری نشر شده بدون رهنمایی کدام استاد و مشق و تمرین در هنر میخان تور بهمن وسیله کسب مهارت نموده و از روی بعضی عکسها بشیوه ریالیزم نقشه برداری کرده . عکس خودش را بزرگ رسم نموده است محرک این هنر مند جوان که کم سن است فقط ذوق فطری او است که در انحاء زادگان منطقه علم و هنر پرور هرات عمومیت دارد . باین هنر مند جوان آینده مجلای پیش بینی میشود و اکنون آثار او قابل قدر است .

عزیزه مشعل :

عزیزه بنت الحاج استاد محمد سعید مشعل در ۱۳۴۸ هـ، ش متولد گردیده و بسال ۱۳۵۰ از صنف ۱۳ دارالمعلمین عالی هرات فراغت

عزیزه مشعل

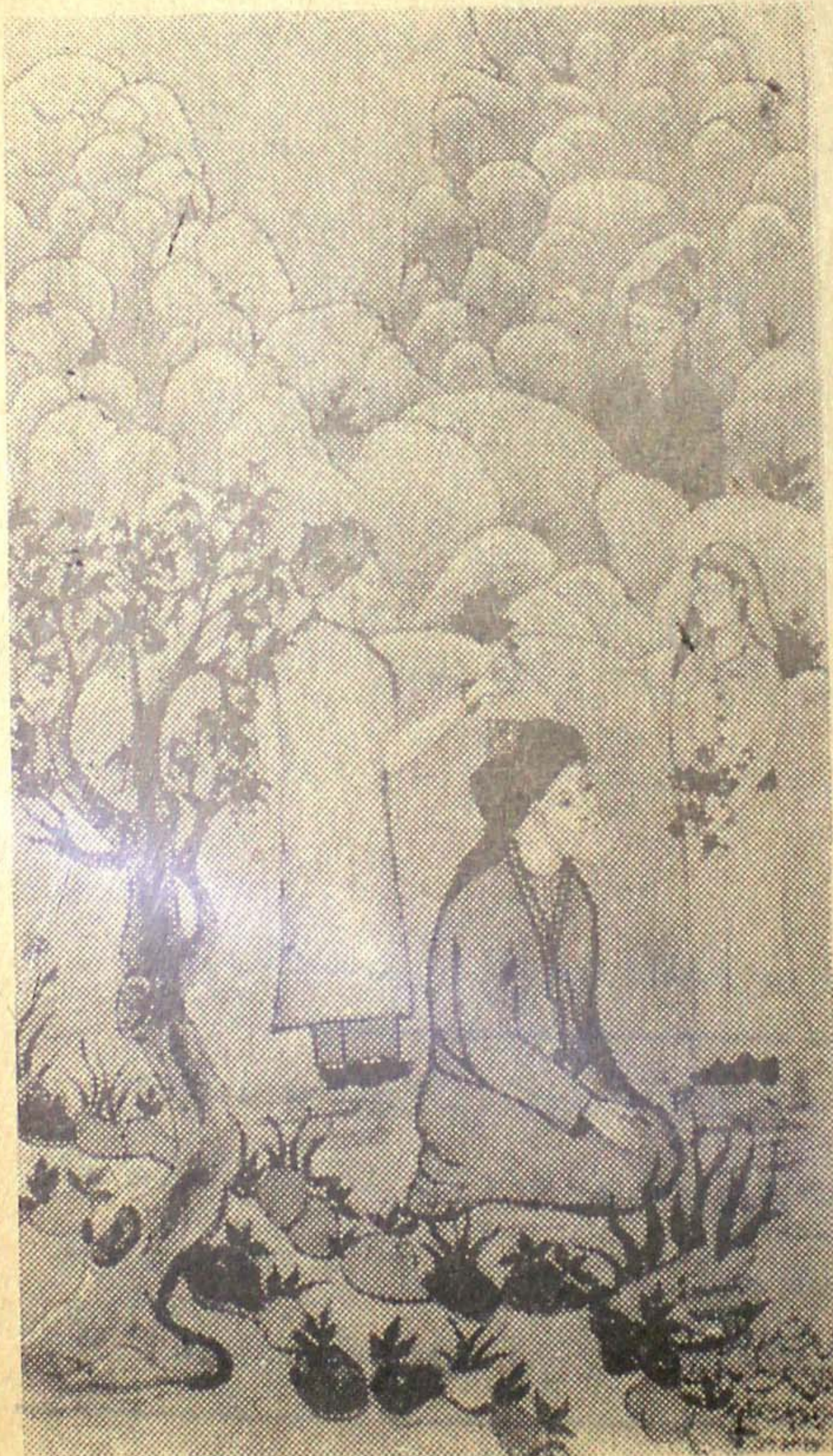

تابلوئی شکار نخچیر اثر عزیز

حاصل کرده فعلا بحیث معلمه در لیسه بهری هرات شامل وظیفه است. وی نیز در مکتب پدرش هنر نقاشی و مینا تور را فرا گرفته و درین رشته نسبت به دیگر اعضای و میشلش پی - قدم بوده بهر جمله استادی نزدیک است .

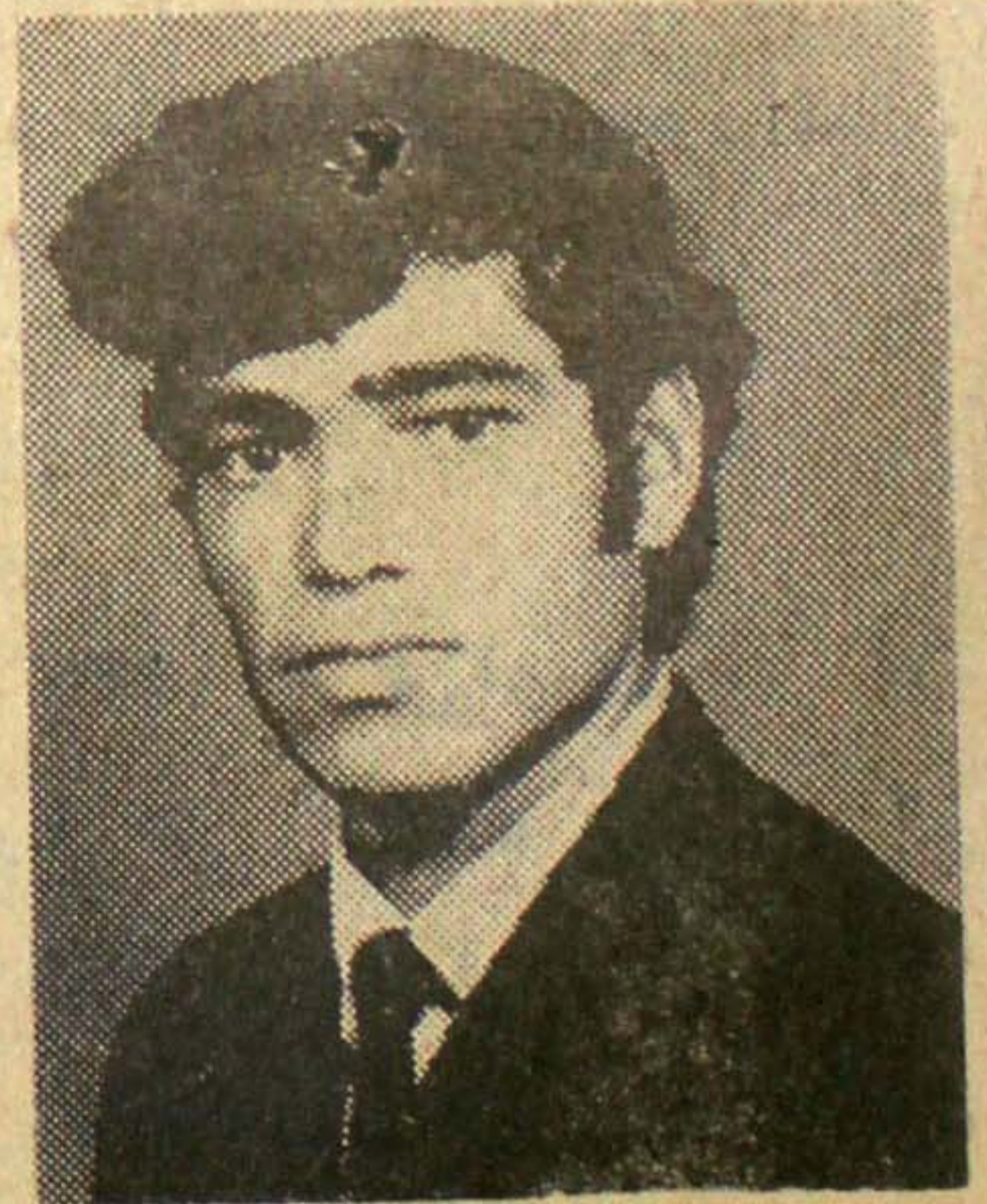
عبدالغفور گذره ی :

او در گذره هرات سکونت دارد در سال ۱۳۵۴ هـ، ش از صنف ۱۳ دارالمعلمین هرات فراغت یافته و فعلا بوظیفه معلمی شامل است. وی نیز در ردیف تلامذت مکتب استاد مشعل هنر مینا تور را تحصیل نموده از آثار هنری او یک صندوقچه و یک تابلو موجود است .

عبدالکریم خوشنود :

عبدالکریم ولد حاجی محمد در سال ۱۳۳۴ ش تولد یافته، در قریه کهدستان مربوط ولسوالی اچیل سکونت دارد و از صنف ۱۳ دارالمعلمین هرات فراغت یافته - در

عبدالکریم خوشنود

صحنه‌ی از عشق اثر عبدالکریم خوشنود

مکتب متوسطه یار تجا بسال ۱۳۵۲ بو وظیفه معلمی موظف گردیده .
وی از سنین صغارت به میضا تور شو و مفرط داشته و در اثر همان ذوق
فطری در ردیف تلامیذ استاد مشعل بمشق و تمرین هنر پر داخته و
تشویق ستاد شوق هنری او را دو بالا ساخته و تا کنون درین رشته
مصروف است .

(استاد) عبدالعلی هروی :

او باستاد عبدال شهرت دارد پسر میر میرزا باقر کابللی میباشد و این
پسر و پدر هر دو شاگردان میرزا رضا بودند . استاد عبدال مصوری زبر
دست بوده در سیاه و لیم و نقطه پرداز مهارتی بسزا داشت و آثار
او چند تا بلوی رنگه و سیاه کار نزد فکری موجود بوده (۱) از آن جمله
تصویر سلطان احمد خان پدر امیر نهنو از خان از شهکا رهای او است
رو و ی صفحه کاغذ با اندازه تقریباً ۸ و ۶ سانتی با مداد سیاه کار
کرده که رنگ آمیزی نشده .

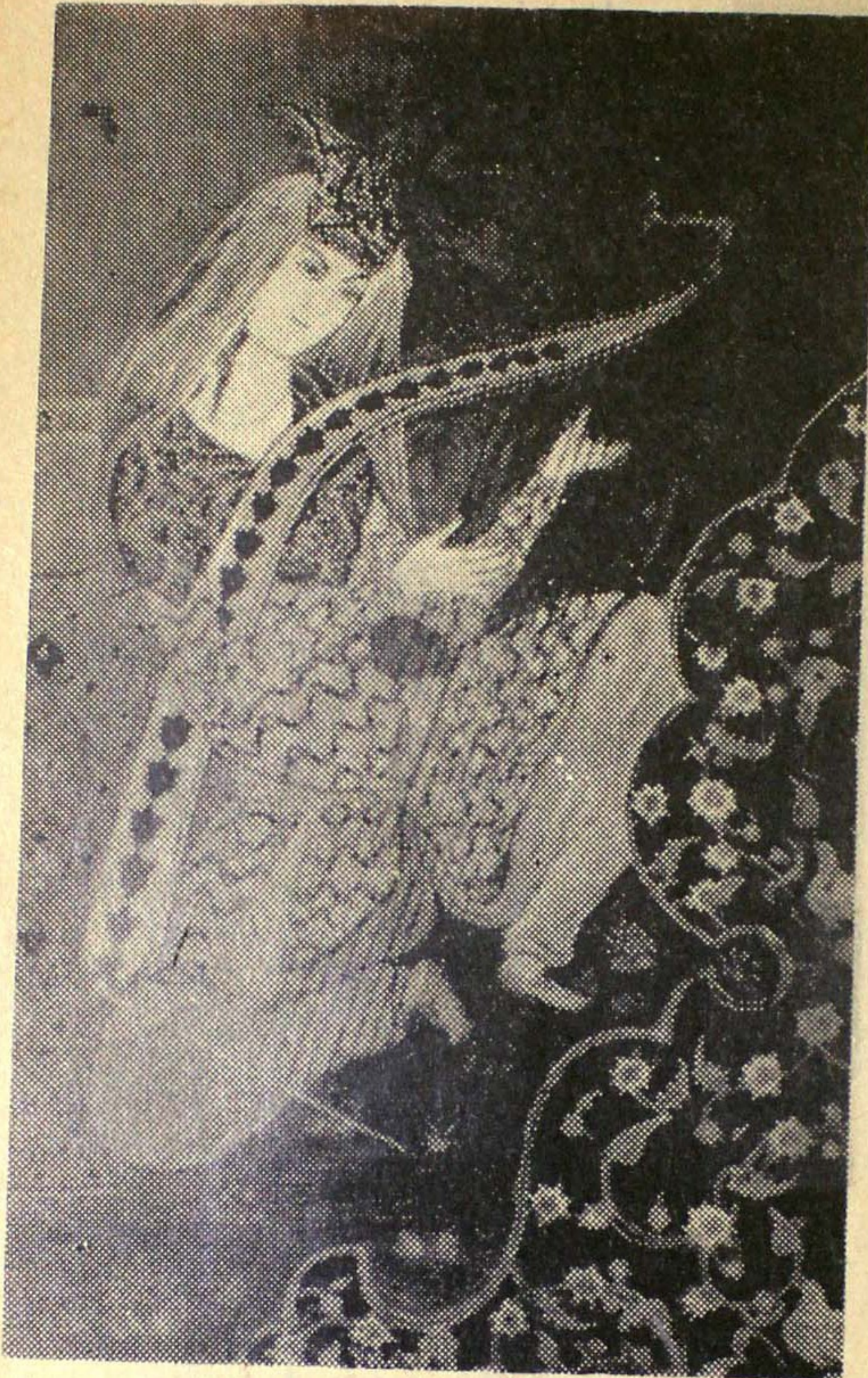
عبدالغنی فراهی :

وی در سال ۱۳۵۱ هـ، ش از دارالمعلمین هرات فارغ التحصیل شده
هنر میضا تور را از مکتب استاد مشعل آموخته آثارش موجود است .

عبدال بصیر ولد عبدالقدوس غوریانی :

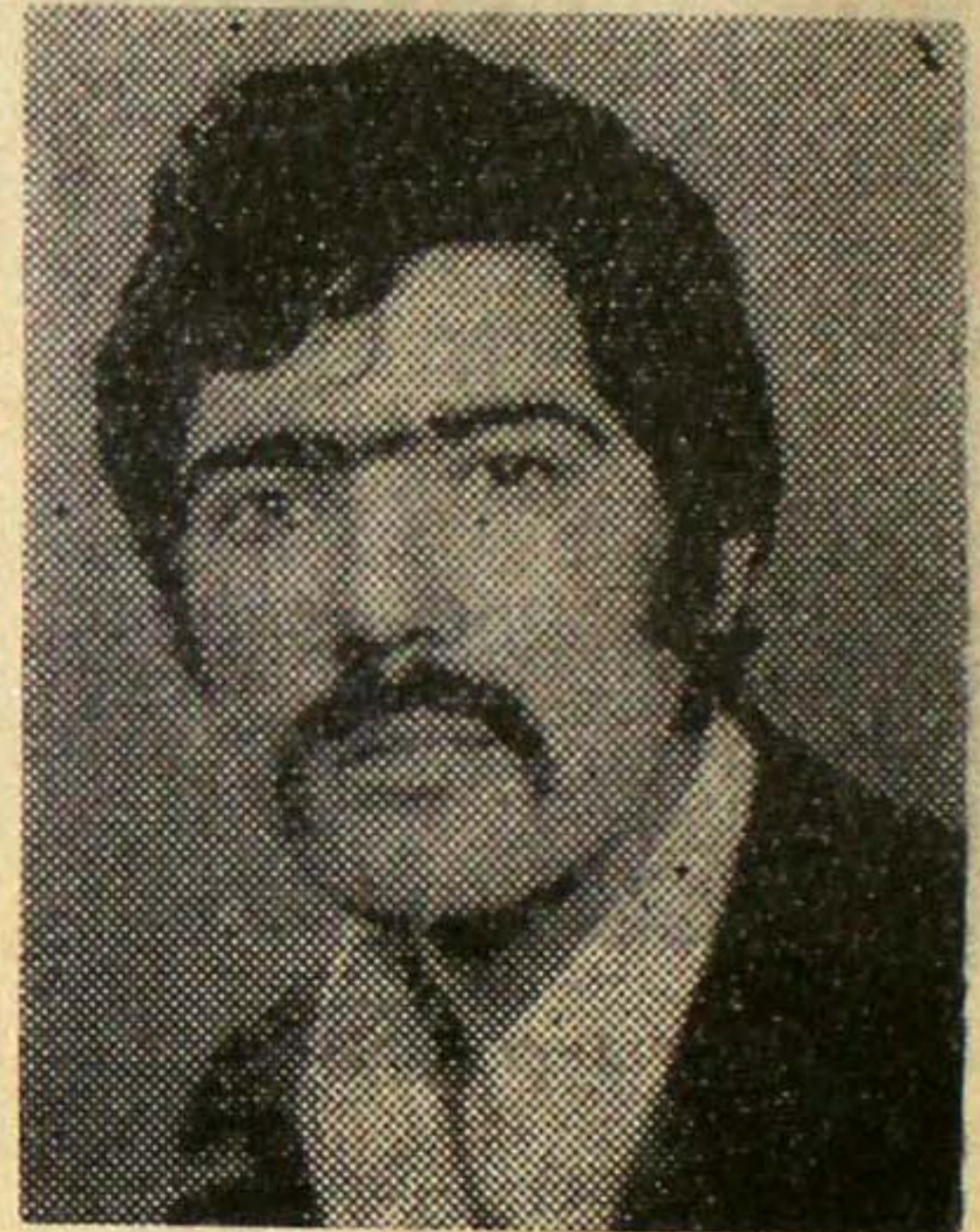
باشنده و لسوالی غوریانی هرات در سال ۱۳۴۳ هـ ش اولد یا فته
در مکتب بر نا باد دوره تحصیلات ابتدایی را طی نموده بعد از آن
فراغت حاصل کرده در دارالمعلمین هرات شامل شده و بسال ۱۳۴۹
که استاد مشعل در آن دارالمعلمین حیثیت استادی را احراز و مکتب

(۱) ص ۱۰۸ تا ایفات فکری

تا بلوی عبدالبصیر

هنری باستانی هرات را
سرازو پیریزی نمودوی نظر
بعلاقه زیاد که به مینا تورو
هنرهای زیبا داشت بشاگردی
استاد موصوف این هنر زیبارا
فرا گرفته است .

عبدالبصیر غوریانی

عبد الجلیل تا جر :

ولد حاجی احمد خان متولد در سال ۱۳۳۴ ش دوره ابتدائی
تحصیلات خود را در مکتب ابتدایی لیسه سلطان سپری نموده و تعلیمات
ثانوی خود را تا تمام گذاشته و دنبال کسب و کار را گرفته و بعداً
در سلك تلامذ استاد مشعل به تحصیل هنر مینا تور پرداخته است .

عبدالکریم رحیمی :

عبدالرحیم در ۱۳۹۴ هـ ش از دارالمعلمین هرات فراغت یافته بو وظیفه معلمی

موظف و پدر عین ز مهین
بمکتب هنری استاد مشعل
به تحصیل رسم و مینا تور
پرداخته و بشوق تمام این هنر
زیبایا دنیا ل می کشد .

تصویر ولانا جامی اثر عبدالکریم رحیمی

عبدالکریم رحیمی

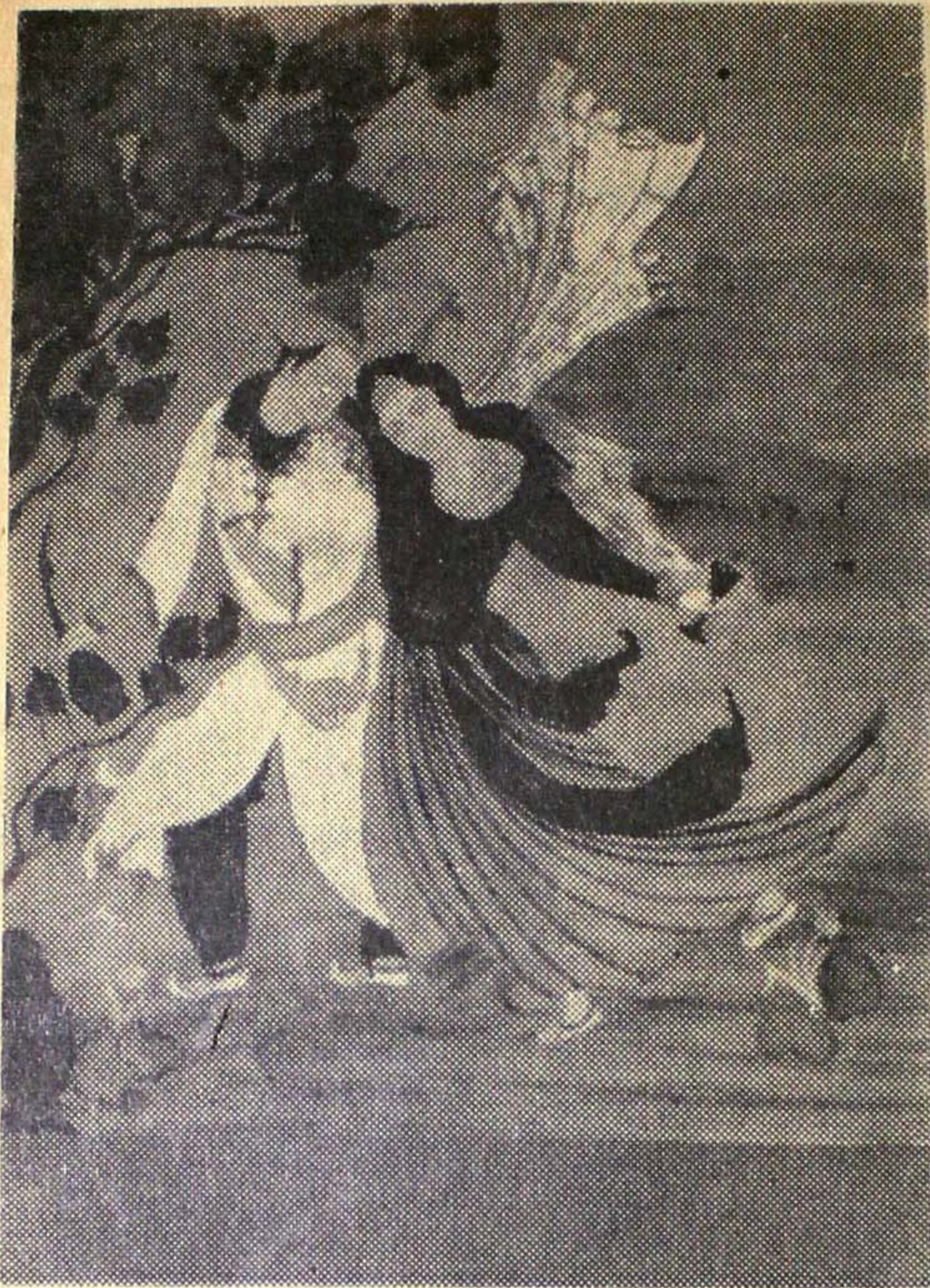
عبدالرحمن غوری :

ولد سید محمد ساکن نیلی مربوط و لسوالی تیور غور فارغ التحصیل
صنف ۱۴ دار المعلمین است و فعلا در غور بوظیفه معلمی مصروف
است . موصوف نیز از شاگردان مکتب هنری استاد مشعل بوده
هنر مینا تور را ازین مکتب فرا گرفته آثارش در آئینه استاد
مشعل موجود است .

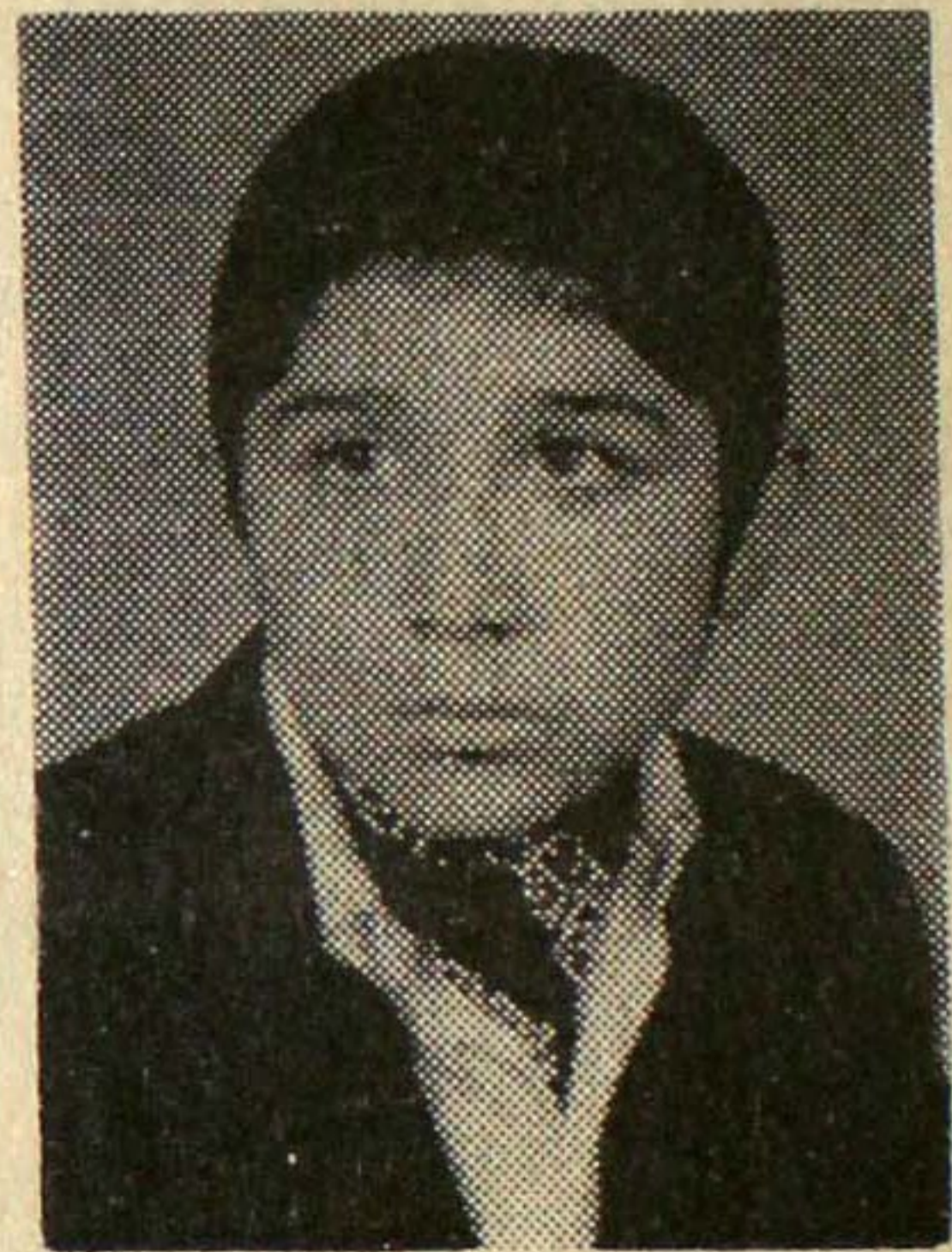
(غ)

غلام ربانی تیموری :

ولد غلام محمد فایق با شند ه ناحیه ۳ شهر هرات فعلا متعلم

صنف ۸ مکتب موفق هرات
 میباشد در اثر ذوق فطری
 که درین آب و خاک بورا ثت
 استادان هنر باستانی موجود
 است در مکتب استاد مشعل
 افتخار شاگردی را حاصل نموده
 و مصر و فی تحصیل است .

تابلوی بزم الحام حافظ اثر غلام ربانی

غلام ربانی ایعوری

غلام حسن :

ولد حاجی رمضان از جمله نقاشان کاشی کار هرات است و به
 کاشی کاری مسجد جامع شریف مصر و فی است .

غلام حیدر سلجوقی :

شاگرد میرزا رضا بوده و در نقاشی و کاشی کاری مسجد جامع
 مدتی کار کرده . موصوف در سنین جوانی وفات یافته است .

غلام جیلانی عثمانی :

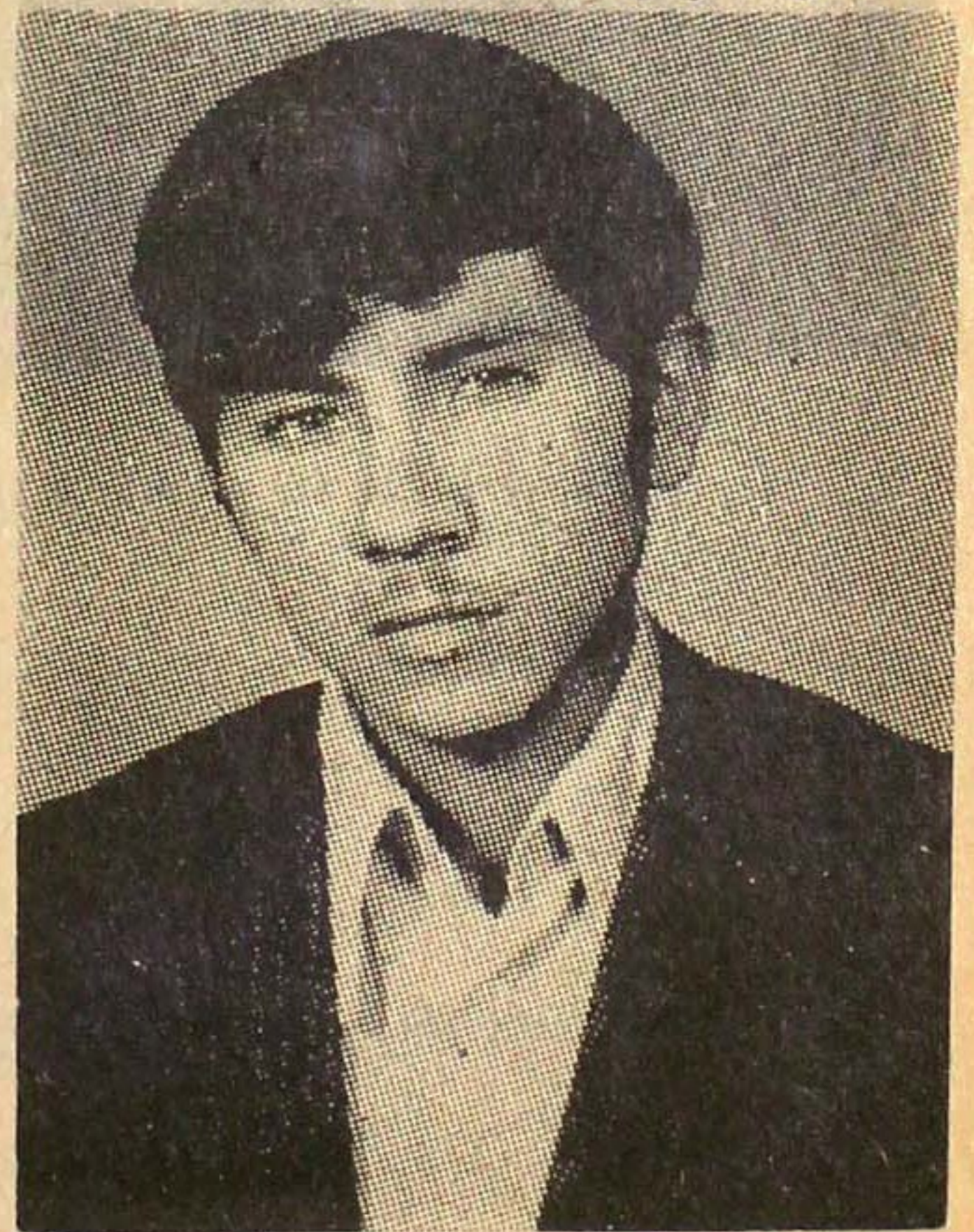
ولد مچنون در سال ۱۳۳۳ هـ، ش در قریه بیت الامان متولد گردیده که مربوط ناحیه ۶ شهر هرات است تعلیمات ابتدائی را در مکتب انصاری و دوره ثانوی را در لیسه جامی طی نموده . چون از زمان کودکی به هنر

نقاشی ذوق مفرط داشته در اثر تشویق استاد مشعل در فرا گرفتن این هنر اقدام ورزیده شامل مکتب هنری استاد موصوف شده است .

تا بلود ختری که در پای شکوفه تار میخوازد

اثر غلام جیلانی

غلام جیلانی

غلام فاروق حبیبزاده :

در سال ۱۳۳۵ در هرات متولد گردیده تعلیمات ابتدایی خود را در مکتب سیفی هرات تکمیل نموده و بعد از آن دوره متوسطه را در

مکتب ابن سینا پیاپیان رسا نپده بعد آ بمکتب صنایع کابل شامل شد .

در آن مکتب استادانش عبارتند از بنا غلی غوث الدین رسام
عبدالصمد ، برهان اندین و محمد سعید مشعل بودند که همواره

از طرف این استادان مورد تشویق و توصیف بوده است .

چون از صنف ۱۳ مکتب صنایع فراغت حاصل کرد بحیث معلم آرت
بولایت هرات معرفی شد و تاکنون وظیفه آرت را در هرات ایفا می‌دارد
بعلا در لیسسه وزیرفتح خان مر بو طولسوالی گذره بو وظیفه شامل است

در مدت مصروفیت خود بو وظیفه آرت و هنر در حدود دوصد تا بلوی

هنری ترسیم و از خود بیادگار گذاشته که از آن جمله فعلا ۳۵ اثر

نزد خودش موجود است که مشهورترین آنها خودش نگاه نامیده است

یک درویش اثر غلام فاروق حبیب زاده

وی سبک مینا تور را

تعقیب می‌کند و علاوه بر آن

در موسیقی علاقه و ذوق سرشار

دارد و در اوقات فراغت

باستعمال آلات موسیقی از

قبیل آرمونیه طنبور دو تار

می‌پردازد (شرح فوق

از روی نوشته خودش

تذکر یافت) .

غلام فاروق حبیب زاده

((ف))

فخر الدین :

حاجی فخر الدین نقاش خلف میرزا رضا در سال ۱۳۱۸ هـ، ش در حالی که از فن تصویر دست کشیده بود و فات یافت . وی مصور ماهر و مشهور بود .

فقیر نقاش :

میرزا فقیر نقاش شاگرد میرزا رضا بود . در زمان امیر حبیب الله خان شهید که مزار حضرت خواجه انصار قدس سره ترمیم شد تمام نقوش و نوشته ها از قلم او بود که چون تماماً رنگ آمیزی بوده و کاشی کاری نبود تا کنون اثری از آنها کمتر باقی مانده . موصوف سال ۱۳۰۴ هـ ش و فات یافت .

فضل احمد مقصودی :

در سال ۱۳۳۱ در قریه بیت الامان ناحیه ۶ شهر هرات متولد و تعلیمات ابتدائی خود را در مکتب انصاری و تعلیمات ثانوی را بمکتب دارالمعلمین هرات بپایان رسانیده بعد از آن بر اثر تشویق و ترغیب استاد مشعل صنایع نقاشی ، میناتور ، جبری ، کندکاری بر روی چوب ، روی چرم تذهیب ، سوادکاری و دیگر صنایع ضروری را فرا گرفته و در قطار آثار یکی در آتلیه استاد مشعل موجود است از وی آثار ارزنده نظر زیبایی می نماید .
وی از برارنده ترین شاگردان استاد مشعل است و علاوه بر علاقه

خاص در کسب هنر از خود نشان میدهد و ازین عشق و علاقه صمیمی او به هنر که او همیشه بمکتب استاد مشعل مصروف در آید و روشنی با و پیشبینی میشود.

فضل احمد مقصودی در حال کار

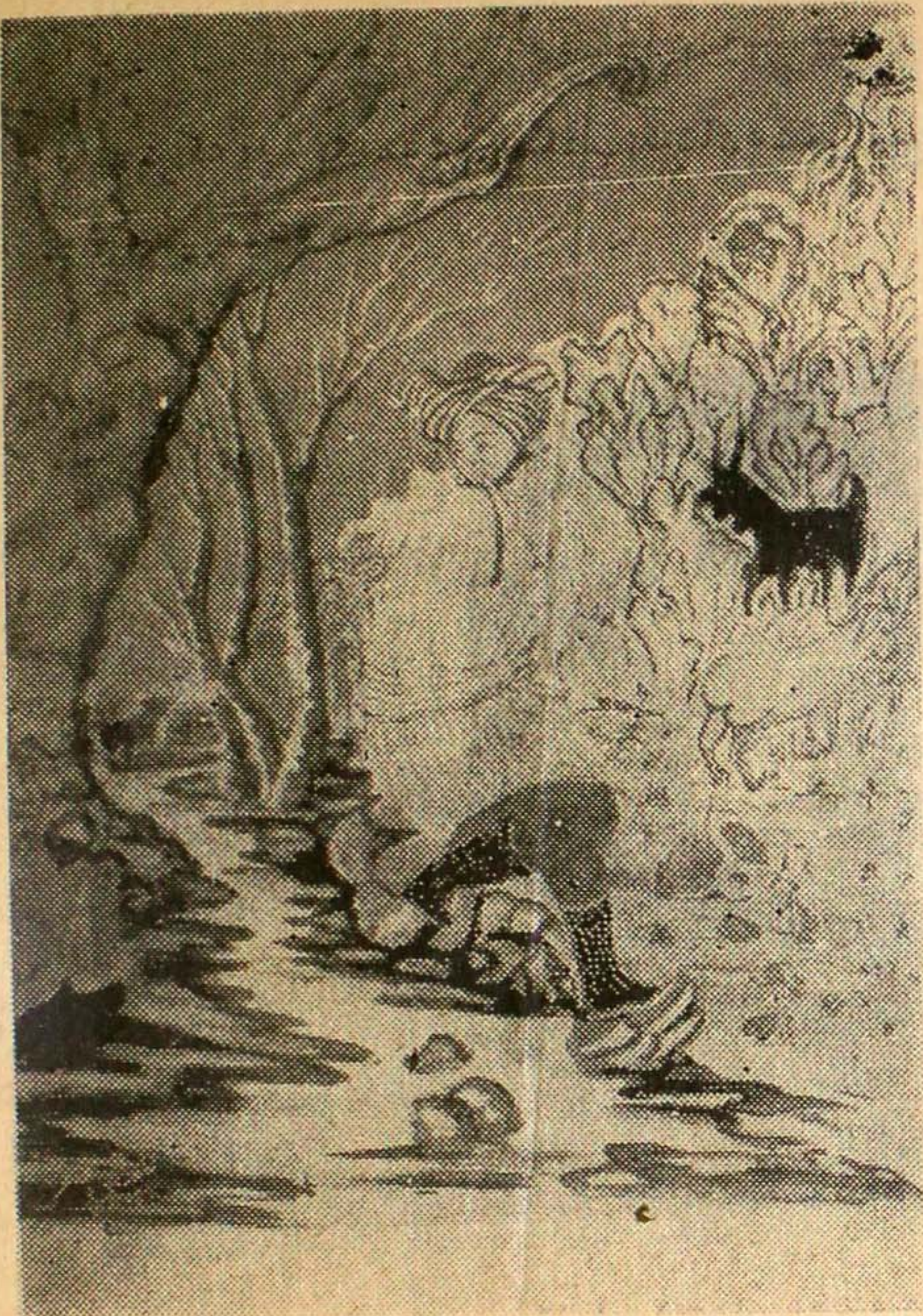
و فعلا هم بحیث معلم در دارالمعلمین عالی هرات ایفای وظیفه می نماید و بالفعل یکی از هنرمندان این رشته هنری شمار است که از آثار او هویدا است .
یکی از آثار مقصودی تا بلوی سیاه مو و جلالی است که در عکس اطاق کار استاد مشعل مشاهده میشود .

((ل))

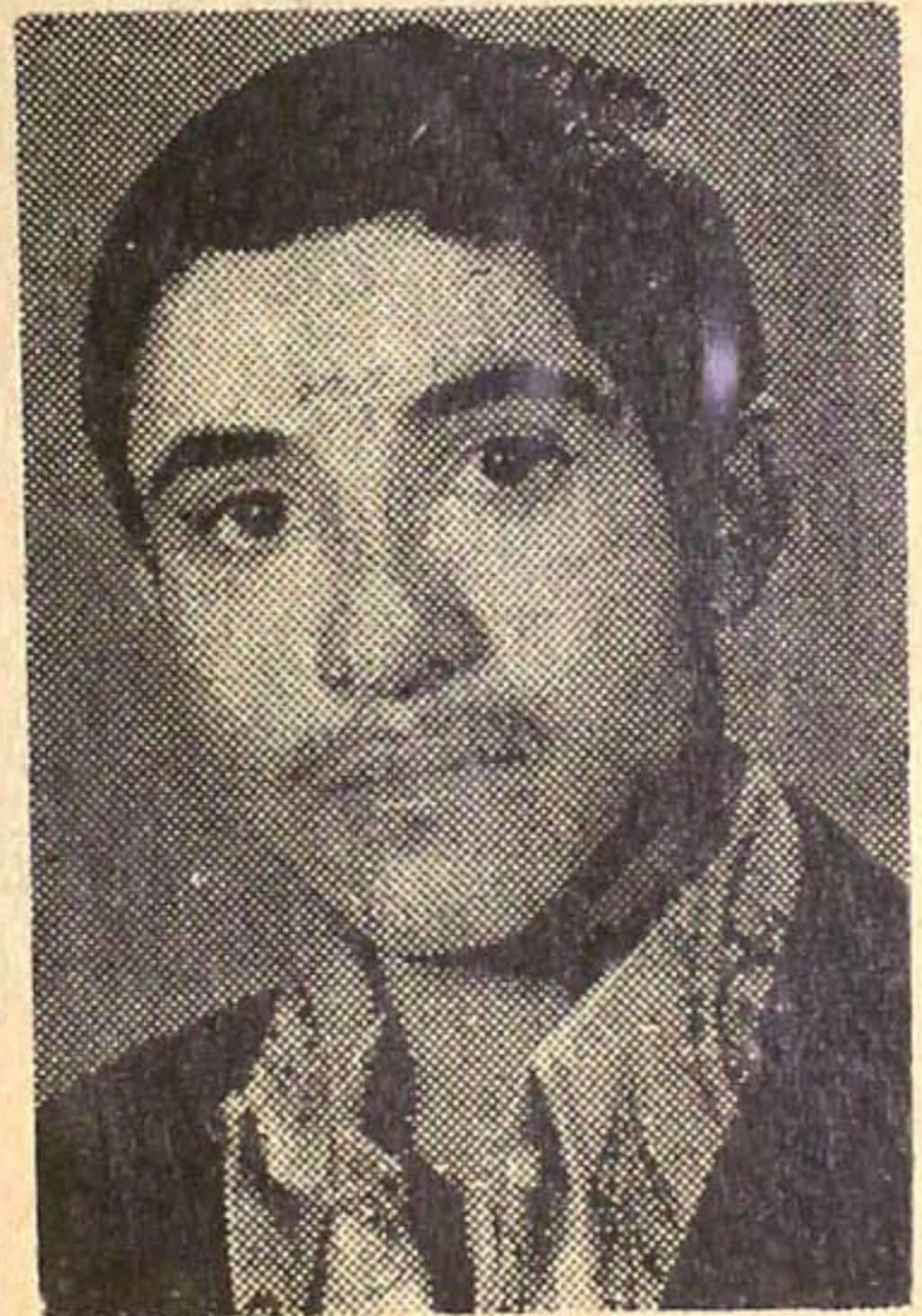
لطف الحق فضل :

ولد فضل الحق متعلم صنف ۱۴ لیسه سلطان هرات .

وی بسال ۱۳۳۴ هـ ش در
هرات متولد شده و اکنون
۱۸ سال دارد، در اثر ذوق
فطری که زادگان این آب و
خاک به ندر دارند در زمره
تلامیذا استاد مشعل بغرا
گرفتند هنر میخاناتور شمولیت
ورزیده است .

تصویر چوپان اثر لطف الحق

لطف الحق

(م)

(حاجی) محمد سعید مشعل :

استاد حاجی محمد سعید مشعل از همان شخصیت های ممتاز
و برجسته هنری است که گذشت زمان نه تنها بر نام و شهرت
او صدمه وارد کرده نمی تواند بلکه روز بروز و سال بسال بر شهرت
او افزوده خواهد شد و او را اگر بهزاد معاصر بگوئیم بیالغ
نکرده ایم .

استاد مشعل واقعاً در هنر میخاناتور ید طولی دارد و نیز وی

هنریش از يك عشق سرشار و سرچشمه میگیرد که با تمام قدرت بشری کوشش است تا ذوق هنر را در محیط و سعت دهد و هنرمندان تر بیه کند که هر يك تا مقام خودش بلند بر و ند و هر کدام مکتبی بلکه مکتب های هنری تا سیس نمایند و هنرورانی تر بیه کنند .

این عشق سرشار و نظر کیمیا اثرش در این سرزمین پر فیض بسا نهادهای مظهر غرس نموده که عده زیبا داز آنها بشمر رسیده و در بسارز اطراف و نقاط کشور شاگردانش بساط هنر را پهن کرده و مکتب ها تا سیس نموده اند و از مکتب های خود ها هنرورانی بمحیط تقدیم کرده اند .

حاجی محمد سعید مشعل

حاجی محمد سعید مشعل واقعاً مشعل فرزانی است که بهر سو نو رپا شی می نماید وی علاوه بر صنعت مینا تور در شق خطاطی نیز مهارت بسزا دارد .
خط نستعلیق را نهایت زیبایی نویسد :

استاد مشعل در شعر و ادب نیز قریحه سرشار دارد و از شعرای درجه اول معاصر بشمار است .
اینک نمونه ای از اشعار او : غزل ذیل از آثار سابقه اش میباشد که در سال ۱۳۴۰ سروده است :

آمد بهار و صحن زمین شد گلاب رنگ
گوی جهان گرفته همی از گل آب رنگ
یا آنکه داده صفحه کرتی بر رنگ آب

دست قدر که ریخته هر جا آب رنگ
 بس برگزیده تر بود از رنگ انتخاب
 صنعتگر قضا چو کند انتخاب رنگ
 رنگی که نیست بهتر از آن رنگ در جهان
 رنگی که پیش او نبود در حساب رنگ
 رنگ بشر بود که ز تأثیر انحراف
 بروی نباشد از عمل ناصواب رنگ
 این آدمی که یافت جهان آب و رنگ ازو
 واحمرت او بیاخت بیوم الحساب رنگ
 یا رب فرست مشعل راه هدایتی
 وز شعله اش بده برخ شیخ و شاب رنگ
 از آب عفو نامه اعمال ما بشوی
 وز نور لطف ده برخ این کتاب رنگ
 چون موثوق ترین شرح حالات شخص همان است که خودش یا یکی
 از آلامید مکتبش بنویسد نوشته خودش را که بخوایش من سوانح خود را
 تحریر نموده است با شرحی که یکی از شاگردانش در نقش مکتب
 هنری او داده ذیلامی نگارم :

تصویر از کتاب «تاریخ علمای ایران» (مکتب مشعل)

من ح-اجی م-حمد سعید پسر م-ر حوم حاجی محمود غوری

با داشتن وظایف رسمی نظر به عشق و علاقه‌ی که برای زنده ساختن ساختن مکتب بهزاد، هشتم همواره درین راه بذل مساعی نمودم
 وقتیکه صنایع فنون ملی در هرات تأسیس شد و آقای ملکیار توجه خاصی داشت من رئیس صنایع گردیدم شعبات میناتور سازی، حکاکی، حجاری، سرامیک، مجسمه سازی، سراجی و امثال آنها را تأسیس و مدت کمی به تربیه شاگردانها توجه شد اما بسیار زود آن مؤسسه ملغی و منحل گردید -

بار دوم به مکتب لیسه سلطان کورس میناتور تأسیس نمودم آنهم دوام نکرد و زود از بین رفت، بار سوم در لیسه سلطان کورس تأسیس نمودم باز هم بر کود مواره شد و از بین رفت .
 در حین تصدی ریاست بناروالی هرات یک جاده را بنام جاده صناعتی نام نهادم و از زنده ترین هنر مندان کسبه را از هر رشته بآن جاده نقل دادم و از بودجه بلدییه به ایشان مبلغی بصورت تقاوی و قرضه کمک شد آنهم بعد از سپری شدن دوره ریاست بلدییه هشتت گردید و نتیجه آن فقط بعضی اشخاصی هستند که فعلاً در بازار بکس های حلبی می سازند و نقاشی میکنند .

اخیراً وقتیکه دوره وکالتهم از مجلس سنا ختم شد با آنکه من مامور سابقه دار بودم و در هر وزارت بمن چو کی موجود بود از وزارت معارف خواهش کردم که مرا بحیث معلم میناتور و تذ هیب در هرات متوقع بدهند داکتر محمد اکرم وزیر معارف آنوقت خواهش مرا پذیرفتند و من در سنه ۱۳۴۸ بحیث معلم میناتور بهرات آمده و بد ار العلمین هرات صنوف ۹، ۱۰، ۱۱ - را تحت تعلیم گرفتم، از سنه ۴۸ به بعد در هر سال یک تعداد که از صنوف ۱۲ فارغ التحصیل شده اند در شق میناتور و نقاشی نیز بهره کافی داشته اند و آنانکه

از صنف ۹ الی ۱۲ و صنوف ۱۳ مسلکی از من استفاده کرده نقاشی های خیلی ماهر و تا جاییکه درس فرا گرفته اند در هر ولایتی که هستند می توانند بمعارف آنولا یت معلم خوب و قابل استفاده باشند. در ظرف مدتی که بمعارف کار کرده ام از شاگردان معارف و غیر معارف در حدود بیش از ۴۰۰ نفر در نقاشی تربیه کرده ام که به تمام ولایات مملکت پخش گردیده اند و امروز آثار شاگردان من از قبیل کوزه و صراحی و صندوقچه های نقاشی شده و تخته های شطرنج و امثالها در هر ولایت موجود و در هر بازار دیده می شود.

بعد از تقاعد در استودیوی شخصی خود چند نفر شاگردانی دارم که کار می کنند و خودم هم مصروف آنها و اولاد خود هستم.

یادداشت :

ساعات درس صنوف ۹ ، ۱۰ و ۱۱ - در هفته ۲ ساعت - و صنوف ۱۲ بعد از وقت و در اوقات فراغت استفاده می کردند و صنوف ۱۳ مسلکی در هفته ۳ ساعت درس داده شده است .

مکتب میناتور استاد محمد سعید مشعل :

معلم فصل احمد مقصودی

فصل احمد مقصودی که یکتن از شاگردان پیشرفته استاد محمد سعید مشعل است و پیشتر او را معرفی نمودیم را جمع به مکتب آن استاد گردا می شرح ذیل را نوشته است :

این يك سنت کهن است که عشق بمیناتور و میناکاری در روح زادگان کشور افغان ریشه ی بس عمیق دارد و در هر فرصتی بنوی بروز میکنند اما چه وقت و در چه شرایطی میتواند گفت که اگر بسا ۱ سلاف ما از دوره های تیموری تا حال برای حفظ صنایع مستظرفه چشمان خود را کم التفات نمی ساختند و توجه خود دهارا ازین خدمت مملکت دریغ نمیداشتند و نام بنیان گذاران آن افتخارات

هنری ما را لگد کوب خفا و فرا موشی نمی نمودند امر و ز
بیگما نگان جرئت آنرا نداشتند که مکتب هنری ما را یکسره
بنام خود بگردانند و از خود بدانند اما تا رینخ شاهد آن نیست که
برای بسر و ساندن این مکتب قدمی مثبت بر میدارند و
افتخارات هنری کشور عزیز خود را با رده بگر در جهان جلو
ده به جهان نیا می شناسانند .

یکی از ان شخصیت های ممتاز همین استاد محمد سعید مشعل
است که برای حفظ و زنده نگاه داشتن مکتب بهزاد مشعل وار
ساخت و تا آخرین رمق در راه فیر و زی این مکتب زحمت
خستگی ناپذیری را متحمل گردید، حق خردت را طعن عزیز
را درین رشته هنری اداء نموده است .

من هم یکی از شاگردان بسیار تخیل این مرد شریف و بزرگوار
هستم و در صنف مکتب برای بنده نقاشی ، مینا تور ، گچبری
کندن کاری روی چرم ، تذهیب ، سواد کاری و غیره
چیزهای ضروری را رهنمایی فرمودند و او بیگما نه کسی
است که در کوره راه زندگی مرا یاری و رهبری نمود و در
ظرف چهار سال مرا با تمام امور فن و هنر آشنا ساخت .
چون عشق سرشار به نقاشی دارم امید است با اثر زحمت کشی های
شپار و زی بتوانم شمه ای از هنر مینا تور را از این استاد بزرگ
فرا گیرم و حسب تلمیذین استاد محترم بیگما نه آرزوی من اینست
که هنر را برای جامعه خود و برای خدمت بوطن خود
بکار برم .

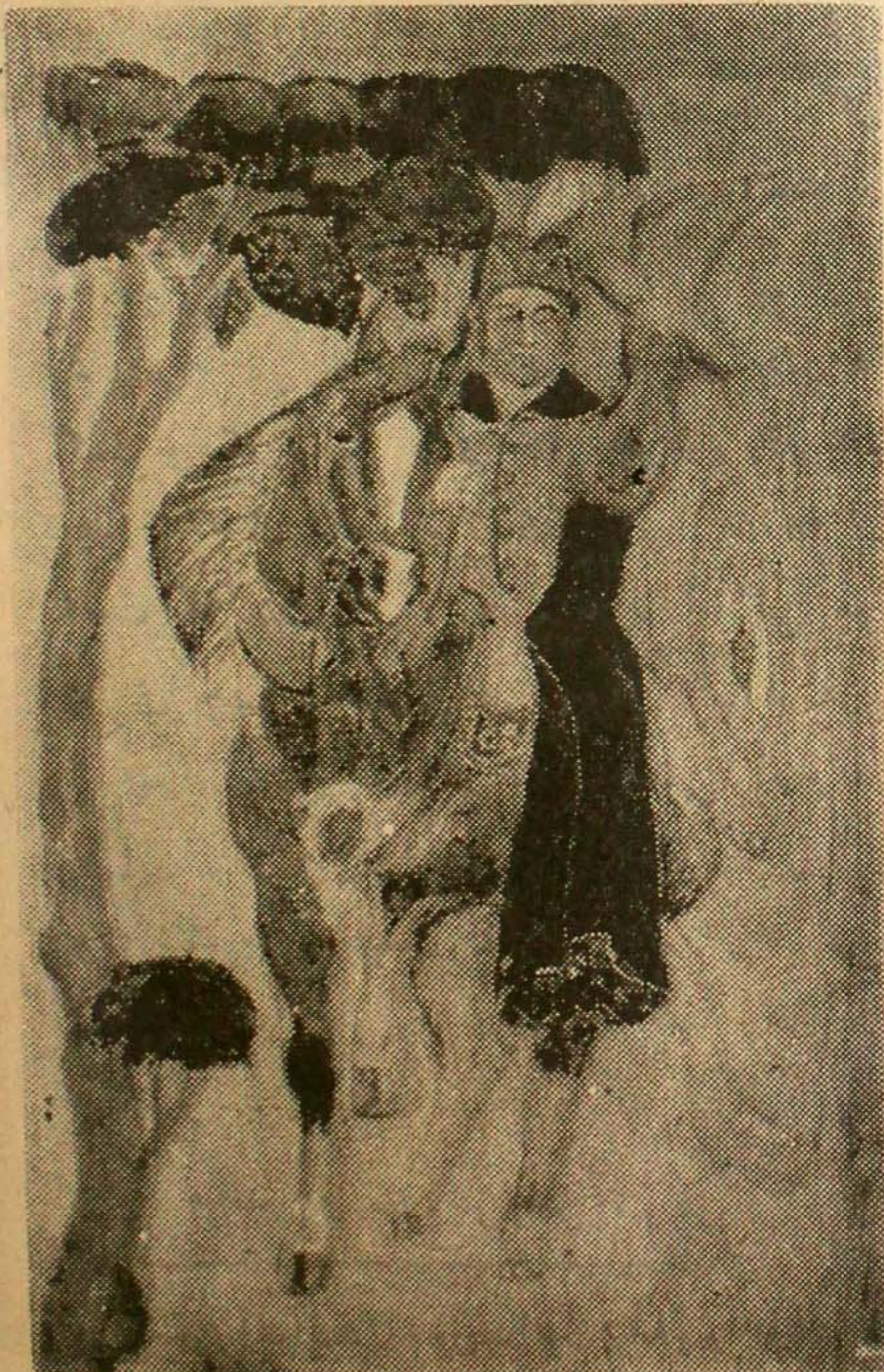
محمد یوسف شریفی :

سکونت او در شین دند و تعلیم یافته صنف ۱۴ دارالمعلمین هرات است
فعال در شین دند بو وظیفه معلمی مصر و فیت دارد . وی از تلامیذ مکتب
استاد مشعل و در نقاشی و شبکه کاری روی چرم قدرت قوی دارد .

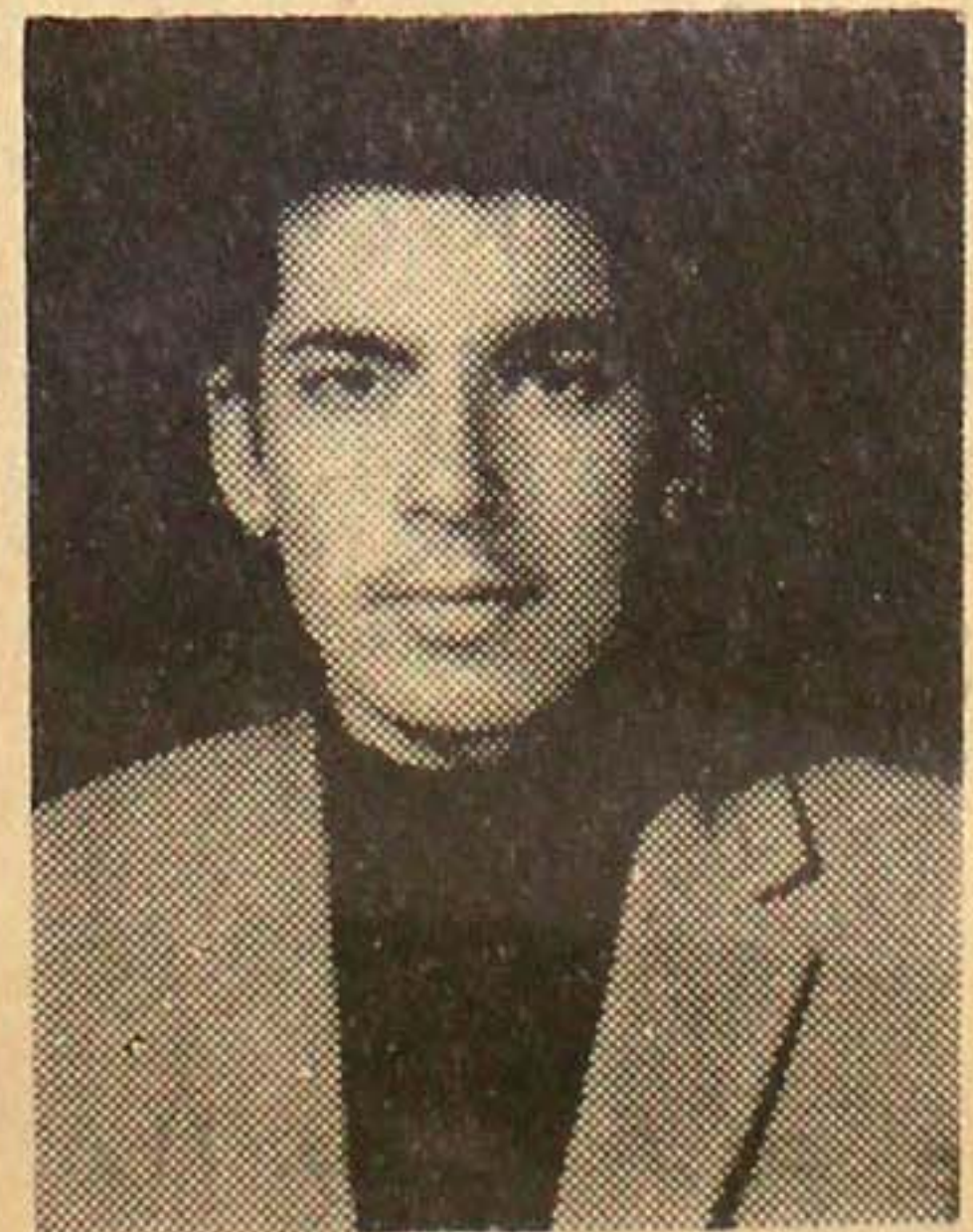
محمد يوسف مانند سائر شاگردان مکتب مشعل میتوانند این هنر زیبا را در آن منطقه وسعت دهند و شاگردانی جلب کنند و هنرمندانی گر بیه نماید که آثار ارزنده از خود بیادگار بگذارند .

محمد نادر مشعل :

محمد نادر ولد حاجی استاد محمد سعید مشعل تولد او در سال ۱۳۳۵ فعلا متعلم صنف ۱۲ لیسه سلطان هرات است چون

نقاشی در فامیل او براننده ترین شغل هنری است در این رشته به شاگردی و پیروی از پدرش طرحریزی و مشق و تمرین می نماید و در این رشته پیشرفت شایان نموده است .

تصویر یکی از رداران غوراثر محمد نادر

محمد نادر مشعل

محمد کبیر حمید :

وی متعلم صنف ۸ تجربوی دارالمعلمین هرات است صنعت مینا تور
ونقاشی را از استاد مشعل آموخته است و از زمره قلا مهند
است .

محمد جعفر :

وی ولد غلام رضای تقی زاده با شنده قر به غور در و از
بتا ریخ ۱۳۴۸ متولد شده در متوسطه تجربوی دارالمعلمین عالی
هرات مصروف تحصیل است در حالیکه استاد مشعل در دارالمعلمین
درس نقاشی و مینا تور را آغاز کرد محمد جعفر از تدریس او
با استفادہ اعظمی تصدیق

گرفت و خود را با تمام قوی
به تحصیل و فراگرفتن این هنر
آماده ساخت و طوریکه مدعی است
هنرمینا تور جزء لاینفک زندگی
او گردیده و آینده درخشانی
باو پیشبینی میشود .

صراحی مینا تور شده اثر محمد جعفر

محمد جعفر تقی زاده

محمد وای کشکی :

وی کشکی یا مشعوف تخلص دارد و در سال ۱۳۵۲ از مکتب دارالمعلمین هرات فراغت یافته و از صنف ۹ تا ۱۴ تحت تعلیم و رهنمایی استاد مشعل هنر مینا تور را فرا گرفته و آثار او در شعبه مینا تور استاد مشعل موجود است که عبارت از یک تابلو و یک کوزه است .

محمد عثمان قاضی زاده :

ولد محمد اعظم اصلا اهل پغمان در سال ۱۳۱۶ در کابل تولد شده و مدت مدید است که در هرات اقامت دارد و در هرات تاهل نمود فعلا در گازرگاه شریف سکونت دارد .

وی دستگاه حجاری مفصل در جاده شمالی مسجد جامع شریف روی کار نموده و سنگهای الواح مزارات را به مهارت تام میتراشد .
و علاوه بر آن غوری نان خوری ، کاسه ، پیاله ، خاکستر دانی و غیره سا مان از سنگ می تراشد .

در فن نقاشی دست قوی دارد ، نقاشیهای ظریف در بعضی غوریهای سنگی طرح میکنند در ساختن ظروف سنگی صنعت فوق العاده از خود نشان میدهد که ظروف سنگی مطابق بحجم ظروف چینی می سازد که وزن آن نیز از ظروف چینی زیاد نیست و با ظروف چینی هم حجم خود هم وزن است . کار سامان حجاری او ساخت داخلی است سنگهارا از معادن ، گازرگاه ، زیار تجا ، کرخ و خواجه چشت بدست می آورد نام برده از هنر مندان خوشبختی است که از پیشه خود کمال رضایت داشته و بازار هنرش فوق العاده گرم است و یکنوع ابتکار و تحول نیز در صنعت خود میدهد .

او صنعت نقاشی و حجاری را از پدرش آموخته و قرار نوشته خودش تا کنون بیست نفر شاگرد تربیه کرده است :

انواع سنگها را از مناطق کوه های هرات بدست آورده در محل تجربه قرار میدهد و هر نوع را برای سامانی اختصاص میدهد .

((ن))

محمد نسیم پروانه :

خلف مرحوم حاجی محمود برادر استاد مشعل . وی هم خطاط است
و هم است نقاش . در خطاطی و نقاشی از استاد مشعل پیروی و استفاده
نموده در خط نستعلیق و شکست ید طولی دارد .
وی مدتی بدو اثر حکومت شامل بوده و چو کپهای حکومت را
در بسا دیوارها اشغال داشته و یک دره کالات شوری را نیز طی نموده است
سکونت اصلی او در ینگلی مر بو ط و لسوالی تیوره میباشد فعلا
در منطقه غور مصر و فامور زراعتی است .

نثار احمد :

نثار احمد

وی فرزند محمد یوسف متعلم مکتب پښتون
زرغون در سال ۱۳۲۷ در قریه ده شادی پښتون
زرغون تولد یافته و در سال ۱۳۵۱ از
دارالمعلمین هرات فراغت حاصل نموده و
در صنف میناتور شاگردی استاد مشعل
این هنر زیبا را فرا گرفته است .

حصه دوم

خطا طان معاصر

(الف)

الله بردی :

خلیفه الله بردی خلف الصدق حضرت صوفی اسلام شهید نور الله مرقد ه بوده مدتی خلافت و اولاد بزرگوارش را بعهدہ داشت .

موصوفی ذریعه ناخن خویش خط خوش مینوشت و این خط ابتکار و اختراع او است، معزی الیه بخط نستعلیق مهارت بسزای داشت چو مصروف و وظیفه ارشاد بود بنوشتن کلام کتابی باو شان فرصت میسر نبود .

در سال ۱۳۱۱ ه، ق دار فنا را وداع گفتند - مسجد جامع کرخ و ایوان غربی مرقد حضرت شهید از زمان آن بزرگوار است مرقدشان در جوار مزار حضرت شهید (رح) است .

(میرزا) ابوالقاسم :

میرزا ابوالقاسم نیز از جمله فرزندان حضرت شهید رحمه الله علیه میباشد که دست ارادت به خلیفه دارالامان بلخی داده مامور بارشاد مردم بود . در کرخ در مسند پدر بزرگوارش ازو خلافت می نمود . معزی الیه در حسن خط خصوصا نستعلیق بدرجه استادی بود .

از خطوطی که بقلم او است نزد ارادتمندان موجود است در سال ۱۲۹۳ - بجهان جاودانی رحلت نمود .

میرزا عبداالحق، میرزا عطاءالله، میرزا عبداقادر، میرزا عبداالرازق، میرزا حبیب الله و بسا شخصیت های دیگر که همه از اولاد و فامیل حضرت شهید (رح) بوده اند همه در هنر خطاطی

دست قوی داشتند خصوصاً میرزا عبدالحق که بمیرزای خوش
نویس شهرت داشت در اینجا شرح حال ذواتی که بدست آوردیم
نمونه فضیلت هنری این خاندان بزرگ شده می تواند .

میرزا ابو نجیب :

مرحوم میرزا ابو نجیب از سلاله سادات حسینی و از جانب
مادری از دردمان حضرت صدیقی اسلام شهید (رح) بوده در
ولسوالی کرخ هرات پابرنیا گذاشته است .
موصوف خطوط کوفی ، ثلث ، ریحان ، نستعلیق را بخوبی
میزنوشته لوح مرقد حضرت خلیفه الله برده و حضرت میرزا
محمد عمر بخط ثلث از آثار قلمی او است قطعاتی هم بخط کوفی
گروه دار از وی بیادگار مانده است .

او در علوم متداوله فقه ، تفسیر ، حدیث و بالخصوص در
علوم عربیت معلومات کافی داشت در زمان حضرت آبی میرزا
محمد عمر حضرت کرخ در مدرسه آنجا بتدریس طلاب علوم
موظف بود .

در برج حمل سال ۱۳۴۹ ش ، چشم از جهان پوشید و در روضه
مقبره حضرت شهید (رح) مدفون گردید .

ابوبکر او بهی :

سید ابوبکر او بهی متخلص بفانی در خط نستعلیق و نسخ و ثلث
کمال قدرت و مهارت داشت از قوم سادات بود . علاوه بر خطاطی
شهرت و مهارت فوق العاده اش در شعر و ادب بود ، در علوم متداوله
عربیت نیز مقام عالی داشت ولی اشعارش تماماً مداحه و هجوئیات
بود . وی مدتی در دفاتر حکومتی او به و غیره دوائر حکومت به
بحیث کتابت اجرای وظیفه می نمود .

چون مدتی در شعبات آرشیف بواره و صادره و ترتیب دفاتر

رسمی مصر و فیت دانت بر روی همان سلیقه دفتر اشعارش را به
 بشکل یک دفتر تحریرات رسمی ترتیب داده و بهر یک از مشاهیر و
 ارباب ثروت مدایحی و هجویاتی سروده و بنام هر یک کار تنی از
 اشعار را مملو ساخته باین ترتیب که مدحی مفصل و عالی بنام او سروده
 و چون صلح مطلوب از و در یافت نکرده بالمقابل بنام او هجوی مفصل
 سروده و هر دو را مانند مکتوب و جواب مکتوب بیک دوسیه جای داده
 و هر کدام نمبر و تاریخ دارد، هر شعر از اندازه تا اثرات مثبت و
 منفی او را به نسبت مدح و تحسین نشان میدهد. بعد از مدتی باز مدح
 دیگر به نسبت او سروده و از مداحه و هجای پیشینه اش یاد آوری
 کرده. بعد از آن باز هجو دیگر سروده و اندازه تا اثراتش را به نسبت
 پیش آمد او بتکرار ابراز داشته و همچنین در هر کار تن که
 بنام یک شخصیت است چندین دوسیه است و در هر دوسیه یک عدد شعر مداحه
 یا هجو به جای دارد و در دفتر وارد و صادره نمره و تاریخ
 آن درج است.

سید ابوبکر او بهی در بدیهه سرایی بد طولی داشت چنانچه یکی از روزهای
 سرد زمستان سالهای حیاتش که شب پیش آن میر محمد عثمان
 حسینی مدیر اتفاق اسلام در آنوقت نمازگاه دعوت بود در عصر روز پر زه
 بمن رسید که سید ابوبکر بخط بسیار خوش نستعلیق نیم قلم نوشته بود:

ای لبت گنج محفل آرای	وی ضمیرت محیط دانا یی
رفت آقا ز شامت بختم	ماندم شب ز بون ز بیجایی.
چه شود گر باین معاصز و قوم	گره از کار بسته بگشایی
یعنی از بذل نان و آتش و جای	ز حمتم را قبول فرمایی

از جمله مدایح او که به بزرگان هرات نوشته از یک قصیده اش
 فرود ذیل است:

ذات تو در مسلك مشایخ گهر نام تو در حلقه اعیان نگین
 از یک مداحه او که به لهجه مثنوی سروده شده:

معن و حاتم ز سخایت خجلند بحر و کان از کرمت منفعلند
 کیست کوریزه خورخان تو نیست بنده سر خطا حسان تو نیست
 از سید ابوبکر کام قطعه و کتیبه بمشاهده نرسیده در خط نیم قلم
 و ریزه آثاری از و مانده است . وفات سید ابوبکر فانی در سال
 ۱۳۲۲ هـ، ش واقع شده است .
(شیخ اعظم جان :

محمد اعظم ابن مر حوم شیخ سلطان احمد متولی خرقة مبارکه
 حضرت فخر کائنات (ص) در هرات وی از اولاد زره فیل شیخ احمد
 جام میباشند .
 شیخ اعظم جان در خط نستعلیق خصوصاً نیم قلم به مرتبه
 عالی مهارت تام و در سایر اقسام خط قلم توانا دارد بسا قطعات
 او نزد مردم میباشند مدت عمرش را در چوکی های حکومت
 سپری نموده و فعلاً که متقاعد است در شرکت پخته هرات
 شامل و وظیفه است شخص با اخلاق و بادیات است .

(حاجی امین الله عطار :

ولد میرزا حبیب الله از کسبه
 بازار خوش هرات به درب
 کوچه زال خندان دکان عطاری
 دارد و وکیل صنف عطارها است .

حاجی امین الله عطار

نمونه خط حاجی امین الله

وی در شش قلم خط مها رت دارد و از تلامذستاد محمد علی
عطار است قطعات زیاد بخطوط نستعلیق ثلث و غیره نوشته نزد
مردم موجود است .

در مسجد قریه کل آب و هم در مسجد بازار مسگران کتیبه ها بخط
ثلث نوشته که یادگار آثار هنری او است .

قراریکه حاجی موصوف خودش خلاصه سوانح خود را شرح میدهد :
در سال ۱۳۲۰ شمسی در هرات متولد شده و سال ۱۳۲۷ شامل مکتب
خانگی گردیده و تحصیلات ابتدایی را در مکتب پیاپی نرسانیده
چون از همان آوان متعلمی بخط خوش علاقه زیاد داشته برای تحصیل
این هنر زیبا در سال ۱۳۴۲ شمسی به استاد محمد علی عطار مراجعه
نموده و ایشان او را بشاگردی خود پذیرفتند و در سال ۱۳۴۳ شامل
قطعه عسکری شده چون مشق او مورد پسند بوده در مطبعه دو سال
بشعبه آرت و خطاطی بوده فعلا بدکانداری مصروفیت دارد .

منشی ملا احمد :

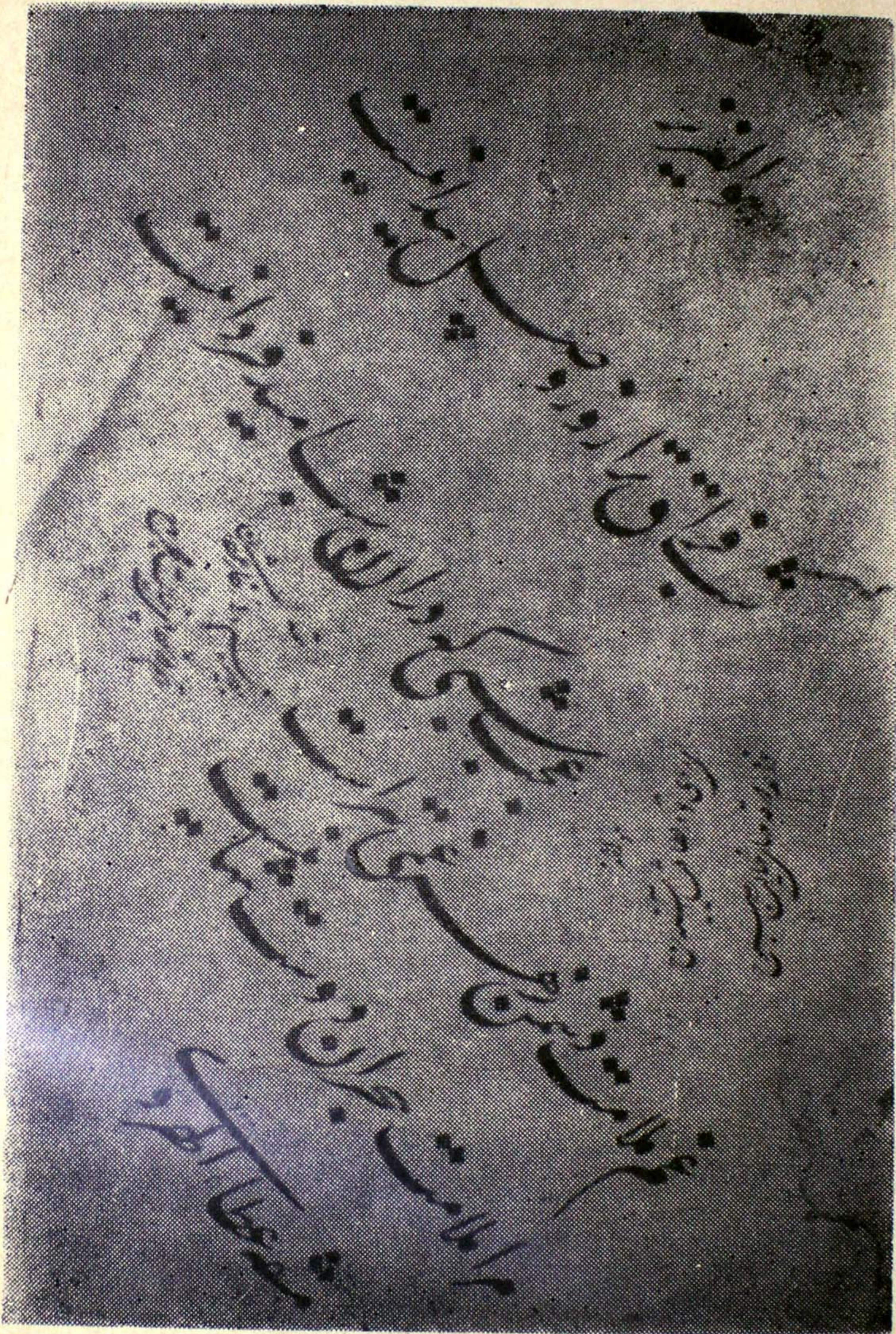
ولد ملا احمد در سال ۱۳۹۲ هـ، ق در قریه (عالمتاب) چونند متولد شد و
در عهد طفولیت به توجه پدرش بتحصیل علم و حسن خط پرداخت و در
همان دوره کودکی باوالدین و برادرش منشی ملا عبد الصمد بهرات
آمده علوم متداوله را در هرات تکمیل نموده و بخطوط نسخ ، نستعلیق
کوفی مهارت یافت و نیز در فن میناتور قبا بلیت پیدا کرد که صفحات
قرآن و کتب معروف را نقش و مینا تررمی نمود، قریحه عالی در شعر
داشت و مجموعه اشعار او بخط خودش نزد آقای محمد وزیر برادرزاده اش
میباشد نظر بامتیازی که در نگارش و ادب و حسن خط داشت دوره حیانش بحیث
منشی ولایت و مدیر خارجه ولایت سپری گردید و مدتی هم بوکالت سر محرری
جریده فریادروز نامه کنونی اتفاق اسلام موظف بود چون در حسن خط
و فضل و دانش شهرت یافت در زمان امیر حبیب الله خان بکابل خواسته شد
و شامل منشی های دربار گردید و علاوه بر آن بترتیب و تنظیم کتابخانه
سلطنتی آن زمان شامل و وظیفه شد .

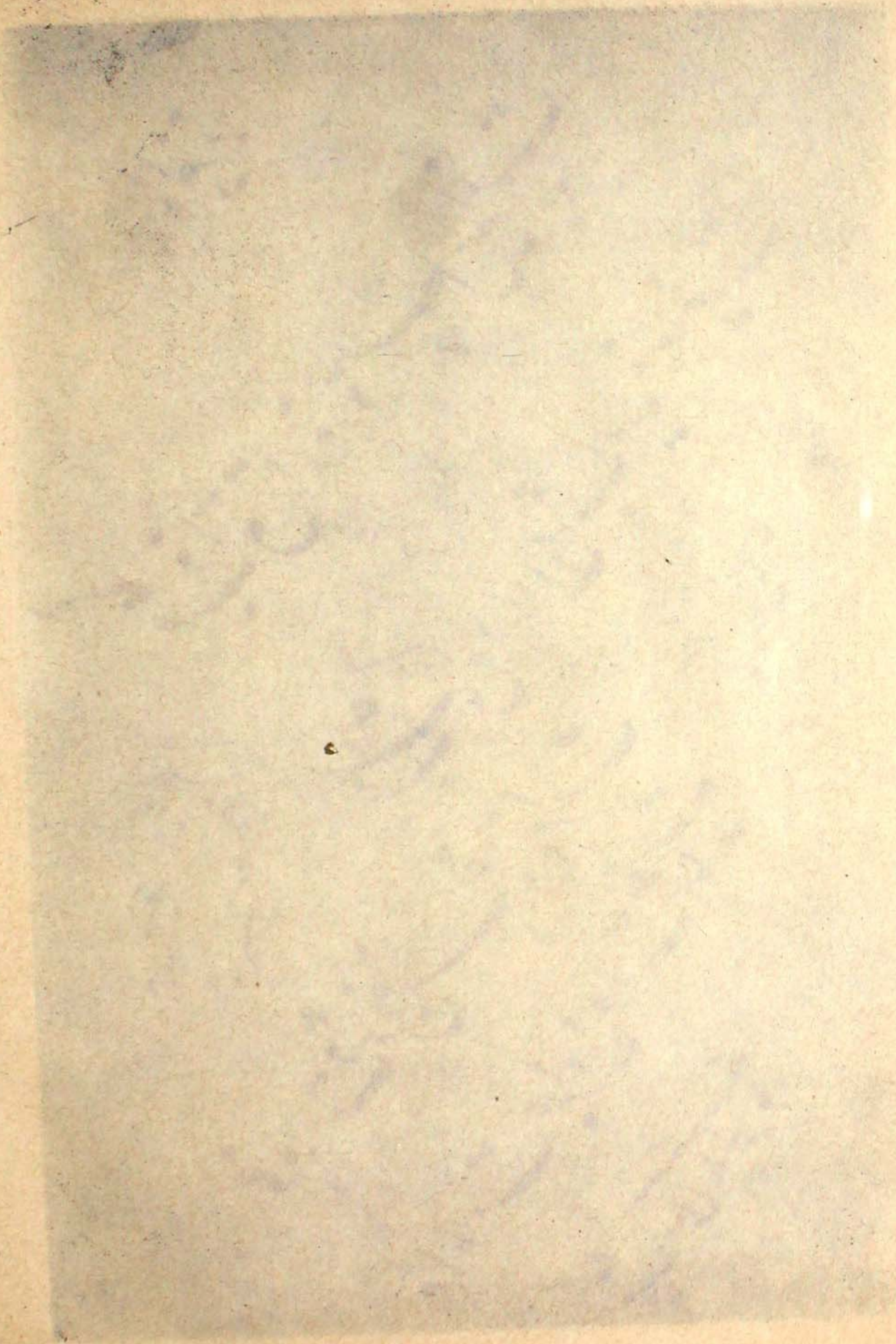
نمونہ خط نستعلیق و شکستہ سی ۱۰۱۱۱
تفصیل در صفحہ ۲۸

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

نمونه خط نستعلیق شیخ الاسلام ملا خدا بخش
تفصیل در صفحه ۴۴۱

Faint, illegible text or markings at the bottom of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

در بلا گر صبر آری ر ستگاری رو دهد
 چون جفاها نیکه دید از زمر معهود هود
 جود خوش باهد بعا لم خاصه جود علم و فضل
 کرد آدم را بفوج قدسیان مسجود جود
 از خدا یاری طلب در دفع مطر و عدو
 تا بر آرد سطو آتش از جان هر مردود دود
 آدمی را خلاق نیکو میشود مرد تمام
 عود هیزم بود شد از طنیت مسعود عود
 ای عطاء جولان به میدان سعادت می کند
 هر که عمری در رضای حضرت معبود بود

((ذ))

آخند ملا (ذبیح الله)

وی فرزند دوم مرحوم شیخ الاسلام آخند ملا خدا بخش است که
 در تحریر خطوط سته بشاگردی پدرش لیاقت و مهارت کافی بهم رسانیده
 از اقران فایق شد و در تمام مملکت به هنر خطاطی شهرت یافت
 در عصر امیر حبیب الله خان برای تنظیم کتابخانه سلطنتی و تربیت
 نایب السلطنه سردار نصرالله خان با اعزاز تمام بکابل خواسته شده
 و مدت مدید این وظیفه را بعهده داشت .

آخند ملا ذبیح الله بعد از سالها برای دیدار اقارب رخصت خواسته
 بهرات بازگشت و در همین اثناء مرخص شده روز جمعه ۲۵ ربیع الثانی
 سال ۱۳۱۴ دار فانی را پدرود گفت، امیر شهید از استماع وفات این
 استاد و خطاط گرانمایه سخت متأثر شده امر کرد که مقبره اش بوجه
 شایسته آباد و عمارتی هم در جوار آن ساختمان گردد و چند نفر قاریان
 کلام الله موظف شدند که همیشه در آنجا به تلاوت و دعا مصروف باشند .
 از آثار خطوط عالی ابن استاد مرحوم یکقطعه نفیس مذهب در موزیم

آثار خطی وزارت اطلاعات و کلتور و یکقطعه زیبای دیگر دارای نقوش
و تذهیب کار خودش در کتابخانه شخصی پوهانند کتور جاوید محفوظ است

(ر)

(سید) رضی :

مرحوم حاج سید رضی طبیب پسر میرزا سید حسین پسر حاجی
سید علی در سال ۱۲۷۰ هـ ق در هرات متولد و بسال ۱۳۵۴ هـ ق در
۹ رجب الامر حب جهان فانی را وداع گفت و ۸۴ سال عمر شرافتمندانه
سپری نمود در جواریزار شهباز ده قاسم (رض)
مدفون گشت.

موصوف در خود هرات در نزد علمای بزرگ تحصیل علوم مروجیه
را نموده علوم صرف، نحو، منطق و حکمت را بدرجه کمال رسانید
و از جمله استادان او قاضی ملا محمد صدیق مشهور به آخند زاده
کابل و آخند ملا محمد مشهور به ملا محمد در ده اندونزد
بعضی علماء جدید دیگر نیز درس خوانده است چون پیشه وراثی
و فامیلی او طبابت بود کتب طب قدیم را نیز در سآ خوانده اند
قانون شیخ ابو علی سینا و غیره و در رشته طب بدرجه استادی
رسید که تدریس هم می نمود چنانچه ملا میر جلال الدین طبیب خود را
از تلامذ او می شمرد.

در هنر خط نیز دست داشت و از جمله خطاطان بشمار است و خطوط کوفی
نسخ، نستعلیق را استادانه می نوشت

در طب بعدی شهرت و مهارت حاصل کرده بود که در زمان
خودش مرجع خاص و عام بود و روش نیک و اخلاق پسندیده اش
نیز بیشتر مر یضا نرا جلب میکرد.

چند فرد ذیل از مرثیه ی است که از شعرای زمان او سروده اند.

قدوة سا دات حاجی سید رضی خان طیب
 با داند رجا نب فردوس روحش کامگار
 هر زمان از جانب خویشان و جمله دوستان
 سورة اخلاص گر در روان او نشا ر
 بود سال یکهزار و سه صد و پنجاه و چهار
 روز جمعه نزده ماه رجب اندر شمار
 شد ز فرط درد معده جا نب د را لبقا
 سید و آل محمد آن حکیم با و قار

((س))

ملا سلیمان سلجوقی :

آخند زاده ملا سلیمان سلجوقی از خطاطان پر شهرت هرات است بخط
 نستعلیق و نسخ مهارت داشته هم تا بلو نویسی میکرد، هم ا لو اح
 قبور را می نوشت و بسا الواح بخط او در مزارات موجود است در
 مزار شاهزاده ابوالقاسم رحمة الله علیه کتیبهای بخط او تحریر یافته
 که صد ساله و لوی جا می را به نستعلیق جلی نوشته او خطاط پر نویس بود .

سراج الدین :

ملا سراج الدین تحصیل یافته د ا را لمعلمین

هرات است .

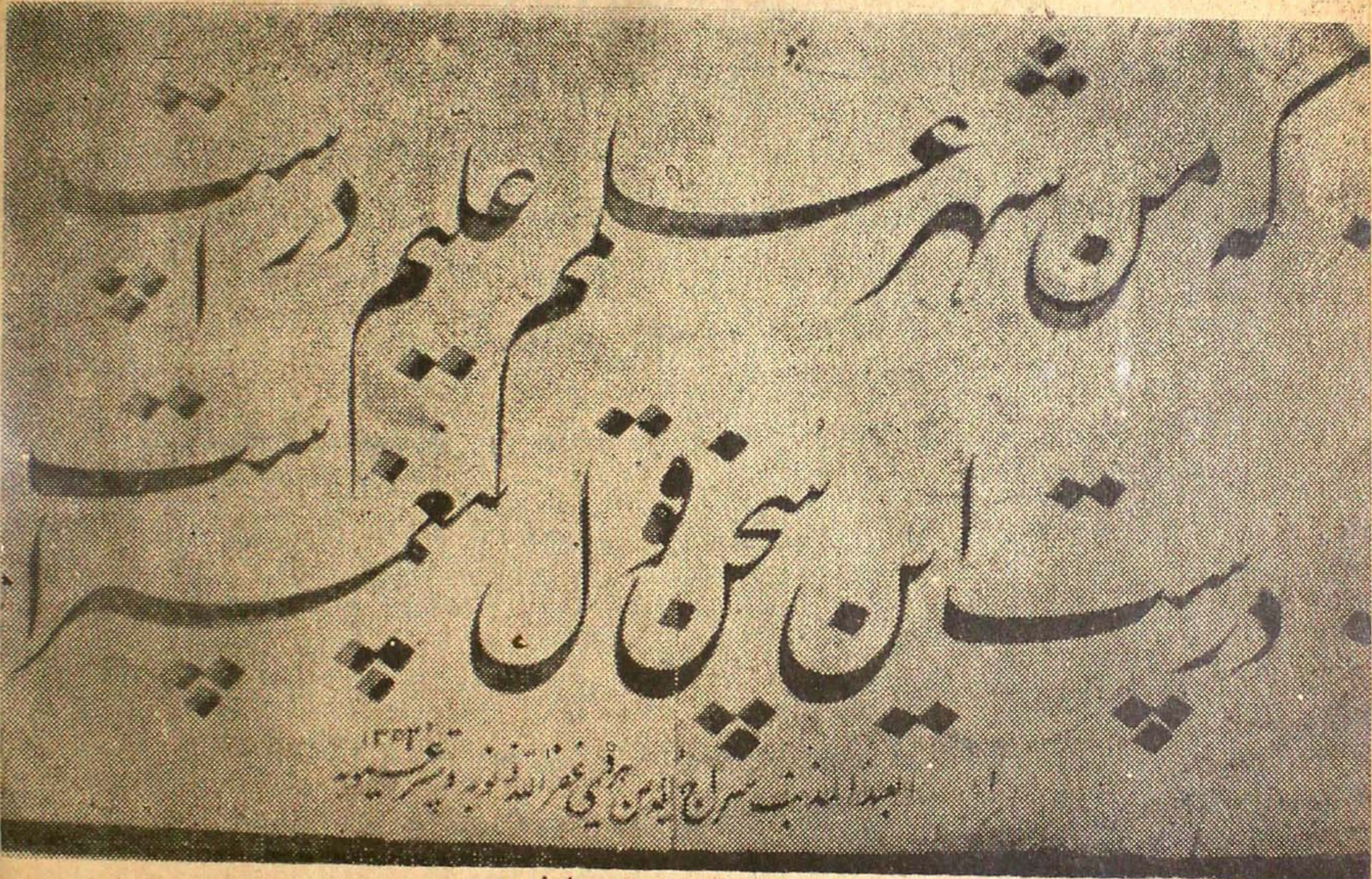
وی ولد ملا عبد ا لحمید خطیب سا بقه

مسجد جامع قریه با غدشت واقع سمت شمال

سراج الدین باغدشتی

شهر هرات میباشد . ملا سراج الدین از مشایقان برجسته
 سر لوحه نویس هرات بوده و بسا سر لوحه های دیگرها و غیره
 بخط او است . موصوف از زمره شاگردان استاد محمد علی عطار میباشد .

نمونه‌ی از خط سراج الدین با غدشتی

(ش)

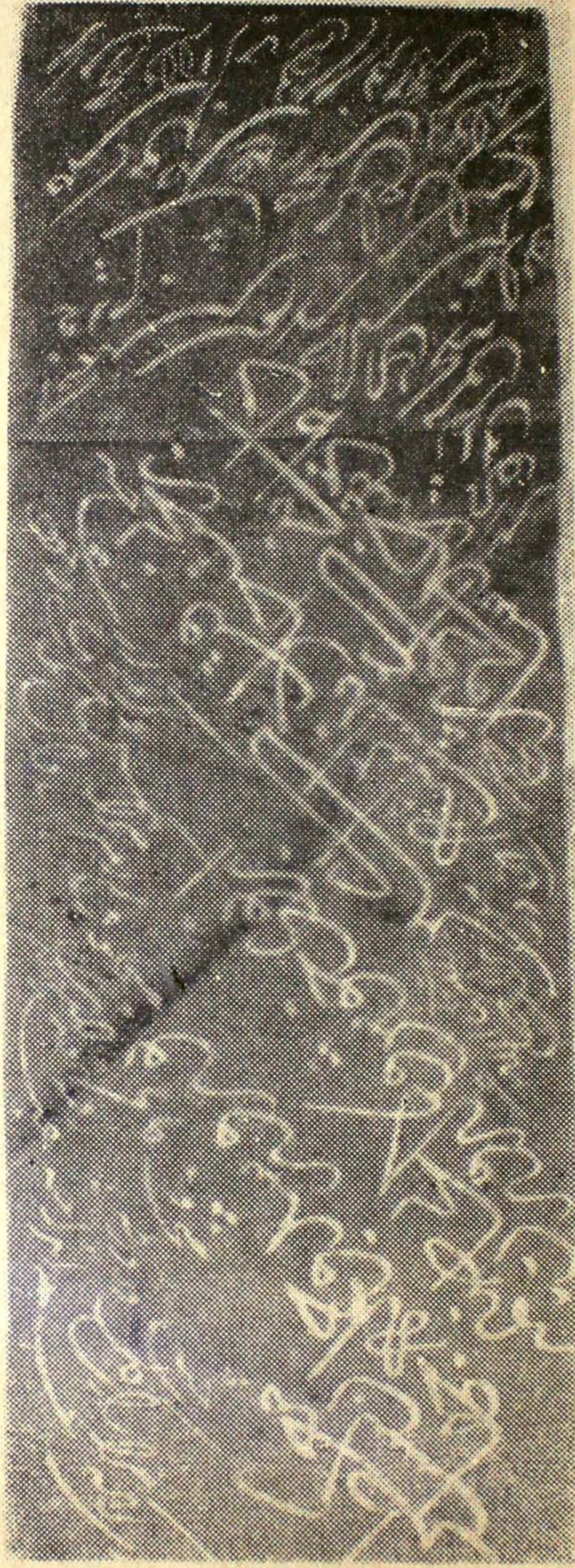
شریف صراف :

میرزا شریف معروف بصراف در نستعلیق شاگرد خلیفه محمد حسین
 سلجوقی است .

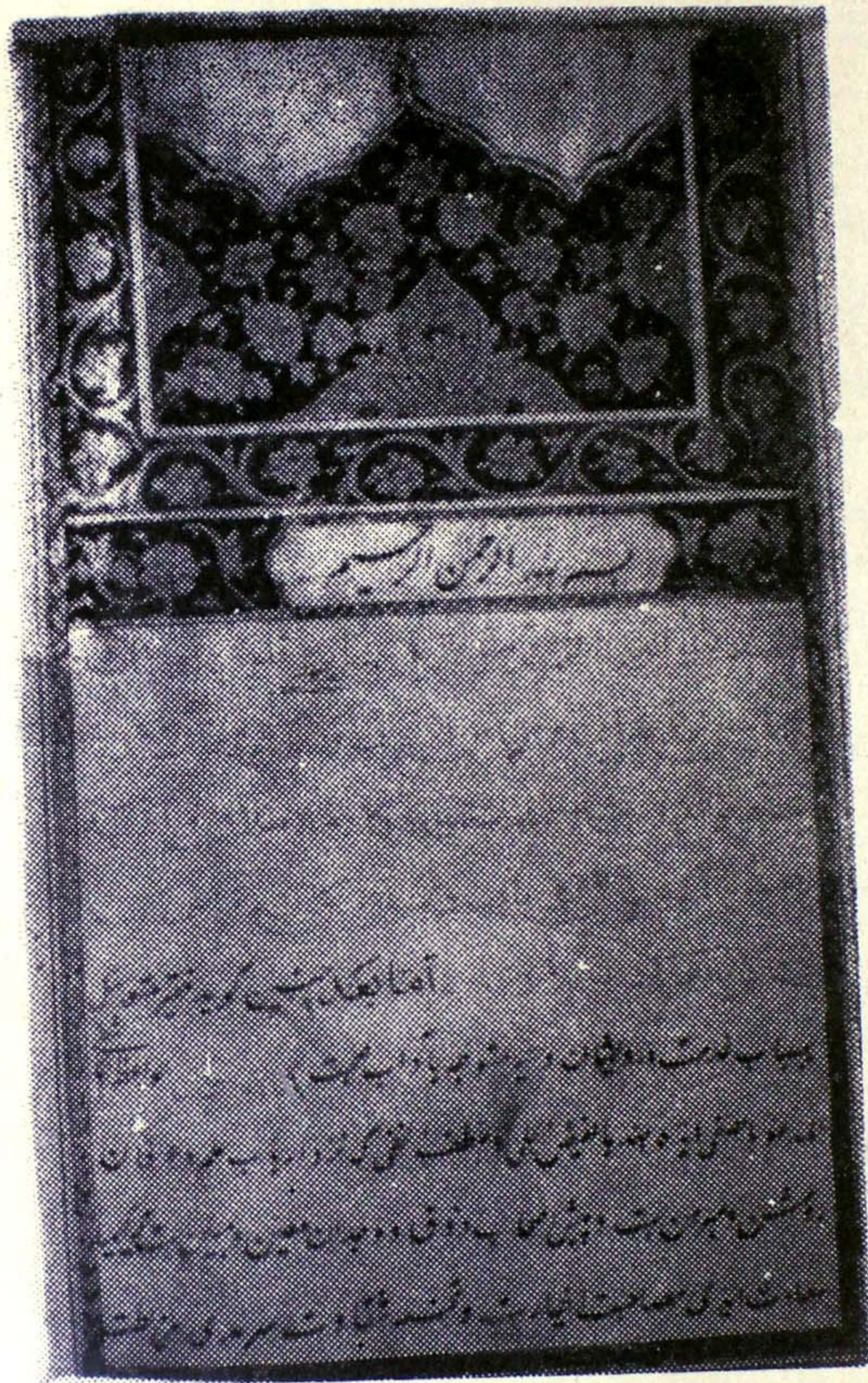
موصوف در تمام عمر خود از آغاز جوانی در خزانه هرات بوظیفه
 صرافی موظف بود خط نستعلیق را شیز بن و صفامی نوشت ولی کم نویس بود .

وفات او در سال ۱۳۰۸ بوقوع پیوسته (۱)

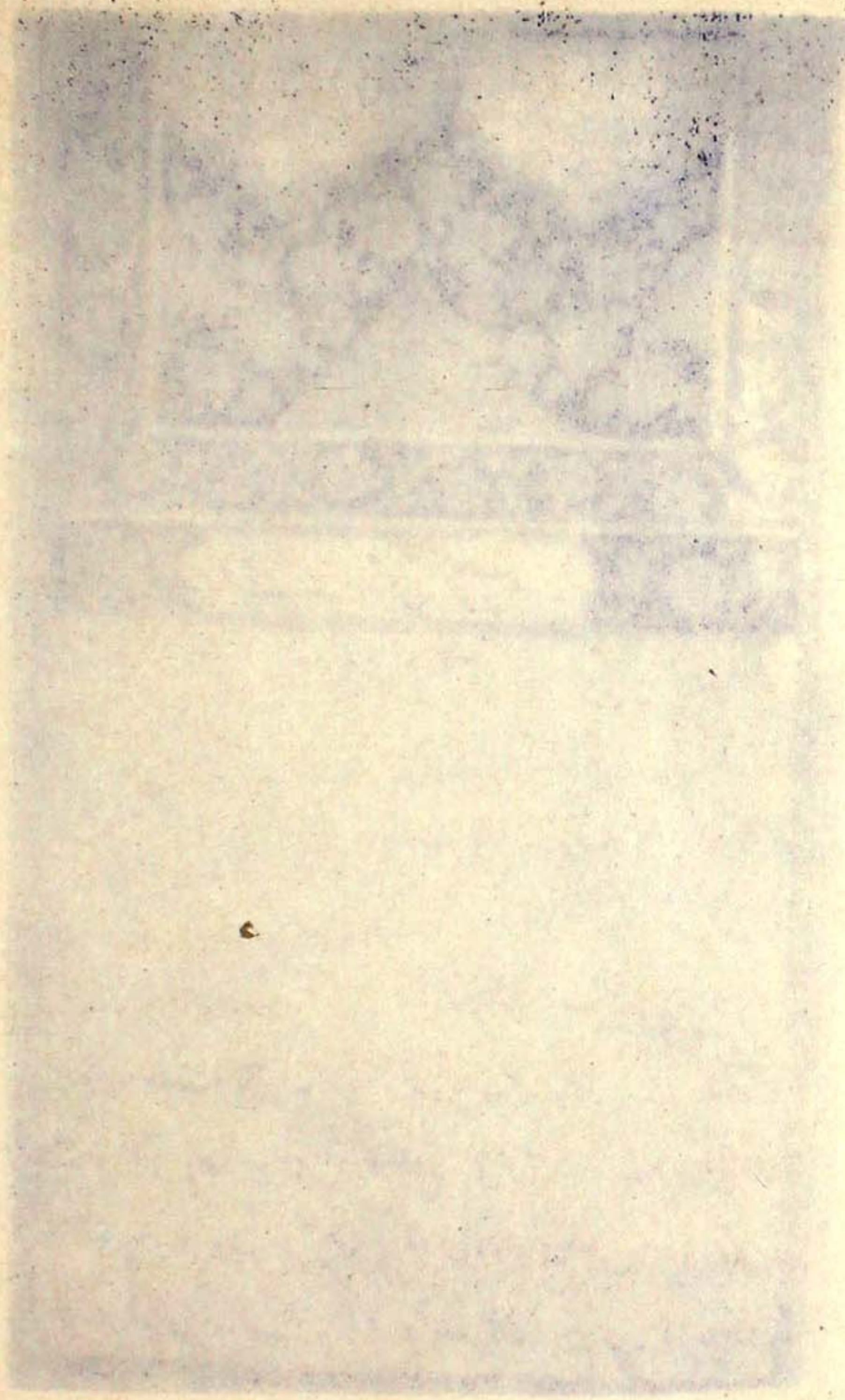
(۱) س ۱۰۹ تملیقات فکری نوشته دفا سلجوقی

نمونه خط آخوندی لاجیکیم تفصیل در صفحه ۲۳۷

صفحه اول کتاب آداب الاصاب بخط
ملا عبد الصمد هروی برادر منشی
ملا احمد متعلق تفصیل در صفحه ۲۴۷

مکتوبه ای که در تاریخ ۱۳۰۲/۱۲/۲۵
در شهر تهران در دفتر
۱۳۰۲/۱۲/۲۵

(ع)

آخند ملاعبدالفتاح :

ملا عبدالفتاح فرزند قاضی ملایحیی از احفاد آخند ملا محمد قاسم میباشد که مانند نیاکان خود در تحریر خطوط نستعلیق و نسخ و شکسته توانائی کافی داشته و آثار خوبی از وی یادگار مانده است از آن جمله کتاب شرح عقاید عضدیه مولفه علامه جلال الدین محمد بن اسعد الدوانی را بخط نسخ عالی در سال ۱۳۰۰ هجری قمری نگاشته و نیز قطعه‌ی محتوی یک رباعی بخط نستعلیق جلی و در حاشیه آن اشعار بخط شکسته و خفی نوشته که مهارت او را در هنر خط تمثیل میکند .

سید عبدالحمید احمد زاده :

ملا عبدالحمید که پدر آخند زاده ملا محمد صدیق معلم (مدرس) بود موصوف نیز از زمره خطاطان هرات بوده و در اقسام خط مهارت بی‌زا داشت . موصوف ولد حاجی میر سید محمد و از خاندان علم و فضل است .

(منشی ملا) عبدالصمد :

در سال ۱۳۰۰ ق در قریه عالمتاب چونند تولد و با برادر بزرگش منشی ملا احمد بهرات آمد و بتحصیل علوم و حسن خط پرداخت خط نسخ و نستعلیق را عالی می‌نوشت .

کتاب آداب الاصحاب تالیف علی کاشفی بخط او نزد پسرش آقای محمد وزیر مدیر محاسبه مستوفیت هرات موجود است موصوف در سال ۱۳۷۵ ق در کسریخ وفات یافت و بجوار مزار درویش علی قاسم علیه الرحمه مدفون گردید .

آخند ملا (عبدالحمید)

او فرزند ارشد مرحوم شیخ الاسلام آخند ملا خدا بخش و در هنر خوشنویسی و کتابت خطوط سسته از خطاطان چیره دست بود که به پیر وی از پدر بزرگوار خود کتابهای زیادی

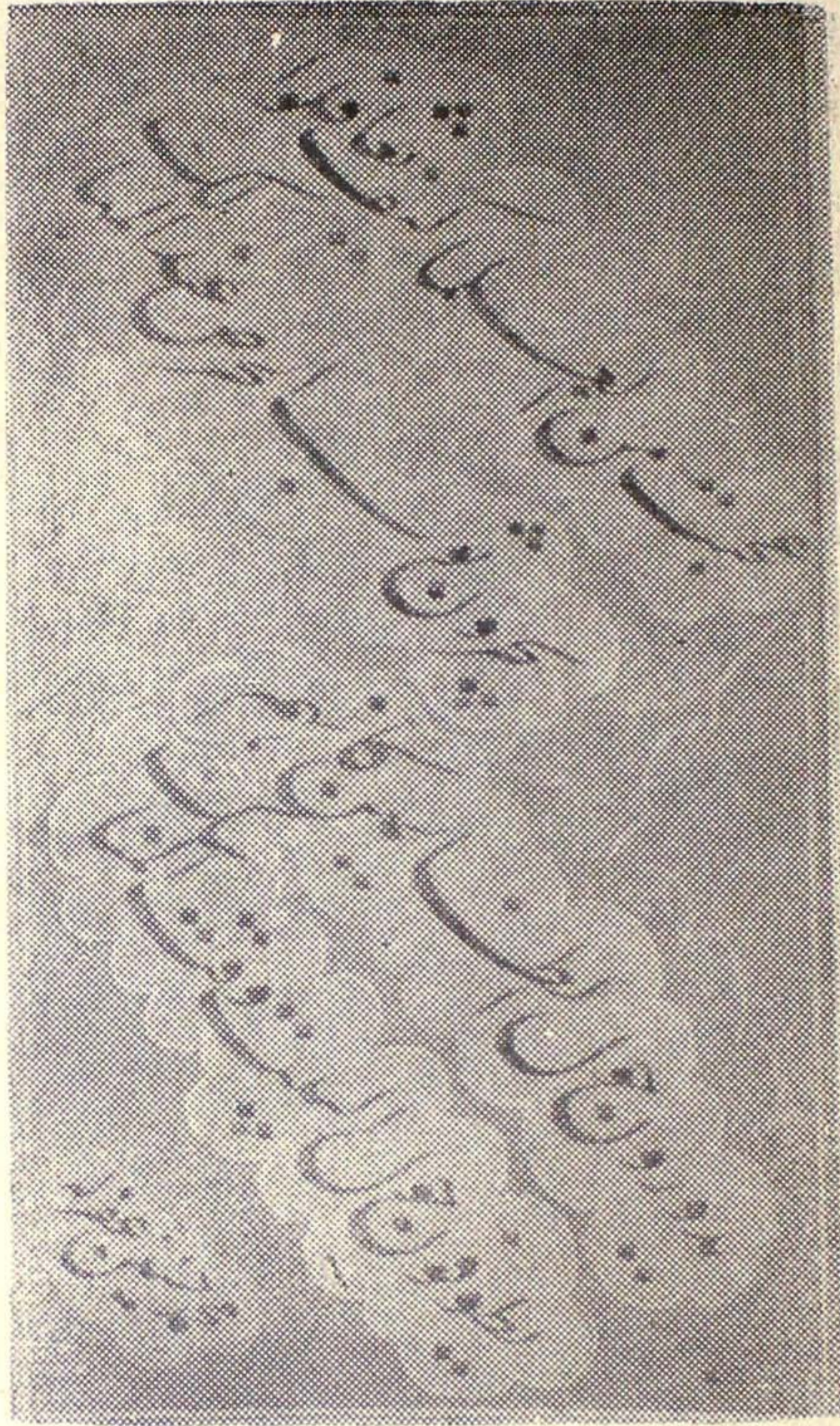
در علوم معقول و منقول بخط عالی نسخ و نستعلیق نگاشته و یادگار گذاشته همچنین یک مجموعه بزرگ نمونه های خطوط سته محتوی آیات کلام الله مجید و مقولات و اشعار و قصاید معروف عرب بخط ثلث و ریحان و کوفی و نستعلیق و شکسته و نسخ نوشته است که یک شاهکار هنری بحساب میرود .

از کتب خطی قلمی او کتاب عین العلم و شرح عقاید سیفی که در سالهای ۱۳۰۴ و ۱۳۰۴ هـ، ق بخط نسخ و ثلث نهایت عالی نوشته شده در کتابخانه شخصی محمد علم غواص وجود دارد که برهان چیره دستی این استاد و هنرمند بزرگ در خوشنویسی است .
قطعات و رباعیات عربی و دری را نیز بخط ثلث و نستعلیق نهایت استانه مینگاشته .

عبدالرؤف (فکری) سلجوقی :

مرحوم استاد عبدالرؤف فکری فرزند مرحوم مولوی عبدالفتاح سلجوقی در سال ۱۲۸۸ ش در خا نواده معروف علمی سلجوقیان در پایتخت شهر هرات متولد شده در خطوط نستعلیق و ثلث و فنون جمیله میناتور مکتب بهزاد و تذهیب و نقاشی و کاشی کاری مهارت داشت وی از سال ۱۳۱۲ تا اخیر عمر در انجمن ادبی و موزیم هرات و انجمن تاریخ و ریاضت تالیف و ترجمه بخدمات ادبی و هنری دوام داده تاریخ هرات باستان را تدوین کرده و در تنظیم کتابخانه نسخ خطی وزارت اطلاعات و کلتور و احیاء نام بزرگان کوشیده هنرهایش در کتیبه های نفیس مسجد جامع و رواق های عمارت مزار علامه امام رازی جا و ید مانده است .

از تالیفات تاریخی استاد فکری کتب مزارات هرات ، گام زر گاه ، خیابان و تذکره خطاطان و نقاشان در کابل طبع شده در کلیات قصاید و اشعارش عالی فرخی را استادانه پیروی کرده وی در کتابخانه

اثر مر حوم خلیفه محمد حسین ملجووی
مر بوط صفحه (۲۶۵)

نوت :

اثر حسین وفا که سهواً در صفحه فوق طبع شده
مر بوط صفحه (۲۳۹) میباشد

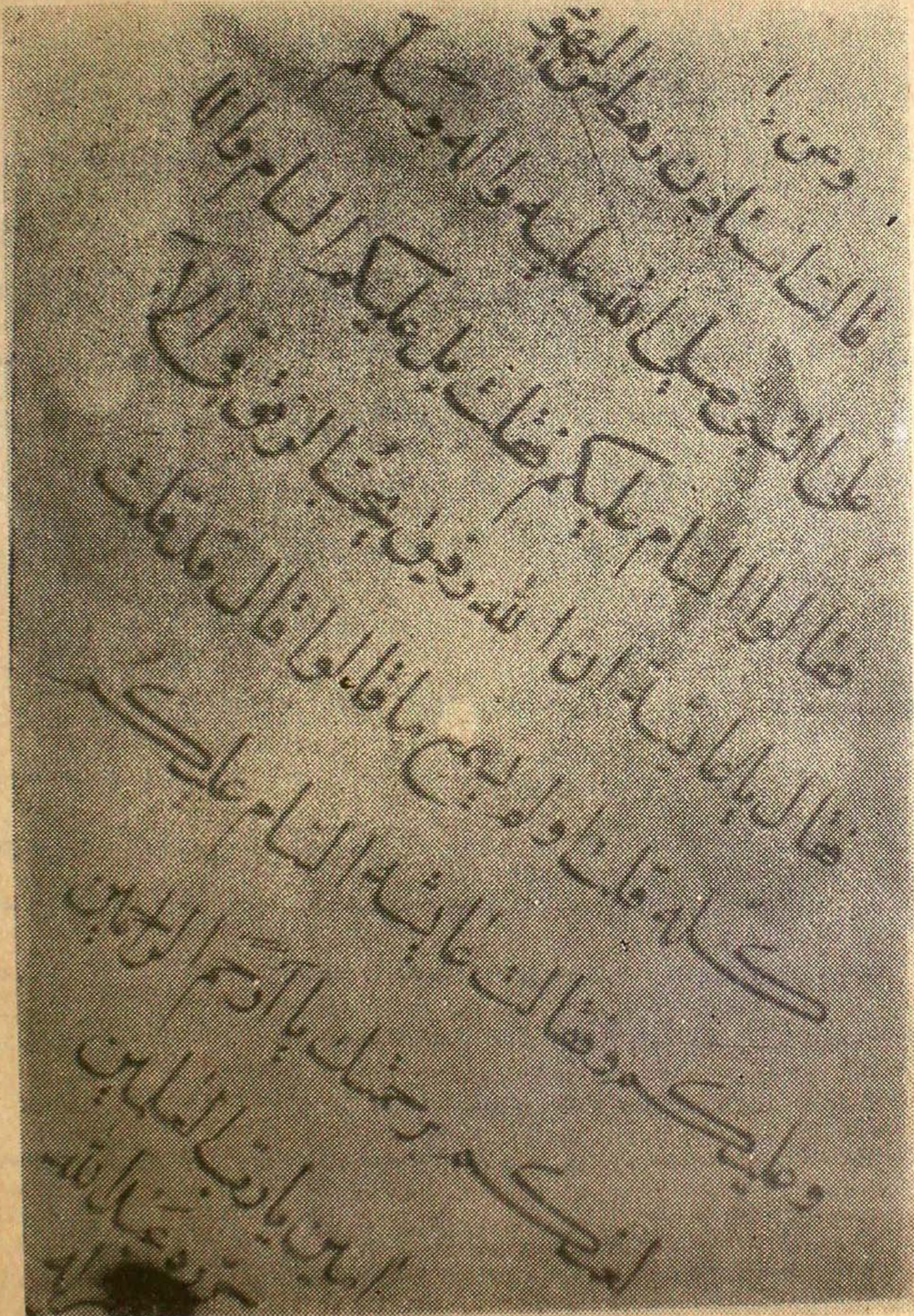
شخصی خود يك تعداد بهترین كتب خطی تاریخی و ادبی و قطعات
و مرقعات استادان معروف خط را گرد آورده بود .

در هنر موسیقی هم معلومات کافی داشت . سه فرزند استاد مرحوم
نیز در سایه حسن تربیت و در هنر های خط و نقاشی و تذهیب و میناتور
مهارت کافی پیدا کرده در ععارف و پوهنتون مصرف خدمت میباشند
و تحصیلات عالی خود را بپایان رسانیده اند مخصوصاً محمد ارشد
بهزاد سلجوقی در هنر نقاشی و تذهیب و میناتور استادی گرا نهاییه است
و استاد محمد حسین و فا در هنر نگارش خطوط نستعلیق و نسخ
و ثلث و انواع خط کوفی مقام ارجمندی دارد و نهایت عالی مینویسد
مرحوم استاد فکری شب پنجشنبه ۲۲ حوت ۱۳۴۷ بعمر ۶۱ سالگی در
کابل وفات کرده و در جوار مزار مولانا جامی در هرات دفن گردید .

حاجی ملا (عبدالله) :

مرحوم حاجی ملا عبدالله خطاط فرزند مرحوم آخند ملا دلدارو
حضیره شیخ الاسلام آخند ملا خدا بخش میباشند . طوریکه استاد فکری
سلجوقی در کتاب خوشنویسان و هنر مندان مینویسد وی در خط ثلث
و نسخ استاد و مردی مستغنی و خویشتن دار بود .
عمرش به ۸۰ سال رسید و کتیبه رواق مدخل حوض برده در ناحیه
اول شهر هرات از آثار زیبای خط ثلث و کوفی اوست . در اخیر عمر
نگارش کتیبه های ثلث و نسخ تعمیرات جدید مسجد جامع هرات
بوی محول گردید و کتیبه سراچه در گاه مسجد جامع و کتیبه های رواق
بزرگ مدخل شرقی آن مسجد عظیم محتوی سوره و آیات قرآن کریم
و تاریخچه بنای مسجد جامع را بکمال متانت نگاشت .
در همین اثناء در سال ۱۳۲۲ هـ ، ش از دنیای فانی رحلت نمود
آثار هنر خطاطی اس نزد اولاد او و بگرد استان حفظ و وجود است از آن جمله

يك اثر شاهکار خطوط سبعة نکت و کوفی های مختلف گردار
و زیبای او در کتابخانه نسخ خطی وزارت اطلاعات و کلتور محفوظ
میباشد .

نمونه‌ی از خط عبیدالله

عبدالفتاح :

مولوی ملا عبدالفتاح سلجوقی پدر مرحوم استاد فکری سلجوقی
و نواسه عموی مرحوم خلیفه محمد حسین سلجوقی و عموی علامه
صلاح الدین سلجوقی است .

نمونه خط مولوی عبدالفتاح سلجوقی

مرحوم مولوی عبدالفتاح مدت چهل سال در معارف هرات معلم
حسن خط بود و در خط نستعلیق مهارتی بی‌زاد داشته خط او نهایت
متین و استادی بود ولی قطعه نویسی نمی‌کرد .
وفات او بصبح روز یکشنبه ۴ برج اسد سال ۱۳۳۸ شمسی ۱۹ محرم
۱۳۷۹ قمری می‌باشد .

عبدالرؤف :

وی معلم مکتب لیسه جلالی است .
در خط نستعلیق و نسخ و شکسته مهارت دارد از تلامذ استاد
محمد علی عطار است .

عبدالسلام نیازی :

عبدالسلام ولد حاجی محمد صدیق نیازی بسال ۱۳۳۰ تولد یافت
وبسال ۱۳۳۸ شامل مکتب گردیده در سال ۱۳۴۴ بمشق خط آغاز نمود
نزد استاد محمد علمی عطار تحصیل خط کرد فعلا بوظیفه معلمی مصروف است

عبدالحمید قندهاری :

صوفی عبدالحمید قندهاری پسر یکی از معارف قندهار است که
در کودکی با پدر بهرات آمد و در مسجد جامع هرات به تحصیل پرداخت
و در طلب خط به نزد خلیفه ملا محمد حسین رنج زیا در آنجا تحصیل
ورزید تا به مرتبه کمال رسید .
بعد از آن بقندهار برگشت و بعد از چند مدت در کابل شامل وظیفه
رسمی گردید .

او علاوه بر خوشنویسی در تذهیب و نقاشی نیز هنرمند و شاگرد
استاد عبدالهروی است .

صوفی عبدالحمید چند دفعه باورپا مسافرت نموده و علاوه بر
هنرهای خطاطی و نقاشی در تخنیک نیز دست داشت که گویند در پشت
ماشه توپ چاشت در کابل ذره بینی نصب کرده بود که در ساعت ۱۴
روز بارود ماشه توپ از حرارت ذره بین بشعاع آفتاب مشتعل میشد
و توپ بصدمه آمد . چند اختراع دیگر تخنیک را نیز با او نسبت میدهند
سال وفات او ۱۳۴۱ ش میباشد .

(ملا میر) اعطاء محمد :

پسر میر عبدالمجید از سادات هرات است که در سال ۱۳۴۷ هـ، ش
وفات یافت . در خطوط ثالث و نستعلیق بدرجه استادی و در خط کوفی
نیز وارد بود بسا سنگهای لوح در گاه زرگاه شریف بخط موصوف
نوشته شده، وی در قرائت قرآن کریم لهجه خوب را دارا بود و در
علوم فقه و احادیث شریف نیز تحصیلات و مطالعات داشت .

عبدالرحیم طالب هروی :

عبدالرحیم طالب از شاگردان خلیفه محمد حسین سلجوقی است . او در زمره طلاب علوم در مدرسه پایحصار اطاق داشت ، هم علوم متداوله را می آموخت و هم مشق خط می نمود . مرد عابد و خدا جوی بود همیشه مجرد می زیست به طالب صوفی شهر داشت . وفات او در سال ۱۳۳۴ قمری است قطعاً از وی مانده شاعر هم بود کاهی عبدالرحیم و کاهی طالب تخلص میکرد .

عطاء محمد حسینی هروی :

میر عطاء محمد حسینی خلف مرحوم قاضی حسین خان و از سادات جمیل القدر هرات است و بیاد مرغان سکونت و خواهر زاده خلیفه محمد حسین سلجوقی است . میر عطاء محمد علوم متداوله و دینی را تحصیل تام داشت و از علمای بزرگ هرات بشمار بود پس از وفات پدر بقضاوت هرات مصروف و مدت مدید قاضی هرات بود . در نستعلیق و شکسته شاگرد خلیفه محمد حسین سلجوقی است . در سال ۱۳۰۰ ش از هرات بکابل خواسته شد مدتی رئیس اعیان و باز وزیر عدلیه بود در ۴۲ جوزای سال ۱۳۳۴ وفات یافت .

سید عطا محمد شاه قندهاری :

پسر سید تاج محمد شاه قندهاری مقیم هرات بود . سید تاج محمد سالها در هرات در کار و انصرای مشهور به درخت توت واقع بازار قندهار سمت جنوب شهر قدیم هرات سرگرم تجارت بود . سید عطا محمد شاه در کابل تولد شده است و در طفولیت بهرات آمده است و در هرات تحصیل علوم و مشق خط نموده . در خط شاگرد خلیفه محمد حسین سلجوقی است که بقوت ذکاوت و جدیت خود را بجایی رساند که از بیشتر استادان معاصرش برتری حاصل کرد . سید عطا محمد شاه در اواخر از نوابغ هنر خطاطی شناخته شد که

احدی بی پایه او در خط نستعلیق نمیرسید. ازین استاد ممتاز قطعات و مرقعات زیاد در اطراف و نقاط مختلفی کشور ما پراکنده است و نزد همه خط شناسان محبوبیت خاص دارد.

وفات وی بسال ۱۱۴۱ ق بوقوع پیوست. فرزند او سید محمد عثمان نیز بشیوه پدر بزرگوارش خط نستعلیق را زیبا می نویسد و بحال انزوا و عبادت بسر می برد.

عبدالرحمن ثانی هوی:

میرزا عبدالرحمن ثانی هروی به میرزا عبدالرحمن کر معروف بود که گوش او گران شنو بود. در خط نستعلیق شاگرد حلیفه محمد حسین بود. او خوش میرزا عبدالرحمن ثانی رضاء میگردد. خطش متوسط بود گاهی خوب و گاهی عادی می نوشت. خط جلی را خوبتر نوشته می توانست سیاه مشق او قابل ستایش بود. وفات او بسال ۱۳۰۰ بر قوع پیوست.

نمونه خط نستعلیق از عبدالرحمن ثانی

(ملا) عبدالرؤف معلم نیشه جلالی :

وی در سه رقم خط مهارت دارد که عبارت از نستعلیق و نسخ شکسته است و نیز از شاگردان استاد محمدعلی عطار میباشد .

(غ)

غلام مصطفی احراری :

ملا غلام مصطفی ساکن کارته قوم زوری اصلا از قریه ترکمان هرات است و در علوم دینی تحصیلات داشته مدتی خطیب مسجد جامع قریه کارته بود .

موصوفی خط ثلث میدهد را خوب می نوشت شخص متقی و صوفی مشرب بود اشعاری هم داشت - وفات ملا غلام مصطفی بسن هشتاد سالگی در سال ۱۳۱۴ هـ، ش واقع شده .

میرزا غلام رسول :

میرزا غلام رسول نیکزاد ولد آخند ملا تاج محمد می باشد . موصوفی در خط نستعلیق نیم قلم از جمله خطاطان معاصر بشمار است و طبع شعر دارد سکونت اصلی او در قریه که در استان هرات بوده فعلا در شهر سکونت دارد .

او مدتی در چوکی های حکومت کار کرده است شخص با اخلاق و نیک محضر است نام فامیلی و عنوان ادبی او نیکزاد است .

غلام حیدر سلجوقی :

ولد ملا فضل احمد از اجله علماء و در خط و تذهیب یگانه عصر بود و خطوط نستعلیق و نسخ را عالی می نوشت . او شاگرد خال خود یعنی خلیفه ملا محمد حسین سلجوقی بود .

فن تذهیب را از میرزا رضای مصور هر وی معروف به آذر با یجانی

و فن صحافی و قطاعی (برش) را از ملا حسین صحافی آموخته بود. سردار محمد عثمان خان که بدوره امیر عبدالرحمن خان نایب‌الحکومه هرات بود یکجمله قرآن کریم بنهایت انفاست بخط یاقوت مستعصمی داشت که تمام حواشی آن بنفاست تمام تشعیر و تذهیب شده بود و بمرور زمان جدول زنگاری آن کاغذ را فاسد و متن را از حاشیه جدا نموده بود زیرا زنگار که رنگ سبز است از خورده مس و سرکه و یا آب ماست ترکیب میشود و پس از مدتی کاغذ را فاسد ساخته و متن او را ق به وسیله جدول زنگاری که کاغذ را خورده از حاشیه جدا میشود. هیچ صحافی با اصلاح آن موفق نشد زیرا در اثر ترمیم آن همه تذهیب و تشعیر ضایع میشد.

ملا غلام حیدر اصلاح آنرا بعهده گرفت و بمهات مخصوص تمام اوراق آنرا ترمیم و بار دیگر روی خط ترمیم شده را بجدول طلا بیوشید چنانکه قطعاً آثار ترمیم هویدا نبود. وی در شعر و معمی نیز دست داشت و حیدر تخلص می نمود. در پایان عمر مرثیه پر از درد و سوز در وفات عمر صاحبزاده عمر جان سرود و این فرد از آن مرثیه است:

گر حسین علی شود پیدا این زمان هم یزید بسیار است
در اثر سعایت بد خواهان محبوس گردید و در محبس مر یض شد
و بسال ۱۳۰۸ هـ، ق وفات یافت.

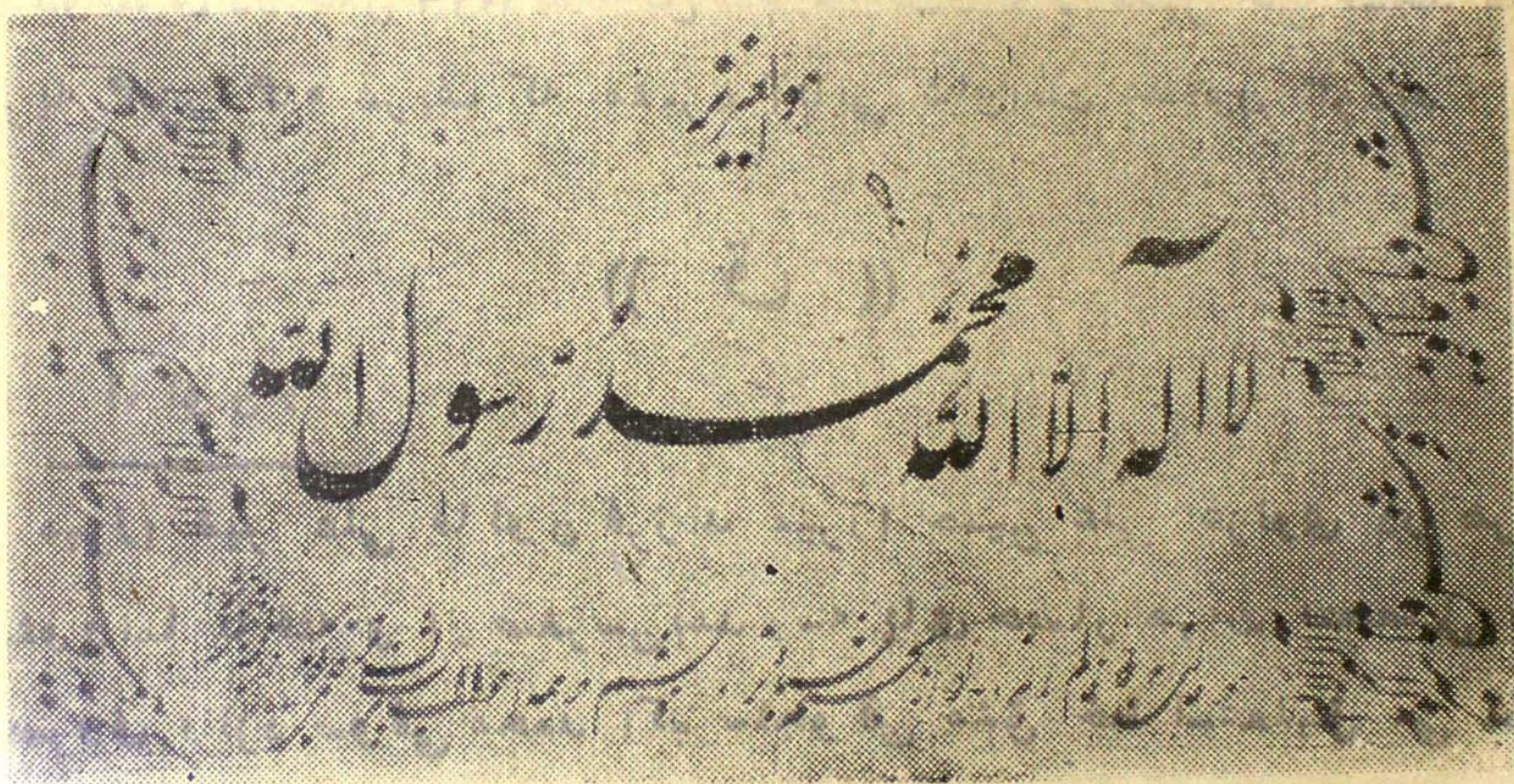
(ف)

فضل الله:

ولد نظر محمد متخلص به (زاهدی) در سال ۱۳۱۳ در هرات تولد یافته و از تلامذ استاد سید آقای حسینی میباشد و در خطوط نستعلیق، نسخ و شکسته مهارت دارد خط شکست را از همه خوبتر می نویسد. فعلاً از زمره کسبه بازار است، دکان چینی فروشی دارد.

فیض محمد سیاه شانی :

فیض محمد طالب العلم بود خط نستعلیق را بشیوه مخصوص می نوشت شیوه زیبا داشت . او در خط شاگرد کسی نبود از روی خطوط استادان مشق کرده بود او یکنوع جنون داشت که گاهی غالباً در بین نماز بخندد ، می افتاد و چندان بزور می خندید که بیهوش میشد . در قطعاتی که می نوشت فیض محمد سیاه شانی و یا فیض محمد خندان امضاء میکرد . در عین جوانی در مرض وبای سال ۱۳۱۷ هـ ، ش در سیاهوشان وفات و مدفون گردید .

نمونه خط نستعلیق از فیض محمد سیاه شانی

فضل الله :

ولد حاجی علی آقا منجم باشی در سال ۱۳۳۸ هـ ، ش متولد و فعلاً در لیسه جامی هرات مصروف تعلیم است ، او خط نستعلیق را زیبا می نویسد و از زمره شاگردان استاد محمد علی عطار میباشد .

فقیر احمد :

حافظ جی ملا فقیر احمد ولد حافظ جی سید محمد حسین ساکن گازر گاه شریف حافظ مذکور که قرآن کریم را سرا پا حفظ داشت در خط نستعلیق و کوفی و نسخ مهارت داشت و از جمله شاگردان خلیفه ملا محمد حسین سلجوقی است . از خط او بسا الواح قبور در بسا از مزارات خصوصاً گازر گاه موجود است . او مدتی در مکتب گازر گاه و بعضی مکاتب شهر بحیث معلم حسن خط کار کرده و شاگردانی از وی فیض رسیده اند . قطعه های خط او نزد پسرش موجود است .

موصوف در سال ۱۳۳۱ هـ ، ش وفات یافت و در مقبر جن مسجد میان فریه گازر گاه شریف که مقبره آبایی شان است مدفون گردید .

((ق))

قانون :

میرزا شیر علی قانون فرزند میرزا حسین علی غزنوی در هرات نشو و نما یافته و از صغرسن بمدرسه پای حصار هرات بتحصیل خط مصروف و نزد صوفی محمد اکبر سلجوقی مشق خط نستعلیق می نمود تا بهرتبه کمال رسید .

در نستعلیق شیوه مخصوص دارد صفاء و متین می نویسد :

در شعر نیز پایه عالی دارد ابتداء (غزنوی) و بعد از آن مدتها است قانون تخلص میکند . میرزا شیر علی قانون تا کنون که چند سال از وفات مرحوم فکری سلجوقی میگذرد در قید حیات و در کابل در قلعه فتح الله خان نشیمن دارد شاعر و خطاط لایق است

قاسم :

قاسم یا محمد قاسم از جمله خوشنویسان هرات است که با خلیفه
ملا محمد حسین همزمان بوده خط او بدرجه متوسط بوده است . (۱)

نمونه خط نستعلیق محمد قاسم هروی

(۱) ص ۲۹ منرخط در افغانستان در دو قرن اخیر

(گ)

گل ۱ حمد قانع :

تا بلونویس ، نزد يك دروازہ مملکت دکان دار داتا بلو های مغازه های شهر
اکثر بقلم او است در بسا تا بلو ها خط لا تینی نیز می نویسد .

گیتی ستان : (۱)

شاهزاده حاجی گیتی ستان از شاعران و خطاطان خاندان احمد شاه بابا
می باشد . او در قسمت خط نستعلیق مرتبه استادی داشت .
وی فرزند شاهزاده سلطان بن آیه پور شاه درانی است که در مکتب هرات
نزد میر عبدالرحمن حسینی تحصیل خط نموده و هم در رشته خطاطی
و هم در شعر و ادب شهرت دارد .

((ل))

لشکر نویس هراتی :

اسم محض او معلوم نیست . در خطوط شکسته و نستعلیق قطعه ها
از او مانده در خط شکست معروفتر است ، خط نستعلیق او زیاد قابل
ستایش نیست . چون میرزا عبدالرحمن مشق خط نستعلیق را ابتدا
نزد او نموده بود لذا مورخین او را در قطار نستعلیق نویسان آورده اند
لشکر نویس میرزای لشکر بوده و بجز همین قدر ، دیگر از چگونگی
احوال و سال وفاتش معلوم ماتی در دست نیست .

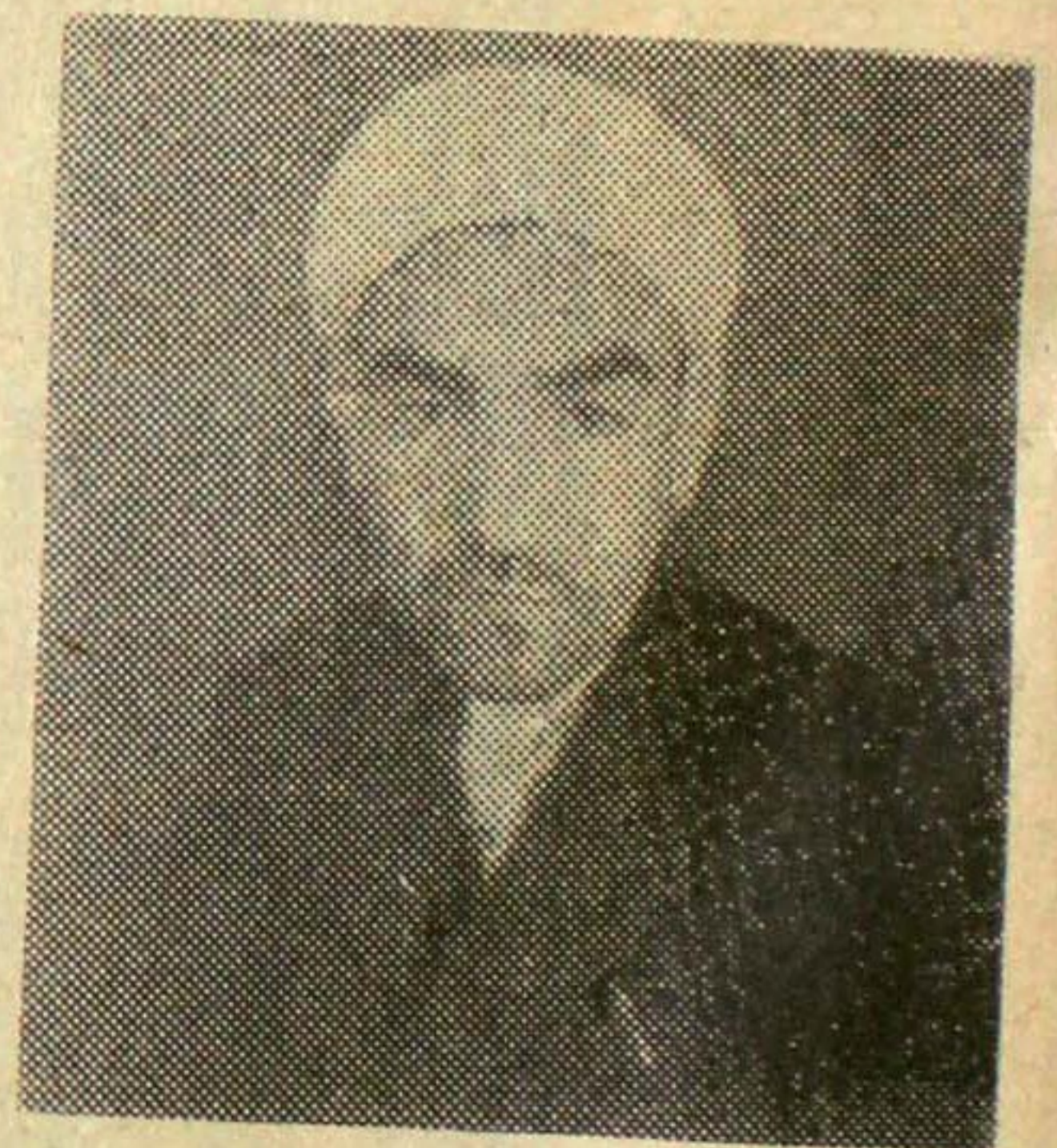
ظاهراً چند نفر بنام لشکر نویس در زمره خوشنویسان هرات گذشته
که یکی از آنها استاد میر عبدالرحمن بوده است زیرا بعضی قطعات
شکسته او که ملاحظه می شود بخطوط بزرگترین استادان خط شکست

برابری میکنند و بین قطعات شکسته او همان تفاوت سبک بستی و بلندی بارز بنظر میرسد که همیشه در همه خط یکنفر باشد و میرساند که باید چند نفر خطا ط بنام لشکر نویس می بود که چون بعضی از آنها از جمله معاصرین بشمار آمده اند در اینجا تحت نام (لشکر نویس) مطالبی تذکر رفت .

(م)

استاد محمد علی عطار :

استاد محمد علی متخلص
بعطار در هنر خطا طی
استاد بزرگ هرات است
که درین دوره جمهوری
چراغ میر علی هروی را در

استاد محمد علی عطار

نموده و از ده قلم خط از استاد محمد علی عطار

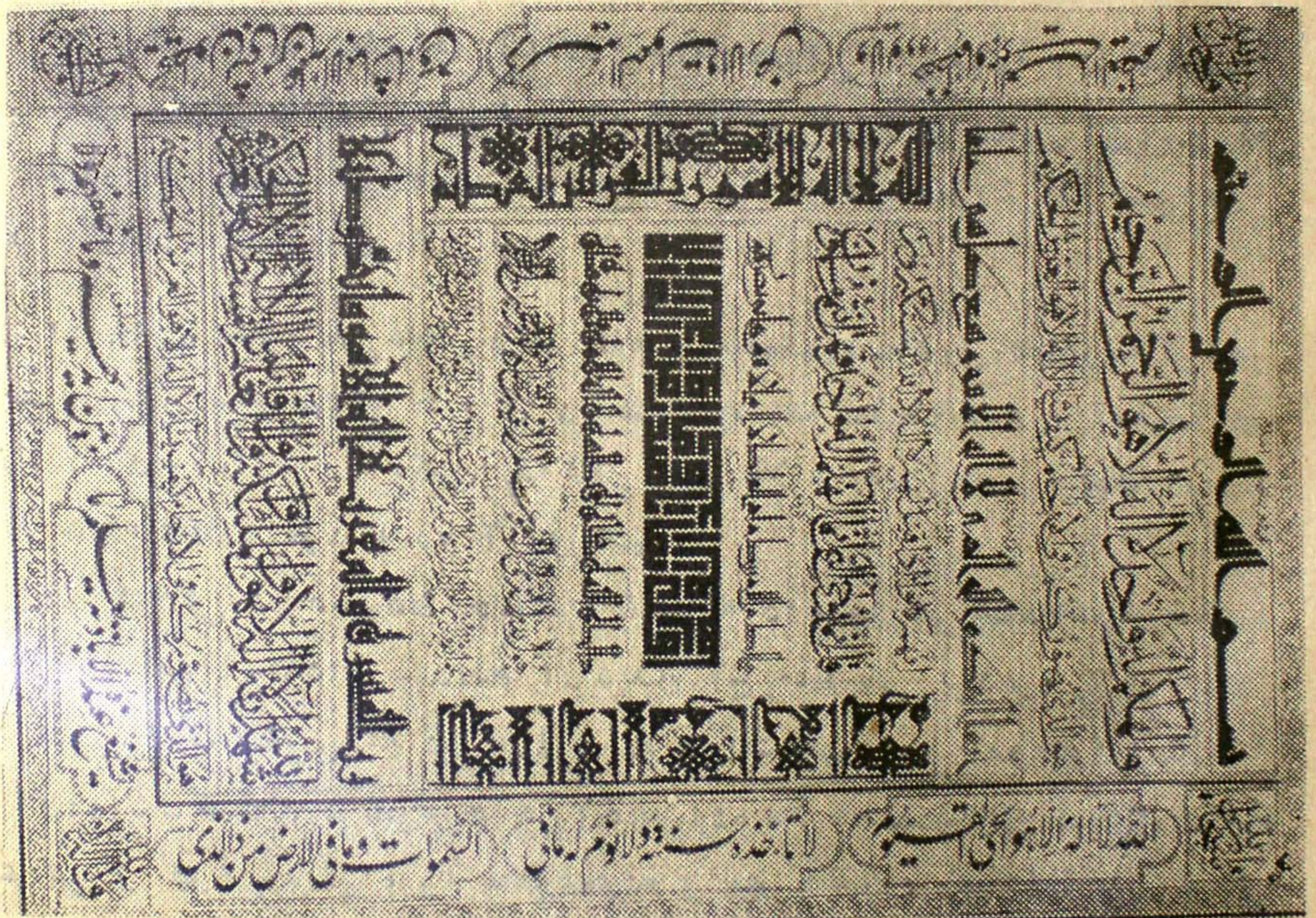
محیط هرات که مهد علم و هنر است سراز نو فر و زان ساخته است .
استاد عطار یک شخصیت برجسته هنری است که عمر گرام نمایه اش
را به هنر خطا طی صرف کرده و بعالی ترین درجه کمال نایل شده است .

طوری که من می اندیشم استاد عطار آخرین شخصیتی در هرات
خو اهد بود که با تمام قدرت و موجودیت خود در راه پیشبرد هنر
خطاطی اهتمام ورزد و یک عمر این هنر را با کوشش خستگی ناپذیر
دنیال کند و کمال توانائیش را در تعمیم و نشر این هنر صرف نماید

نمونه خط استاد محمد علی متخلص بعطار

در دوره انحطاط پیری ذوق هنری او نه تنها خسته و افسرده نگردد بلکه شوق و شور جوانیش را سر از نو آغاز کند و با کمال نشاط جوانی و با همان نیرویی که یک هنرمند جوان آماده کار است در رشته هنرش بهر فرد هنر خواهی و هر هنر دوستی جواب مثبت بدهد و از زبانش نه شنیدم و در پیشانیش گره دیده نشود .
 طوریکه من فکر میکنم بعد از این استاد در هرات دیگری ولو که از نسل خودش هم باشد در رشته هنر خطاطی یک عمر در استقامت و افا ده پایدار اری نخواهد کرد و یقین دارم او در نزد نسلهای آینده این سر زمین بنام خاتم الخطاطین هر شهرت خواهد یافت .

نمونه چهارده قلم خط محمد علی عطار

از گذشتهگان شخصیت های برجسته هنری ما ازیم که زیاده داریم هنر خطاطی را مانند استاد عطار بدرجه کمال رسانیده اند بلکه ممکن است

در کم و کیف مقام برتری هم احراز کرده باشند اما در دنیای
 امر و ز این هنر کمتر مورد توجه قرار دارد و کم کم بساط آن
 بر چیده شده و کسی که در این رشته دارای اختصاص بوده
 و شصت رقم خط را بد رجه علمی اعلا بنویسد و در تعلیم و تعمیم
 این هنر صرف اوقات نماید در این محیط که بر و شن ترین محیط
 هنری شهرت تا ر یخی دارد یافته نمی توانیم و آینه نیز بود
 نخواهد آمد .

مبغی بر آن سزاوار است که شخصیت او را مغتنم پنداری و او را
 هم هنر زنده خطاطی و هم خاتم الخطا طین هرات بشماریم .

چون یقین است نسلهای آینده بسوانح حقیقی و بی شبهه این شخصیت
 بزرگ هنری علاقه دیگری نند و موثق ترین سوانح شخص آن است که
 بقلم خودش نوشته شود اینک سوانح او را از قلم خودش که بنخواستش
 من نگاشته ذیلا بنخوانید :

اینجانب محمد علی عطار ولد حاجی محمد اسماعیل عطار ساکن شهر
 هرات در سال ۱۳۲۸ هـ قی در شهر هرات بدنیای آمدم . تعلیمات
 را تا یک اندازه در مکتب خانگی نزد ملا محمد رحیم و بعد از آن
 در دکان عطاری نزد پدرم آموختم .

از کودکی در حسن خط بعد فراط علاقه داشتم و هر قطعه خوش خط را
 که از قلم استادان میدیدم از دیدن آن حظ می بردم .
 همین ذوق فطری که در بسا مردم هرات کم و بیش موجود است مرا
 واداشت که نزد مرحوم حاجی آخندزاده ملا محمد صدیق نیازی خطوط
 عربی و کوفی و غیره را مشق نمودم و بهر اندازه که بخط من رونق
 بیشتر پدید آمد عشق و علاقه من بخط قویتر گردید .

تا مدت کمی بشاگردی آخندزاده مرحوم خط من خوب شد و بدقایق
 عیب و هنر خطاطی آشنا شدم . بعد از وفات آخندزاده مرحوم اقسام
 خطوط ثلث و نسخ و معقلی را از روی کتیبه های نار یخی مسجد جامع

هرات و دیگر جا های تاریخی مشق و رو نویسی میگردم .

خط کوفی را از مسکوکات دوره های عباسی و غزنویها و غوریها و غیره سکه ها اخذ نمودم . در آن زمان خط کوفی بین مردم متداول نبود، در بعضی کتابهای خارجی و مجلات به ملاحظه می رسید و از آن استفاده می نمودم . همین ترتیب مشق من بار قام مختلفه خطوط کوفی و نسخ و تعلیق و معقلی و غیره روز بروز تا حد استعدادیکه قدرت خداوند بمن اعطا فرموده است پیشرفت نمود .

هر کس که از من قطعه و تابلو در خواست نمود نوشتم، اکنون نزد بسا مردم آثار خطاطی من موجود است . يك اثر بنام « گنجینه خطوط در افغانستان » وقتاً ترتیب دادم و نمونه های اکثر خطوطی که نوشته می توانم در آن جمع کردم که سال ۱۳۴۵ هـ، ش در مطبعه کابل بطبع رسید . تمام اقسام خطوطی که در آن مشق و تمرین نمودم و بهر کدام قطعه ها و تابلو ها ترتیب داده ام به (۶۰) رقم خط می رسد .

آثار یکی از خود بجا گذاشتم بقرار ذیل است:

- ۱ - در بنای مسجد جامع هرات اندرون مسجد و اندرون گنبد ملك غیاث الدین و بعضی حصص بیرونی جامع شریف را بخط ثلث و نستعلیق و کوفی و طغرا نوشته ام .
- ۲ - ایوان مسجد خواجه مودود چشتی و گلدسته های آن بخط ثلث .
- ۳ - مسجد جامع لشکرگاه اندرون خانه و بیرونی آن بخط ثلث و نستعلیق .
- ۴ - مسجد حاجی یعقوب در کابل بخط ثلث جلی .
- ۵ - مسجد خرقة شریف در هرات سمت قبله و اندرون خانه فوقانی بخط ثلث .
- ۶ - مسجد کنار دار المعلمین مقابل باغ جمهوری در هرات .
- ۷ - ایوان مسجد زیارت مولوی عبدالرحمن جامی (رح) .
- ۸ - محراب مسجد پارک ولایت هرات .
- ۹ - ایوان زیارت شاهزاده ابو القاسم .
- ۱۰ - مسجد سکندر جان شهر قدیم .

- ۱۱ - مسجد بکر آباد بیرون درب خوش .
 ۱۲ - مسجد جا مع گوهر شاد بیگم در مشهد سه سو سه بخت
 ثلث به سنه ۱۳۴۹ .
 ۱۳ - بعضی از مساجد و تکیه های هر ات .
 ۱۴ - گنجینه خطوط در افغانستان چاپ کابل .
 ۱۵ - چند قطعه خط نستعلیق برای مرحوم : اکبر حسین رئیس جمهوری هند
 بتوسط وزارت اطلاعات و کلتور .
 ۱۶ - در چندین عدد سنگ مرمر لوح مزارات مشایخ و علماء و
 سادات و حکما و غیره اهالی در هر ات و کابل .
 یکصد و از شاگردان من :

- ۱ - حسین وفا سلجوقی که به تمام انواع خطوط مهارت دارد .
 ۲ - حاجی امین الله پیرزاده که هفت قلم عالی می نویسد .
 ۳ - عزت الله مولوی زاده خط نستعلیق و شکسته را خوب می نویسد .
 ۴ - حاجی نثار احمد معلم دارالمعلمین در خط نستعلیق .
 ۵ - سراج الدین باغدشتی معلم در قلعه نو خط نستعلیق و نسخ .
 ۶ - حاجی حبیب الله پسر حاجی محمد طاهر طبیب خط نستعلیق را
 عالی می نویسد .
 ۷ - ملا عبدالرؤف معلم لیسه جلالی خط نستعلیق و ثلث و شکسته .
 ۸ - محمد ناصر ولد حاجی شیخ علام حسین طالب .
 ۹ - سید جواد ولد حاجی سید قاسم شاه طبیبی .
 ۱۰ - محمد کاظم ولد حاجی شیخ غلام علی .
 ۱۱ - فضل الله کلد خا جی علی آقا منجم باشی .
 ۱۲ - محمود قاری (متخلص به فرقانی) ولد حاجی مهدی در خط
 نستعلیق و ثلث .
 ۱۳ - سید حسن ولد حاجی سید رضا عطار در خط نستعلیق .
 ۱۴ - فضل الله بمینی ولد حاجی حبیب الله غیزانی در خط نستعلیق .
 ۱۵ - محمد کریم اثیر ولد میرزا محمد ایوب غوریانی در خط نستعلیق .

۱۶- حاجی جمال آقا: ولد مرحوم حاجی آقا سید جلال کا بلی .

۱۷- محمود پسر بزرگ من محمد علی عطار در خط نستعلیق .

۱۸- بهبود پسر من در خط نستعلیق و خط ثلث و نقاشی .

۱۹- محمد شفیق ولد حاجی محمد صدیق نیازی .

و دیگر شاعران و نویسندگان زیادی که هر کدام برای دو سه ماه مشق نمودند

و داخل کار و کاسبی شدند تذکر نام او شا فرای لازم نشود .

مردان :

مردان عنوات یکنفر هنرمند است که از زمره هنرمندان متباین

هرات بشمار است و یک هنرمند ممتاز و کم نظیر است .

او که عبدالعزیز ولد حاجی ملا عبدالرحمن جکانی و مسقط الرأس

او قریب به جکان هرات است و به نزد یک دروازه خوشدکان

تا بلو نویسی دارد .

مردان تمام انواع خطوط را بسلیق و نظم مطبوع مینویسد بسا

تا بلوهای دکانهای بازار و دروازه هرات بقلم او است .

در قسمت نقاشی نیز مهارت بسزا دارد و در بسا تا بلوهای

خطاطی خود بعضی نقشها نیز بکار میبرد .

تا بلوهای خطاطی او که شامل انواع خطوط نسخ و نستعلیق

و ثلث و کوفی و غیره میباشد در بسا خانه های مردم هرات موجود

است و آثار با ارزشی است .

محمد یعقوب کا بلی :

وی که اصلاً از کابل بود در جوانی بهرات آمد و تحصیل خط نمود .

از آثار خطاطی او لوحی است در گازر گاه که بالای سر خاک

یکی از بزرگان نصب است و در میان رواق بزرگ جای یافته است متأسفانه

قسمت اول بالای لوح شکسته است .

وی هم خطاط بوده و هم شاعر، در شعر (مخلص) تخلص می نمود.
خطش بشیوه خط میرزا عبدالرحمن هر وی مایل است. در سال ۱۳۴۲ هـ، ق
در کابل و فات یافته است.

محمد اکبر سلجوقی :

وی خواهر زاده خلیفه ملا محمد حسین سلجوقی بود. او خلف
ملا محمود سلجوقی است که در عصر شاه محمود مشرف دیوان عالی
بود و تقسیم وظایف علماء و اوقات شغل او شان با و مر بوط بود.
صوفی محمد اکبر از سن صباوت به تحصیل مصروف بوده و نزد خالش
تربیت یافت از سن ۱۸ سالگی همیشه روزه داشت و تا پایان عمر
دائم الصوم بود. در علوم متداوله تحصیلات داشت ولی تدریس
نمی کرد و بعد از ریاضت مصروف بود. طلاب خط همیشه با و رجوع
داشتند و از مشق میگریفتند.

در سرودن شعر نیز می پرداخت وی در عهد شباب (مشرقی) تخلص
میکرد. لوح پایان پای مقبره میر عبدالواحد شهید بخط نستعلیق او
است و درین خط روش خوب داشت. شب جمعه ۱۶ عقرب ۱۳۳۰ هـ، ش
بعمر ۶۶ سالگی در حالیکه تا آن سن آهم روزها را دائم الصوم بود
و هم طلاب خط را مشق میداد، وفات یافت.

محمد صدیق دولتشاهی :

ملا محمد صدیق دولتشاهی از هرات بود و او را آخند زاده دولتشاهی
می نامیدند در مسجد دولتشاهی هرات بدرس و مشق طلاب مصر و ف
بود در خط نستعلیق شاگرد خلیفه ملا محمد حسین سلجوقی است
اما بخط شکسته معروف بود در آخر عمر بکابل اقامت گزید و در
آنجا وفات یافت سال وفاتش مشخص نیست.

خطوط شکسته اش را در هرات و فرت یافته می توانیم نیم
هم در نستعلیق و هم در خط شکسته (محمد صدیق شاهی)
امضاء میکند.

محمد رضای هروی خراسانی :

شیخ محمد رضا از اهل هرات بود پدرش مردونز د خال خود آخند ملا محمد صادق می بود خالاش که تا حدی عالم بود بنام آخند داشگر معروف بود که بشغل کلا لی امرار معیشت می نمود .

شیخ محمد رضا در دستگاه کلا لی خالاش برشد رسید و از خالاش در تحصیل علم تا جایی رسید و بعد از آن در مدارس تحصیلات خود را پیش برد و همراه خال خود بمشهد رفت و در آنجا در یک مدرسه اقامت گزید هم تحصیلات خود را دنبال مینمود علاوه بر انواع کمالات که داشت در حکمت و ریاضیات عالم کامل بود و هم تد ریس میکرد و شیخ خراسانی در مشهد شهرت یافت خالاش در مشهد وفات یافت و بعد از آن چون بهرات آمد در هرات شیخ طوسی مشهور شد .

شیخ مذکور خط نستعلیق را خوب مینوشت و در خط ثلث با ستادی رسید و از زمره ملاکین هرات بحساب می آمد در خط جلی نستعلیق مهارت فوق العاده و ممتاز داشت، قطعاً اش تماماً بخط جلی است غالباً خط او از پنج و شش دانگ باریکتر نبود چون قطعاتش بزرگ بود خط جلی ایجاب میکرد و نگهداشت قطعات بزرگ طبعاً مشکلاتی دارد بدان نسبت قطعات خط او از بین رفته کمتر بدست می آید . شیوه خط او بروش میرزا عبدالرحمن سازش نداشت بلکه بروش میرعماد تطبیق میشد و همان شیوه را پیروی میکرد .

محمد عمر خان :

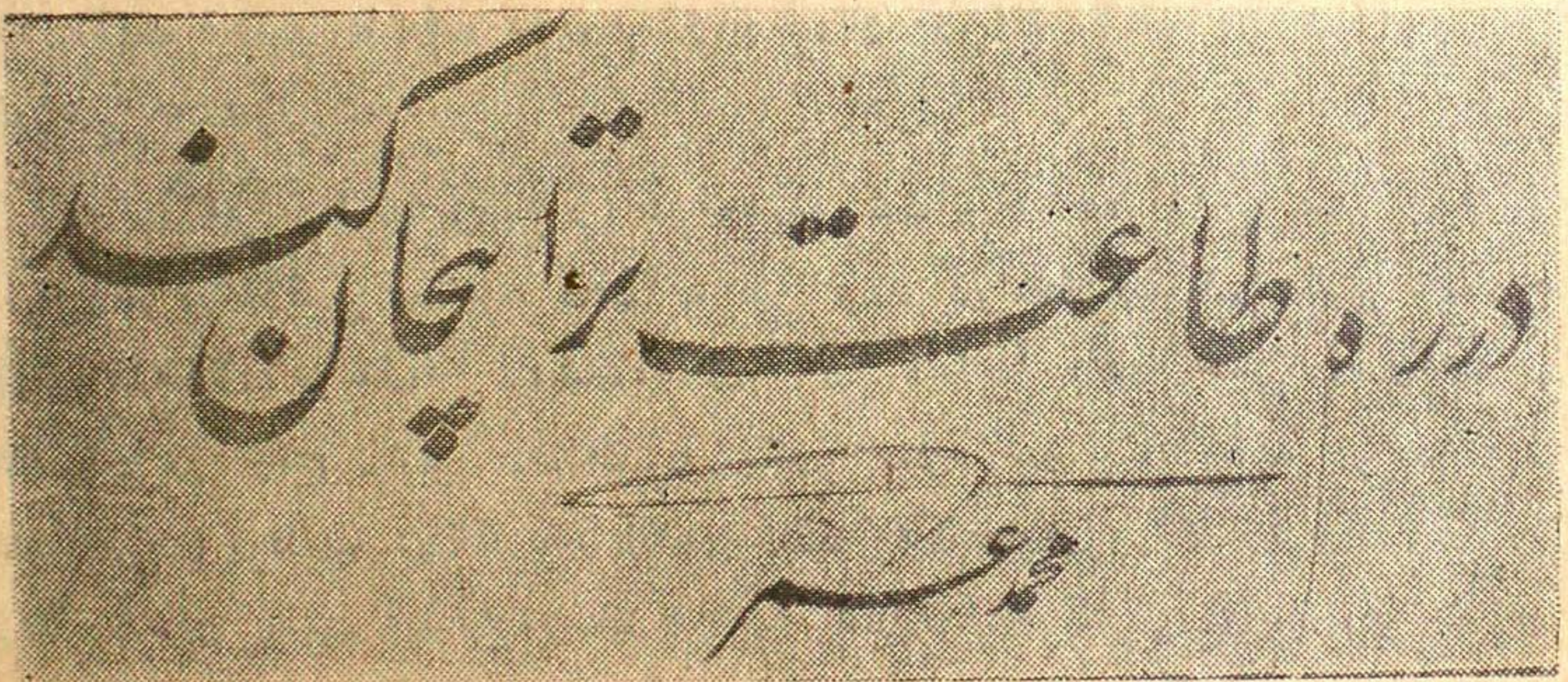
محمد عمر خان از خطاطان مشهور و معاصر هرات است . خط محمد عمر خان را در کتیبه های مساجد و الواح قبور بزرگان هرات زیاد می یابیم . در نوشته های محمد عمر خان تنها یک مشکل می یابیم که برای زیبایی خط سطح سنگ و یا کتیبه ها را طوری بحروف نوشته پرمیکرد که غالباً حروف نوشته بعضی نا مربوط و حروف مقدم

به آخر خط آمده که خواندن آن خالی از اشکال نیست چون بزبانی خط میکوشید و مهارت فوق العاده در حسن خط داشت نوشته های او نهایت روشن و زیبا و دل انگیز است و کو چکترین قصوری در آن بجز اشکال فوق الذکر بمشاهده نمیرسد .

محمد عمر خان شخص جوان و دارا بود، همیشه خانه او مجمع هنرمندان و اهل ذوق بود . وی تا او آخر زندگی مجرد می زیست و متأهل نشده بود در آخر زن خواست و محفل عروسی ترتیب داد و شب زفاف به مرگ فجاءه در گذشت . تاریخ و فواید را مولوی ولی محمد که طایف تخلص میکرد سرود که مقطعش فرد ذیل است :

امیدش همیشه بغفران حق بود از آن گشت تاریخ او لفظ (غفران)

۱۳۴۱ هـ ، ق

نمونه خط نستعلیق محمد عمر خان

محمد رحیم خان هراتی :

از دوستان محمد عمر خان و رفقای صمیمی او بود او نیز از خوانین هرات و شخصی با سخاوت و مهماندار بود که با دارایی زیاد در راه مهمان نوازی تدریجاً دارایی او از دست رفت و در او آخر عمر از وجه خطاطی معیشت می نمود . او بر عکس محمد رحیم خان خفی نویسنده بود . و هر قدر خفی تر می نوشت خط او زیبا تر بود و بنام محمد رحیم هروی

و گاهی محمد رحیم الکو زایی امضاء میکرد او از محمد عمر خان در سن بزرگتر بود و عمر طولانی گذراند و همه عمر بعبادت مصروف بود، سال وفاتش معلوم نیست چون با محمد عمر خان معا صر و در سن ازو بزرگتر بوده از سال وفات محمد عمر خان که ۱۳۳۱ و بوده چند سالی پس و پیش وفاتش بوقوع پیوسته است .

پسر محمد رحیم خان عبد الکریم نام داشت او هم خوشنویس بود از هرات بکابل رفت در خطخفی مهارت تام داشت .

محمد عثمان حسینی :

میر محمد عثمان پسر مرحوم میر عطا محمد حسینی بود او خط نستعلیق و شکسته را مانند پدر بزرگ خلیفه ملا محمد حسین سلجوقی مشق خطاطی نمود و بدرجه استادی رسید میر محمد عثمان در شعر نیز ذوق عالی داشت و پریشان تخلص میکرد .

میر محمد عثمان بعد از وفات مرحوم عبد الله قانع موشس اتفاق اسلام مدیر مطبوعات و نگارنده اتفاق اسلام بود و در دوره او این روز نامه جریده هفته وار بود .

در سال ۱۳۵۷ ق - در حال حیات پدر و وفات یافت و در گازرگاه که مقبره آبائی او بود مدفون گردید .

محمد صدیق هروی :

قاضی ملا محمد صدیق معروف به آخند زاده کابل از بزرگترین علمای هرات است که بسا از علماء سمت شاگردی او را داشتند ملا محمد صدیق در جوانی چون بجا معیت علوم کسب شهرت نموده بود از هرات بکابل خواسته شد و وظیفه استادی سردار نصر الله خان نایب السلطنه بعهدہ اش گذاشته شد . در زمان جلوس اعلیحضرت امان الله خان به هرات آمد و در هرات با آخند زاده کابل شهرت یافت . وی عالم نهایت بزرگی بود و در فنون شعر و ادب ید طولی داشت .

در استخراج مواد تواریخ بدرجه نبوغ احراز مهارت می نمود .
 (آثار هرات) نام تاریخی تذکره شعرای هرات مؤلفه استاد
 خلیلی است . خلیلی در مقدمه آثار هرات می نویسد که چون تالیف
 این تذکره خاتمه پذیرفت در محضری که آخند زاده ملا محمد صدیق
 حاضر بود از وی درخواست کردم که نام تاریخی آن انتخاب نماید
 آخند زاده بدون وقفه و درنگ چندین نامهای تاریخی بزبان آورده
 که سی و دو نام بحساب آمد و همه سال تالیف تذکره را نشان میداد
 از میان آنها (آثار هرات) را برگزیدم .

مواد تواریخ بسا حوض ها و مساجد از طبع او است . در فن تعمیه
 نیز مهارت داشت در يك بنام تاریخی نگاشته بود که هم قمری و هم
 شمسی بود ، باین ترتیب که در آن زمان تواریخ قمری ، از شمسی چهل سال
 کابل زیاد بود . بتاریخ تعمیر آخند زاده عبارتی نگاشته بود که ۴۰
 سال از تواریخ شمسی زیاد و ۴۰ سال از تواریخ قمری کم بود .
 در تعمیه آن توضیح داده بود که اگر ملك پایش را در آن بنهد تواریخ
 قمری و اگر بر دارد تواریخ شمسی میشود (پای ملك که حرف کاف است
 بحساب جمل ۴۰ میباشد .

وی در علم جفر و احضار جن نیز شهرت داشت و امتعه گم شده را
 بدین وسیله بدست می آورد . علاوه بر علم و فضل و دانشی
 که داشت خطوط نستعلیق ، شکسته ، ثلث ، نسخ را عالی می نوشت .
 وی سائها قاضی محکمه هرات و رئیس افتخاری انجمن ادبی هرات
 بود مرحوم آخند زاده بسال ۱۳۶۳ هـ ، ق و فات یافت .
 و چون در منطق و حکمت قدیم استاد من بود قطعه ذیل را در تواریخ
 و فات او نوشته بودم که سه فرد آخرش حسب ذیل است :

شدی حل مشکلات علم و عرفان	ز نطقش بالا شاره والد لاله
چو سن دوره شمس و قمر جست	بسال رحلتش از يك مقالاه
بدون عطف (شایق) هر دورا یافت	(هزار و سه صد و شصت و سه ساله)

چون حروف مصرع اخیر بدون حروف عطف شمار شود ۱۳۴۳ میشود و از صریح عبارت آن ۱۳۶۳ ق و ۱۹ ضح است .

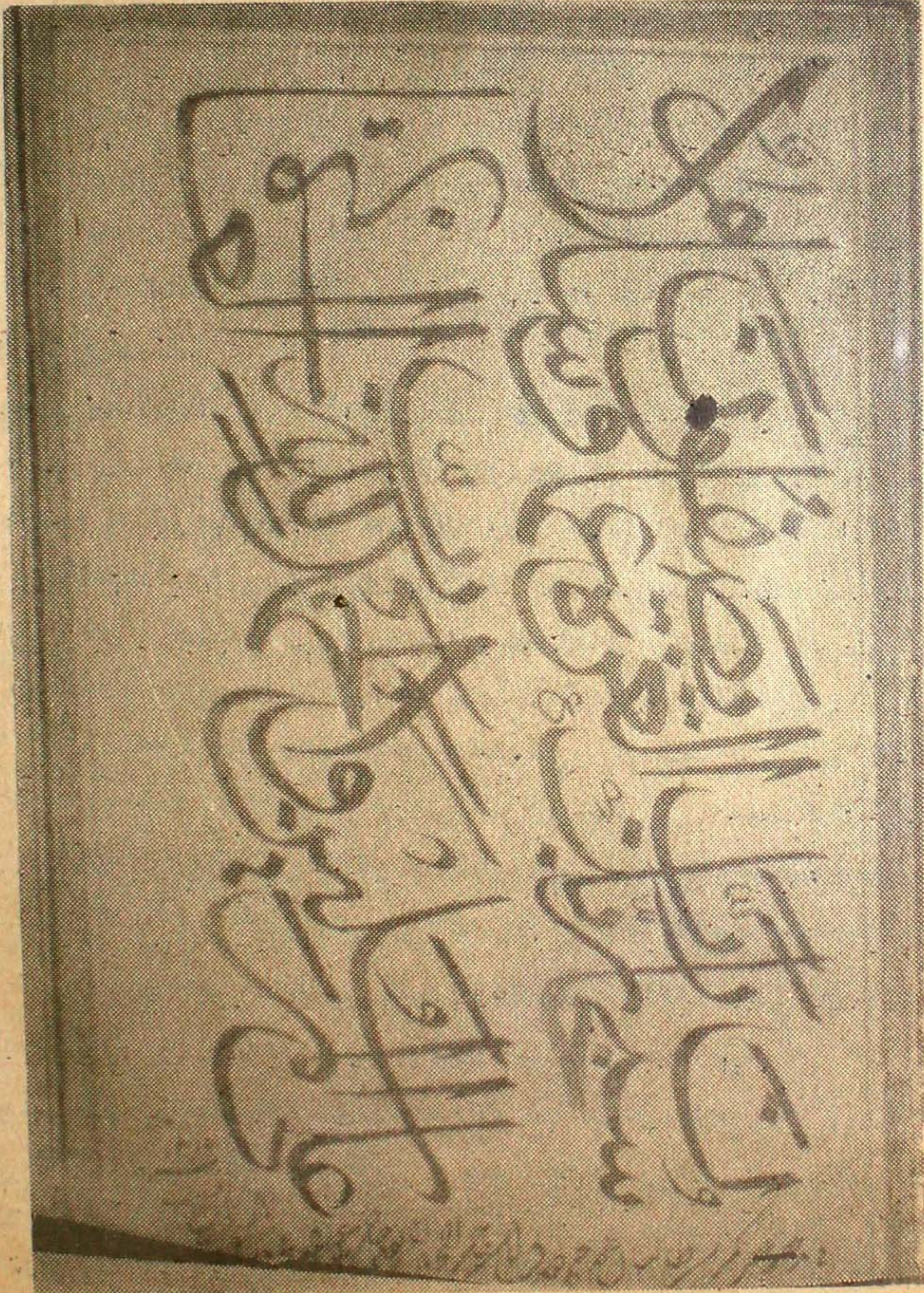
مولانا حافظ حاجی ملا (محمد صدیق)

مرحوم مولانا آخند زاده حاجی ملا محمد صدیق معروف با ما م ارگ خلف الصدق آخند حاجی ملا عبد العزیز اباً عن جد از مشاهیر علمای کرام هرات بوده علاوه بر تدریس علوم معقول و منقول پس از وفات پدر بزرگوارش ارثاً و استحقاقاً با مامت ارگ هرات (قلعه اختیارالدین) که مرکز سپهسالارها و قوای نظامی بود انتصاب یافت .

این مرد دانشمند در نگارش خطوط نستعلیق و ثا ث و نسخ و شکسته کمال مهارت داشت و زبده خاندان فضل و هنر خط بود از اجداد و عشیره شان مرحوم آخند ملا محمد قاسم و مرحوم شیخ الاسلام ملا خدا بخش و مرحوم ملا عبد الحکیم از اساتید هنر خوشنویسی شمرده میشوند .
مولانا اکثر کتب علمی و مولفات علماء قرن اخیر را بقلم خود برای استفاده طلاب علوم نوشته است از آن جمله کتاب مهم الاصول مؤلفه استاد خود ملا محمد عمر سلجوقی را چندین بار بخط نسخ عالی خود استنساخ کرده . و نیز کتابهای شرح حکمت و فتح المبین و منازل السائرین و مفتاح الکنوز از آثار برجسته خطی آن مرحوم دیده شده است .
دو تن از فرزندان اش مرحوم حافظ ملا محمد سعید و مرحوم حافظ ملا محمد نعیم صدیقی نیز در نگارش کتب و هنر خوشنویسی مهارت داشتند .

همچنین دو فرزند دیگرشان مرحوم محمد سرور و مرحوم محمد کریم صدیقی علاوه بر خدمات عرفانی و مطبوعاتی در خوشنویسی و استنساخ کتب لایق بودند . فرزند کوچک آن مرحوم محمد علم غواص نیز خطوط سبعه را خوب می نویسد . و در آوان فراغت و جوانی کتابهای زیادی بخط نسخ و نستعلیق نوشته است .

این الم فا ضل و خطاط نامی بعمر ۷۰ سالگی بتاریخ یکشنبه ۱۸
میزان ۱۳۱۰ ش مطابق ۲۸ جمادی الاولی ۱۳۵۰ ق جهان فانی را وداع
گفت . در حا لیکه شاگردان زیادی بحیث مدرس و معلم و خطاط
و همچنین ده ها کتاب خطی و آثار بر جسته یادگار گذاشت از نسخ

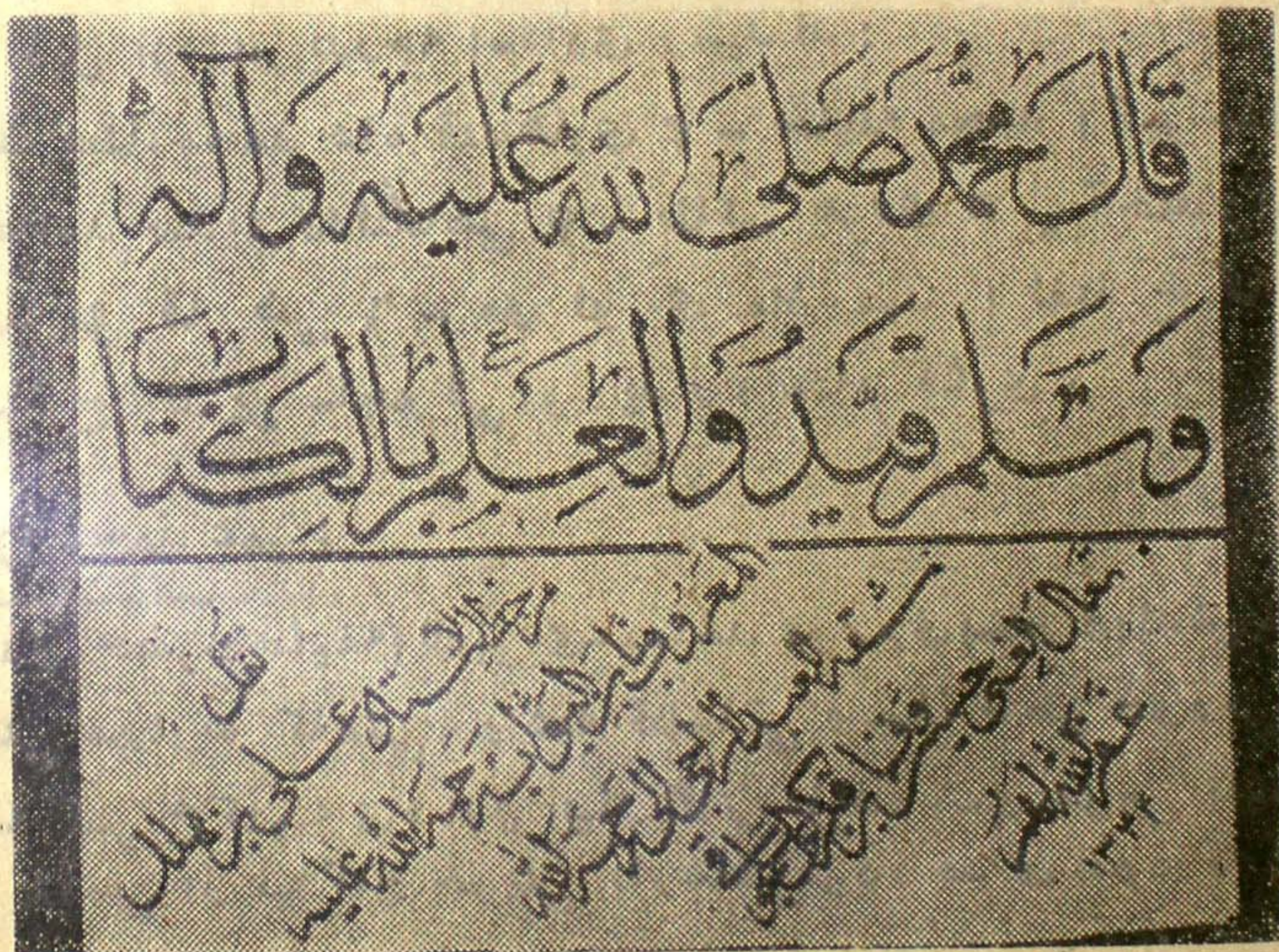
یکی از آثار پر ارزش حافظ ملامحمد صدیق

خطی آن مرحوم به تعداد زیاد که بین سالهای ۱۲۹۴ تا ۱۳۱۴ هجری قمری نگاشته شده نزد منسوبین و احباب هنر خط موجود است . کتیبه لوح بزرگ مزار علامه امام فخرالدین رازی (رح) در خیابان هرات نیز بخط ثلث و نستعلیق آن مرحوم نوشته شده است .

محمد حسین سلجوقی :

خلیفه ملا محمد حسین سلجوقی خلف خلیفه ملا عبدالاحد سلجوقی که خلیفه و جانشین حضرت تبحی صاحب بخاری در طریقه نقشبندی بود . خلیفه ملا محمد حسین علوم متداوله را نزد پدرش تحصیل نمود و حسن خط را از میر عبدالرحمن هرروی تا درجه استادی فرا گرفت و در طریقت نیز جانشین پدر بود .

مرحوم خلیفه در خط زیبا و استادی خود بسیار پر نویس بود در هر آن قطعات خط او زیبا و است کتیبه خانه درب مدخل مزار

خط ثلث محمد حسین سلجوقی

خواجه صاحب انصار قدس سره قصیده مولوی عبد الرحمن جامی که بوصف
هزار خواجه صاحب سروده است بخط خلیفه صاحب موصوف است و بفرد ذیل

آغاز شده :

طوبی لر وضة سجده ارضها الجباه

بشری لسة لثمت تر بها لشفاه

(در همین قصیده مولوی جامی میگوید :

بندد بروی خود همه درهای حاد نه هر کس که آورد بحریم درش پناه

ازین فرد برمی آید که بست گازرگاه در زمان مولوی جامی نیز

بر قرار بوده است .)

خلیفه سالها در مدرسه پای حصار روش طریقت رامی پیمود و با آنها

وظیفه تدریس علوم و درس خط را بطلاب ایفاء می نمود بالاخره در

مرحله نشیب عمر از تدریس دست کشید و در شمال باد مرغان در یک

فضای آزاد دور از قریه باد مرغان قلعه ی تعمیر نمود و در آن منزوی

شد و گاهی طلاب بسراغش می هتافتند از مشق خط دریغ نمی کرد .

خلیفه گاهی شعر هم می سرود و زمانی محمد حسین و زمانی آثم

تخلص میکرد، در زمان مدرسی او در مدرسه سلجوقیه پای حصار هرات

شاگردان ذیل نزد او بدرجه استادی رسیدند :

۱ - سید عطاء محمد شاه قندهاری ۲ - خلیفه محمد اکبر سلجوقی

۳ - ملا محمد صدیق دولتشاهی ۴ - طالب هروی ۵ - آخندزاده ملا

محمد صدیق قاضی ۶ - مولوی ملا عبد الفتاح کاکای

علامه صلاح الدین سلجوقی و پدر استاد فکری .

میرزا محمد عمر :

خلف الصدق حضرت خلیفه الله بر دی می باشد موصوف بسان و لدش بنوشتن

خط نا خنی مهارت کاملی داشته قطعاتی وسیله ناخن خود می نوشت

در مدرسه کسرخ کتیبه ی، ازو بیادگار مانده است، مومی الیه عمر

خود را بتأسی از نیاکان خویش بارشاد مردم صرف نمود بالاخره

در سال ۱۳۴۰ قمری چشم از جهان پوشیده و بجوار جد بزرگوارش

حضرت صوفی اسلام مدفون است .

محمد صدیق :

مرحوم آخندزاده ملا محمد صدیق مشهور با آخندزاده معلم
(مدرس) موصوف از مدرسین بزرگ هرات بوده و چون مدتی معلم
دار الحفاظ هرات بوده است اکثر مردم او را به آخندزاده
معلم میشناختند .
معزی الیه ولد مرحوم حاجی سید عبدالحمید است که مدرس
سابق بلده هرات بود .

حاجی سید عبدالحمید نیز از ردیف خطاطان هرات بود .
مرحوم آخندزاده ملا محمد صدیق در بخش رقم خطوط نستعلیق
تعلیق ، نسخ ، رقاع ، ثلث ، شکست بزمره استادان بشمار بود و
علاوه بر خطاطی و علمیت بدرجه تدریس ، در شعر و ادب نیز دارای
فریجه عالی بود .

آخندزاده تا لیفات نیز داشت قرار ذیل :

۱ - رساله عقداو حید در تجوید بزبان دری

۲ - رساله در شرح کلمه توحید بزبان عربی

۳ - رساله در منطق خورد بزبان عربی

۴ - مجموعه اشعار شامل حمد و نعت و اشعار عشقی و تصوفی بزبان دری

مرحوم آخندزاده به سال ۱۲۴۴ هـ ، ش ۸ برج اسد وفات
یافت و در قریه سیاه و شان هرات بجوار مزار خواجه کنجان رحمة الله علیه
مدفون گردید .

محمد کریم اسیر :

ولد میرزا محمد ایوب غوریانی میباشد . محمد از زمره نقاشان است
که در حصه اول این بخش معرفی شده است چون موصوف علاوه
بر هنر نقاشی در خطاطی نیز ذوق دارد درین بخش نیز از وی یاد آوری
می نمایم . وی خط نستعلیق را خوب می نویسد و در حسن خط از زمره

شاگردان استاد عطار است . علاوه بر آن قریحه شعر و ادب را نیز دارا بوده با آنکه مبتدی است اشعار جذاب می سراید .

محمد شفیق نیازی :

ولد حاجی محمد صدیق نیازی در سال ۱۳۲۸ ش تولد یافت و در سال ۱۳۴۷ شامل مکتب گردیده و در سال ۱۳۴۴ بخط علاقه پیدا کرده و در زمره تلامذات استاد محمد علی عطار به تحصیل حسن خط آغاز نموده و تا کنون از متعلمین مکتب بوده و در رشته خطاطی نیز مشق خود را ادامه میدهد .

محمد کاظم :

ولد مرحوم حاجی غلام علی متولد در سال ۱۳۱۱ هـ ، ش در هرات در سال ۱۳۴۱ شامل مکتب لیسسه جامی شده دوره متوسطه را طی نموده فعلا در فاکولته طب ننگرهار مصروف تحصیل است . محمد کاظم در خط نستعلیق نیز مشق کرده و خط او خوب است و از تلامذات استاد محمد علی عطار میباشد .

محمد نعیم :

ولد محمد کریم متخلص بکریمی در اوایل سال ۱۳۴۸ متولد گردیده تعلیمات ابتدایی را یکجمله در لیسسه جامی و حصه دیگر در لیسسه سلطان طی نمود فعلا شامل صنف ۴ فاکولته مصروف تحصیل است . موصوف در کورس خطاطی که برهنمایی استاد محمد عطار دایر شده بود شامل شده و مشق خط را پیشبرد و کتابچه های مشق از استاد عطار گرفته در بهلوی تحصیلات خودش مشق خط را نیز ادامه میدهد . آینده خوبی درین رشته ازو چشم داشته میشود .

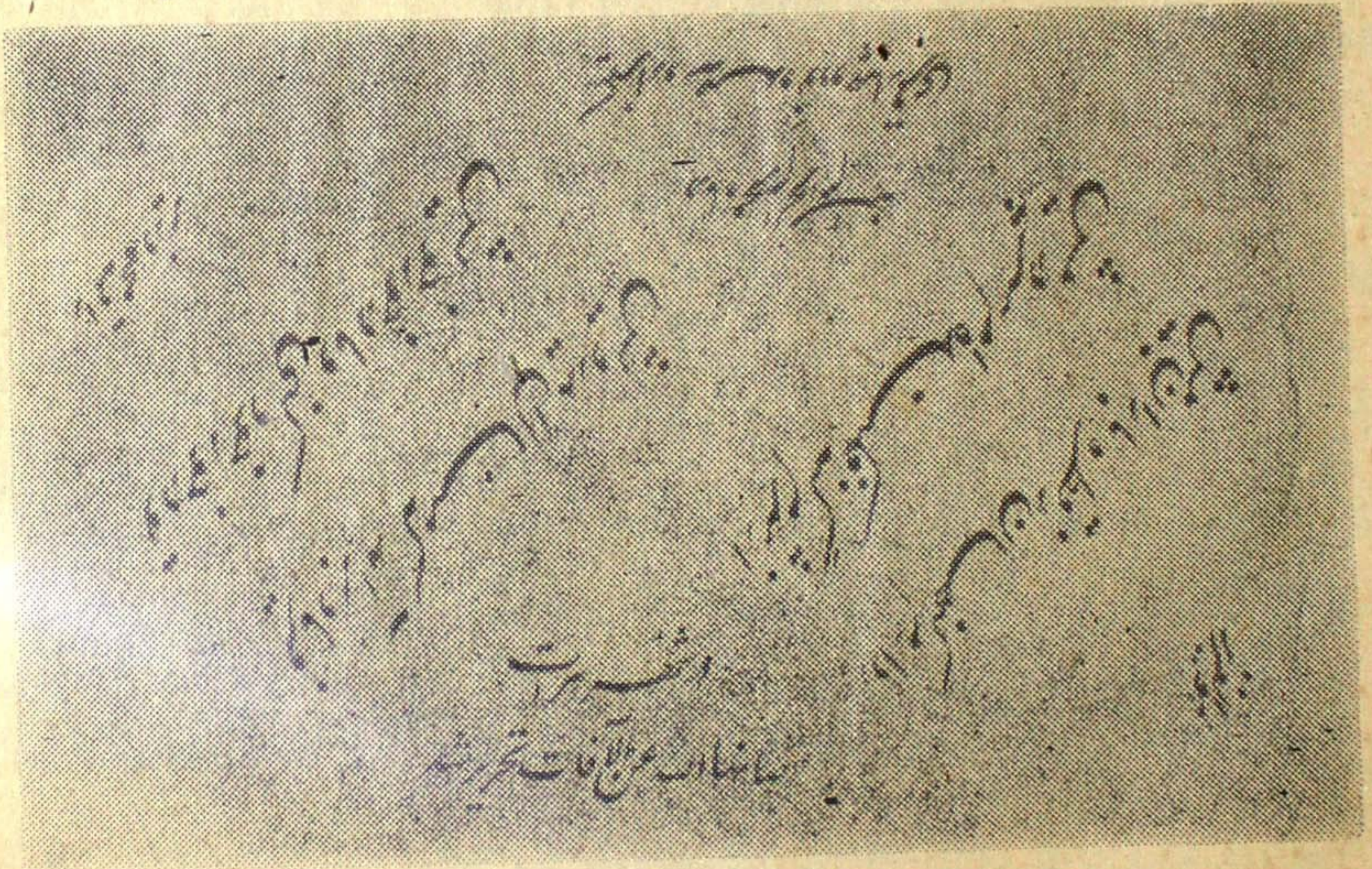
(سید) محمود :

ولد سید نور محمد شاه هم در خطاطی ، هم در نقاشی مشق خوبی

دارد . وی در هر دو رشته هنر شاگرد استاد مشعل میباشد - ولادت موصوف در سال ۱۳۲۸ هـ، ش در قریه سیاوشان صورت گرفته فعلا در شهر هرات سکونت دارد .

محمد وزیر :

محمد و زیر ولد منشی ملا عبد ا لصدف موصوف در ۱۳۰۱ شمسی متولد و فعلا بحیث مدیر محاسبه مستوفیت مصر و فی و وظیفه میباشد .
وی بروش و سلمیقه ارثی خود بخط نستعلیق مهارت یافته کتاب گلستان سعدی را بتاریخ ۱۳۶۵ قمری بخط نستعلیق نوشته است موصوف مدتی بحیث معاون مدیریت تحریرات و لایات هرات موظف بود .

نمونه خط نستعلیق وزیرجان کرخی

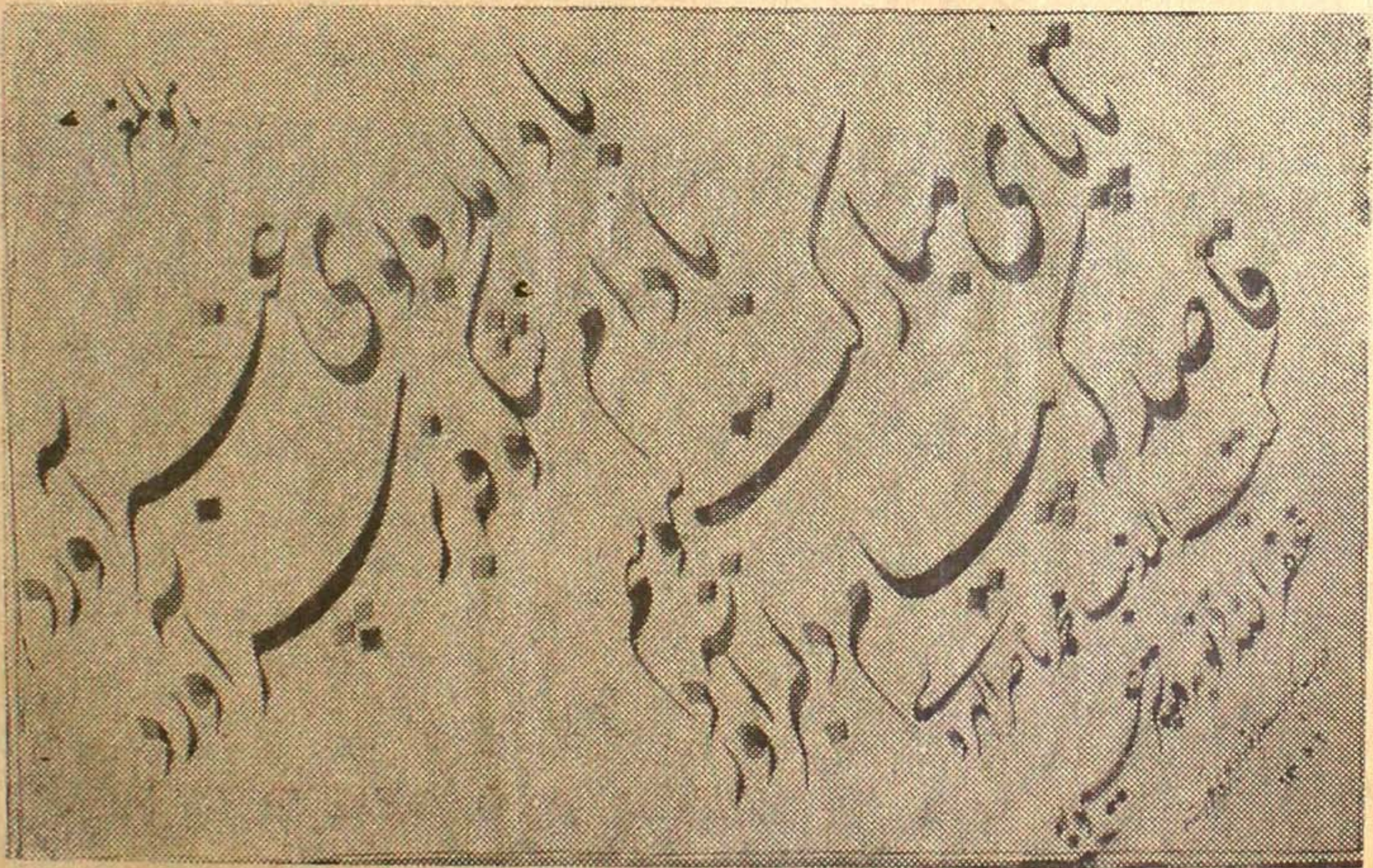
میرزا محمود قاری :

میرزا محمود ولد حاجی میرزا محمد مهدی در خطوط نستعلیق و نسخ و شکسته مهارت دارد ، فرقانی تخلص میکند ، تولد او در

سال ۱۳۴۰ هـ، ش در هرات صورت گرفته و تحصیلات دوره ابتدائی را در مکتب خا نگی طی کرده و نزد علماء بعضی کتب عربی را نیز درس خوانده فعلا تجارت شخصی دارد .

محمد ناصر :

محمد ناصر ولد شیخ غلام حسین طالب در سال ۱۳۴۳ ش - در هرات متولد و در سال ۱۳۴۲ شامل مکتب جامی (رح) شده و در همان دوره تحصیلات ابتدائی بخط خوش علاقه و توجه داشت و در همان دوره نزد استاد محمد علی عطاری بفرا گرفتن این هنر زیبا آغاز نمود

نمونه خط محمد ناصر

و بشوق و شغف فوق العاده در حسن خط کوشید استاد مو صوف نیز در آموزش او توجه زیاد نمود و در حسن خط تا حدی ورزیده گردید .

نمونه خط او که ملا حظه میشود تا درجه زیاد پیشرفت نموده و طوریکه از اشتیاق مفرط او بحسن خط معلوم میشود اگر در تحصیل جدیت و کوشش خود را دوام دهد بدرجه استادی میرسد.

آ خند ملا محمد صالح :

این دانشمند و خطاط بزرگوار فرزند ملا عبدالقادر هروری وجد پدری آخند زاده ملا محمد صدیق امام ارگ میباشد .
در علوم معقول و منقول مخصوصا در فقه اسلامی ماهر بوده و کتب و آثار زیادی بخط نسخ و نستعلیق و شکسته نگاشته و در تحصیلات طلاب علوم در آن وقت که کتاب چاپی کمتر موجود بوده مساعدت کرده است .

ملا محمد صالح چندین کتاب بزرگ مثل هدایه و شرح وقایع رادر فقه بخط خوش نوشته و نیز دیگر کتابهای علمی مانند هدایة النحو و کافیة و منیة المصلی و نصاب الصبیان و مختصر اللغات و یک سلسله کتب دیگر را در سالهای ۱۲۱۹ تا ۱۲۳۱ هـ ، ق بقلم توانای خود نهایت عالی استنساخ کرده و یادگار گذاشته است .
وی خط ثلث جلی را نیز خیلی خوب مینگاشته و بعضی آثار آن به مهر اختصا صیش «کنده برخاتم دل مهر محمد صالح» مهور میباشد .
وی اکثر کتابها و آثار خود را در خانقاه حضرت سلطان باباجی نوشته است .

حافظجی ملا محمد سعید «راجی» :

پسر ارشد آخند زاده حاجی ملا محمد صدیق و از دانشمندان معاصر هرات بوده علاوه بر علم و فضل و هنر ارثی خطاطی ، جوانی حقیقت پسند و صوفی مشرب و سخنور بود که اشعار حافظ را بیشتر دوست داشته و اغلب غزلهای آن عارف بزرگ را تضمین و تخمیس کرده است .
قاری ملا محمد سعید خطوط سته را بکمال متانت و زیبایی مینگاشت

کتاب زیاد علمی و ادبی بخط خوش نسخ و نستعلیق و قطعاً تی محتوی
خطوط ثلث و کوفی معقلمی یادگار گذاشته و هم اشعار عارفانه ی از
وی باقی مانده است . این استاد فاضل و هنرمند بعمر ۳۸ سالگی
بتاریخ ۲۰ میزان ۱۳۰۸ مطابق ۹ جمادی الاولی ۱۲۴۸ وفات نموده پدر
بزرگوار خو را متألم گردانید . نمونه اشعار او :

بوصال تو خواهشی دارم ز فراق تو کاهشی دارم
همه شب بیتواز دل و دیده اضطراب و تراوشی دارم
با سگان در تو تادم صبح دمبدم آه و نالشی دارم
ساختم باغم تو چون « راجی » به بلای تو سازشی دارم
جا نم از هجر سوختی جا نا
چشم لطف و نو از شی دارم

آخند ملا «محمد قاسم»

آخند ملا محمد قاسم خلف الصدق ملا خدا بخش از علماء بر از نده و
خطا ن نامی قرن ۱۳ هرات بود در نگارش خطوط سته مخصوصاً
ثلث و نسخ و نستعلیق مهارت داشت کتابها و آثار زیادی بخط
خوش خود استنساخ کرد که از آن جمله چندین اثر عالی و زیبا
در علوم عقاید و منطق و تجوید و فقه و صرف و نحو و ادب در
کتابخانه شخصی محمد علم غواص «یکی از احفاد او» موجود
و محفوظ است و از بهترین نسخ و آثار خطی عصر بشمار میرود
این آثار را بین سالهای ۱۲۴۳ و ۱۲۴۸ هـ ، قنگاشته است .
مرحوم آخند ملا محمد قاسم در تعلیم خطوط ششگانه برای
فرزندانش خود نیز کوشیده که در نتیجه از پنج پسرشان
شیخ الاسلام آخند ملا خدا بخش در اقران و امانت خود در
تدریس و تألیف کتب دینی و ادبی و خوشنویسی مقام ارجمندی
را حاصل کرد و فرزند دیگرش آخند ملا عبدالمطیف نیز
خطوط نسخ و ثلث را خیلی خوب مینوشت کتابی در شرح عقاید

بخط نسخ زیبای وی که در سال ۱۲۴۴ هـ، قنگاشته گواه خوشنویسی او است .

گفته میتو الیم که آخند ملا محمد قاسم هنر خطاطی و تحریر خطوط ثلث و نسخ و کوفی و نستعلیق را در قرن ۱۴ در هرات به عیار و سبب تر و بیج داده و شاگردان زیادی در خوشنویسی و استنساخ کتب تربیه کرده است .

سید محمد جان :

آخند زاده ملا سید محمد ولد مرحوم آخند زاده ملا میر محمد صدیق معلم (مدرس) میباشد .

و صوفی در خطوط ششگانه مهارت داشته و از زمره خوشنویسان هرات بشمار است .

در سنوات ۱۳۱۰ و ۱۳۱۱ ش - در زمان حکومت عبدالرحیم زایب سالار موصوفی در مطبعه سنگی هرات و وظیفه خطاطی داشت در مزار خلیفه صاحب نوین بعضی لوح های قبور مشاهیر هرات بخط او است .

از قلم او قطعات زیاده بخط نستعلیق و ثلث و غیره نزد مردم هرات موجود است .

فعلاً در شرکت پخته هرات شامل وظیفه میباشد .

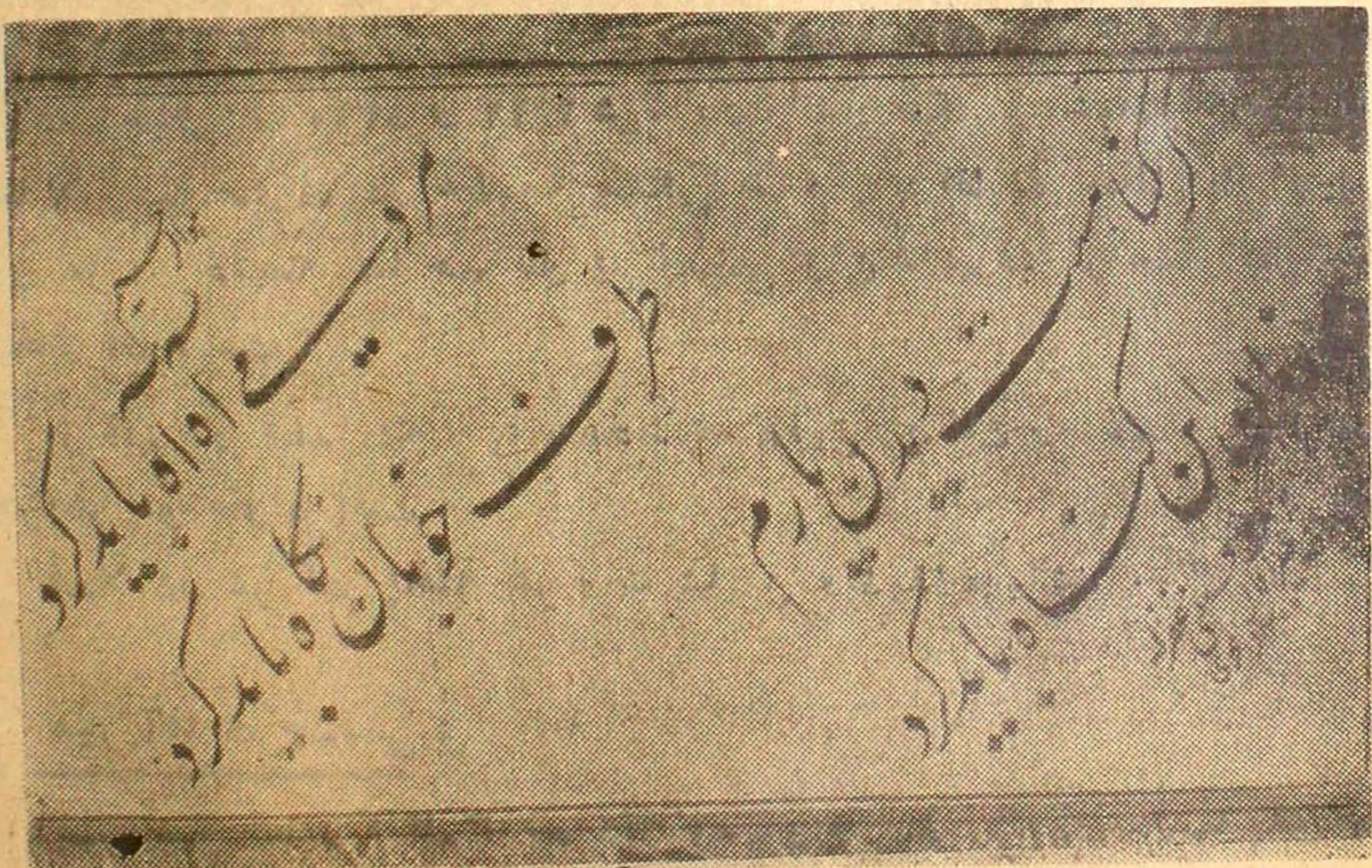
میر آقای حسینی :

پسر میر محمد کاظم گدام دار است و از صغر سن در مدرسه پای حصار مشق خط را از صوفی محمد اکبر سلجوقی اخذ میکرد تا آنکه در نستعلیق به مرتبه استادی رسید .

میر آقا مدت عمرش به میرزایی دفتر گذشت . در آخر عمر بخطاطی مسجد جامع هرات مقرر گردید . در نگاشتن کتیبه های جلی مسجد جامع قدرت ممتاز از خود نشان داد . واقعاً در قرن اخیر کتیبه

جلی نستعلیق را بآن قدرت و استواری هیچکس ننوشته است .
اکثر کتیبه های نستعلیق مسجد جامع هرات بخط او است . فکری
ساجوقی می نویسد :

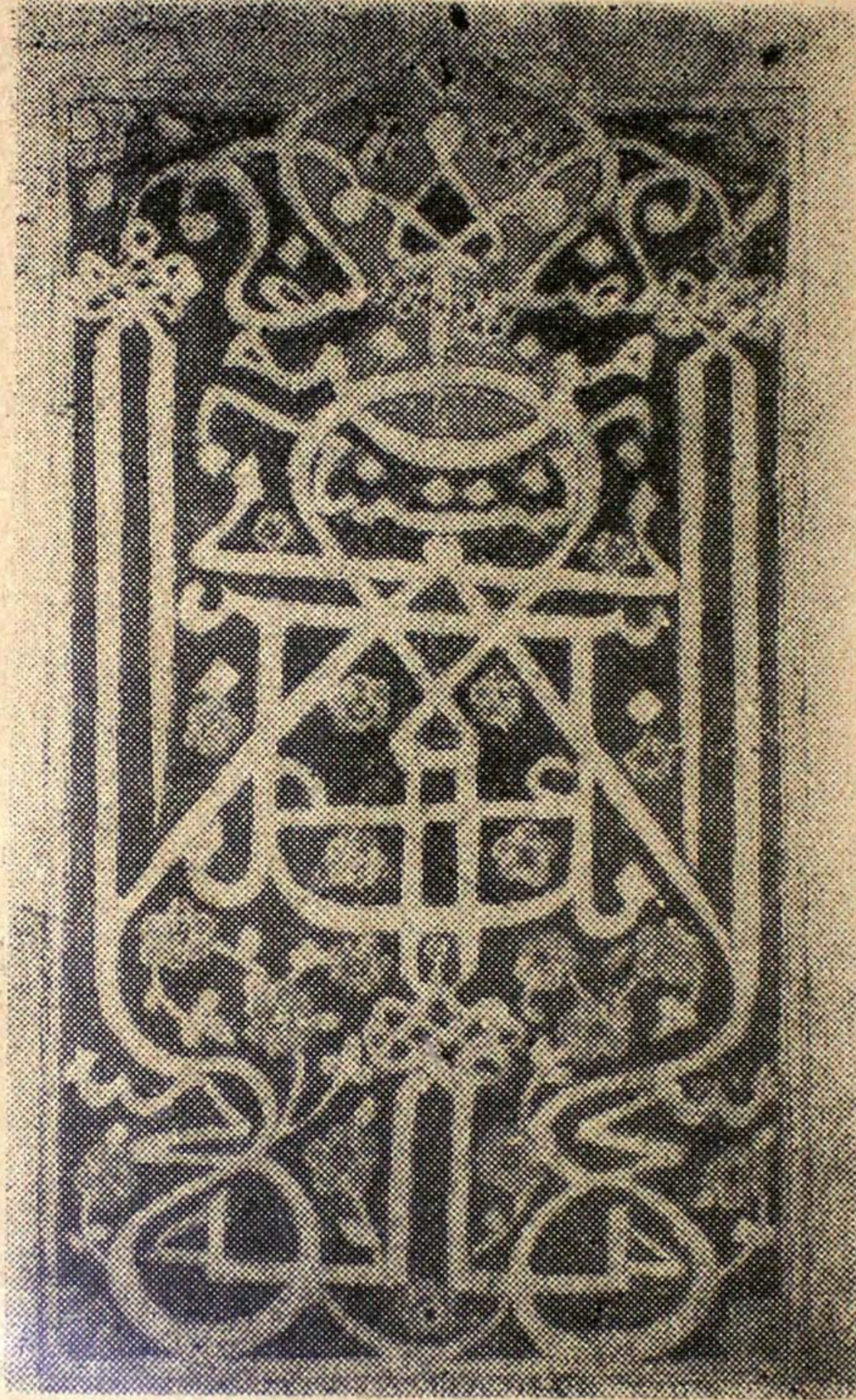
هنگامیکه بنقاشی مسجد جامع هرات موظف بودم ، خطوط زیبای
نستعلیق میرآقا را از کاغذ روی کاشی خاکه و قلم گیری می نمودم .
او قطعاً به پنبسل و مداد اندازه گیری نمی کرد و دستش به مداد آشنا
نبود ، نی بانس درشتی را سر کرده و قطع میزد که هیچ دستی آن
قلم را نمی توانست بسطح و دور کاغذ بچرخاند و خطی بآن استحکام
و زیبایی بوجود آورد . هر کس که کتیبه سمت شرقی بیرون این
مسجد را دیده باشد بآن قدرت دست آفرین میگوید :
او بروز ۲۲ سرطان یکهزار و سه صد و سی و دو (۱۳۳۲) هجری شمسی
بعمر ۸۰ سالگی وفات یافت .

نمونه خط میر آقا

محمد حسین هر وی چار باغی :

وی برادر محمد یوسف ریاضی معروف به یوسف گربه ، صاحب

نمونه خط خواجه نجم الدین
تفصیل در صفحہ ۴۷۵

موانع عین الوقایع و بعضی تألیفات دیگر . یوسف ریاضی و برادرش هر دو خط شکسته و نستعلیق را زیبا می نوشتند .
 هر دو برادران زهرات بمشهد رفتند ، در انقلاب طوس یوسف ریاضی کشته شد و برادرش محمد حسین تا سال ۱۳۱۰ در مشهد حیات داشت و عمرش به هشتاد و نهم رسید .

محمد صدیق نیازی :

آخند زاده ملا محمد صدیق متخلص به نیازی در خطوط ثلث و کوفی مهارت داشت . در نستعلیق شیوه خاصی را می پیمود . همیشه قطعه نویسی میکرد . در اواخر عمر خطش فدوی سطحی و تجارتمندی شده بود همیشه در محافل شرکت می نمود در سن ۹۰ سالگی وفات یافت .

((ن))

(خواجه) نجم الدین :

ولد خواجه تاج محمد ساکن محله (باباجی) هرات . مرحوم خواجه نجم الدین در خط نستعلیق استاد بود و در نسخ و کوفی و بعضی اقسام دیگر خطوط نیز مهارت وافی داشت . در علوم متداوله بدرجه متوسط تحصیلات نموده بود .
 خواجه از مردم دارا و مهمان نواز و معروف هرات شمار میرفت احتیاجی نداشت که از مدرک هنرش استغنا ده پولی بنماید .
 بسا قطعات می نوشت و در نزد دوستانش آثار هنری او موجود است او مدتی در دفاتر حکومت و مستوفیت هرات بکار رسمی موظف بود حساب رقوم و دفتر داری را بروش سیاق که طرف احتیاج دفاتر حکومتی بود و تا سنوات نیم قرن پیش در سر تا سر مملکت معمول بود خوب میدانت و از جمله سیاق دانان درجه اول بود .

وفات او در سال ۱۳۲۵ بسن ۸۰ سالگی در هرات صورت گرفته و در جوار مزار مولانا جامی مدفون است نظم ذیل را در آخرین آوان مر یضی ، سه روز قبل از وفاتش سرود و حسب وصیت خودش بلوح مزار او نوشته شده :

بفکر آخر رقم کردم بر وی لوحه مر مر
دعا خواهم ز خالق و مغفرت از خالق اکبر

نشان بیخودی دارم حکیم حاذق و رازق

چشاند ساغر آبم ز دست ساقی کوثر

اگر پسر سجد عمر من بگوهشتاد و یک سال است

نخواهم زیست در دار فنا تا هفته دیگر

مقام ممله با باجی ، نامم خواجه نجم الدین

حنیفی مدد هبم از امتان شافع محشر

تو ای زایر بخوان یکسوره قرآن و از رحمت

ثوابش را ببخش بر من آشفته مضطر

دعاء مغفرت کن بر من عاجز که لطف حق

بیا مرزد گناهان مرا از فضل خود بکسر

هزار و سه صد و شصت است و اکنون ز قضای حق

قریب الموت افتادم مر یض و خسته در بستر

درین نظم که سال وفاتش یکهزار و سه صد و شصت گفته طبعاً سنه

هجری قمری است و چون در آن سنوآت تفاوت میان دو سنه شمسی

و قمری چهل سال بوده بحساب شمسی یکهزار و سه صد و بیست میشود

و در لوح مقبره اش ۱۳۲۵ نوشته شده شاید همین رقم سال واقعی

وفات او باشد و بحساب قمری ۱۳۶۵ میشود ولی چون در وزن شعر

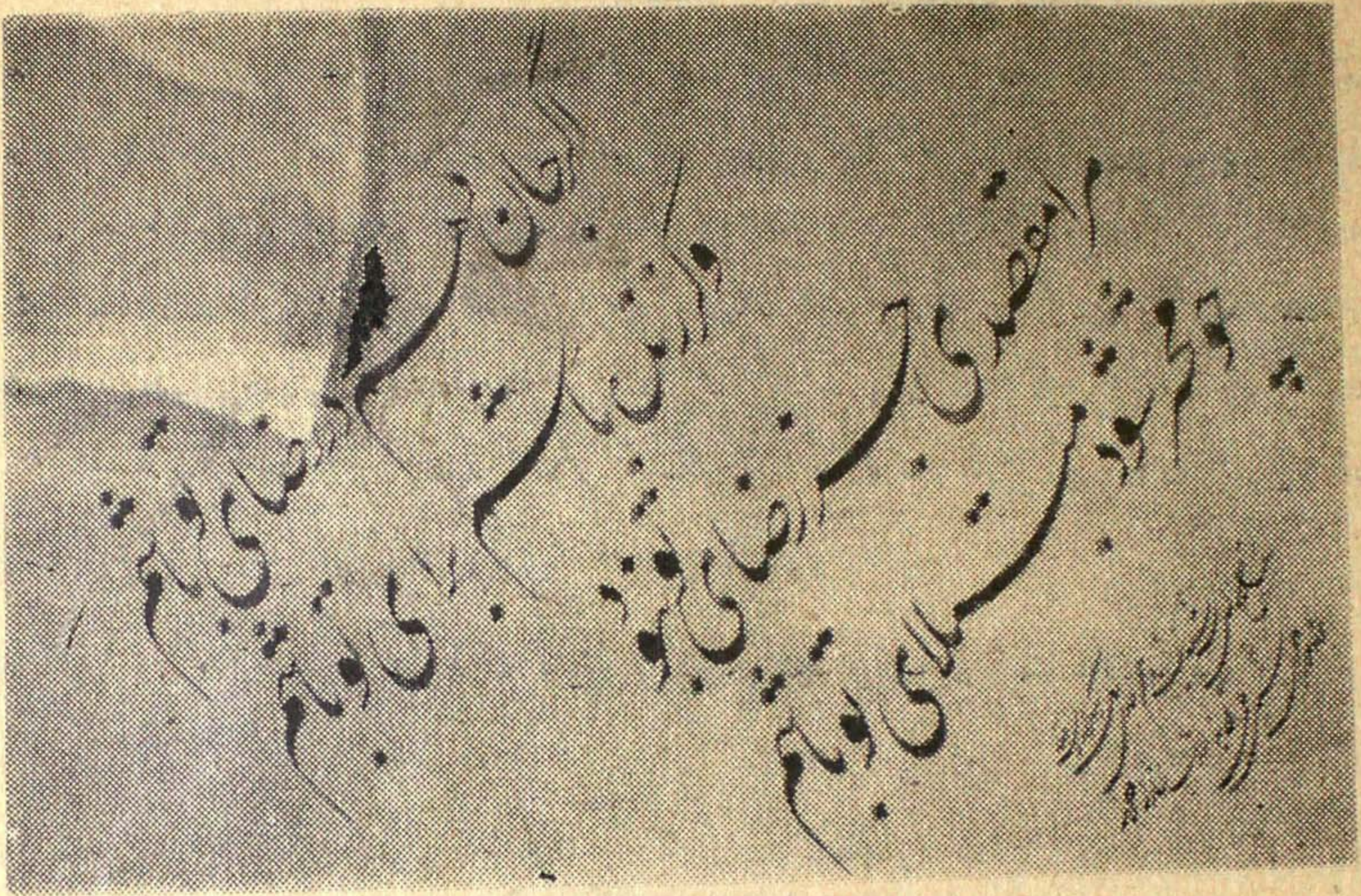
نمی گنجیده از دیگر پنج سال آن صرف نظر نموده است چنانچه

بسا شعراء که موافق تواریخ را برشته نظم می آورند چند سالی

کم و زیاد را مسا محه می نمایند .

حاجی نثار احمد جکانی :

وند حاجی غلام سرور بخت نستعلیق مهارت دارد . در دارالمعلمین
هرات معلم خط میباشد .

نمونه خط نثار احمد جکانی

((ی))

(ملا) یحیی گازر گاهی :

آحمد ملا یحیی در اصل از قریه حوض کر باس هرات بود ولی در
گازر گاه سکونت داشت .
ملا یحیی هم در علوم عربی و هم در خط بدرجه استادی بود در استعلیق
شاگرد خلیفه محمد حسین سلجوقی بود و خط خفی و جلی را
نهایت خوب می نوشت . طبع شعر عالی داشت و یحیی تخلص میکرد
در لرح مقبره یکی از پسران حضرت حواجه صاحبانصار
رباعی نوشته که از طبع خودش میباشد:

رصوات پی نظاره فاع درجات

آمد بطواف مر قد پیر هرات

لوح خلفش دید و بتاریخش گفت

بر سید کاینات بیحد صلوات

ملا یحیی در صنایع شعری مانند مقطوع الالف و مقطوع الکاف
والام و الدال . . . و غیره قدرت فوق العاده داشت در سایر صنایع
شعری مانند مقلوب مستوی و غیر منقوط و امثال آنها قدرت تمام
داشت - او در دوره سلطنت امیر عبد الر حمن خان و یکجمله از
سلطنت امیر حبیب الله خان شهید امام ارگت بود در آن زمان
که فرامرز خان سپهسالار عسکری هرات می بود اما مت قلععه
اختیار الدین به ملا یحیی مر بوط بود .

و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین

شایق هر وی

استاد راگ

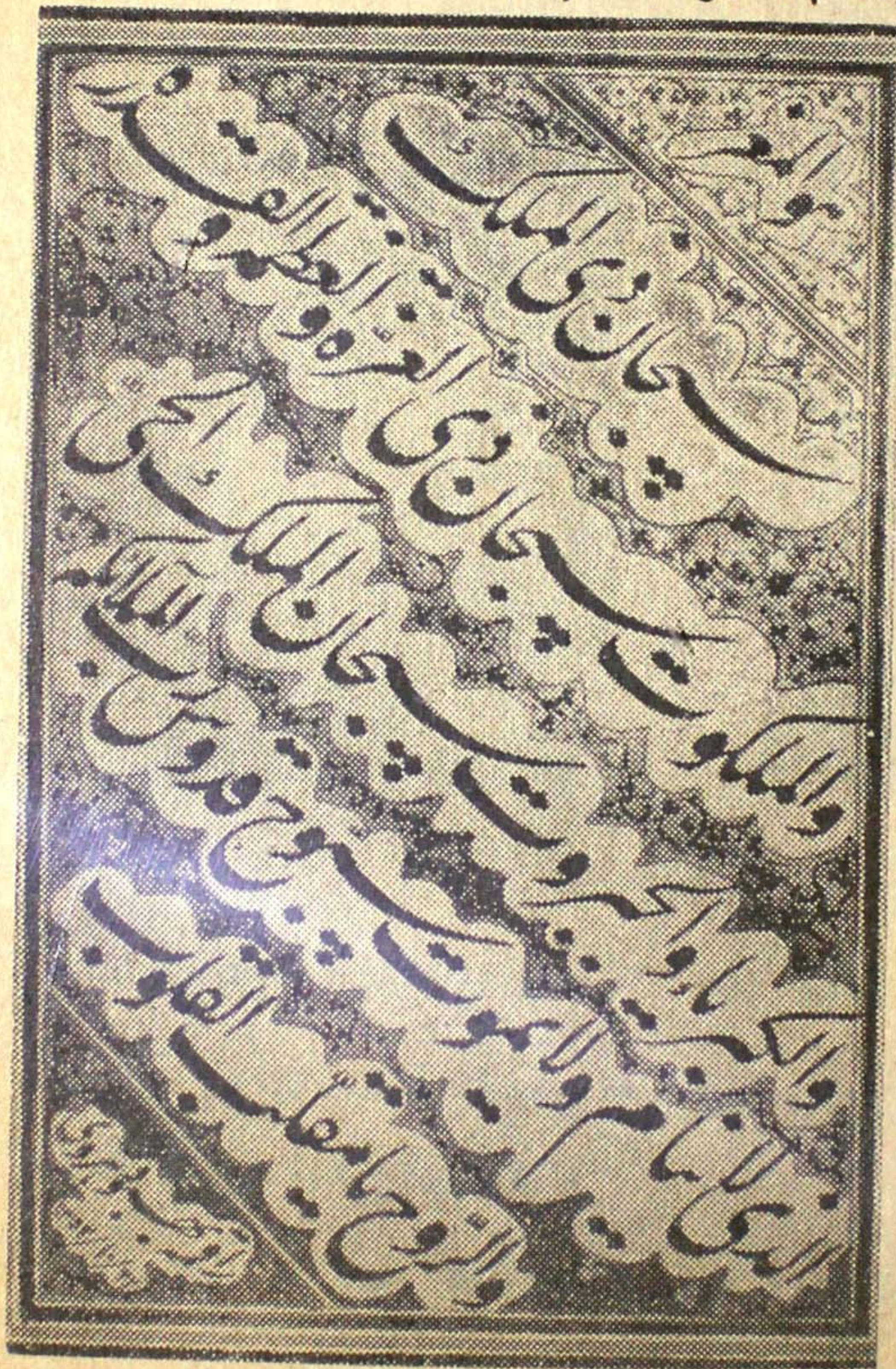
چند تن هنر مندان معاصر که سوانح و آثارشان بعد از تدوین و تحریر این کتاب بدست ما رسید عجاالتاً در اینجا به معرفی او شان می پردازیم:

امیر محمد بنائی هروی :

امیر محمد ولد استاد غلام حسین ولد استاد محمد صادق . این هنر مند در قسمت نقشه کشی تعمیرات دست توانا دارد و رشته تحصیلات را در معارف طی نموده و چندی در امریکا نیز تحصیل کرده و فعلاً در دستگاه ساختمانی افغانی در کابل شامل وظیفه میباشد .

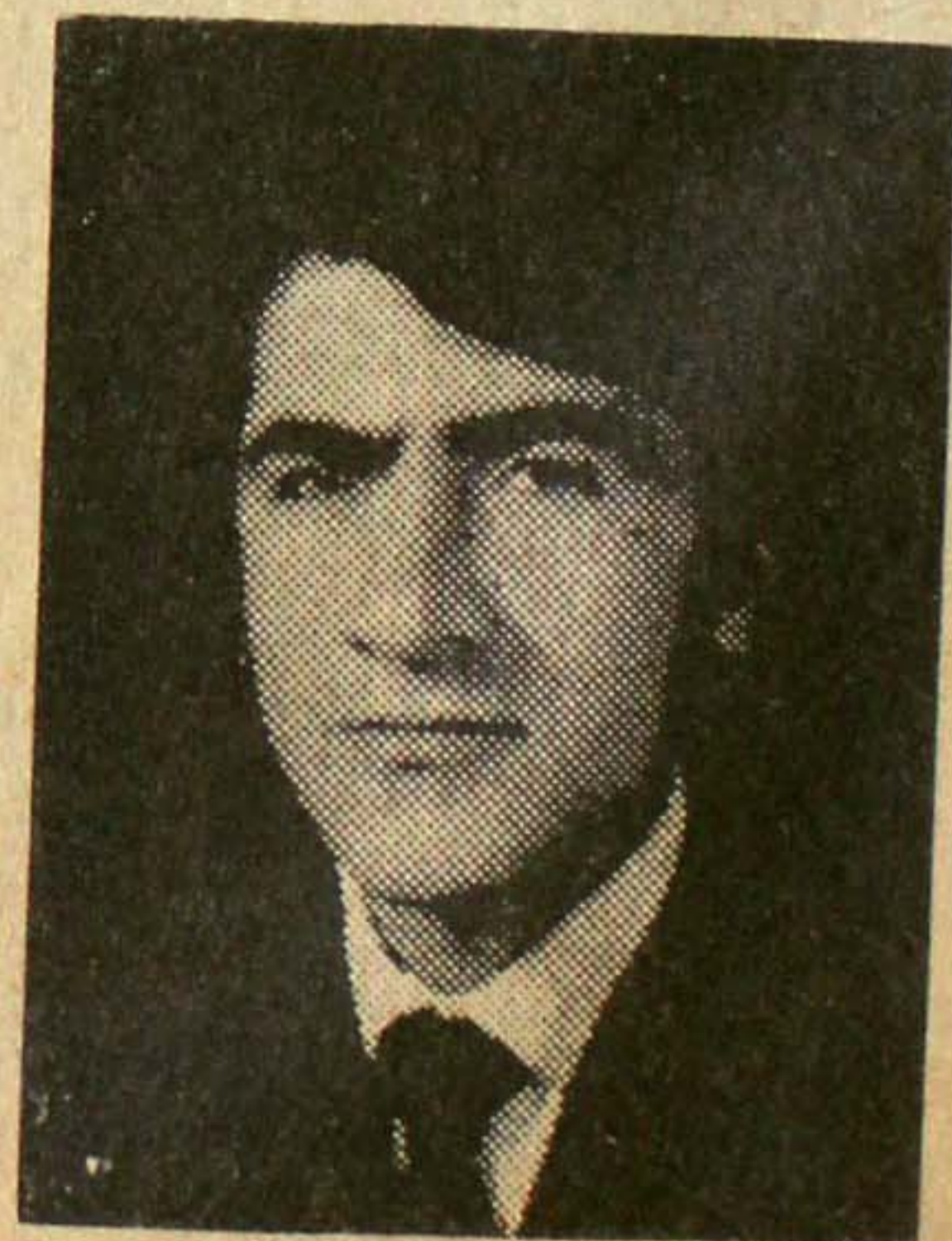
بهبود :

ولد استاد محمد علمی عطار تولد او در سنه ۱۳۳۴ تحصیلات ابتدائی

اثر خطاطی بهبود

را در مکتب لیسه جامی تا صنف هشتم طی کرده و بعد از آن در دکان عطاری مشغول کاسبی میباشد و شبها بشغل نقاشی و خطاطی میپردازد چنانچه بعضی تابلوهای نقاشی و خطاطی ترتیب داده و در خانه او موجود است .

بهبود عطار

بشیر احمد :

بشیر احمد در سال ۱۳۴۰ ش در شهر هرات متولد گردید . و از صغیر سن بتعلیم هنر و نقاشی شوق مفرط داشت .

تابلو اثر بشیر احمد

وی فعلاً در صنف ۶ مکتب جبلی هرات مصروف تعلیم است . موصوف در اثر ذوق فطری و استعداد هنری که دارد از یک سال و چند ماه پیش قرار گرفته خودش هنر میناتور و نقاشی را دنبال کرده و تاکنون بر روی

بشیر احمد

صراحی‌ها و صند و قچه‌ها هنر میناتور را عملی نموده و آثار ارزنده به تناسب سن و مشق هنری خود آریب داده که آینده درخشان بوی پیش بینی میشود .

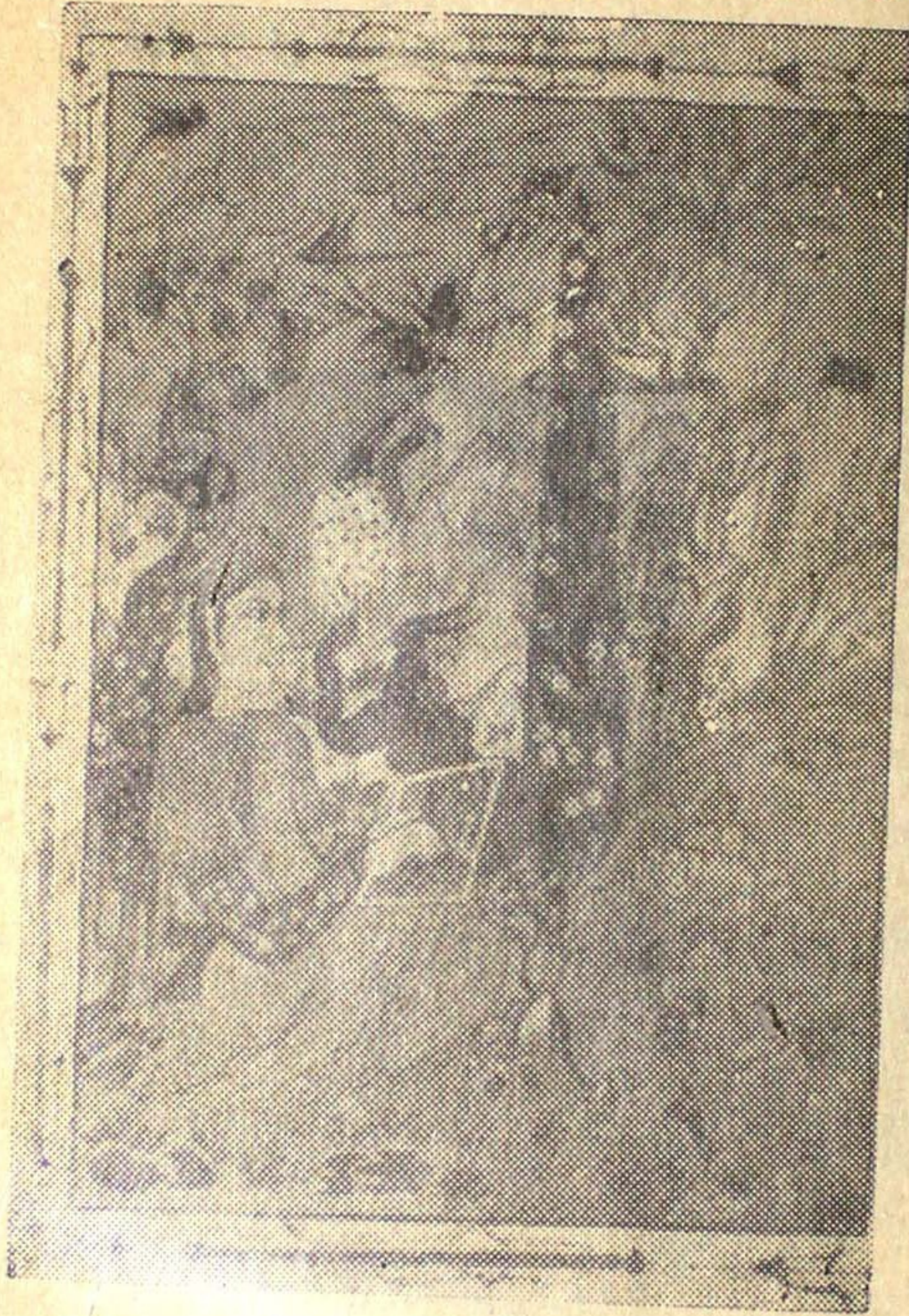
وی هنر میناتور و نقاشی را از بنا علی فضل احمد مقصودی آموخته است و از زمره تلامیذ مکتب استاد مشعل است .

خلیل الله بنا ئی :

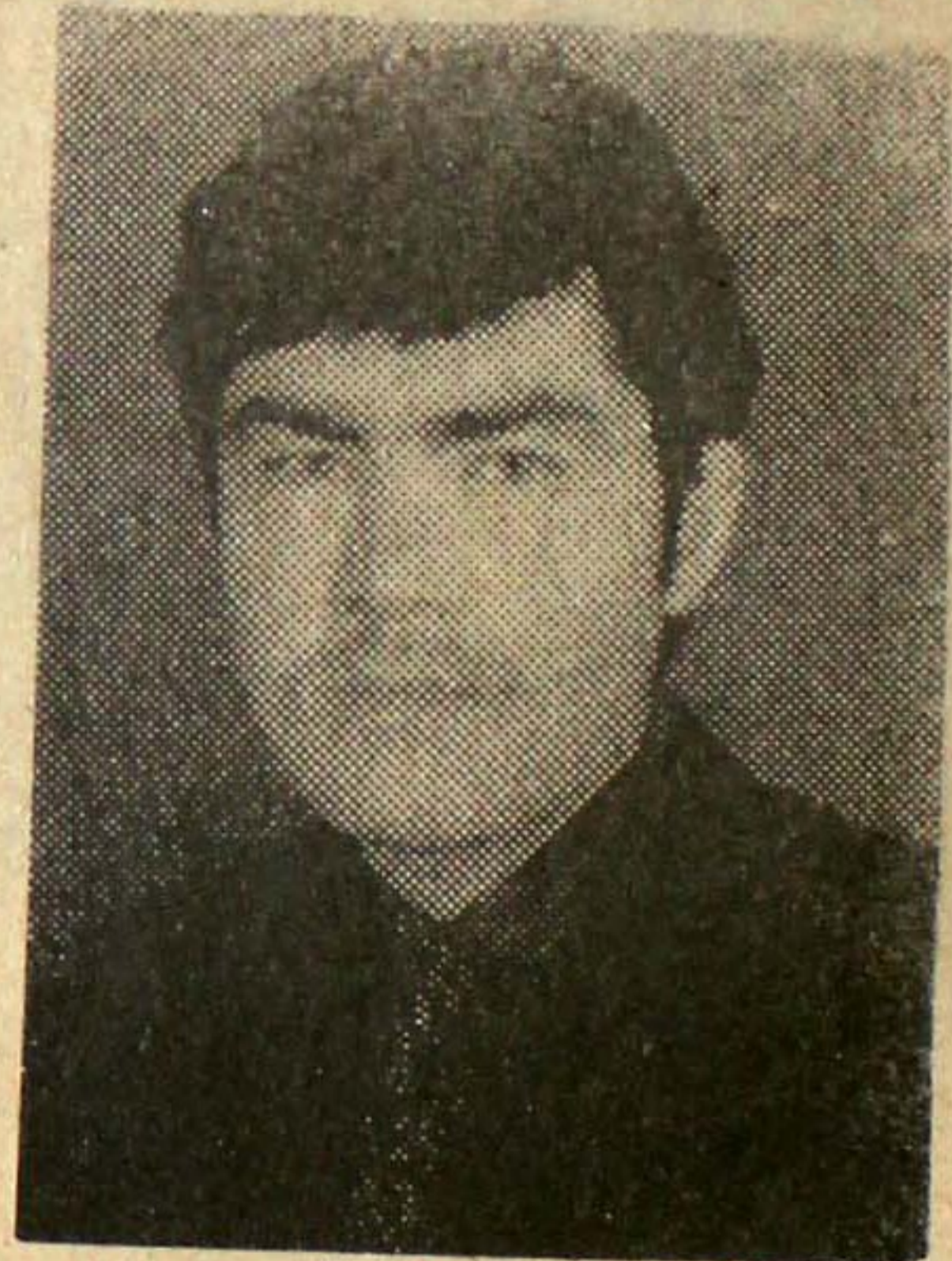
ولد حاجی علیرضا ولد استاد غلام حسین که در رشته رسامی و نقشه کشی علاقه فوق العاده داشته در قسمت نقشه های قالین بسبک عصر تیموریان تحصیلات نموده و تجارب شاہان اندوخته مدتی در هرات و فرآه بحیث معلم قالین بافی اجرای وظیفه نموده و چندی بحیث استاد در شعبه انکشاف فن قالین بافی در وزارت معارف و وظیفه دار بود، فعلا در کابل در شرکت قالین و وظیفه معلمی را بعهده دارد .

عبدالمطیف حزین :

عبدالمطیف از شاگردان پیشرفته و با استعداد استاد مشعل میباشد که آثار هنری او در شعبه میناتور استاد مشعل موجود است .
وی فعلا در ولسوالی کشک بوظیفه معلمی مصروفیت دارد .

تا بلوا اثر عبدالمطیف

عبدالمطیف حزین

عبدالشکور غوری :

عبدالشکور از زمره شاگردان استاد مشعل می باشد، فعلا در ولایت غور بوظیفه معلمی مصروف است . در رشته میناتور پیشرفت نموده و در شعبه هنری استاد مشعل آثار او موجود می باشد .

غلام فاروق :

غلام فاروق مفتی زاده یکی از شاگردان با استعداد استاد مشعل

تا بلوی غلام فاروق

است که در شعبه مینا توری
استاد آثار او موجود است .
فعلاً در صنف دهم لیسه سلطان
مصروف تحصیل میباشد -
وی آثار ارزنده دارد و آینده
روشنی بوی پیشبینی میشود .

غلام فاروق مفتی زاده

محمد اسماعیل بنائی :

حاجی محمد اسماعیل ولد استاد غلام رضا ولد استاد محمد صادق
ولد استاد علی رضا که قرار گرفته خودش سلسله نسبی او به استاد شیر علی
بنائی و استاد محمد علی بنائی که از استادان دوره تیموریان بوده اند
می پیوندند و در سلسله آبا ئی او هنر بنائی و نقشه کشی
سابقه تاریخی در خشان دارد .

ولادتش در حمل سال ۱۳۵۴ هـ - ش در محله قطبی چاق گذر حوض
پهلوان ناحیه اول شهر هرات واقع شده است .

وفات آن مرحوم در شب سه شنبه ۲۷ میزان سال ۱۳۳۸
هـ - ش بعد از شش ماه مرضی و اقع گردید و در جوار مزار
سلطان میر عبدالواحد شهید مدفون شد . فن مهندسی و نقشه کشی
بناها را که پیشه وراثی او بود از پدر و پدر کلاش آموخته علاوه
بر آن برای کسب آگاهی از طرز العمل تعمیرات عصری و فن ساختمانی
معاصر چندین دفعه به ایران و عراق عرب و ترکیه و حجاز مسافرت های
طولانی نموده و در اکثر مناطق روسیه و آلمان و فرانسه نیز
سفر کرده است موصوف در فن مهندسی و معماری و نقاشی آن
قدر تجارب و افروارزنده اندوخته بود که بی عدیل عصر و
زمان خود بود و کاشی کاریهای سابق مسجد جامع در شروع کار ترمیم
بر روی هنر نقاشی او صورت گرفته و بعد از و شاگردانش از و پیروی
کرده اند - او از تمام آثار تاریخی هرات که مایه افتخار ما است دو
اثر را برارزنده تر و ارزنده ترمی پنداشت :

۱ - در حصه حجاری و نقاشی لوح مزار خواجه انصار قدس سره را
حیرت انگیز و خارق العاده معرفی می کرد و میگفت :
در رسامی این لوح صنعت محیر العقول بکار رفته که نظیر آن
دیده نشده و منحصر بفرد است و صنعت بی نظیر آن اینست که قسمت
نقش آن سرا پا و با تمام صحن نقاشی آن مرکب از گل و برگ است
و زمین خالی که سطح شهر ده شود ندارد .

۲ - در هنر معماری از آثار تاریخی هرات مهتاز ترین آنها
حوض درب ملک را میداندست که بر خلاف تمام حوض ها که همه
به زمین فرورفته اند این حوض فرورفتگی کم دارد و کاسه آن برجسته
و بر روی زمین ایستاده تعمیر شده و پایه های آن از روی زمین
بلند شده و پوشش بالای پایه ها قرار گرفته است .

حاجی اسماعیل در قسمت نقشه کشی ها بآن اندازه فعالیت بخرج
داده که تفصیل تمام آثار هنری او رساله جداگانه را ایجاب میکند
مهم ترین آثار معماری و نقشه کشی او اول ترمیم مسجد جامع هرات است

که بسا دیوارها و سقفها و رواقهای آن با حفظ نقش عمران تاریخی آنها بصورت تازه تعمیر گردیده و از بیرون و درون آرمیمی شده که در بسا حصص زاید و بر تر از تعمیر اصلی آن شناخته میشود .

دیگر از صنعت های ممتاز نقشه های تعمیراتی او پارک ولایت هرات است که یک حصه از سطح وسیع آن بصورت نیم دایره نقشه شده و همچو سطح وسیع که در حدود چندین جریب و سعت دارد نقشه آن از نگاره فن معماری عصری یک آله خاص را ایجاب میکرد که در آن زمان بداخل مملکت وجود نداشت، حاجی اسماعیل آنرا به نیروی تجارب فنی که اندوخته بود طوری نقشه نمود که مورد قناعت و شایان تحسین مهندسين خارجی واقع شد .

بنا علی غلام رضا خلف آن مرحوم که سوانح فوق را از وی استفاده نمودیم است مفصل از تعمیراتیکه به مهندسی و نقشه کشی آن مرحوم آباد شده از نیم قرن پیش تا سال وفاتش همه را شرح داده که به هفتاد قلم میرسد که همه تعمیرات مهم و با وسعت است و از آن جمله مثل تعمیر ولایت و تمام دوائر مربوط آن بحساب یک قلم آمده و چهار بازار شهر کهنه هرات با تیمچه ها و ملحقات آن قلم دیگر بشمار است که از قلمهای بزرگ بحساب است و دیگر قلمهای آن تعمیرات مساجد، پلها، هوتلها و تفریح گاهها و مزارات و تعمیرات و سوالیها و غیره است .

خلاصه حاجی اسماعیل یکی از هنرمندان ممتاز و برگزیده معاصر هرات بشمار است که علاوه بر آثار هنری وافر و ارزنده که از خود به یادگار گذاشته یک تعداد زیاد شاگردانی تربیه نموده که چراغ هنر او خاموش نشده و نخواهد شد .

محمد علی شاه بنا ئی :

ولد غلام رضا ولد حاجی اسماعیل بنا ئی در رشته ادبیات تحصیلات نموده و در قسمت نقشه کشی تعمیرات که شغل ارثی او است پیشرفت شایان حاصل و تجارب ارزنده کسب کرده است و در نقاشی نیز مهارت دارد فعلا در وزارت معارف به مدیریت پروژه ساختمانی شامل وظیفه میباشد .

محمود ولد استاد محمد علی عطار :

تولد او در سنه ۱۳۳۰ تحصیلات ابتدایی بزبان دری

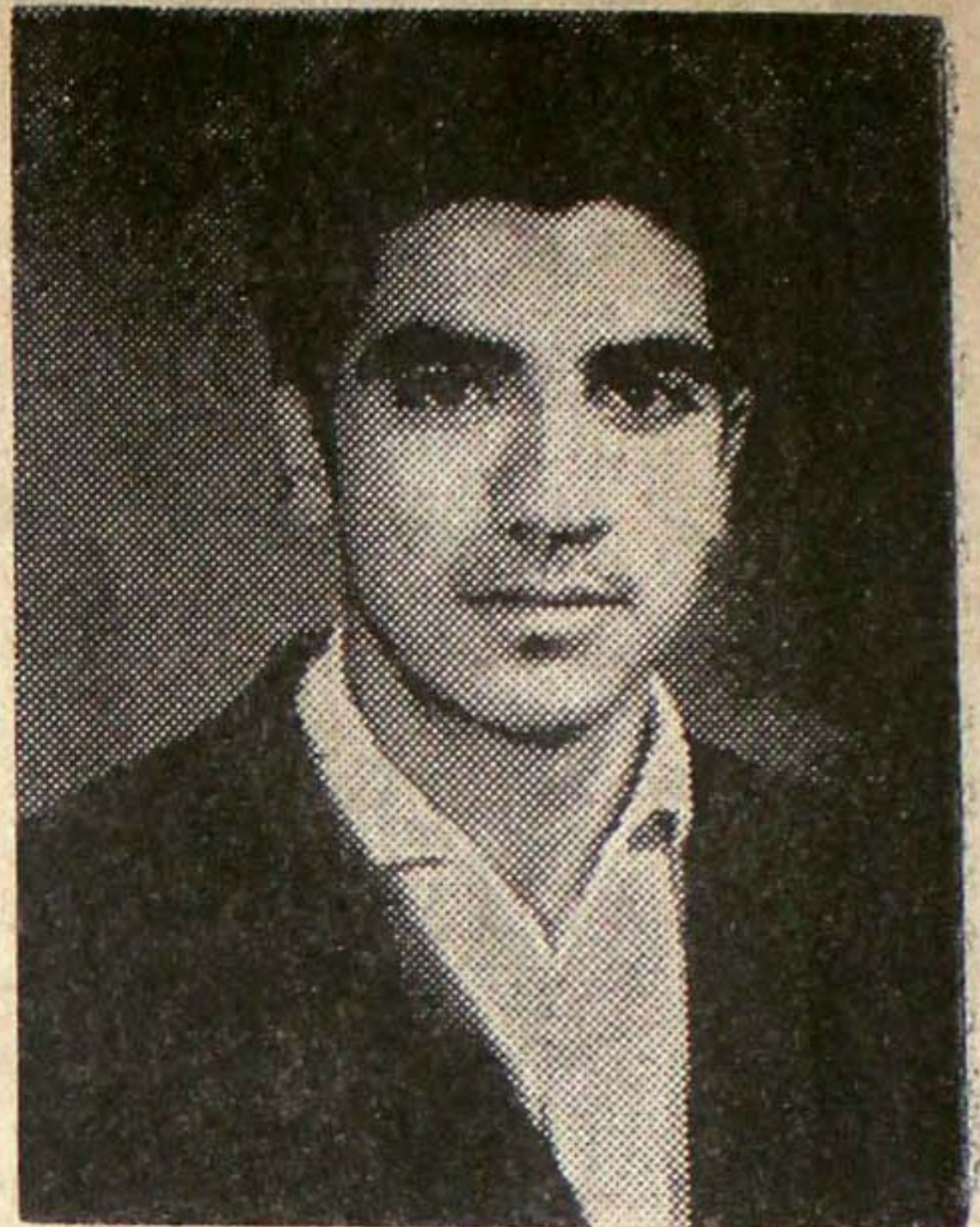
را در مکتب غیر رسمی و عربی را پیش شیخ طاهر

قندهاری ملامحمد ساغری طی کرده و بعدها در دکان

عطاری مشغول کاسبی شده است. و فعلا وظیفه

عسکری خود را انجام میدهد. خط نستعلیق را

از نزد پدرش مشق نموده و پشرفت کرده است

محمود عطار

محمد فاروق :

ولد عبدالرزاق از شاعر دان مکتب استاد مشعل است و درین رشته

مشق و تمرین نموده و آثاری ترتیب داده است.

خاتمه

در انجام بخش معاصرین قابل تذکر میمانیم که باید درین رساله اولتر استادان هنر و باز هنر آموزان پیشرفته و ورزیده معرفی میشدند و در آخر بذاکر مبتدیان و نوآموزان می پرداختیم ولی چون استعداد فطری و نهضت هنری تار یخی این محیط روزگاری را کد مانده و تریه و تهمیه نشده بود، درین او آخر بکوشش دو استاد معاصر که در مقدمه متذکر شدم جنبش بی سابقه در دو رشته خطاطی و نقاشی آغاز شد، و از جانبی درین تحول نوین و انقلاب جوان کشور عزیز مؤسسه طبع کتب ما نیز که مدتی بحال سقوط افتاده بود تازه بجنبش در آمد و نخستین قدم آن همین اثر است، استادان هنر بدین سبب درین نهضت نو مقدمتر از همه

اندیشه‌ها تشویق و حوصله‌افزایی نسل جوان را مطمح نظر قرار دادند.

چون دسته بندیها در بساموا رد در روش نظام کهنه مدار تبعیضات تشریفاتی قرار داشت و در تفریق مبتدی و منتهی و که و مه طبعاً بی قناعتیها و شکایتها مورد می یافت بهتر دانستم تمام ذوقمندان هنر بدون تفریق سن و سال و مبتدی و منتهی از لحاظ حروف نام هر يك به ترتیب حروف هجا که بذات خود حیثیت فهرست را نیز دارد و ترتیب اصلی کتاب اتخاذ شده، ذکر شوند.

طبعاً تفریق استاد و شاگرد و مراتب پست و بلند سویه‌ها از معرفی هر کدام و از نمونه‌های آثار هنری شان بر خوانندگان روشن میشود و این ترتیب که بدون چوکات بندی تشریفاتی باشد در حوصله‌افزایی مبتدیان رول مهمی خواهد داشت.

و چون این اثر اولین قدم حیات نوین مؤسسه جوان طبع کتب است ازین ترتیب ابتکاری برای آثاریکه آینده درین رشته نوشته شود تجارب ارزنده بدست خواهد آمد و بیاری خداوند متعال هر نقش ثانوی ما بهتر از اول خواهد بود و در سایه نظام جوان جمهوری هر قدم ما سوی پیشرفت و کامیابی سریعتر برداشته خواهد شد.

میر عبدالمعلی شایق

(ختم)

فہرست کتاب خطاطان و نقاشان ہرات از ادوار

تیہوری تا نخستین سالگرد نظام جمہوری

بخش اول (خطاطان و نقاشان مستقدم)

حصہ اول

نقاشان

ب

با باجی ۱۱ صفحہ
بہزاد ۱۱ »

ت

تاہمی ۲۶ »

ج

جنید مولانا ۳۷ »

ح

حاجی محمد نقاش ۳۷
حسام ندین استاد ۴۹

د

درویش محمد ۴۰ »

س

سلطان محمد ۴۲ »

ش

شیخ احمد ۴۹ »

ف

فضلی ۵۰۴ صفحہ

ق

قاسم علی ۵۰ »

م

استاد محمدی ۵۱ »

محمود مولانا ۵۶ »

مظفر علی ۵۷ »

مقصود ۵۹ »

میرک ۶۰ »

مولا ناولی ۷۲ »

ی

یاری ۶۳ »

(ملا) یوسف ۶۳ »

حصہ دوم

خطاطان

الف

ابراہیم میرزا ۶۸ »

ابوبکر جامی ۶۹ »

ارشاد ۷۰ »

اسفزاری صفحه ۷۱

اشرف خان میر منشی » ۷۱

(مولا نا) اظہر » ۷۲

امیر خلیل ہراتی » ۷۳

امیر سبزواری » ۷۵

امیر شاہی » ۷۵

امین الدین محمود » ۷۷

ب

بایسنغر میرزا » ۷۸

بدیع الزمان » ۸۲

(مولا نا) بنائی » ۸۴

ج

(مولا نا) جامی » ۸۸

جعفر تبریزی » ۹۴

جعفر جلال » ۹۵

ح

حافظ ہروی » ۹۵

حکیم جعفر ہروی » »

خ

خازن » ۹۸

خوش مردان » ۹۹

خندان » ۱۰۰

د

درایت » ۱۰۲

دوست محمد » ۱۰۳

ذ

ذوالکمالین » ۱۰۴

ر

رستم علمی صفحه ۱۰۵

(مولا نا) رہائی » ۱۰۸

ز

زینب شہدہ » ۱۰۸

س

سایلی » ۱۰۹

سلطان علمی غایینی » ۱۱۳

سلطان علمی » ۱۱۴

غیاثان محمد نور » ۱۱۷

ش

(مولا نا) شبلی » ۱۱۹

شفیق » ۱۲۰

شمس الدین ہروی » ۱۲۱

شیخ عبد اللہ کاتب » ۱۲۲

ص

صاحبی ہروی » ۱۲۳

ض

ضیاء الدین یوسف » ۱۲۴

ط

طاہری » ۱۲۴

ع

عارف » ۱۲۵

عبد الکریم » ۱۲۶

عبدالرحمن » ۱۲۶

عبد اللہ آشپز » ۱۳۱

عبدالله کاتب صفحه ۱۳۴
 عبد القادر هراتی » ۱۳۴
 خواجه عبد القادر
 گوینده » ۱۳۶
 عبدالحق » ۱۳۹
 علاؤ الدین علی میکال
 » ۱۴۰
 علاؤ الدین » ۱۴۱
 علی الحسینی » ۱۴۱
 عهدی » ۱۴۱

غ

غور یانی حافظ علی

» ۱۴۲

ف

فایض هراتی » ۱۴۳
 فراهی » ۱۴۴
 فرخ شاه » ۱۴۵
 فخر الدین » ۱۴۵
 فخر الدین علی » ۱۴۶

ق

قاسم شادی شاه » ۱۴۷

ک

کاتبی » ۱۴۷
 کافی » ۱۴۹
 کفایت » ۱۵۰
 کمال الدین حسین » ۱۵۰

م

مجنون » ۱۵۱
 محب علی » ۱۵۵
 محمد الکاتب بلخی » ۱۵۷

محمد اکبر صفحه ۱۵۷
 محمد او بهی » ۱۵۷
 محمد حسین میرزا » ۱۵۸
 محمد قاسم » ۱۵۹
 محمد موسی » ۱۵۹
 محمد مومن » ۱۶۰
 محمد عظیم » ۱۶۱
 محمود شهابی » ۱۶۱
 مشرقی » ۱۶۳
 مهر و فمولا نا » ۱۶۳
 معین الدین احمد » ۱۶۴
 مقصود هروی » ۱۶۵
 ملا محمد حسین خلیفه » ۱۶۶
 ملک حافظ » ۱۶۷
 منشی مولا نا عبدالحی » ۱۶۷
 میان لعل خان » ۱۶۷
 میر علی هروی » »
 میر ولی » ۱۸۱

ن

نامی » ۱۸۱
 نجف علی سلمانی » ۱۸۲
 نگاهی » ۱۸۴

و

ویسی » ۱۸۵

ی

یحیی بسیک » ۱۸۸
 یوسف شاه کاتب » ۱۸۹
 یقینی » ۱۸۹

بخش دوم (نقاشان و خطاطان معاصر)

ط

- طاہرہ بنت خادم حسین ص ۲۰۲
طاہرہ بنت شیخ غلام رسول ۲۰۴
طاہرہ ارباب زادہ « ۲۰۴

ع

- سید عبد القادر جیبی « ۲۰۴
عبد الکریم اثیر « ۲۰۴
عزیزہ مشعل « ۲۰۴
عبد القفور گذر دئی « ۲۰۵
عبد الکریم خوشنود « ۲۰۵
استاد عبد العالی
ہروی « ۲۰۶
عبد الغنی فراہی « ۲۰۶
عبد البصیر غوریانی « ۲۰۶
عبد الجلیل تاجر « ۲۰۷
عبد الکریم رحیمی « ۲۰۷
عبد الرحمن غوری « ۲۰۸

غ

- غلام ربانی تیموری « ۲۰۸
غلام حسن « ۲۰۹
غلام حیدر سلجوقی « ۲۰۹
غلام جیلانی عثمانی « ۲۱۰
غلام فاروق حبیب زادہ « ۲۱۰

ف

- فخر الدین « ۲۱۲
فقیر نقاش « ۲۱۲
فضل احمد مقصودی « ۲۱۲

حصہ اول

نقاشان معاصر

ب

بلقیس مشعل صفحہ ۱۹۲

ح

حمیدہ اعتماد « ۱۹

خ

خلیل احمد « ۱۹۴

میر خلیل احمد « ۱۹۴

ر

رضای ہروی « ۱۹۶

رحیمہ مشعل « ۱۹۶

رمزیہ مشعل « ۱۹۷

رجبعلی « ۱۹۸

ز

زبیر مشعل « ۱۹۹

س

سکندر نقاش « ۱۹۹

سید محمود گیلائی « ۲۰۰

سلطان محمود پہلوان « ۲۰۰

ش

شریفہ محمد عیسی « ۲۰۰

شیرین گل مقصودی « ۲۰۰

ض

ضیا گل مقصودی « ۲۰۱

ل

لطف الحق فضل صفحہ ۲۱۴

م

حاجی محمد سعید مشعل « ۲۱۴

محمد یوسف شریفی « ۲۱۹

محمد نادر مشعل « ۲۲۰

محمد کبیر حمید « ۲۲۱

محمد جعفر « ۲۲۱

محمد ولی کشکی « ۲۲۲

محمد عثمان قاضی زادہ « ۲۲۲

محمد نسیم پروانہ « ۲۲۴

ن

نثار احمد « ۲۲۴

حصہ دوم

خطاطان معاصر

الف

اللہ بردی خلیفہ « ۲۲۴

(میرزا) ابوالقاسم « »

« ابو نجیب « ۲۲۵

« ابو بکر اویہی « »

(شیخ) اعظم جان « ۲۲۷

(حاجی) امین اللہ « »

(منشی ملا) احمد « ۲۲۸

ج

جہانگیر « ۲۲۹

میرزا جنید اللہ حاذق « »

ح

حسین علی صفحہ ۲۳۰

« ۲۳۱ حسین قلی

« » (سید) حسن

« » (میر) حاجی فظ

خ

« ۲۳۱ (ملا) خدا بخش

ذ

« ۲۳۳ ملا ذبیح اللہ

ر

« ۲۳۴ سید رضی

س

« ۲۳۵ ملا سلیمان سلجوقی

« ۲۳۵ سراج الدین

ش

« ۲۳۶ شریف صراف

ع

« ۲۳۷ (ملا) عبدالفتاح

« » (سید) عبدالحمید

« » (منشی ملا) عبدالصمد

« » (ملا) عبدالحکیم

« ۲۳۸ استاد عبدالرؤف فکری

« ۲۳۹ (ملا) عبداللہ

« ۲۴۱ (ملا) عبدالفتاح

« ۲۴۱ عبدالرؤف

محمد اکبر سلجوقی «۲۵۸»
محمد صدیق

دولت شاهی «۲۵۸»
محمد رضای هروری

خراسانی «۲۵۹»
محمد عمر خان «۲۵۹»

محمد رحیم خان
هراتی «۲۶۰»

محمد صدیق هروری «۲۶۱»
حاجی ملا محمد

صدیق امام ارگ «۲۶۲»
خلیفه محمد حسین

سلجوقی «۲۶۵»
میرزا محمد عمر «۲۶۶»

ملا محمد صدیق «۲۶۷»
محمد شفیق «۲۶۸»

سید محمود صفحه «۲۶۸»
محمد کاظم «۲۶۸»

محمد نعیم «۲۶۸»
محمد وزیر «۲۶۹»

میرزا محمود قاری «۲۶۹»
محمد ناصر «۲۷۰»

آخند محمد صالح «۲۷۱»
حاجی مظفری

محمد سعید «۲۷۱»
آخند ملا محمد قاسم «۲۷۲»

(سید) محمد جان «۲۷۳»
میر آقا حسینی «۲۷۳»

محمد حسین هروری
چار باغی «۲۷۴»

محمد صدیق نیازی «۲۷۵»

ن

خواجہ نجم الدین «۲۷۵»
حاجی نثار احمد «۲۷۷»

ی

ملا یحیی گازر گاهی «۲۷۷»

عبد السلام نیازی صفحه «۲۴۲»
عبد الحمید قندهاری «۲۴۲»

(میر) عطا محمد «۲۴۲»
عبد الرحیم طالب

هروری «۲۴۲»
(میر) عطا محمد

حسینی «۲۴۳»
(سید) عطا محمد

شاه قندهاری «۲۴۳»
عبد الرحمن ثانی «۲۴۴»

عبد الرؤف معلم «۲۴۵»

غ

غلام مصطفی احراری «۲۴۵»
(میرزا) غلام رسول

نیکزاد «۲۴۵»
غلام حیدر سلجوقی «۲۴۵»

ف

فضل الله «۲۴۶»
فیض محمد سیاه شانی «۲۴۷»

فضل الله علی آقا «۲۴۷»
فقیر احمد «۲۴۸»

ق

قانون «۲۴۸»
قاسم «۲۴۹»

ک

گل احمد «۲۵۰»
گیتی ستان «۲۵۰»

ل

لشکر زریس «۲۵۰»

م

(استاد) محمد علی

عطا ر صفحه «۲۵۱»

فهرست بخش اول: نقاشان و خطاطان مستقدم

حاشیه پا ورقی

حصه اول

نقاشان

ب

بهزاد (پا ورقی)

صفحه ۲۷

ج

جلال الدین میرک حسینی «۳۷»

ر

سید روح الله «۳۹»

آفرضای کاشانی «۴۲»

رضای عباسی هروی «۴۵»

مولانا رستم علی «۴۷»

ص

مولانا صادق افشار «۵۰»

م

محسن کاتب «۵۲»

میر مصور «۵۲»

محمد عدیمی اصفهانی «۵۲»

محمود مذهب «۵۳»

میر خلیل الله هروی «۵۴»

و

مولانا ولی الله هروی «۶۲»

ی

مولانا یاری هروی «۶۳»

حصه دوم

خطاطان

تاریخ اختراع اقسام خط

از کتاب پیدایش خط

و خطاطان صفحه ۶۴

الف

خواجہ ۱۹ بر اہیم «۶۹»

قاضی اختیار الدین

حسن «۷۲»

امیر خلیل قلندر «۷۲»

امامی هروی «۷۵»

امین هروی «۷۷»

احمد شاملو «۷۸»

ب

با یسنغر میرزا «۷۹»

میر محمد باقر «۸۰»

مولانا پارسا «۸۱»

باباشاہ اصفهانی «۸۲»

برهان کاتب هروی «۸۳»

پیر علی هروی «۸۴»

پیر علی جامی «۸۴»

ت

محمد تقی هروی «۸۷»

ج

(حکیم) جعفر هروی «۸۹»

مولانا جمشید هروی «۹۰»

(محمد) سعید هر وی ص ۱۱۷

ش

- » ۱۱۹ شهاب الدین
(مولانا) شمس
- » ۱۲۱ الدین بایسنغری
(میر محمد) شفیع
- » ۱۲۲ هر وی

ص

- » ۱۲۳ صادق افشار
- » ۱۲۴ محمد صالح هر وی
- » ۱۲۴ صالحی هر وی
(محمد) صالح
- » ۱۲۴ بخارا ای

ع

- » ۱۲۶ عبد الخالق
- عبد الرحیم
- » ۱۲۸ خوارزمی
- عبد الکریم
- » ۱۲۹ خوارزمی
- » ۱۳۰ عبد الرحمن
- » ۱۳۲ (شیخ) عبد الله کاتب
- » ۱۳۳ عیسی هر وی
- » ۱۳۳ عبد الرحیم هر وی
- » ۱۳۵ عباس قلی خان شاملو
- عبد الحی منشی
- » ۱۳۵ هر وی
(در ویش)
- » ۱۳۵ عبد الله سلطانی
- » ۱۳۶ علی حسینی
- » ۱۳۷ عبد الله زیارت گاهی
- » ۱۳۷ میر علی حسینی

جعفر حسینی صفحه ۹۰۴

جمال الدین محمد

» ۹۱ مشهدی

» ۹۳ جمشید معما ئی هر وی

ح

» ۹۶ حسن خان شاملو

(خواجه) حافظ

» ۹۶ هر وی

» ۹۶ (محمد) حسین

» ۹۷ (محمد) حسین هر وی

» ۹۷ حسن هر وی

» ۹۷ حسین شهابی

خ

» ۹۸ خواجه جان سیاوشانی

» ۹۹ خواجه تاج سلمانی

د

دوست محمد گواشانی

» ۱۰۲

س

» ۱۰۹ سلطان علی مشهدی

» ۱۱۳ سلطان علی هر وی

» ۱۱۴ سلطان محمد خندان

» ۱۱۴ سلطان علی قاینی

سید احمد

» ۱۱۵ غزال العین

سلطان محمود

» ۱۱۵ هر وی

مولانا میر علی
 هر وی پاورقی ۱۵۸
 (امیر) مالک ديلمی ۱۶۹
 محیی با غدشتی ۱۶۹
 محمود بن اسحق
 شها بی » ۱۷۲
 میر محمد حسین
 هر وی » ۱۷۳
 محمد حسین تبریزی » ۱۷۳
 میر محمد صالح
 هر وی » ۱۷۳
 میر محمد صلاح
 او بهی » ۱۷۴
 میر محمد شفیع
 حسینی » ۱۷۴
 مولانا معین الد
 اسفزاری » ۱۷۵
 مولانا محمود هر وی » ۱۷۵
 محمد اکرم هر وی » ۱۷۵
 محمود بن سلطا نعلی » ۱۷۵
 محمود جعفری شیخ » ۱۷۶
 محمد حسین هر وی » ۱۷۶
 محمد ابو القاسم
 ر فعی » ۱۷۶
 محمد قلبی کاتب
 هر وی » ۱۷۷
 مظفر عبد الله » ۱۷۷
 محمود هر وی مذهب » ۱۷۷
 محمد هر وی » ۱۷۸
 محمود هر وی شیخ » ۱۷۸

علی جامی پاورقی
 صفحه ۱۳۷
 عماد فرا هی » ۱۳۸
 (میر) علی هر وی » ۱۳۸
 علی کاتب » ۱۳۸
 علی هر وی حا فظ » ۱۳۹
 عارف هر وی » ۱۳۹
 (شیخ) عبد الله » ۱۳۹
 علی جان هر وی » ۱۴۰
 عبدی هر وی » ۱۴۰
 عبد الواسع
 نظامی » ۱۴۰
 علاؤ الدین منصور » ۱۴۱

غ

غیاث الدین » ۱۴۲

ف

فصیحی هر وی » ۱۴۴

ق

قاسم شادشاه » ۱۴۶

ک

کمال الدین » ۱۴۸
 میرزا کافی هر وی » ۱۴۹

م

معین الدین واعظ » ۱۵۱
 معروف بغدادی » ۱۵۲
 محمد بن علاؤ الدین » ۱۵۳
 مولانا محمود هر وی » ۱۵۵
 محمد علی هر وی » ۱۵۶
 (ملایحیی) محیی
 هر وی » ۱۵۶

(مولانا)
نورالدین صفحه ۱۸۳

(مولانا)
نظام الدین » ۱۸۳

و

و یسی » ۱۸۴
(مولانا) ولی الله

هروی » ۱۸۷

مظفر علی شیروانی ص ۱۷۹

محمد حسن هروی » ۱۷۹

محمد حسن مصور » ۱۷۹

محمد مو من هروی » ۱۸۰

محمد هروی » ۱۸۰

ن

نجف علی سلیمان » ۱۸۲

فهرست مدارک و ماخذ کتاب صورنگران و خوشنویسان هرات در عصر تیموریان

که به قلم مرحوم تالین علی احمد نعیمی ترتیب شده است

۱ - حبیب السیر	۹ - سلسله تیموریان مولفه شکرانی
۲ - روضه الصنای میرخواند	طبع تهران .
۳ - عالم آرای عباسی	۱۰ - دستورالوزرا مولفه خودمیر
۴ - تاریخ صنایع ایران مولفه	طبع طهران .
کر یستلمی و یلمسن ترجمه عبدالله	۱۱ - آثار هرات مولفه خلیلی
فریاد طبع طهران ۱۳۱۷ شمسی	افغان طبع هرات .
۵ - تاریخ صنایع ایران بعد از	۱۲ - آثار ایران طبع طهران .
اسلام مولفه دکتور زکی محمد حسن	۱۳ - آئین اکبری طبع هند .
ترجمه محمد علی خلیلی طبع	۱۴ - اکبر نامه طبع هند .
تهران سنه ۱۳۲۰ شمسی .	۱۵ - تزک با بری طبع هند .
۶ - تاریخ ایران مولفه عبدالله رازی	۱۶ - افغانستان در عهد کورگانیان
۷ - منتخب التواریخ بدو نی طبع هند	هند مولفه بناغلی حبیبی نسخه
۸ - تاریخ رشیدی .	غیر مطبوع .

- ۱۷ - بهزاد و مصور یهای او در
ظفر نامه مولفه سر آرنالد ترجمه
فایق نسخه غیر مطبوع متعلق
بمدیریت عمومی تاریخ ریاست
مستقل مطبوعات .
- ۱۸ - سر آمدان هنر طبع برلین .
۱۹ - لطائفنامه فخری .
۲۰ - تذکره دولتشاه سمرقندی .
۲۱ - تذکره نصر آبادی طبع طهران .
۲۲ - تذکره ریاض العارفین مولفه
رضاقلی هدایت طبع طهران .
۲۳ - تذکره خوشنویسان مولفه
مولانا غلام محمد دهلوی طبع هند .
۲۴ - تذکره مذکور احباب عکس نسخه
خطی متعلق به بناغلی هاشم شایق
استاد دارالفنون کابل .
۲۵ - تذکره آتشکده آذر .
۲۶ - تذکره خزانه عامره .
۲۷ - تذکره تحفه سامی طبع طهران .
۲۸ - تذکره لباب الالباب عوتی طبع لندن .
۲۹ - تذکره روز روشن طبع هند .
۳۰ - تذکره مجمع الفضلا مولفه
ملا محمد عارف متخلص به بقایی
نسخه قلمی متعلق به مرحوم گویا
اعتمادی مشاور ریاست مستقل مطبوعات
۳۱ - تذکره ریاض الشعراء مولفه
والله داغستانی نسخه خطی متعلق
به بناغلی هاشم شایق .
۳۲ - رساله حالات هنروران
طبع هند .
۳۳ - تذکره حسینی .
۳۴ - لب التوارینحیحی قزوینی
چاپ تهران .
۳۵ - رساله کمال الدین بهزاد
طبع هند .
۳۶ - کتاب پیدایش خط و خطاطان
طبع مصر
۳۷ - رساله ملوک کرت مولفه
بناغلی گویا اعتمادی .
۳۸ - دائرة المعارف اسلامی
۳۹ - سالنامه کابل سال ۱۳۱۴ .
۴۰ - سالنامه کابل ۱۳۱۷ .
۴۱ - سالنامه کابل ۱۳۱۸ .
۴۲ - کلمکسیون سال ۱۸ مجله ارمنگان
۴۳ - کلمکسیون سال ۶ مجله کابل .
۴۴ - کلمکسیون های مجله ادبی
هرات از سال اول الی سال ۵
۴۵ - کلمکسیون سال ۷
Journal de Tehran .
۴۶ - شماره سه سال سه مجله
ایران امروز طبع تهران .
۴۷ - مجله موسیقی طبع تهران .
۴۸ - Oriental Biographical
Dictionary by GKeelc
۴۹ - Les Civilisations de Lorient
Par R Grousset .
۵۰ - Muslman Painting by E
Bloches .
۵۱ - Collection Galoub W Art
Museum of Fine arts de Boston
Par Coornarswanny .
۵۲ - شماره اول سال ۱۹۴۱ مجله
روزگار نور طبع لندن .

مهم ترین مآخذ بخش اول کتاب (خطاطان و نقاشان هرات از ادوار
تیموری تا نخستین سالگرد جمهوری)

۱- مصوران و خوشنویسان هرات در عصر تیموریان تألیف علمی احمد نعیمی
طبع مطبعه عمومی کابل در سال ۱۳۴۸ ه، ش

۲- تعلیقات فکری سلجوقی بر رساله دوست محمد کوانی طبع
مطبعه دولتی کابل در سال ۱۳۴۹ ه، ش

۳- کتاب خط و خطاطان تألیف عبدالمحمد طبع تهران
سال ۱۳۴۵ ه، ش

۴- تاریخ نوشته های کهن تألیف پوهاوند عبدالحی حبیبی طبع
مطبعه دولتی کابل سال ۱۳۵۰ ه، ش

۵- نستعلیق نویسان دکتور مهدی بیانی .

قسمت اول طبع تهران در سال ۱۳۴۵ ه، ش

» دوم » » » ۱۳۴۶ » »

» سوم » » » ۱۳۴۸ » »

بخش دوم کتاب مذکور که خطاطان و نقاشان معاصر هرات است
کاملاً تحقیقات مستقیم و مستند محشی و متتبع آن میباشد .

لطفاً قبل از مطالعه کتاب اغلاط طباعتی را به ترتیب

ذیل اصلاح فرمایید :

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
۴	۴	حال	شرح حال	۴	۴	بر یور	بز یور
۵	۶	نقشان	نقاشان	»	۱۴	اروریب	ازوزیب یافت
»	۷۱	بردایی	بودایی	»	۱۸	افروخت	افراخت
۶	۹	علیحده	علیحده	۲۱	۷	بد بع	بد بع
»	»	زروی	ازروی	۲۳	۱۸	بمقصای	بمقتضای
»	۲۲	حکایت	حکایات	»	۱۳	باشند	باشد
»	۲۷	وهر	و بر	»	۱۵	ویل چیان	وایلچیان
۷	اول	رسوم	ترسیمات	»	۱۸	باستیفاو	باستیفاء
»	۱۰	در	دو	»	۱۹	بر آورد	بر آورد
»	۱۶	اقص	اقصی	»	۲۷	۹۴۸	۹۰۰
۸	۱۶	مرکز	مراکز	»	۱۳	تما می	تمام
»	۱۰	گستان	گلستان	۳۰	۲	ارمنا بیک	ارمنناک بیک
»	۳	از چند مراکز	از مراکز	»	»	نقش طلا	نقش و طلا
»	۱۱	افغانستان	افغانستان	۳۴	۱۵	استغساخ	استغساخ شده
»	۱۹	مرکزیت	مرکزیت	»	۲۲	مشاهد	مشاهده
»	»	نقاشهای بیکه	نقاشیهاییکه	۳۳	زوشالی	ریبائی	روشنای زیبائی
۱۶	۲۱	ار کمی	از کمی	۳۴	۴	که این	که ازین
۱۷	۹	نا سخ	نا سخ	۳۵	۲۶	مانده	مانده
»	۲۶	فی التهنید	فی التهنید	۳۷	۹	نقشان	نقاشان
۱۸	۱۰	بجائی	بجایی	۴۰	۲۴	یمن	یمین
»	۳۴	کامران	شاه کامران				
۱۹	۹	خراسان	خراسان				
۲۰	۶	شود چهره	شد چهره				

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
۴۱	۸	احتم	احترام	۴۲	۱	از جمله آثار	از جمله
۴۴	۱۵	مشمول	مشمول	۴۵	۲۵	زمی	بزمی
۴۵	۱	مجهول	مجهول	۴۷	۵	موج	موجود
۴۷	۱۰	کامل و	کامل او	۵۱	۷	تحریرش	تحریرش
۵۴	۱۶	سلطان محمد	سلطان محمد	۵۶	۵	راقم	راقم
۵۶	۲۴	مانند	مانند	۶۱	۴	تربیت	تربیت
۶۱	۴	تربیت	تربیت	۹۱۱	۹۰۰	خطا طان	خطا طان
۶۴	۵	خطا طان	خطا طان	۶۵	۱۱	خطا طان	خطا طان
۶۵	۱۹	جدیدی	جدیدی	۶۶	۹	و غیره	و غیره
۶۶	۲۲	شروع	شروع	۶۸	۸	شارخ	شارخ
۶۸	۸	شارخ	شارخ	۶۹	۷	حیات	حیات
۶۹	۷	حیات	حیات	۷۱	۱۸	قلمی	قلمی
۷۰	۵	۱۰۵۲ متولد	۱۰۴۵ متولد	۷۲	۲۵	از	از
۷۱	۱۸	قلمی	قلمی	۷۳	۲۵	از	از
۷۲	۲۵	از	از				
۷۳	۲۵	از	از				
۷۴	۲۵	از	از				
۷۵	۲۵	از	از				
۷۶	۲۵	از	از				
۷۷	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۷۸	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۷۹	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۸۰	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۸۱	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۸۲	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۸۳	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۸۴	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۸۵	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۸۶	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۸۷	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۸۸	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۸۹	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۹۰	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۹۱	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۹۲	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۹۳	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۹۴	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۹۵	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۹۶	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۹۷	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۹۸	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۹۹	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۰۰	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۰۱	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۰۲	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۰۳	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۰۴	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۰۵	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۰۶	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۰۷	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۰۸	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۰۹	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۱۰	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۱۱	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۱۲	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۱۳	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۱۴	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۱۵	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۱۶	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۱۷	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۱۸	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۱۹	۱۴	خطا طان	خطا طان				
۱۲۰	۱۴	خطا طان	خطا طان				

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
۱۰۷	۱۰	ازین بعد ازین بیشتر میباشد		۱۴	۱۲	در سمر قند	»
۱۱۱	۱۲	مولانا	به مولانا	تولد یافته تخلص او در شعر			
۱۱۲	۸	۵	۵	۱۴۵	۴۱	و به علاوه بند با فی و به	
۱۱۵	۵	استاد	استاد	علاقه بندی و بند با فی			
»	۸	خورد	خود	۱۴۷	۵	همصر	همصر
»	۹	مرو	مرد	۱۴۸	۷	دما درین	ما درین
»	۱۴	متقدمین	متقدمین و	»	۱۵	اد بیاء	اد بیات
»	۱۶	میر	میر	»	۴۴	بقسم	بقسم
۱۱۶	۹	عصر	عصر	۱۴۹	۱۳	دا میش	دا میش
۱۱۷	۱۴	نام دار	نام دارد	۱۵۰	۷	ک شاه	شاه
۱۱۹	۷	محمد نور	محمد نور	»	۲۳	نظری	نظیری
»	۲۶	با خود او	با خود آورد	۱۵۲	۸۱	سعید الدین	سعید الدین
۱۲۰	۲۱	بسی	بی	۱۵۳	»	اگر	اگر صاحب
۱۲۱	۲۲	جام را	جامی را	۱۵۴	۱۹	بولا پت	بولا پت خواب
۱۲۵	۱۵	عبد الحمید	عبد الحمید	۱۵۵	»	معیشی	معیشی
۱۲۶	۶	داعی	داعی داعی	۱۵۶	۱۱	بدانه بوده	بدانه بوده
»	۷	در مکتوب	در مکتوب				
۱۲۷	۶	۲۶۸	۱۴۶۸				
۱۲۸	۱۲	لدام... لدوام	لدوام الدولة البیا				
»	۴	هر کاب	هر کاب				
۱۳۰	۱۹	میکرد	میکردم				
»	۲۰	بحسرت	بحسرت				
۱۳۲	۱۸	بود	بود و در				
۱۳۳	۲۴	مرد	مرد و در				
۱۳۵	۴	بدر خود	بدر بار خود				
۱۳۶	۹	مصاحبت	مصاحبت				
۱۳۸	۱۷	۹۷۰	۹۷۰				
۱۳۹	۹	حفظ	حافظ				
۱۴۵	۶	میر زز	میر زز				
»	۸	مشهور	مشهور				
۱۶۲	۷	قصیه	قصیه				
»	»	میر	میر علی				
۱۶۴	۴	هنر پرورانه	هنر پرورانه				
»	۴	استکساب	استکساب				
»	۱۴	میسرد	میسرد				

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
۱۶۵	۱۴	مسا فرت فوت	۲۰۶	۱	یار تجا	زیار آگاه	۱۳۴۹
۱۶۸	۹	ودر نهفت دور نهفت	۲۰۷	»	»	عبدالرحیم عبدالکریم	۱۴۹۴
۲۷۰	۱۴	بغلم بغلم	۲۰۸	۸	الحام	الهام	۱۴۴۹
۱۷۳	۱۹	شاگردوی شاگردی	۲۱۱	۲	عبار تند	عبارت	۱۴۴۹
»	۲۴	سعیدیه سعیدیه	۲۱۲	۱۹	نظر زبانی	نظر ربانی	۱۴۴۹
۱۷۴	۱۵	فی عرفی	۲۱۵	۸	بسارز	بسا از	۱۴۴۹
»	۱۷	موف موصوف	»	۱۷	»	دارد	۱۴۴۹
۱۷۵	۷	معیشی معیشتی	»	۱۱	»	مواره	۱۴۴۹
۱۷۸	۴۴	پریده: ودر کتابخانه این	»	۲۱	»	موقع	۱۴۴۹
»	»	امیر هنر پرور بکار کتابت پرداخت	۲۱۸	۱	نقاشی	نقاش	۱۴۴۹
۱۸۱	۹	و به ودر هرات به	»	۲۲	بنوی	بنوعی	۱۴۴۹
۱۸۲	۱	نستعلیق نستعلیق اول	۲۱۹	۱۴	بزرگور	بزرگوار	۱۴۴۹
۱۸۳	۹	قعات قطعات	۲۲۰	»	»	نارد	۱۴۴۹
۱۸۴	۱۴	مگویند میگویند	۲۲۳	۳	وهم است	وهم	۱۴۴۹
۱۸۶	۱۶	۸۵۴ نهصد و هشتاد و سه	۲۲۵	۲۴	بحدیث	»	۱۴۴۹
۱۸۷	۷	بتارک تبارک	۲۲۶	۱	رابه	را	۱۴۴۹
۱۸۸	۵	مرغ باغ	»	۱۷	»	در گازر گاه	۱۴۴۹
۱۸۹	۴	واشعار و به در اشعار به	»	۲۵	»	مسلك	۱۴۴۹
۱۹۷	۶	قطری قطری	۲۲۸	۴	کل آب	کولاب	۱۴۴۹
»	۱۸	طراحی طراحی	»	۱۱	»	در سال	۱۴۴۹
۱۹۹	۸	بایقر فقیر	۲۳۱	۲۱	نووت	نوشت	۱۴۴۹
۲۰۰	۱۸	ه، ق ه، ش	»	۲۴	عطار	عطاء	۱۴۴۹
۲۰۱	۱	اعصای اعصای	»	»	»	»	۱۴۴۹
»	۱۵	استعداد استعداد	»	»	»	»	۱۴۴۹
۲۰۴	۱	نحیل نحیل	»	»	»	»	۱۴۴۹
»	»	عزیزه عزیز	»	»	»	»	۱۴۴۹

صفحه	سطر	علاط	صحیح	صفحه	سطر	علاط	صحیح
۲۴۳	۹	نرشته	نوخته	۲۴۳	۵	شهر داشت	شهرت داشت
»	۱۲	وقایه سازی و قایه و کاغذ سازی		۲۴۴	۴	۱۳۴۱ ق	۱۳۴۱ ق
»	۱۷	محمد	محمد	۲۴۵	۲	دار	دارد
۲۴۴	۲۰	مرعه و دز مره و معهود		۲۴۸	۹	در عتق رجن دز مقبره جنب	
»	۱۲	ذبیح	ذبیح	»	۱۹	فانو	قانون
۲۴۴	۱	اطلاعات	اطلاعات	۲۴۹	۴	کلیت خط محمد قاسم	
۲۴۷	۶	جلال الدین جلال الدین				این خط از قاسم که درین	
»	۹	نوشته یا نوشته او دیده شد				صفحه معرفی شده است	
»	۱۴	خضل	فضل			بلکه خط آنرا محمد قاسم	
۲۴۸	۶	سیفی	نسیفی			میباشد که درص ۲۷۲ معرفی شده است	
»	۲۰	بزرگان	بزرگان	۲۵۰	۸	روانی	روانی
»		اخیر عالی فرخی سبک عالی		۲۵۴	»	پنداری	پنداریم
		فرخی		۲۵۶	»	لوح	الواح
۲۴۹	۴	تربیت و	تربیت او	»	۲۲	کلا	و لاد
»	۵	عمارف	عمارف	۲۶۰	۱۷	محمد رحیم محمد عمر	
۲۴۹	۱۴	حضیره	حفیده	۲۶۳	۱۳	کابل	کامل
»	۲۰	کرید	گردید	۲۶۴	۱	الم	الم
»		اخیر خطاطی اش	خطاطی اش	۲۶۵	۱۳	خط ثلث محمد حسین و قاسم	
		اخیر داستان دوستان		۲۶۷	۲۲	محمد	محمد کریم
				۲۶۸	۱۰	۱۳۴۱	۱۳۴۱
				۲۷۶	۱۷	ز	از

امتنان

ازجاغلی استاد محمد علی عطا رکه در ترتیب این اثر و تهیه آن
 با من همکاری بید ریغ نموده و ازجاغلی منعم مدیر مطبعه دولتی
 و مرتبین آن که در طباعت آن توجه جدی کرده اند ابراز امتنان
 می نمایم . شایق